

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1907 i 2201 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca, danych za poprzedni rok kalendarzowy dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzory formularzy służących do przekazywania Prezesowi UKE danych, o których mowa w ust. 1, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania,

2) sposób i elektroniczny format przekazywania danych

– kierując się koniecznością zapewnienia Prezesowi UKE informacji niezbędnych do właściwego realizowania jego obowiązków oraz potrzebą usprawnienia i ujednoczenia procesu przekazywania danych.”;

2) w art. 15 po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:

„3b) decyzji o dostępie telekomunikacyjnym, o których mowa w art. 28–30, jeżeli obowiązek zapewnienia tego dostępu nie wynika z nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązków regulacyjnych.”;

3) w art. 56:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawiera się w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej. Wymóg formy pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej nie dotyczy umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawieranej przez dokonanie czynności faktycznych obejmujących w szczególności umowy o świadczenie usług przedpłaconych

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, ustawę z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych i ustawę z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe.

świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej, publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawieranej z konsumentem ma on prawo dokonać wyboru formy zawarcia umowy spośród oferowanych przez dostawcę usług. Dostawca usług ma obowiązek poinformowania konsumenta o przysługującym mu prawie wyboru formy zawarcia umowy przed jej zawarciem.”,

c) w ust. 3:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Umowa o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, wymagająca formy pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, powinna, z zastrzeżeniem ust. 5, w jasnej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie określać w szczególności:”,

– pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) informację o postępowaniach w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich;”,

d) uchyla się ust. 6–9;

4) po art. 56 dodaje się art. 56a w brzmieniu:

„Art. 56a. W przypadku gdy oświadczenia woli składane są w formie dokumentowej, dostawca usług utrwała i dostarcza treść zaproponowanych i uzgodnionych warunków umowy oraz oświadczenie abonenta o związaniu się tymi warunkami na trwałym nośniku w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2017 r. poz. 683 i 2361), zwanym dalej „trwałym nośnikiem”.”;

5) w art. 59 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych określający w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dane, o których mowa w art. 56 ust. 3 pkt 6–8 lub 10–21, jest obowiązany podać ten regulamin do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej i dostarczać go nieodpłatnie abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, najpóźniej wraz z umową o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia

do publicznej sieci telekomunikacyjnej, na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej zawarta została umowa, a także na każde jego żądanie, na piśmie na wskazany adres korespondencyjny lub drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dla abonentów niebędących stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej jest obowiązany do określenia zakresu i warunków wykonywania usług telekomunikacyjnych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych oraz podania tego regulaminu do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej.”;

6) w art. 60 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Regulamin świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych niewymagających zawarcia umowy w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej powinien określać w szczególności:”;

7) w art. 60a:

a) ust. 1–1b otrzymują brzmienie:

„1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych:

- 1) doręcza abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej zawarta została umowa, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 1b lub 1c,
- 2) doręcza na piśmie abonentowi niebędącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, który udostępnił adres korespondencyjny zgodnie z ust. 1a, na ten adres, treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 1b, oraz
- 3) podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy

określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych

– z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie. Okres ten może być krótszy, jeśli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian, następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.

1a. Abonent niebędący stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej w celu otrzymywania, w określonych w ustawie przypadkach, informacji i zawiadomień, może udostępnić adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny podobnego środka porozumiewania się na odległość, o ile dostawca usług umożliwi korzystanie z takiego środka.

1b. Na żądanie abonenta, który udostępnił adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny podobnego środka porozumiewania się na odległość, o których mowa w ust. 1a, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, na adres wskazany przez abonenta.”,

b) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. Na żądanie abonenta będącego stroną umowy zawartej w formie elektronicznej lub dokumentowej dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, na piśmie na wskazany adres korespondencyjny.”,

c) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wynika bezpośrednio ze zmiany przepisów prawa;”,

d) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych niezwłocznie informuje abonentów będących stroną umowy zawartej w formie pisemnej,

elektronicznej lub dokumentowej o zmianie nazwy (firmy), siedziby, danych adresowych, organu, który zarejestrował działalność gospodarczą, a także numeru, pod którym został zarejestrowany, kapitału zakładowego, adresu poczty elektronicznej, numeru telefonu lub faksu dostawcy usług, na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej została zawarta umowa, chyba że abonent złożył żądanie otrzymywania tych informacji na piśmie na wskazany adres korespondencyjny lub drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość. Informacja o powyższych zmianach nie stanowi zmiany warunków umowy.

5. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dla abonentów niebędących stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej niezwłocznie podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej informacje o zmianie nazwy (firmy), siedziby, danych adresowych, organu, który zarejestrował działalność gospodarczą, a także numeru, pod którym został zarejestrowany, kapitału zakładowego, adresu poczty elektronicznej, numeru telefonu lub faksu dostawcy usług. Informacja o powyższych zmianach nie stanowi zmiany warunków umowy określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.”;

8) w art. 60b w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Abonent podaje dane, o których mowa w ust. 1, przy zawieraniu umowy w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej.”;

9) w art. 61:

a) ust. 4–5a otrzymują brzmienie:

„4. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany podać cennik do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej i dostarczać nieodpłatnie abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, najpóźniej wraz z umową o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej zawarta została umowa, a także na każde jego żądanie, na piśmie na wskazany adres korespondencyjny lub drogą

elektroniczną na wskazany przez abonenta adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość.

5. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych:

- 1) doręcza abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej treść każdej proponowanej zmiany w cenniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej zawarta została umowa, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 5a lub 5b,
- 2) doręcza abonentowi niebędącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, który udostępnił adres korespondencyjny zgodnie z art. 60a ust. 1a, na ten adres, treść każdej proponowanej zmiany w cenniku, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 5a, oraz
- 3) podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej treść każdej proponowanej zmiany w cenniku

– z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie. Okres ten może być krótszy, jeśli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian, następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji zmiany w cenniku, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tej zmiany w życie.

5¹. W przypadku gdy proponowana zmiana w cenniku wynika bezpośrednio ze zmiany przepisów prawa, powoduje obniżenie cen usług telekomunikacyjnych, dodanie nowej usługi lub wynika z decyzji Prezesa UKE, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej treść proponowanych zmian, z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem ich w życie. Okres ten może być krótszy, jeśli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian, następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.

5a. Na żądanie abonenta, który udostępnił adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny podobnego środka porozumiewania się na odległość, o których mowa w art. 60a ust. 1a, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza treść każdej proponowanej zmiany w cenniku na adres wskazany przez abonenta.”,

b) po ust. 5a dodaje się ust. 5b w brzmieniu:

„5b. Na żądanie abonenta będącego stroną umowy zawartej w formie elektronicznej lub dokumentowej dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza treść każdej proponowanej zmiany w cenniku na piśmie na wskazany adres korespondencyjny.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do przedłożenia cennika Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie przez niego określonym.”;

10) w art. 61a w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli konieczność wprowadzenia zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub w cenniku usług telekomunikacyjnych, wynika wyłącznie ze zmiany stawki podatku od towarów i usług stosowanej dla usług telekomunikacyjnych, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 60a ust. 1 i 1b oraz art. 61 ust. 5 i 5a, przez publikację na swojej stronie internetowej informacji:”;

11) w art. 64:

a) w ust. 4 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) uzyskać zgodę abonenta na świadczenie usługi o podwyższonej opłacie bezpośrednio przed rozpoczęciem jej świadczenia oraz”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej bezpłatnie zapewnia abonentowi określenie progu kwotowego dla usług o podwyższonej opłacie, dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku, dla każdego miesiąca kalendarzowego, a w momencie osiągnięcia progu kwotowego dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej jest obowiązany do:

1) natychmiastowego poinformowania abonenta o tym fakcie;

2) zablokowania możliwości wykonywania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie i odbierania połączeń z takich numerów, chyba że nie będą powodowały obowiązku zapłaty po stronie abonenta.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5c w brzmieniu:

„5a. Dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej jest obowiązany oferować abonentom co najmniej cztery progi kwotowe, które wynoszą 0, 35, 100 i 200 złotych.

5b. W przypadku gdy abonent nie określił progu kwotowego, o którym mowa w ust. 5, próg ten wynosi 35 złotych dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku, dla każdego miesiąca kalendarzowego.

5c. Po osiągnięciu progu kwotowego, o którym mowa w ust. 5 lub 5b, wykonywanie połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie i odbieranie połączeń z takich numerów w danym okresie rozliczeniowym, a w przypadku jego braku, w danym miesiącu kalendarzowym, oprócz połączeń, które nie powodują obowiązku zapłaty po stronie abonenta, jest możliwe wyłącznie po określeniu przez abonenta wyższego progu kwotowego, o którym mowa w ust. 5, do wysokości tego progu.”,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dostawca usługi o podwyższonej opłacie jest obowiązany bezpłatnie zapewnić użytkownikowi końcowemu publicznej sieci telekomunikacyjnej, każdorazowo, przed rozpoczęciem naliczania opłaty za połączenie telefoniczne, informację o cenie za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenie za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, oraz o możliwości nieodpłatnego blokowania połączeń, o którym mowa w art. 64a. Jeżeli w trakcie połączenia telefonicznego zmianie ulegnie wysokość opłaty, dostawca usługi o podwyższonej opłacie obowiązany jest poinformować użytkownika końcowego o fakcie zmiany wysokości opłaty na 10 sekund przed zmianą jej wysokości.”;

12) art. 64a otrzymuje brzmienie:

„Art. 64a. Dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej jest obowiązany, na żądanie abonenta, do:

1) nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery usług o podwyższonej opłacie lub połączeń przychodzących z takich numerów;

- 2) nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery poszczególnych rodzajów usług o podwyższonej opłacie lub połączeń przychodzących z takich numerów;
 - 3) umożliwienia abonentowi określenia maksymalnej ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, i nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery usług o podwyższonej opłacie, których cena przekracza cenę maksymalną określoną przez abonenta w żądaniu, lub połączeń przychodzących z takich numerów.”;
- 13) po art. 64a dodaje się art. 64b w brzmieniu:
- „Art. 64b. W przypadku zrealizowania usługi o podwyższonej opłacie z naruszeniem obowiązków, o których mowa w art. 64 ust. 1, 4–5c i 7 oraz 64a, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie może żądać od abonenta zapłaty za tę usługę.”;
- 14) w art. 65:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, o którym mowa w art. 64 ust. 1, przekazuje Prezesowi UKE zgłoszenie zawierające informacje o:
 - 1) swojej nazwie (firmie), adresie i siedzibie oraz adresie poczty elektronicznej i numerze telefonu, które umożliwiają efektywny kontakt;
 - 2) rodzaju i przedmiocie dodatkowego świadczenia oraz identyfikatorze usługi o podwyższonej opłacie, w przypadku gdy na jednym numerze będzie świadczona więcej niż jedna usługa;
 - 3) numerze wykorzystywanym do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie;
 - 4) nazwie (firmie), adresie i siedzibie operatora, w którego sieci telekomunikacyjnej będzie uruchomiona usługa o podwyższonej opłacie;
 - 5) cenie netto i brutto za jednostkę rozliczeniową usługi o podwyższonej opłacie albo za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie;
 - 6) terminie rozpoczęcia świadczenia usługi o podwyższonej opłacie przez dostawcę publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej oraz, o ile jest znany, terminie zakończenia jej świadczenia.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1k w brzmieniu:

„1a. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera również podpisane przez osobę uprawnioną do reprezentowania podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie oświadczenie, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, że informacje zawarte w zgłoszeniu do rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie są zgodne z prawdą. Oświadczenie zawiera klauzulę następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że informacje zawarte w zgłoszeniu do rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie są zgodne z prawdą”.

1b. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, przekazuje się w terminie co najmniej na 14 dni przed dniem rozpoczęcia świadczenia usługi o podwyższonej opłacie.

1c. Jeżeli podmiot realizuje dodatkowe świadczenie w imieniu:

- 1) organu administracji publicznej,
- 2) organizacji pozarządowej, o której mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 1817 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60, 573 i 1909) lub innego podmiotu prowadzącego działalność pożytku publicznego, o którym mowa w art. 3 ust. 3 tej ustawy, z przeznaczeniem na cele działalności charytatywnej

– zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, może być przekazane Prezesowi UKE w terminie nie krótszym niż 2 dni robocze przed dniem rozpoczęcia świadczenia usługi o podwyższonej opłacie.

1d. Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, o którym mowa w art. 64 ust. 1, przekazuje zgłoszenie aktualizacyjne w przypadku zmiany informacji, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1 lub 4 – najpóźniej w terminie 7 dni od dnia dokonania zmiany;
- 2) pkt 2, 3, 5 lub 6 – w terminie co najmniej na 14 dni przed dniem rozpoczęcia świadczenia usługi o podwyższonej opłacie na warunkach określonych w zgłoszeniu aktualizacyjnym.

1e. Zgłoszenie aktualizacyjne, o którym mowa w ust. 1d, zawiera również podpisane przez osobę uprawnioną do reprezentowania podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie oświadczenie, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, że informacje zawarte w zgłoszeniu aktualizacyjnym do rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie są zgodne z prawdą. Oświadczenie zawiera klauzulę następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że informacje zawarte w zgłoszeniu do rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie są zgodne z prawdą”.

1f. Jeżeli zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, albo zgłoszenie aktualizacyjne, o którym mowa w ust. 1d, nie zawiera wszystkich wymaganych informacji lub oświadczenia, o którym mowa w ust. 1a albo 1e, Prezes UKE wzywa podmiot dokonujący tego zgłoszenia do uzupełnienia braków w terminie 7 dni pod rygorem pozostawienia zgłoszenia bez rozpoznania.

1g. Wskazanie w zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, albo zgłoszeniu aktualizacyjnym, o którym mowa w ust. 1d pkt 2, terminu rozpoczęcia świadczenia usługi o podwyższonej opłacie krótszego niż termin określony odpowiednio w ust. 1b, 1c i 1d pkt 2 skutkuje pozostawieniem zgłoszenia bez rozpoznania.

1h. Bez rozpoznania pozostawia się również:

- 1) zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, albo zgłoszenie aktualizacyjne, o którym mowa w ust. 1d, w których nie wskazano adresu podmiotu dokonującego zgłoszenia;
- 2) w przypadku określonym w ust. 1c – zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, jeżeli nie zawiera ono wszystkich wymaganych informacji lub oświadczenia, o którym mowa w ust. 1a.

1i. O pozostawieniu zgłoszenia lub zgłoszenia aktualizacyjnego bez rozpoznania, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 1h pkt 1, Prezes UKE niezwłocznie informuje podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, o którym mowa w art. 64 ust. 1.

1j. Prezes UKE w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania kompletnego zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, lub zgłoszenia aktualizacyjnego, o którym mowa w ust. 1d, dokonuje wpisu do rejestru numerów wykorzystywanych do

świadczenia usługi o podwyższonej opłacie lub aktualizacji tego wpisu. Prezes UKE dokonuje wpisu do rejestru niezwłocznie po otrzymaniu kompletnego zgłoszenia, w przypadku, o którym mowa w ust. 1c.

1k. W przypadku gdy podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, o którym mowa w art. 64 ust. 1, nie przekazał informacji o terminie zakończenia świadczenia usługi o podwyższonej opłacie w zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, albo w zgłoszeniu aktualizacyjnym, o którym mowa w ust. 1d, podmiot ten w terminie 7 dni od dnia zakończenia świadczenia tej usługi przez dostawcę publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej przekazuje Prezesowi UKE informację o terminie zakończenia jej świadczenia.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes UKE prowadzi jawny rejestr numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie zawierający informacje, o których mowa w ust. 1.”,

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Prezes UKE wykreśla z rejestru, o którym mowa w ust. 2, informacje dotyczące usługi o podwyższonej opłacie, w przypadku:

- 1) upływu terminu zakończenia świadczenia usługi, o którym mowa w ust. 1 pkt 6;
- 2) przekazania przez podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, o którym mowa w art. 64 ust. 1, informacji, o której mowa w ust. 1k;
- 3) wydania decyzji, o której mowa w art. 79b ust. 1 pkt 1 lub 2.

2b. Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, o którym mowa w art. 64 ust. 1, przekazuje Prezesowi UKE zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zgłoszenie aktualizacyjne, o którym mowa w ust. 1d, oraz uzupełnia braki, o których mowa w ust. 1f, w formie pisemnej lub drogą elektroniczną, podpisując to zgłoszenie, zgłoszenie aktualizacyjne lub uzupełnienie braków kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.

2c. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia aktualizacyjnego, o którym mowa w ust. 1d, mając na uwadze zapewnienie sprawnego funkcjonowania rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia

usługi o podwyższonej opłacie oraz przejrzystość informacji zawartych w zgłoszeniu.”;

15) po art. 65 dodaje się art. 65a w brzmieniu:

„Art. 65a. Operator, o którym mowa w art. 65 ust. 1 pkt 4, umożliwia świadczenie usługi o podwyższonej opłacie wyłącznie, gdy jest ona wpisana do rejestru, o którym mowa w art. 65 ust. 2.”;

16) w art. 66 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczy swoim abonentom usługę informacji o numerach telefonicznych, obejmującą co najmniej jego abonentów, z wyłączeniem abonentów korzystających z publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług oraz abonentów usług przedpłaconych polegających na rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów telewizyjnych drogą naziemną, kablową lub satelitarną.”;

17) art. 70 otrzymuje brzmienie:

„Art. 70. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca wykonywania działalności abonent będący stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora, wykorzystujący przydzielony numer należący do planu numeracji krajowej, może żądać przeniesienia przydzielonego numeru w ramach istniejącej sieci tego samego operatora na obszarze:

- 1) o tym samym wskaźniku obszaru geograficznego – w przypadku numerów geograficznych;
- 2) całego kraju – w przypadku numerów niegeograficznych.”;

18) art. 79b otrzymuje brzmienie:

„Art. 79b. 1. Prezes UKE może, gdy jest to uzasadnione ochroną użytkowników końcowych przed nadużyciami z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej, w drodze decyzji, nakazać:

- 1) przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu zablokowanie dostępu do numeru lub usługi oraz nałożyć obowiązek wstrzymania pobierania opłat za połączenia lub usługi zrealizowane po wydaniu tej decyzji;
- 2) podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie zaprzestanie świadczenia usługi;

3) usługodawcy w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2017 r. poz. 1219) usunięcie wszystkich publicznie dostępnych informacji zawartych w systemie teleinformatycznym, którym posługuje się usługodawca, zmierzających do promocji lub reklamy numeru lub usługi o podwyższonej opłacie.

2. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 1, dotyczącą usługi o podwyższonej opłacie lub numeru wykorzystywanego do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie doręcza się także podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie.”;

19) w art. 80:

a) w ust. 4 skreśla się wyraz „pisemne”,

b) w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w przypadku abonenta będącego stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej – wraz z fakturą wystawioną za okres rozliczeniowy, którego dotyczy ten wykaz;”;

c) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w przypadku abonenta będącego stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej z dostawcą – okresy rozliczeniowe poprzedzające nie więcej niż 12 miesięcy okres rozliczeniowy, w którym abonent złożył żądanie;”;

20) po art. 80 dodaje się art. 80a w brzmieniu:

„Art. 80a. 1. Dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej zawiera w wykazie, o którym mowa w art. 80 ust. 1, numer usługi o podwyższonej opłacie, z której abonent skorzystał, oraz informację o stronie podmiotowej BIP UKE, na której jest zamieszczony rejestr, o którym mowa w art. 65 ust. 2.

2. W wykazie, o którym mowa w art. 80 ust. 1, dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej zawiera również informację o możliwości złożenia żądania, o którym mowa w art. 64a.”;

21) w art. 107 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prawo dochodzenia w postępowaniu sądowym lub w postępowaniu, o którym mowa w art. 109, roszczeń określonych w ustawie przysługuje użytkownikowi końcowemu po wyczerpaniu drogi postępowania reklamacyjnego.”;

22) w art. 109 w ust. 8 w pkt 3 skreśla się wyrazy „sąd polubowny”;

23) uchyla się art. 110;

24) w art. 131 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmiot, który uzyskał przydział numeracji, jest obowiązany zawiadomić na piśmie abonentów, którzy udostępnili adres korespondencyjny, o planowanej zmianie ich indywidualnych numerów oraz o ich nowych numerach, co najmniej na 90 dni przed terminem wprowadzenia zmiany. Abonentom, którzy nie udostępnili adresu korespondencyjnego, ale udostępnili inne dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a, zawiadomienie doręcza się drogą elektroniczną na adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość. Skrócenie okresu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, wymaga zgody Prezesa UKE.”;

25) w art. 161:

a) w ust. 2:

– w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) adresu poczty elektronicznej.”;

b) w ust. 3 skreśla się wyrazy „adres poczty elektronicznej oraz”;

26) w art. 201:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 199 ust. 1, stwierdzono, że podmiot podlegający kontroli, zwany dalej „podmiotem kontrolowanym”, nie wypełnia odnoszących się do niego obowiązków wynikających z przepisów lub decyzji wydanej przez Prezesa UKE, Prezes UKE:

1) nakłada karę, o której mowa w art. 209, w przypadku stwierdzenia naruszeń wskazanych w tym przepisie, niezależnie od prowadzonego wobec tego podmiotu postępowania pokontrolnego, lub

2) wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa podmiot kontrolowany do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Usunięcie nieprawidłowości lub udzielenie wyjaśnień, o których mowa w ust. 1 pkt 2, powinno nastąpić w terminie wskazanym przez Prezesa UKE, nie krótszym niż 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych podmiotowi kontrolowanemu.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W zaleceniach pokontrolnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE może określić inny termin usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień. Termin określony w wezwaniu może być krótszy niż 30 dni jedynie w przypadku, gdy podmiot kontrolowany, do którego odnosi się wezwanie, wyraził na to zgodę lub naruszenia wskazane w zaleceniach pokontrolnych powtarzały się w przeszłości.”

d) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nałożyć karę, o której mowa w art. 209, chyba że na podstawie ust. 1 pkt 1 zostało już wszczęte postępowanie w sprawie nałożenia kary za niewypełnienie tych obowiązków.”;

27) w art. 202 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 199 ust. 1, Prezes UKE stwierdzi, że podmiot kontrolowany narusza nałożone na niego obowiązki w ten sposób, że powoduje to:”;

28) w art. 206 w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) o których mowa w art. 13 ust. 2, art. 18 ust. 3, art. 20, art. 22 ust. 1, art. 25d ust. 1, art. 27 ust. 6 i 9, art. 30 ust. 5 i art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych”;

29) w art. 209:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 1,

– pkt 14a otrzymuje brzmienie:

„14a) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki określone w art. 64 i art. 64a,”

– po pkt 14a dodaje się pkt 14aa–14ac w brzmieniu:

„14aa) żąda od abonenta zapłaty niezgodnie z art. 64b,

14ab) nie przekazuje w terminie zgłoszenia, zgłoszenia aktualizacyjnego lub informacji o terminie zakończenia świadczenia usługi o podwyższonej opłacie, o których mowa odpowiednio w art. 65 ust. 1, 1d i 1k,

14ac) umożliwia świadczenie usługi o podwyższonej opłacie niezgodnie z art. 65a,”

– pkt 25 otrzymuje brzmienie:

„25) nie wypełnia obowiązków uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego, o których mowa w art. 161, art. 166, art. 169, art. 172 i art. 174,”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ w brzmieniu:

„1¹. Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który:

1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe;

2) nie wypełnia obowiązków uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego, o których mowa w art. 173.”

c) ust. 1a i 2 otrzymują brzmienie:

„1a. Kara, o której mowa w ust. 1 i 1¹, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.

2. Niezależnie od kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 i 1¹, Prezes UKE może nałożyć na kierującego przedsiębiorstwem telekomunikacyjnym, w szczególności osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub związku takich przedsiębiorców, karę pieniężną w wysokości do 300% jego miesięcznego wynagrodzenia, naliczanego jak dla celów ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy.”;

30) w art. 210 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 209 ust. 1 i 1¹, nakłada Prezes UKE, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Decyzji o nałożeniu kary pieniężnej nie nadaje się rygoru natychmiastowej wykonalności.”

Art. 2. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 209 i 1566) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 20a otrzymuje brzmienie:

„20a. Organy właściwe w sprawach zarządzania kryzysowego mają prawo żądania udzielenia informacji, gromadzenia i przetwarzania danych niezbędnych do realizacji zadań określonych w ustawie.”;

2) po art. 20a dodaje się art. 20b w brzmieniu:

„20b. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej, kierownicy urzędów centralnych, wojewodowie, starostowie, wójtowie, burmistrzowie, prezydenci miast, właściciele oraz posiadacze samoistni i zależni obiektów, instalacji, urządzeń i usług infrastruktury krytycznej są obowiązani do udzielania dyrektorowi Centrum, w wyznaczonym terminie, żądanych przez niego informacji i wyjaśnień niezbędnych do realizacji zadań Centrum określonych w ustawie.”;

3) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej, kierownicy urzędów centralnych oraz wojewodowie niezwłocznie informują dyrektora Centrum o zagrożeniu, które może skutkować wystąpieniem na wskazanym obszarze sytuacji kryzysowej, oraz o konieczności powiadomienia ludności o zagrożeniu.

2. Właściciele oraz posiadacze samoistni i zależni obiektów, instalacji, urządzeń i usług infrastruktury krytycznej niezwłocznie informują dyrektora Centrum oraz właściwe terytorialnie wojewódzkie centrum zarządzania kryzysowego o zakłóceniu funkcjonowania tej infrastruktury, które może skutkować wystąpieniem na wskazanym obszarze sytuacji kryzysowej.

3. Operator ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1907 i 2201 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138), zwany dalej „operatorem”, jest obowiązany do niezwłocznego, nieodpłatnego wysłania, na żądanie dyrektora Centrum, komunikatu do wszystkich abonentów na określonym przez niego obszarze.

4. Operator jest uprawniony do przetwarzania danych lokalizacyjnych abonenta na potrzeby wysłania komunikatu, o którym mowa w ust. 3.

5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb współpracy dyrektora Centrum z operatorem w celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 3,

niezbędne elementy komunikatu oraz sposób jego przekazania abonentom, mając na uwadze konieczność:

- 1) zapewnienia efektywnego i niezakłóconego przepływu informacji między Centrum a operatorem;
- 2) zapewnienia sprawnej dystrybucji komunikatu na obszarze zagrożonym wystąpieniem sytuacji kryzysowej oraz łatwością zrozumienia i zastosowania się do treści zawartych w komunikacie.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2062) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Informację o podjęciu działalności, o której mowa w ust. 1, ogłasza się w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej jednostki samorządu terytorialnego i w siedzibie tej jednostki oraz przekazuje się, w postaci elektronicznej, Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanemu dalej „Prezesem UKE”. Prezes UKE niezwłocznie ogłasza informację w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Urzędu Komunikacji Elektronicznej.”,

b) po ust. 7 dodaje się ust. 7a–7c w brzmieniu:

„7a. Jeżeli działalność, o której mowa w ust. 1, polega na świadczeniu przez jednostkę samorządu terytorialnego usługi dostępu do Internetu przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa, informacja, o której mowa w ust. 6, zawiera również lokalizację publicznie dostępnych punktów dostępu do Internetu oraz wskazanie obszaru, na którym jest świadczona usługa za pomocą tych punktów.

7b. Jednostka samorządu terytorialnego aktualizuje informację, o której mowa w ust. 6, oraz informuje Prezesa UKE o:

- 1) zmianie lokalizacji publicznie dostępnych punktów dostępu do Internetu lub zmianie obszaru, na którym jest świadczona usługa dostępu do Internetu przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa,

2) zaprzestaniu świadczenia usługi dostępu do Internetu przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa

– w terminie 14 dni odpowiednio od dnia wystąpienia zmiany albo zaprzestania świadczenia tej usługi.

7c. Prezes UKE aktualizuje informację, o której mowa w ust. 6, w odniesieniu do świadczonej usługi dostępu do Internetu przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa, w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 7b.”;

2) w art. 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 lit. c, w szczególności bezpłatna usługa dostępu do Internetu, o której mowa w art. 7, musi być proporcjonalna i niedyskryminująca.”,

b) uchyla się ust. 2 i 3;

3) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Usługa dostępu do Internetu może być świadczona bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa, po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 5 oraz art. 6 ust. 1.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Jednostka samorządu terytorialnego może świadczyć usługę dostępu do Internetu przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa wyłącznie w miejscach publicznych. Przepływność łącza dla tej usługi nie może być niższa niż określona w przepisach wydanych na podstawie ust. 1b.

1b. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, minimalną przepływność łącza dla świadczonej przez jednostki samorządu terytorialnego usługi dostępu do Internetu przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa, uwzględniając interes użytkowników końcowych w zakresie efektywnego korzystania z usługi dostępu do Internetu w miejscach publicznych.”,

c) uchyla się ust. 2–5.

Art. 4. W ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481 oraz z 2018 r. poz. 106) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 94 skreśla się wyrazy „lub postępowaniu przed stałym polubownym sądem konsumenckim”;
- 2) w art. 95 w ust. 8 w pkt 3 skreśla się wyrazy „sąd polubowny,”;
- 3) uchyla się art. 96.

Art. 5. 1. Wnioski o rozpatrzenie sporu przez stałe polubowne sądy konsumenckie, o których mowa w art. 110 ustawy zmienianej w art. 1, które wpłynęły przed dniem ogłoszenia niniejszej ustawy, rozpatruje się w terminie 3 miesięcy od dnia jej ogłoszenia.

2. Wnioski o rozpatrzenie sporu, które wpłyną do stałych polubownych sądów konsumenckich od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy, pozostawia się bez rozpatrzenia, o czym informuje się wnioskodawców.

3. Umowy zawarte przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z organizacjami pozarządowymi reprezentującymi konsumentów, przedsiębiorców telekomunikacyjnych lub operatorów pocztowych będące podstawą do utworzenia stałych polubownych sądów konsumenckich wygasają w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy.

4. Akta dotyczące sporów rozpatrywanych przez stałe polubowne sądy konsumenckie archiwizuje i przechowuje Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Art. 6. Do zmiany umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, o której mowa w art. 56 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, dokonanej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 7. Do dnia 1 stycznia 2019 r. dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej może realizować obowiązki, o których mowa w art. 64 ust. 5 pkt 1 lub pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przez natychmiastowe poinformowanie abonenta o fakcie przekroczenia progu kwotowego i zablokowanie możliwości wykonywania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie i odbierania połączeń z takich numerów, chyba że połączenia te nie będą powodowały obowiązku zapłaty po stronie abonenta, po przekroczeniu progu kwotowego, o którym mowa w art. 64 ust. 5 lub 5b tej ustawy, z zastrzeżeniem, że abonent nie może zostać obciążony

opłatą wyższą niż wynikająca z określonego przez niego progu kwotowego, zgodnie z art. 64 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 8. 1. Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, o którym mowa w art. 64 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy jest obowiązany uzupełnić przekazane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy informacje, o których mowa w art. 65 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przekazując Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej kompletne zgłoszenie, o którym mowa w tym przepisie. Zgłoszenie przekazuje się zgodnie ze wzorem zgłoszenia określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 65 ust. 2c ustawy zmienianej w art. 1, w formie pisemnej lub drogą elektroniczną, podpisując je kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej w terminie 30 dni roboczych od dnia otrzymania kompletnego zgłoszenia uzupełnia wpis do rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie.

2. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wykreśla z rejestru, o którym mowa w art. 65 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, informacje dotyczące danej usługi o podwyższonej opłacie.

3. W przypadku przekazania niekompletnego zgłoszenia stosuje się przepisy art. 65 ust. 1f i 1h pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 9. 1. Postępowania wszczęte na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym, i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

2. Jednostki samorządu terytorialnego mogą świadczyć usługi dostępu do Internetu przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa w zakresie i na warunkach określonych w decyzjach wydanych na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym, przez okres 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Decyzje wydane na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym, wygasają z mocy prawa po upływie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących wydania decyzji, o których mowa w art. 28–30 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 11. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dotyczących nałożenia przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kary pieniężnej za naruszenia, o których mowa w art. 209 ust. 1 pkt 1 lub 25 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 12. Do rocznych sprawozdań finansowych, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, oraz danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz sprzedaży wielkości usług telekomunikacyjnych, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 oraz art. 7 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, składanych za rok 2017, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 13. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 14. Znosi się stałe polubowne sądy konsumenckie przy Prezesie Urzędu Komunikacji Elektronicznej, o których mowa w art. 110 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 3 lit. c tiret drugie, pkt 15 i 21–23, art. 4 i art. 14, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy;
- 2) art. 5, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia ustawy.

UZASADNIENIE

I. Zmiany w ustawie – Prawo telekomunikacyjne

Art. 7

Proponowana w art. 7 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1907, z późn. zm.), zwanej dalej „Pt”, zmiana jest konieczna, aby zapewnić przekazywanie przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych danych o działalności telekomunikacyjnej w ujednocionej formie oraz usprawnić proces przekazywania tych danych. Zaproponowane zmiany wpisują się w jeden z głównych celów projektu nowelizacji Pt, jakim jest usprawnienie prowadzenia działalności telekomunikacyjnej poprzez zwiększenie stopnia elektronizacji prowadzenia tej działalności. Zmiany te odpowiadają na sygnalizowane przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych uciążliwości związane z nadmiernym wykorzystywaniem papierowych dokumentów w ich działalności. Wskazane jest jednak, aby propozycje przepisów promujących elektronizację obrotu nie ograniczały się tylko do stosunków przedsiębiorców z klientami, ale dotyczyły również ich relacji z organami administracji.

Objęcie obowiązkiem wypełniania formularzy sprawozdawczych wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych, niezależnie od uzyskanych w roku sprawozdawczym przychodów z działalności telekomunikacyjnej, zapewni Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej także jako Prezes UKE) dostęp do szczegółowych i jednolitych danych dotyczących całego rynku telekomunikacyjnego, co jest niezbędne w celu realizacji jego ustawowych obowiązków, w tym m.in. w zakresie analizowania i oceniania funkcjonowania rynku usług telekomunikacyjnych (art. 192 ust. 1 pkt 4 Pt), czy sporządzania raportu o stanie rynku telekomunikacyjnego za rok ubiegły (art. 192 ust. 3 Pt).

Jednoznaczne wskazanie zakresu danych przekazywanych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych będzie skutkowało ułatwieniem wykonywania przez nich swoich obowiązków. Obecnie problematyczne jest dla przedsiębiorców precyzyjne ustalenie zakresu wymaganych danych. Kwestia ta jest podnoszona przez nich w kontaktach z UKE.

Precyzyjne uregulowanie omawianego obowiązku jest o tyle istotne dla przedsiębiorców, że udzielenie Prezesowi UKE „informacji niepełnych lub

nieprawdziwych lub dostarczenie dokumentów zawierających informacje niepełne lub nieprawdziwe” może skutkować nałożeniem kary pieniężnej na podstawie art. 209 Pt. Projektowane brzmienie art. 7 Pt przewiduje jednocześnie rezygnację z przekazywania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych rocznych sprawozdań finansowych. Tym samym zmniejszeniu ulegnie zakres obowiązków sprawozdawczych przedsiębiorców telekomunikacyjnych uzyskujących dochody powyżej 4 milionów złotych.

Proponowane zmiany stanowią istotną zmianę w procesie ujednoczenia i skonsolidowania obowiązków sprawozdawczych przedsiębiorców telekomunikacyjnych wobec organów administracji, np. w zakresie danych przekazywanych do GUS, które pokrywają się z obowiązkami sprawozdawczymi wobec Prezesa UKE.

Art. 15 pkt 3b

Zmiana w art. 15 ustawy ma na celu wdrożenie wyroku prejudycjalnego z dnia 16 kwietnia 2015 r. w sprawie C-3/14 Prezes UKE i Telefonía Dialog sp. z o.o. oraz wyroku prejudycjalnego z dnia 14 kwietnia 2016 r. w sprawie C-397/14 Polkomtel sp. z o.o. i Prezes UKE.

Zmiana polega na przywróceniu obowiązku przeprowadzenia przez Prezesa UKE postępowania konsultacyjnego przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach decyzji dotyczących dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 28–30 Pt, ze stosowną do poprzedniego stanu prawnego modyfikacją, że konsultacji (i konsolidacji) nie będą podlegać obowiązki regulacyjne, które były już konsultowane (i konsolidowane).

Art. 56 ust. 2

Zmiany w art. 56 mają na celu wprowadzenie nowej zastrzeżonej formy zawierania umów przewidzianej przepisami Kodeksu cywilnego (znowelizowanego ustawą z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. poz. 1311, z późn. zm.) – formy dokumentowej. Zgodnie z projektowanym brzmieniem art. 56 umowę o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych będzie można zawrzeć w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej. Proponowane zmiany wpisują się w prowadzone przez rząd działania zmierzające do cyfryzacji państwa i gospodarki.

Wprowadzana forma dokumentowa umożliwi złożenie oświadczenia woli w postaci dokumentu w sposób umożliwiający ustalenie osoby składającej oświadczenie. W myśl art. 77³ Kodeksu cywilnego dokumentem jest nośnik informacji umożliwiający zapoznanie się z jej treścią. W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu pewności obrotu na rynku telekomunikacyjnym w art. 56a przewiduje się wymóg utrwalenia i dostarczenia treści zaproponowanych i uzgodnionych warunków umowy oraz oświadczenia abonenta o związaniu się tymi warunkami na trwałym nośniku w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2017 r. poz. 683 i 2361).

Przewidziana przepisem art. 56 w jego dotychczasowym brzmieniu możliwość zawarcia umowy za pomocą formularza udostępnionego na stronie internetowej dostawcy usług jest jednym ze sposobów zawarcia umowy w formie dokumentowej – w związku z czym nie ma uzasadnienia dla dalszego jego wskazywania wprost w przepisie.

Jednocześnie propozycja uwzględnia wprowadzone w przepisach Kodeksu cywilnego zmiany polegające na doprecyzowaniu formy elektronicznej zawierania umowy. Zgodnie z tą regulacją do zachowania formy elektronicznej wymagane jest złożenie oświadczenia woli w postaci elektronicznej i opatrzenie go kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Proponowane zmiany wychodzą naprzeciw oczekiwaniom zarówno dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, jak i abonentów, zapewniając możliwość wyboru dogodnej dla stron formy zawarcia umowy, przy jednoczesnym zagwarantowaniu odpowiedniego poziomu ochrony.

Należy również wskazać, iż w pozostałych przepisach ustawy, gdzie jest mowa o umowie zawartej w formie pisemnej lub elektronicznej za pomocą formularza udostępnionego na stronie internetowej dostawcy usług, wprowadzono zmiany mające na celu konsekwentne dostosowanie tych przepisów do niniejszej propozycji.

Art. 56 ust. 2a

Tak sformułowany przepis pozwoli na dokonanie przez konsumenta realnego wyboru co do preferowanej formy zawarcia umowy i wyjdzie naprzeciw oczekiwaniom wszystkich uczestników rynku telekomunikacyjnego. Należy zauważyć, iż forma dokumentowa z pewnością będzie wybierana chętnie przez wielu konsumentów, którym również zależy na maksymalnym odformalizowaniu czynności zmierzających do

zawarcia umowy. Konsument musi również zostać poinformowany o prawie do wyboru formy zawarcia umowy.

Art. 56 ust. 3 pkt 17

Propozycja jest konsekwencją uchylecia przepisu art. 110 ustawy skutkującego likwidacją stałych polubownych sądów konsumenckich przy Prezesie UKE.

Art. 56a

W konsekwencji wprowadzenia w art. 56 ust. 2 nowej formy zawarcia umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu pewności obrotu na rynku telekomunikacyjnym w zakresie formy dokumentowej, niniejszy przepis przewiduje wymóg utrwalania i dostarczania treści zaproponowanych i uzgodnionych warunków umowy oraz oświadczenia abonenta o związaniu się tymi warunkami na trwałym nośniku w rozumieniu art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta.

Utrwalenie ustaleń pomiędzy dostawcą a abonentem oraz jego oświadczenia powinno nastąpić w zależności od sposobu złożenia go przez abonenta poprzez zarejestrowanie treści rozmowy, utrwalenie treści wiadomości SMS, treści wiadomości przekazanej pocztą elektroniczną, zarchiwizowanie wiadomości telefaksowej lub treści informacji przekazanej w inny sposób.

Art. 59 ust. 1 i 2

W związku z faktem, iż niniejszy przepis w obecnym brzmieniu przewiduje, iż regulamin dostarczany jest nieodpłatnie abonentowi wraz z umową o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, zasadne jest określenie momentu, a także sposobu jego przekazania, dostosowanego do formy zawarcia umowy, z zastrzeżeniem, iż na żądanie abonenta, złożone w dowolnym momencie, dostarczenie regulaminu może nastąpić na piśmie na wskazany adres korespondencyjny lub drogą elektroniczną. Dla zapewnienia realizacji tego uprawnienia abonent powinien zostać o takiej możliwości poinformowany.

W przypadku zawarcia umowy w formie dokumentowej – za zgodą abonenta – dostawca będzie mógł przesłać regulamin na wskazany przez abonenta adres jego poczty elektronicznej.

Pozostałe zmiany mają charakter legislacyjny, dostosowujący do zmian w zakresie form zawierania umowy.

W ust. 2 doprecyzowano sposób podania przez dostawców usług regulaminu świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych do publicznej wiadomości poprzez wskazanie, iż odbywać się to będzie w drodze publikacji na stronie internetowej danego dostawcy.

Art. 60

Zmiany mają charakter legislacyjny, dostosowujący do zmian w zakresie form zawierania umowy.

Art. 60a ust. 1

Zmiana polega na odejściu od konieczności przekazywania na piśmie, czyli w postaci papierowej, przez dostawcę usług informacji o treści każdej proponowanej zmiany warunków umowy. Sposób informowania determinowany będzie sposobem zawarcia umowy, czyli jeżeli umowa zawarta będzie w formie dokumentowej, to w takiej samej formie będą realizowane obowiązki informacyjne. Jednocześnie, niezależnie od formy zawarcia umowy, pozostawiono abonentowi możliwość złożenia żądania dostarczenia przedmiotowych informacji na piśmie, drogą elektroniczną lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość. Dzięki projektowanym zmianom dostawcy usług będą mieli możliwość zachęcania abonentów do korzystania z form cyfrowych, co wpłynie na zmniejszenie kosztów prowadzenia działalności.

W pkt 3 doprecyzowano sposób podania przez dostawców usług treści każdej proponowanej zmiany warunków umowy określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych do publicznej wiadomości poprzez wskazanie, iż odbywać się to będzie w drodze publikacji na stronie internetowej danego dostawcy.

Pozostałe zmiany mają charakter legislacyjny dostosowujący do zmian w zakresie form zawierania umowy.

Art. 60a ust. 1a, 1b i 1c

Przepis art. 60a ust. 1a określa katalog danych, które abonent niebędący stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej może udostępnić dostawcy usług w celu otrzymywania, w określonych w ustawie przypadkach,

informacji i zawiadomień. W związku z dodaniem przepisami ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. z 2016 poz. 904 i 1948), art. 60b wprowadzającego wymóg rejestracji dla abonentów usług *pre-paid* i obowiązkiem przekazania związanych z tym określonych danych identyfikujących abonenta, katalog ograniczono wyłącznie do danych niezbędnych do kontaktu z abonentem, czyli adresu korespondencyjnego. Jednocześnie w celu umożliwienia dostawcom usług kontaktowania się z abonentem drogą elektroniczną przewidziano możliwość podania adresu poczty elektronicznej lub adresu podobnego środka porozumiewania się na odległość, o ile dostawca usług umożliwi korzystanie z takiego środka.

Konsekwencją zmiany ust. 1a jest zmiana ust. 1b, polegająca na wskazaniu o jakie konkretnie dane chodzi oraz na wykreśleniu wyrazów „w tym celu”. Utrzymano możliwość przekazywania informacji drogą elektroniczną lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość, na żądanie abonenta nawet w przypadku, gdy umowa została zawarta na piśmie.

W ust. 1c przyznano także abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie elektronicznej lub dokumentowej możliwość żądania dostarczenia przedmiotowych zmian na piśmie na wskazany adres korespondencyjny.

Art. 60a ust. 3

W pkt 1 wykreślono „konieczność usunięcia niedozwolonych postanowień umownych”. Przepis ten pozwalał dotychczas przedsiębiorcy na arbitralne usunięcie niedozwolonych postanowień umownych, natomiast ogólny zakaz stosowania niedozwolonych postanowień umownych w obrocie konsumenckim, który sankcjonowany jest brakiem mocy wiążącej tych postanowień, znajduje się w art. 385¹–385³ Kodeksu cywilnego.

Konsument, którego prawa zostały naruszone przez przedsiębiorcę wskutek zastosowania niedozwolonej klauzuli umownej, może wnieść powództwo do sądu cywilnego przeciwko przedsiębiorcy z powołaniem się na bezskuteczność klauzuli (kontrola incydentalna) lub złożyć zawiadomienie o podejrzeniu naruszenia zakazu stosowania niedozwolonych postanowień umownych do Prezesa UOKiK (kontrola abstrakcyjna). Zasadą jest jednak, że ostateczna decyzja co do stosowania danego postanowienia umownego należy do konsumenta, w związku z czym należało zrezygnować z zapisu wskazującego na konieczność usunięcia niedozwolonych postanowień umownych z inicjatywy dostawcy usług.

Art. 60a ust. 4 i 5

Zmiana polega na odejściu od konieczności przekazywania na piśmie przez dostawcę usług informacji o zmianie danych kontaktowych dostawcy usług. Sposób informowania determinowany będzie sposobem zawarcia umowy, czyli jeżeli umowa zawarta będzie w formie dokumentowej, to w takiej samej formie będą realizowane obowiązki informacyjne. Jednocześnie utrzymano możliwość przekazywania informacji na żądanie abonenta na piśmie na wskazany adres korespondencyjny, drogą elektroniczną lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość. Dzięki projektowanym zmianom dostawcy usług będą mieli możliwość zachęcania abonentów do korzystania z form cyfrowych, co wpłynie na zmniejszenie kosztów prowadzenia działalności.

Ponadto, rozszerzono katalog informacji, których ewentualna modyfikacja nie będzie stanowiła zmiany warunków umowy, co pozwoli na dokonywanie zmian organizacyjnych przez dostawców usług, bez ponoszenia konsekwencji wynikających z konieczności zmian umowy.

W ust. 5 doprecyzowano dodatkowo sposób podania przez dostawców usług informacji o zmianie danych kontaktowych i innych danych dostawcy usług do publicznej wiadomości poprzez wskazanie, iż odbywać się to będzie w drodze publikacji na stronie internetowej danego dostawcy.

Pozostałe zmiany mają charakter legislacyjny dostosowujący do zmian w zakresie form zawierania umowy.

Art. 60b ust. 2

Zmiany mają charakter legislacyjny dostosowujący do zmian w zakresie form zawierania umowy.

Art. 61 ust. 4

W związku z tym, że niniejszy przepis w obecnym brzmieniu przewiduje, iż cennik dostarczany jest nieodpłatnie abonentowi wraz z warunkami umowy lub umową o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, zasadne jest wprowadzenie zmiany polegającej na określeniu momentu oraz sposobu jego przekazania dostosowanego do formy zawarcia umowy, z zastrzeżeniem, iż na żądanie abonenta –

cennik dostawca będzie musiał przesłać na wskazany przez abonenta adres jego poczty elektronicznej (analogicznie do zmiany w zakresie regulaminu – proponowanej w art. 59 ust. 1) lub na piśmie na wskazany adres korespondencyjny.

Dodatkowo, zmniejszono obowiązki informacyjne dostawców usług poprzez wyeliminowanie konieczności przekazywania cennika abonentowi usług *pre-paid*, który udostępnił dane, o których mowa w art. 60a. Jednocześnie, wszystkie cenniki będą musiały być podawane do publicznej wiadomości poprzez publikowanie ich na stronie internetowej dostawcy usług.

Art. 61 ust. 5

Obowiązki informacyjne dostawców usług w odniesieniu do zmian w cenniku określono w sposób analogiczny do obowiązków dotyczących zmian w regulaminie.

Zmiana polega na odejściu od konieczności przekazywania na piśmie przez dostawcę usług treści każdej proponowanej zmiany w cenniku. Sposób informowania abonenta będącego stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej determinowany będzie sposobem zawarcia umowy, czyli jeżeli umowa zawarta będzie w formie dokumentowej, to w takiej samej formie będą realizowane obowiązki informacyjne. Jednocześnie utrzymano możliwość przekazywania treści proponowanych zmian w cenniku na piśmie na wskazany adres korespondencyjny, drogą elektroniczną lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość, na żądanie abonenta. Dzięki projektowanym zmianom dostawcy usług będą mieli możliwość zachęcania abonentów do korzystania z form cyfrowych, co wpłynie na zmniejszenie kosztów prowadzenia działalności.

Ponadto, doprecyzowano sposób podania przez dostawców usług treści każdej proponowanej zmiany w cenniku do publicznej wiadomości poprzez wskazanie, iż odbywać się to będzie w drodze publikacji na stronie internetowej danego dostawcy.

Art. 61 ust. 5¹

Doprecyzowano sposób podania przez dostawców usług treści każdej proponowanej zmiany w cenniku do publicznej wiadomości poprzez wskazanie, iż odbywać się to będzie w drodze publikacji na stronie internetowej danego dostawcy.

Art. 61 ust. 5a

Zmiana polegająca na doprecyzowaniu o jakie dane chodzi oraz usunięciu wyrazów „w tym celu” jest konsekwencją zmian w art. 60a ust. 1a. Utrzymano możliwość przekazywania informacji drogą elektroniczną lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość, na żądanie abonenta nawet w przypadku, gdy umowa została zawarta na piśmie.

Art. 61 ust. 5b

Przyznano także abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie elektronicznej lub dokumentowej możliwość żądania dostarczenia przedmiotowych zmian na piśmie.

Art. 61 ust. 7

Proponowana zmiana ma na celu zmniejszenie obowiązków informacyjnych dostawców usług wobec Prezesa UKE poprzez eliminację konieczności przekazywania temu organowi cennika usług telekomunikacyjnych, po każdorazowej jego zmianie. Wystarczające jest utrzymanie obowiązku polegającego na przedkładaniu cennika na żądanie Prezesa UKE.

Art. 61a ust. 1

Doprecyzowano sposób podania do publicznej wiadomości przez dostawców usług informacji związanych ze zmianą warunków umowy wynikającą wyłącznie ze zmiany stawki podatku od towarów i usług stosowanej dla usług telekomunikacyjnych – odbywać się to będzie w drodze publikacji na stronie internetowej danego dostawcy usług.

Art. 64 ust. 4

Zmiany w art. 64–65 dotyczą wzmocnienia ochrony abonentów przy korzystaniu z usług o podwyższonej opłacie (tzw. *Premium rate services*).

Celem zaproponowanej zmiany jest zobowiązanie dostawcy usługi o podwyższonej opłacie do każdorazowego uzyskania zgody abonenta (w postaci potwierdzenia woli) na skorzystanie z usługi o powtarzalnym charakterze (subskrypcji). Oznacza to, iż każdorazowo, gdy abonent wyrazi wolę skorzystania z usługi, zanim dojdzie do zawarcia umowy i obciążenia opłatami abonenta, jej dostawca obowiązany będzie uzyskać dodatkową zgodę abonenta, zgodnie z art. 174 Pt. Rozwiązania takie

funkcjonują już na rynku, także w przypadku usług jednorazowych (informacja od dostawcy usług, iż numer, na który abonent zamierza wysłać SMS, jest numerem o podwyższonej płatności, plus wybór potwierdzenia woli skorzystania bądź anulowania wyboru).

Art. 64 ust. 5 i 5a

Celem proponowanej zmiany jest zobowiązanie dostawcy usług telekomunikacyjnych do umożliwienia abonentowi wskazania w umowie o świadczenie usług progu kwotowego (w tym także stawki „0”, co oznacza całkowite zablokowanie płatnych usług o podwyższonej opłacie), do wysokości którego abonent będzie mógł zgodnie ze swoją wolą korzystać z usług o podwyższonej opłacie. Zmiana w pkt 2 zmierza do wprowadzenia automatycznego blokowania usług o podwyższonej opłacie w przypadku osiągnięcia wskazanego w umowie progu kwotowego. Jednocześnie utrzymuje się możliwość realizacji połączeń bezpłatnych – abonent tego rodzaju połączenia będzie mógł zablokować w oparciu o przepis art. 64a w proponowanym brzmieniu.

Należy jednocześnie zwrócić uwagę, iż przepis umożliwia wprowadzenie przez dostawców usług także innych progów kwotowych.

Art. 64 ust. 5b

Proponowany przepis wprowadza zasadę, zgodnie z którą, jeśli abonent nie wskaże w umowie progu kwotowego – jego wysokość domyślnie określona będzie na poziomie 35 złotych i tylko do tej wysokości będzie on mógł korzystać z usług o podwyższonej opłacie. Należy zwrócić jednocześnie uwagę, iż zwłaszcza konsumenci, także ci nieposiadający konta bankowego (np. małoletni), często dokonują mikropłatności lub zakupu usług, w większości cyfrowych (np. aplikacje na telefon) właśnie z wykorzystaniem usług o podwyższonej opłacie, w którym to przypadku konsument płaci za usługę lub aplikację *de facto* SMSem o podwyższonej opłacie. Domyślny próg nie uniemożliwi zatem korzystania z tego typu dogodności, a jednocześnie, w przypadku realizacji usług wbrew woli konsumenta – inne proponowane zmiany w zakresie przepisów dotyczących tego typu usług pozwolą na powzięcie takiej wiedzy (np. wskazanie numerów na podstawowym rachunku wykonanych usług telekomunikacyjnych).

Art. 64 ust. 5c

Proponowany przepis umożliwi abonentom zarówno tym, którzy wskazali w umowie o świadczenie usług, jak również tym, którzy tego z różnych powodów nie zrobili (ale mają domyślny limit 35 złotych), których próg kwotowy został osiągnięty, wskazanie nowego – wyższego progu kwotowego, w przypadku woli abonenta do kontynuowania korzystania z usług tego rodzaju. W takim przypadku dalsze świadczenie tego rodzaju usług możliwe będzie do wysokości wskazanego przez abonenta kolejnego progu kwotowego.

Jednocześnie przepis wskazuje, iż bez podjęcia przez abonenta określonych działań, po osiągnięciu wskazanego lub domyślnego progu kwotowego świadczenie tego rodzaju usług nie będzie możliwe.

Art. 64 ust. 7

Jedyną zmianą w stosunku do stanu obecnego jest wprowadzenie w przepisie obowiązku przekazywania przez dostawcę usługi informacji o możliwości nieodpłatnego blokowania połączeń na numery oraz z numerów o podwyższonej opłacie – zgodnie z proponowanym brzmieniem przepisu art. 64a.

Realizacja obowiązku będzie stanowić dodatkowy walor informacyjny dla abonentów wykonujących połączenia na numery o podwyższonej opłacie.

Art. 64a

Przepis, podobnie jak dzisiaj obowiązujący, reguluje możliwości blokowania przez abonentów połączeń wychodzących i przychodzących z numerów o podwyższonej opłacie, a także możliwości ustanowienia maksymalnego pułapu cenowego usług tego typu, z których zamierza korzystać.

Celem kluczowej zmiany w tym przepisie (wykreślenie części wspólnej *in fine*) jest umożliwienie abonentom całkowitego zablokowania połączeń na i z numerów o podwyższonej opłacie. W chwili obecnej, pomimo woli abonenta w przedmiocie zablokowania takich usług (np. korzystania z telefonu przez dziecko), nie jest możliwe zablokowanie SMSów przychodzących. W wielu przypadkach w takich wiadomościach pojawiają się treści obsceniczne lub drastyczne.

Jednocześnie w pkt 1 wprowadzono zmianę, która pozwala abonentowi zablokować tylko połączenia przychodzące lub tylko wychodzące albo oba rodzaje połączeń

(wprowadzenie alternatywy łącznej „lub”). W chwili obecnej abonent nie ma możliwości ograniczenia blokady tylko do jednego rodzaju połączeń.

Art. 64b

Wprowadzany przepis będzie stanowił dodatkową sankcję za naruszenie zasad świadczenia usług o podwyższonej opłacie. Zgodnie z jego treścią, w przypadku ich naruszenia, dostawca usług telekomunikacyjnych, który w świetle przepisów świadczy usługę o podwyższonej opłacie i rozlicza się z dostawcą dodatkowego świadczenia, nie będzie uprawniony do naliczenia opłat za tak zrealizowane usługi. Przepis będzie motywował przedsiębiorców telekomunikacyjnych do szczegółowego i zgodnego z prawem i dobrymi obyczajami ustalania zasad z dostawcami dodatkowych świadczeń.

Art. 65

Propozycja zmiany przepisu wprawdzie utrzymuje stan dotychczasowy, tzn. przepis wskazuje, że do rejestru zgłasza się podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, jednocześnie jednak wprowadza się dodatkowe wymogi oraz modyfikuje obecne regulacje, celem zwiększenia przejrzystości danych zawartych w rejestrze.

Na podstawie praktyki wynikającej z prowadzonego rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usług o podwyższonej opłacie należy zrezygnować ze wskazywania nazwy usługi (art. 65 ust. 1 pkt 2). Jednocześnie, proponuje się, żeby zgłoszenie obejmowało rodzaj i przedmiot dodatkowego świadczenia, czyli konkretne wskazanie – czego dotyczy i na czym polega to świadczenie, tak, żeby informacje zgromadzone w rejestrze przedstawiały rzeczywistą wartość dla użytkowników i regulatora.

Jednocześnie drobnej modyfikacji poddany został obecny ust. 1 pkt 4 (projektowany ust. 1 pkt 6) poprzez doprecyzowanie, iż usługę o podwyższonej opłacie świadczy dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, co wynika wprost z art. 64 ust. 1. Dotychczasowa praktyka pokazała, iż część z dostawców usług telekomunikacyjnych, powołując się na brzmienie omawianego przepisu art. 65, podnosiło, iż dostawcą usługi o podwyższonej opłacie jest dostawca dodatkowego świadczenia. Oczywiście twierdzenie takie nie jest uprawnione w świetle brzmienia art. 64 ust. 1, niemniej jednak w celu wyeliminowania podobnych interpretacji zmiana jest zasadna. Dążenie do przejrzystości i aktualności danych zawartych w rejestrze wymaga również, aby nie występowały w nim informacje o numerach i usługach, które

nie są wykorzystywane. Obecnie nie ma uregulowań prawnych w zakresie usuwania nieaktualnych danych z rejestru. Powoduje to m.in. występowanie w rejestrze numerów, dla których dane są zwielokrotnione, gdyż poza danymi aktualnymi figurują również dane dotyczące uprzedniego wykorzystywania tych samych numerów (rejestr wskazuje niewłaściwe podmioty i usługi). W celu uniknięcia takiego stanu rzeczy proponuje się wprowadzić obowiązek przekazywania informacji o zakończeniu świadczenia usługi o podwyższonej opłacie.

Ponadto, aby rejestr odzwierciedlał wszystkie usługi *premium rate* oferowane na rynku, wprowadzić należy możliwość uruchamiania usługi o podwyższonej opłacie jedynie w przypadku wpisania danego numeru do rejestru.

Przepis określa również procedury aktualizacji danych i sytuacji, w których zgłoszenia nie zawierają wszystkich wymaganych informacji.

Przepis art. 65 ust. 1b wskazuje, że zgłoszenia do rejestru dokonuje się na co najmniej 14 dni przed rozpoczęciem świadczenia usługi (wskazanie terminu wcześniejszego pozostawi zgłoszenie bez rozpoznania). Jednocześnie proponuje się, aby w przypadku tego typu usług realizowanych na rzecz organów administracji publicznej lub organizacji pozarządowych lub podmiotów prowadzących działalność pożytku publicznego (na cele charytatywne) – zgłoszenie będzie mogło być dokonane na 2 dni przed uruchomieniem usługi.

Art. 65a

Przepis dotyczy usług typu *premium rate* i adresowany jest do operatora, w którego sieci tego rodzaju usługi mogą być świadczone przez dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych. Proponuje się, aby operator ponosił odpowiedzialność w przypadku, gdy w jego sieci dostępne będą usługi, które nie będą uwidocznione w rejestrze, o którym mowa w art. 65.

Oznacza to zatem, że operator będzie obowiązany do zablokowania usług *premium rate*, jeśli nie będą one uwidocznione w rejestrze z art. 65.

Art. 66 ust. 2

Zmiana ma charakter legislacyjny. W związku z wprowadzeniem przepisami ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych art. 60b określającego wymóg rejestracji dla wszystkich abonentów usług *pre-paid* i zmianami

zaprojektowanymi w art. 60a ust. 1a, zasadne jest dostosowanie brzmienia art. 66 ust. 2 do brzmienia tych przepisów.

Art. 70

Zmiany mają charakter legislacyjny dostosowujący do zmian w zakresie form zawierania umowy.

Art. 79b

Ponieważ obserwuje się praktyki, które polegają na zamieszczaniu odpowiednio spreparowanych, w większości nieprawdziwych informacji na popularnych portalach społecznościowych, a które w efekcie prowadzą do subskrybowania usługi o podwyższonej opłacie lub wysłaniu SMS na taki numer, Prezes UKE, analogicznie jak ma to miejsce w przypadku obecnego art. 79b, będzie uprawniony do skierowania stosownego żądania do usługodawcy w rozumieniu ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, prowadzącego do natychmiastowego usunięcia wszystkich publicznie dostępnych informacji zmierzających do promocji lub reklamy numeru lub usługi o podwyższonej opłacie. W konsekwencji, w kontekście celu, jakemu przepis służy – uzasadnione jest nadanie takiej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Wykreślenie rekordu z rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie będzie równoznaczne z niemożnością świadczenia usług z wykorzystaniem danego numeru, a nie niemożnością prowadzenia działalności gospodarczej. W tym zakresie przepis art. 79b *de facto* się nie zmienia i już na podstawie obowiązującego przepisu przedsiębiorca ma obowiązek blokowania określonych numerów.

Należy jednocześnie zauważyć, że chociaż adresatem decyzji z art. 79b pkt 1 będzie przedsiębiorca telekomunikacyjny to stroną postępowania będzie również podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, którego usługa nie będzie mogła być świadczona. W związku z powyższym temu podmiotowi należy również doręczyć te decyzję.

Art. 80 ust. 4, 5 i 6

Zmiany mają charakter legislacyjny dostosowujący do zmian w zakresie form zawierania umowy.

Art. 80a

Przepis jest elementem pakietu zmian dotyczącego usług tzw. *premium rate*. Propozycja sprowadza się do zobowiązania dostawców usług do zawierania w podstawowym wykazie wykonanych usług telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 80 ust. 1, informacji identyfikującej numer lub numery usług o podwyższonej opłacie, z której abonent skorzystał, w celu umożliwienia abonentowi sprawdzenia w rejestrze prowadzonym przez Prezesa UKE, o którym mowa w art. 65, danych identyfikujących podmiot świadczący usługę na danym numerze.

Zwiększeniu świadomości użytkownika na temat faktu istnienia usług wysokopłatnych i możliwości ich zablokowania ma służyć jednocześnie zobowiązanie dostawcy usług do zamieszczania informacji o takiej możliwości, wynikającej z art. 64a, w podstawowym wykazie wykonanych usług telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 80 ust. 1.

Art. 107 ust. 1

Zmiana jest konsekwencją uchylecia przepisu art. 110 ustawy skutkującego likwidacją stałych polubownych sądów konsumenckich przy Prezesie UKE.

Art. 109 ust. 8

Zmiana jest konsekwencją uchylecia przepisu art. 110 ustawy skutkującego likwidacją stałych polubownych sądów konsumenckich przy Prezesie UKE.

Art. 110

Proponowana likwidacja sądów polubownych ma związek z wejściem w życie w dniu 10 stycznia 2017 r. ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz. U. poz. 1823). Ustawa wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (dyrektywa w sprawie ADR w sporach konsumenckich) (Dz. Urz. UE L 165 z 18.06.2013, str. 63). Po wejściu w życie znowelizowanego ww. ustawą przepisu art. 109 ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz art. 95 ustawy – Prawo pocztowe, Prezes UKE stał się podmiotem uprawnionym do prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich. Realizacja przez Prezesa UKE tej kompetencji zapewni pokrycie

sektora telekomunikacyjnego w zakresie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, w związku z czym nie istnieje potrzeba utrzymywania dodatkowej instytucji w postaci stałego polubownego sądu konsumenckiego przy Prezesie UKE. Obecny kształt prowadzonych postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich jest rozwiązaniem optymalnym i zapewnia konsumentowi mocną pozycję w sporach z dostawcami usług telekomunikacyjnych i z operatorami pocztowymi.

Sąd polubowny funkcjonuje od sierpnia 2005 r. i rozpatruje spory o roszczenia majątkowe wynikające z umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych lub pocztowych zawartych pomiędzy konsumentami a przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi lub operatorami pocztowymi. Charakteryzuje się zdecydowanie niższą skutecznością w porównaniu do postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich (wcześniej postępowań mediacyjnych). Podstawową przyczyną takiego stanu rzeczy może być sformalizowany sposób prowadzenia postępowań przez sąd oraz opłata w wysokości 100 zł.

Analiza dotychczasowej działalności sądu polubownego, potwierdzona przez statystyki oraz skuteczność prowadzonych postępowań, wskazuje, iż nie jest to efektywne narzędzie rozwiązywania sporów konsumenckich. Sposób prowadzenia postępowania, jego tryb oraz koszty z tym związane sprawiają, że konsumenci sporadycznie korzystają z tej formy dochodzenia roszczeń.

Art. 131 ust. 3

Zmiany mają charakter legislacyjny dostosowujący do zmian w zakresie form zawierania umowy.

Art. 161 ust. 2 i 3

W związku z tym, że celem ustawy jest zwiększenie elektronizacji procedur obsługi abonenta, dostawca usług będzie uprawniony z mocy ustawy do przetwarzania adresu poczty elektronicznej.

W obecnym stanie prawnym do przetwarzania tych danych niezbędne było uzyskanie zgody użytkownika.

Art. 201 ust. 1–3

Projekt ujednocila zakres podmiotowy art. 201 Pt z zakresem podmiotowym art. 199 ust. 1 Pt. Zgodnie z art. 199 ust. 1 Pt przedmiotem kontroli prowadzonej przez Prezesa UKE jest przestrzeganie przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu telekomunikacji, gospodarki częstotliwościami lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej. Jednocześnie przepis ten nie zawiera podmiotowego ograniczenia prowadzonych kontroli, ponieważ potencjalnych naruszeń z zakresu telekomunikacji, gospodarki częstotliwościami lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej może dokonać każdy podmiot (np. każdy może używać urządzenia radiowego bez pozwolenia).

Z kolei krąg podmiotów, wobec których można wydać, na podstawie art. 201 ust. 1, zalecenia pokontrolne (a w konsekwencji tego zastosować całą przewidzianą w art. 201 Pt procedurę), jest ograniczony do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, podmiotu posiadającego rezerwację częstotliwości lub przydział numeracji, podmiotu wykorzystującego częstotliwości na podstawie pozwolenia, decyzji, o której mowa w art. 144a i art. 144b Pt lub wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 144c ust. 1 Pt oraz jednostki samorządu terytorialnego wykonującej działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2062).

Obecne brzmienie ww. przepisów Pt powoduje zatem, że w przypadku w którym w trakcie kontroli stwierdzi się nieprawidłowość, która dotyczy podmiotu niewymienionego w art. 201 ust. 1 Pt, to nie można wydać wobec niego zaleceń pokontrolnych dotyczących tych nieprawidłowości. W takim przypadku nie zostaje osiągnięty jeden z głównych celów kontroli jakim jest możliwość wskazania podmiotowi kontrolowanemu nieprawidłowości i umożliwienie mu ich usunięcia (a w przypadku ich nieusunięcia podjęcie przez Prezesa UKE kroków, o których mowa w art. 201 ust. 3 Pt).

Ponadto projektowana regulacja daje Prezesowi UKE możliwość nałożenia kary, o której mowa w art. 209 Pt w odniesieniu do stwierdzonych w wyniku kontroli nieprawidłowości, niezależnie od prowadzonego wobec podmiotu kontrolowanego postępowania pokontrolnego. Już w chwili obecnej przepisy zapewniają możliwość

nałożenia kary bez prowadzenia wcześniej postępowania kontrolnego i wydawania zaleceń pokontrolnych.

Zgodnie z utrwaloną linią orzeczniczą dotyczącą art. 201 i art. 209 Pt, rozróżnia się dwa tryby nakładania kary, o której mowa w art. 209 Pt, w przypadku stwierdzenia naruszeń wskazanych w tym przepisie (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 października 2014 r., III SK 85/13). Po pierwsze karę pieniężną można nałożyć w wyniku przeprowadzenia tzw. samoistnego postępowania w sprawie nałożenia kary, tj. w sytuacji, w której naruszenie zostało stwierdzone w inny sposób niż w wyniku kontroli, a po drugie w trybie określonym w art. 201 Pt, tj. w stosunku do naruszenia stwierdzonego w wyniku kontroli. Jednocześnie uznaje się, że wszczęcie kontroli wyklucza możliwość nałożenia kary w wyniku przeprowadzenia postępowania samoistnego.

Z uwagi na to, że duża część nieprawidłowości o jakich dowiaduje się Prezes UKE stwierdzana jest właśnie w trakcie kontroli, w wielu przypadkach nie ma on możliwości nałożenia kary, gdyż podmiot kontrolowany usuwa nieprawidłowość zgodnie ze wskazaniami zaleceń pokontrolnych. Powoduje to, że niektóre podmioty mogą – nawet umyślnie – dokonywać naruszeń, mając świadomość, że jest duże prawdopodobieństwo, że jeżeli Prezes UKE stwierdzi nieprawidłowość, to dojdzie do tego właśnie w wyniku kontroli. W takim przypadku podmiot ten będzie mógł uwolnić się od ryzyka poniesienia odpowiedzialności na podstawie art. 209 Pt, jeżeli tylko wykona zalecenia pokontrolne. Wynikający zatem z obecnego brzmienia art. 201 Pt ograniczony zakres możliwości nakładania kary, o której mowa w art. 209 Pt, powoduje, że ta instytucja prawna nie wypełnia w odpowiednim stopniu swojej funkcji wychowawczej, represyjnej i prewencyjnej, utrudniając tym samym prawidłowe wykonywanie przez Prezesa UKE funkcji organu regulacyjnego w dziedzinie rynku usług telekomunikacyjnych.

Konsekwencją przyznania Prezesowi UKE kompetencji do nakładania kary, o której mowa w art. 209 Pt, niezależnie od prowadzonego wobec tego podmiotu postępowania pokontrolnego, jest zmiana brzmienia art. 201 ust. 3 pkt 3 Pt zgodnie, z którą nie będzie możliwości dwukrotnego ukarania za to samo naruszenie.

W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania podmiot kontrolowany będzie informowany o tym, który z wymogów nie jest przez niego spełniany. Taka informacja

powinna się również znaleźć w zawiadomieniach z art. 10 k.p.a. dotyczących możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, wydawanych przed wydaniem decyzji przez Prezesa UKE. Przedsiębiorca będzie miał zatem zagwarantowany rozsądny i odpowiedni termin na wypowiedzenie się.

Proponowane wyżej zmiany wiążą się również z koniecznością dokonania drobnych zmian redakcyjnych.

Art. 202 ust. 1

Zmiana ma charakter legislacyjny, doprecyzowujący, że chodzi o ust. 1 w art. 199, a nie o cały przepis.

Art. 206 ust. 2

W związku z rezygnacją z art. 7 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych należało także w niniejszej ustawie wykreślić odesłanie do tego przepisu.

Art. 209

Zgodnie z projektowaną zmianą kara pieniężna za naruszenia wskazane obecnie w art. 209 pkt 1 oraz naruszenia art. 173 Pt wskazane obecnie w art. 209 pkt 25 nakładana będzie fakultatywnie, po spełnieniu określonych przesłanek.

Aktualnie obowiązujące brzmienie art. 209 Pt zakłada, że Prezes UKE obligatoryjnie nakłada kary za wskazane w tym przepisie naruszenia. W przypadku w/w naruszeń powoduje to obowiązek prowadzenia bardzo wielu postępowań dotyczących drobnych i stosunkowo mało szkodliwych nieprawidłowości.

W przypadku art. 209 ust. 1 Pt chodzi głównie o naruszenie obowiązków informacyjnych określonych w art. 7 Pt. Często zdarza się, że naruszenie te dotyczą podmiotów, które są wpisane do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, ale faktycznie nie wykonują działalności telekomunikacyjnej. W związku z tym brak przekazanych przez takie podmioty danych nie musi mieć skutku negatywnego w stopniu, który uzasadniałby nałożenie kary. W związku z tym proponuje się, aby naruszenia, o których obecnie mowa w art. 209 ust. 1 Pt karane były fakultatywnie, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, w przypadku gdy naruszenie utrudnia realizację przez Prezesa UKE zadań dotyczących rynku telekomunikacyjnego wymagających wykorzystania tych informacji lub dokumentów.

W przypadku nieprawidłowości dotyczących wykonywania obowiązków informacyjnych wskazanych w art. 173 Pt (czyli dotyczących tzw. ciasteczek), należy mieć na uwadze, że obowiązki te są adresowane bardzo szerokiego grona podmiotów (również podmiotów niewielkich lub nieprofesjonalnych), co sprawia, że Prezes UKE ma ograniczoną możliwość karania za każdą nieprawidłowość w tym zakresie. Ponadto waga tych nieprawidłowości nie zawsze uzasadnia przeprowadzanie postępowania w sprawie nałożenia kary, o której mowa w art. 209 Pt. W związku z tym w odniesieniu do tych naruszeń proponuje się fakultatywność nakładania kary pieniężnej, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia.

Propozycja wprowadzenia nowej podstawy do nałożenia kary wiąże się również z koniecznością wprowadzenia odpowiednich zmian w art. 209 i art. 210 Pt.

W projektowanym art. 209 przewidziane zostały również kary pieniężne za:

- niewypełnianie lub nienależyte wypełnianie obowiązków określonych w art. 64 i art. 64a (projektowany art. 209 pkt 14a);
- żądanie od abonenta zapłaty niezgodnie z art. 64b – tj. żądania zapłaty w przypadku zrealizowania usługi o podwyższonej opłacie z naruszeniem obowiązków ustawowych np. polegających na realizacji usługi o podwyższonej opłacie po przekroczeniu progu kwotowego określonego przez abonenta (projektowany art. 209 pkt 14aa);
- nieprzekazanie w terminie zgłoszenia aktualizacyjnego lub informacji o terminie zakończenia usługi o podwyższonej opłacie (projektowany art. 209 pkt 14ab);
- umożliwienie świadczenia usługi o podwyższonej opłacie bez wpisu do rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie prowadzonego przez Prezesa UKE (projektowany art. 209 pkt 14ac).

Art. 210 ust. 1

Zmiana ma charakter legislacyjny, doprecyzowujący, że chodzi o kary pieniężne określone w art. 209 ust. 1 i 1¹.

II. Zmiany innych ustaw

Art. 2 – zmiany w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym

Art. 20a i art. 20 b

W odniesieniu do nowego brzmienia art. 20a – zmiana polega na wykreśleniu z obecnego brzmienia tej jednostki redakcyjnej dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, pozostawiając w przepisie art. 20a uprawnienia w tym zakresie dla organów zarządzania kryzysowego. Wykreślenie dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa związane jest z jednoczesnym dodaniem nowego przepisu art. 20b, który pozwoli dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa na pozyskiwanie informacji niezbędnych do realizacji zadań Centrum.

Przepis ten może być używany w bieżącej działalności Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, w zakresie szybkiego i efektywnego gromadzenia danych m.in. na potrzeby obsługi Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego, czy w sytuacjach niecierpiących zwłoki dla obsługi ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Regulacja ta będzie również dodatkowym narzędziem służącym do weryfikacji informacji otrzymywanych przez dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa w oparciu o nową jednostkę redakcyjną – art. 21a ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 209 i 1566).

Art. 21a

Projektowany przepis przewiduje, iż ministrowie kierujący działami administracji rządowej, kierownicy urzędów centralnych oraz wojewodowie niezwłocznie informują dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa o zagrożeniu, które może skutkować wystąpieniem sytuacji kryzysowej. Istotną częścią składową przekazywanej informacji jest wskazanie obszaru, na który może oddziaływać dane zagrożenie. Jest to niezbędny element całości rozwiązania pozwalający na określenie liczby osób (abonentów), na których może mieć wpływ dane zagrożenie.

W przypadku właścicieli oraz posiadaczy samoistnych i zależnych obiektów, instalacji, urządzeń i usług infrastruktury krytycznej – będą oni niezwłocznie informować zarówno dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, jak i właściwe terytorialnie wojewódzkie centrum zarządzania kryzysowego o zakłóceniu funkcjonowania tej infrastruktury, która może skutkować wystąpieniem na wskazanym obszarze sytuacji kryzysowej. Taki sposób powiadamiania daje również możliwość konsultacji pomiędzy wojewodą a dyrektorem Rządowego Centrum Bezpieczeństwa m.in. w zakresie określenia obszaru, którym miałyby być objęte komunikatem alarmowym.

Proponowane brzmienie art. 21a nawiązuje zakresem do obecnego brzmienia art. 21 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, w którym zawarto ogólną normę, iż organ administracji publicznej, który jako pierwszy otrzymał informację o zagrożeniu jest zobowiązany niezwłocznie powiadomić o zaistniałym zdarzeniu organy odpowiednio wyższego i niższego szczebla. Art. 21a jest jednak przepisem skupiającym się *stricte* na potrzebie realizacji zadań podmiotów systemu zarządzania kryzysowego przy współpracy z operatorami infrastruktury krytycznej w zakresie jak najszybszego powiadamiania obywateli o ewentualnych zagrożeniach.

Ponadto przewiduje się, iż po otrzymaniu informacji, dokonaniu jej analizy oraz ewentualnej weryfikacji, dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa może zażądać od operatorów ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej niezwłocznego nieodpłatnego wysłania komunikatu alarmowego do wszystkich abonentów na określonym przez dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa obszarze.

Powiadamianie – będące czynnością przekazywania określonych informacji obywatelom na danym obszarze o możliwości wystąpienia zagrożenia – realizowane przy użyciu krótkich wiadomości tekstowych (sms) jest rozwiązaniem relatywnie najlepszym. Wiadomości sms jako forma przekazywania komunikatu alarmowego charakteryzuje się krótkim czasem dotarcia do abonenta oraz możliwością automatyzacji generowania oraz wysyłania komunikatów. Krótkie wiadomości tekstowe odczytywane są przez odbiorców najczęściej zaraz po otrzymaniu, a wskaźnik ich otwarcia jest bardzo duży. Dzięki temu można zapewnić sprawną komunikację z abonentami, jak również reagować szybko i efektywnie na zmieniające się uwarunkowania zewnętrzne, np. w przypadku gdy informacje doraźne, dane z monitoringu lub z oceny stanu sytuacji potwierdzają wystąpienie sytuacji kryzysowej możliwe jest szybkie wysyłanie smsów, które modyfikują treści pierwotnie wysyłanych smsów z komunikatami alarmowymi.

Na potrzeby realizacji ww. usługi operator ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej jest uprawniony do przetwarzania danych lokalizacyjnych abonenta na potrzeby wysłania komunikatu alarmowego. Taką możliwość daje art. 159 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

Art. 3 – zmiany w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych

Analiza dotychczasowej praktyki Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w zakresie prowadzenia postępowań administracyjnych dotyczących wydawania zgód na świadczenie przez jednostki samorządu terytorialnego (dalej „JST”) usługi dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa oraz inicjatywa UE dotycząca *rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 25 października 2017 r. zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 131/2013 i (UE) nr 283/2014 w odniesieniu do propagowania łączności internetowej w społecznościach lokalnych* ((Dz. Urz. UE L 286 z 1.11.2017, str. 1) dalej „WiFi4EU”), skłaniają do wprowadzenia zmian w obowiązujących przepisach ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (dalej „megaustawa”).

Projektowana zmiana megaustawy zmierza m. in. do rezygnacji z wydawania w formie decyzji zgody na świadczenie przez JST usługi dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa oraz ustalenia minimalnej prędkości transmisji danych tej usługi świadczonej przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu w akcie normatywnym rangi rozporządzenia.

Projekt nowelizacji zakłada rozszerzenie zakresu informacji dotyczącej prowadzonej działalności, którą JST przekazuje Prezesowi UKE. Zgodnie z zaproponowaną regulacją, w przypadku gdy JST świadczy usługę dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu, to obowiązana będzie dodatkowo do wskazania lokalizacji publicznie dostępnych punktów dostępu do Internetu oraz obszaru, na którym jest świadczona usługa za pomocą tych punktów. Projekt zakłada również obowiązek aktualizacji tych danych.

W celu ochrony praw nabytych przez JST na gruncie decyzji wydanych na podstawie art. 7 ust. 1 megaustawy zaproponowano rozwiązanie umożliwiające JST świadczenie usług dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu w zakresie i na warunkach określonych w tych decyzjach przez okres 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Wskazane decyzje wygasną z mocy prawa po upływie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Zaproponowane zmiany w megaustawie będą wypełnieniem jednego z celów strategicznych postawionych przez Komisję Europejską do 2025 r., jakim jest wyposażenie w gigabitowe łącza internetowe miejsc, gdzie są świadczone usługi publiczne, takich jak placówki administracji publicznej, biblioteki i szpitale.

Dotychczasowa praktyka regulacji bezpłatnego dostępu do Internetu świadczonego przez JST pokazuje, że długi czas trwania postępowań administracyjnych, w zakresie wydawanych zgód na podstawie obowiązujących przepisów megaustawy, spowodowany jest złożoną procedurą, w tym koniecznością przeprowadzenia analizy lokalnego rynku telekomunikacyjnego oraz konsultacji projektu rozstrzygnięcia. W ostatnim czasie brak jest jakichkolwiek uwag ze strony przedsiębiorców telekomunikacyjnych w przeprowadzanych postępowaniach konsultacyjnych (wyłącznie Prezes UOKiK wyraża pozytywną opinię dla świadczonych przez JST usług w zakresie bezpłatnego dostępu do Internetu).

Nie występują także odwołania stron od decyzji Prezesa UKE wydawanych w I instancji do SOKiK, pomimo przewidzianego prawem trybu odwoławczego.

Należy zauważyć, iż pomimo cyklicznego przeglądu stanowiska Prezesa UKE w tym zakresie i stopniowego podnoszenia maksymalnej przepływności łącza bezpłatnej usługi (aktualnie 1 Mbit/s w miejscach publicznych), nadal pozostaje ona mało atrakcyjna dla potencjalnego użytkownika – co potwierdza badanie konsumenckie Prezesa UKE z 2015 r. dotyczące klientów indywidualnych (tylko 14% ankietowanych wyraziło zainteresowanie korzystaniem z darmowej usługi o podstawowych parametrach).

Natomiast z analizy lokalnych rynków telekomunikacyjnych wynika, że brak jest usług komercyjnych (zarówno przewodowych jak i bezprzewodowych) o prędkości poniżej 1 Mbit/s – świadczone są natomiast usługi o dużo wyższych przepływnościach (wg danych Cocom ponad połowa użytkowników korzystała z przepływności wyższych niż 10 Mbit/s, a 14% użytkowników z usług o przepływności wyższej niż 100 Mbit/s).

Należy zatem umożliwić użytkownikom końcowym czerpanie korzyści płynących z wysokiej jakości dostępu do Internetu, aby mogli oni posługiwać się lokalnymi usługami cyfrowymi tj. e-administracja, e-zdrowie itp., które nabierają coraz większego znaczenia w codziennym życiu. Dzięki wspieraniu integracji z istniejącymi usługami publicznymi świadczone przez JST usługi dostępu do Internetu o wysokiej

przepustowości będą zwiększać zainteresowanie obywateli usługami szerokopasmowego Internetu i tym samym przyczynią się w znacznym stopniu zarówno do wykorzystywania usług szerokopasmowych, jak i do rozwoju infrastruktury publicznej.

Inicjatywa WiFi4EU pokazała, że niezwykle istotnym jest zapewnienie przez samorządy dostępu do Internetu o wysokich parametrach w typowych miejscach publicznych (dworce, place, parki, rynki, etc.) dla wszystkich osób przebywających w zasięgu usługi. Jak zauważa Komisja, świadczenie tego typu usług przez JST nie powinno być związane z obowiązkiem uzyskania jakiegokolwiek zezwolenia od organu regulacyjnego (w przypadku Polski „zgody” wydawanej w formie decyzji administracyjnej).

Mniej wymogów formalnych, a tym samym odejście od formalnego wydawania zgód w drodze decyzji administracyjnych przez Prezesa UKE, pozwoli na zwiększenie zainteresowania tematem udostępniania Internetu w miejscach publicznych, a także przyczyni się do optymalizacji korzystania z niego. Wzrośnie bowiem możliwość efektywnego korzystania z dostępu do Internetu w miejscach publicznych, a szybkie łącza zastąpią dotychczasową – podstawową funkcję bezpłatnego Internetu. Z szybkiego Internetu korzystać bowiem będą nie tylko wykluczeni cyfrowo, oczekujący pomocy we wdrażaniu się w cyfrowy świat, ale także osoby oczekujące od Internetu w miejscach publicznych efektywnego łącza, aby móc korzystać z portali społecznościowych, telewizji internetowej, radia, muzyki, aplikacji internetowych, gier. Do swobodnej obsługi tych usług internetowych niezbędne jest posiadanie łącza o odpowiedniej przepustowości.

Z drugiej strony zmiany w megaustawie sprawią, że szybki Internet będzie dostępny wyłącznie w miejscach publicznych, a nie np. w miejscach zamieszkania ludności. Nie jest bowiem celem bezpłatnego dostępu do Internetu konkurowanie z komercyjnymi usługami, które są dostępne dla mieszkańców w ich miejscu zamieszkania, ale oferowanie go jedynie w lokalnych ośrodkach życia społecznego, w tym w przestrzeniach zewnętrznych dostępnych publicznie, takich jak np. parki, dworce, biblioteki, gdzie będzie on pozwalał na okazyjne, ale efektywne korzystanie z treści i usług dostępnych w Internecie.

W projektowanym art. 3 ust. 7b pkt 1 megaustawy (art. 3 pkt 1 lit. b projektu) wyrazy „za pomocą tych punktów” zastępuje się wyrazami „przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu”.

Zaproponowana zmiana ma na celu uniknięcie ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych odnośnie zakresu obowiązku informowania Prezesa UKE o zmianie obszaru, na którym jest świadczona usługa dostępu do Internetu – celem projektowanej regulacji jest nałożenie tego obowiązku także w przypadku, gdy nie nastąpiła zmiana lokalizacji publicznie dostępnych punktów dostępu do Internetu. W projektowanym art. 7 ust. 1b megaustawy (art. 3 pkt 3 lit. b projektu) proponuje się wyrazy „bez pobierania opłat lub w zamian za opłatą niższą niż cena rynkowa” umieścić po wyrazach „przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu”, jako konsekwencję szyku wyrazów zastosowanego w pozostałych jednostkach redakcyjnych.

Art. 4 – zmiany w ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe

Zmiany w ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481 oraz z 2018 r. poz. 106) są zmianami porządkowymi wynikającymi z likwidacji stałych polubownych sądów konsumenckich przy Prezesie UKE.

III. Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 5

W związku z likwidacją stałych polubownych sądów konsumenckich należy uregulować kwestie zakończenia jego funkcjonowania. Przyjęte rozwiązanie umożliwi zakończenie w okresie *vacatio legis* toczących się już postępowań, a jednocześnie zapewni, iż sąd nie będzie rozpoczynał już nowych postępowań.

W projektowanym art. 5, regulującym kwestie intertemporalne związane ze zniesieniem stałych polubownych sądów konsumenckich, przewiduje się, że spory skierowane do rozstrzygnięcia przez te sądy, nierozstrzygnięte do dnia następującego po dniu ogłoszenia projektowanej ustawy, rozstrzyga się w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy (ust. 1). W tym też terminie wygasają umowy zawarte przez Prezesa UKE z organizacjami pozarządowymi reprezentującymi konsumentów, przedsiębiorców telekomunikacyjnych lub operatorów pocztowych, będące podstawą do utworzenia stałych polubownych sądów konsumenckich (ust. 3). Jednocześnie, zgodnie z art. 6 ust. 2, wnioski o rozpatrzenie sporu, które wpłyną do stałych

polubownych sądów konsumenckich, od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy pozostawia się bez rozpatrzenia, o czym informuje się wnioskodawców. Intencją projektodawcy jest, aby stałe polubowne sądy konsumenckie zakończyły toczące się przed nimi postępowania w okresie *vacatio legis*, a ponadto w tym okresie nie wszczynały już nowych postępowań. Przepis wejdzie w życie z dniem ogłoszenia ustawy.

Art. 6

Projektowany art. 6 jest przepisem przejściowym regulującym kwestię zmiany umów o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, o których mowa w art. 56 ust. 6, dokonanych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy. Przepis ten przesądza, że w takich przypadkach będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe.

Art. 7

Przepis art. 64 ust. 5 wprowadza obowiązek bezpłatnego zapewnienia abonentowi, przez dostawcę publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, określenia progu kwotowego dla usług o podwyższonej opłacie w miejsce dotychczasowej dobrowolnej możliwości skorzystania z takiego progu. Jednocześnie, po osiągnięciu w danym okresie rozliczeniowym lub miesiącu kalendarzowym tego progu, dostawca usług ma obowiązek natychmiastowego poinformowania abonenta o fakcie osiągnięcia progu oraz zablokowania możliwości wykonywania i odbierania płatnych połączeń *premium rate*. Należy zauważyć, iż obecne regulacje dotyczące możliwości określenia przez abonenta progu kwotowego nakładały na dostawców usług obowiązek informacyjny po przekroczeniu progu, a następnie obowiązek blokowania na żądanie abonenta płatnych połączeń *premium rate*. Wprowadzenie obowiązkowego blokowania takich połączeń w momencie osiągnięcia wybranego przez abonenta lub, w przypadku niedokonania takiego wyboru, ustawowego progu 35 zł, może wiązać się z koniecznością dostosowania przez dostawców usług swoich systemów rozliczeniowych. W związku z tym, przepis wprowadza do 1 stycznia 2019 r. okres przejściowy, w którym obowiązki określone w przepisie art. 64 ust. 5 mogą być przez dostawcę usług realizowane nie w momencie osiągnięcia progu, a już po jego przekroczeniu. Pozwoli to przedsiębiorcom telekomunikacyjnym na wprowadzenie niezbędnych rozwiązań technicznych, a w szczególności zmianę systemów rozliczeniowych. Jednocześnie, w celu ochrony abonentów należy wprowadzić regulację, która uniemożliwi pobieranie

wyższych opłat za usługi o podwyższonej opłacie niż te wynikające z wybranego lub ustawowego limitu. Abonent, mając świadomość funkcjonowania określonego progu kwotowego, ma prawo do swobodnego korzystania z usług *premium rate* bez obaw, że zostanie zaskoczony opłatami przekraczającymi uzgodnione limity.

Art. 8

Przepis jest konsekwencją zmian wprowadzanych w zakresie prowadzonego przez Prezesa UKE rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usług o podwyższonej opłacie. Celem przepisu jest zobowiązanie podmiotów realizujących dodatkowe świadczenie do uzupełnienia danych, stosownie do zmienionego katalogu przekazywanych do rejestru informacji, o których mowa w art. 65 ust. 1, a co w efekcie zapewni konsumentom dostęp do pełnej informacji o świadczonych na rynku usługach tego typu i podmiotach je świadczących.

W przypadku braku uzupełnienia informacji w określonym przepisem terminie – Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wykreśli zamieszczone w nim dotychczas informacje. W konsekwencji – świadczenie usług tego typu bez wypełnienia obowiązków ciążących na podmiocie je świadczącym, o których mowa w art. 65, skutkować będzie możliwością nałożenia przez Prezesa UKE sankcji z art. 209 ust. 1 pkt 14a ustawy zmienianej.

Art. 9

W związku z rezygnacją z obowiązku uzyskania przez JST, w drodze decyzji administracyjnej, zgody na świadczenie usługi dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatą niższą niż cena rynkowa, wprowadzono do ustawy przepis umarzający postępowania administracyjne, które zostały wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

W odniesieniu do decyzji wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wprowadzono regulację, zgodnie z którą JST będą mogły, przez okres 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, świadczyć usługi dostępu do Internetu przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu w zakresie i na warunkach określonych w tych decyzjach. Zaproponowana regulacja jest konsekwencją stosowania warunku 5-letniego okresu trwałości projektu w umowach zawartych przez JST w ramach projektów unijnych dofinansowujących budowę sieci telekomunikacyjnej. Należy wskazać, iż realizacja projektów pochodzących z okresu finansowania

2007-2013, np. dot. Nadbużańskiej Sieci Szerokopasmowej, zakończyła się pod koniec 2015 r. Zatem w przypadku tych projektów do końca 2020 r. nie można wprowadzać zmian w zakresie wybudowanej sieci, zasad świadczenia usług dostępu do Internetu, czy też wykorzystania elementów sieci – bez narażenia się na niebezpieczeństwo konieczności zwrotu uzyskanego dofinansowania. W związku z powyższym zaproponowana regulacja umożliwi JST, która jest stroną umowy zawierającej 5-letni okres trwałości projektu, świadczenie usług dostępu do Internetu w zakresie i na warunkach określonych decyzjach, wydanych przez Prezesa UKE, uwzględniających warunki uzyskania dofinansowania.

Mając na uwadze potrzebę umożliwienia świadczenia przez JST, przez okres 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, usług dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu w zakresie i na warunkach określonych w wydanych decyzjach, do projektu wprowadzono regulację, zgodnie z którą wszystkie decyzje wydane na podstawie art. 7 megaustawy wygasną z mocy prawa po upływie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10

W przepisie tym wskazano, że w przypadku wszczętych i niezakończonych postępowań dotyczących decyzji Prezesa UKE dotyczących dostępu telekomunikacyjnego stosuje się przepisy dotychczasowe. Tym samym w ramach wszczętego postępowania Prezes UKE nie będzie zobowiązany do przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego.

Art. 11

Przepis przejściowy regulujący kwestie postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia niniejszej ustawy, w zw. z proponowanymi zmianami w art. 209 ust. 1 pkt 1 i 25.

Art. 12

Art. 12 jest przepisem przejściowym dotyczącym obowiązku składania rocznych sprawozdań finansowych oraz danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych. Zgodnie z tym przepisem obowiązki sprawozdawcze za rok 2017 będą realizowane przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 13

Przepis ten czasowo zachowuje w mocy rozporządzenie wydane na podstawie art. 7 ust. 3 Pt, tj. rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 10 grudnia 2014 r. w sprawie wzorów formularzy służących do przekazywania danych dotyczących działalności telekomunikacyjnej (Dz. U. poz. 1890) – do czasu wydania nowego rozporządzenia na podstawie projektowanego art. 7 ust. 2 Pt.

Art. 14

Przepis znoszący stałe polubowne sądy konsumenckie w związku ze zmianami proponowanymi w art. 110.

Art. 15

Projektowane zmiany wchodzi w życie z dniem 30 dni od dnia ogłoszenia ustawy z wyjątkiem:

- 3-miesięcznego terminu *vacatio legis* dla:
 - przepisów dotyczących znoszonych stałych polubownych sądów konsumenckich oraz
 - przepisu art. 65a Pt dotyczącego wskazania, że operator usługi, w którego sieci będzie świadczona usługa o podwyższonej opłacie, umożliwia jej świadczenie tylko wtedy, gdy jest ona wpisana do rejestru,
- przepisów dotyczących rozpatrywania wniosków o rozstrzygnięcie sporu, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia ustawy.

Projekt ustawy jest zgodny prawem Unii Europejskiej.

Projektowana regulacja nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1808 i 1948).

Projekt nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt został udostępniony na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Cyfryzacji, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Informacja o wpływie na mikro-, małe i średnie przedsiębiorstwa:

Projektowana regulacja będzie miała pozytywny wpływ na mikro-, małe i średnie przedsiębiorstwa prowadzące działalność na rynku telekomunikacyjnym. Wprowadzenie formy dokumentowej zmniejszy papierowy obieg dokumentów i ilość procedur. Papierowa forma dokumentacji powoduje, że procesy są czasochłonne i generują dodatkowe koszty. Forma dokumentowa będzie wspierała procesy sprzedaży i obsługi klienta, zmniejszy koszty obsługi „door2door” i pozwoli uniknąć opłat kurierskich związanych z doręczeniem.

Dodatkowo wprowadzenie w projekcie jednolitych, elektronicznych formularzy do sprawozdawczości z działalności telekomunikacyjnej pozwoli na odejście od papierowej formy składania sprawozdań, co, jak szacuje się, wygeneruje oszczędności dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych składających te sprawozdania.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Cyfryzacji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Anna Streżyńska – Minister Cyfryzacji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Dariusz Dąbek, Zastępca Dyrektora Departamentu Telekomunikacji w Ministerstwie Cyfryzacji</p>	<p>Data sporządzenia 08.12.2017 r.</p> <p>Źródło: Inne</p> <p>Nr w wykazie prac: UD 275</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

- I. Projekt wprowadza nowe formy zawierania umów tak, aby zapewnić dalszy rozwój cyfryzacji państwa i gospodarki.
- II. W związku z identyfikowanymi na rynku nieprawidłowościami i nadużyciami projekt wprowadza zmiany w regulacjach dotyczących usług o podwyższonej opłacie tak, aby zapewnić użytkownikom kompleksową ochronę i jednocześnie wyposażyć regulatora w dodatkowe narzędzia.
- III. Projekt likwiduje stałe polubowne sądy konsumenckie przy Prezesie UKE w związku z wejściem w życie w dniu 10 stycznia 2017 r. ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich. Ustawa ta wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (dyrektywa w sprawie ADR w sporach konsumenckich).
- IV. Projekt niweluje przeszkody w prawidłowym wykonywaniu przez Prezesa UKE zadań regulatora rynku telekomunikacyjnego, w zakresie prowadzonych przez niego kontroli.
- V. Projekt rezygnuje z obligatoryjnego obowiązku nakładania kary za każde naruszenie obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów Prezesowi UKE oraz obowiązku uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego, wskazanego w art. 173 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, dążąc do elastycznego podejścia do drobnych naruszeń ww. obowiązków, w związku z czym możliwe będzie uniknięcie nadmiernego penalizowania podmiotów działających na rynku telekomunikacyjnym.
- VI. Projekt upraszcza nadmiernie sformalizowany proces wydawania przez Prezesa UKE decyzji w sprawie zgody na świadczenie przez jednostki samorządu terytorialnego usługi dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu.
- VII. Projekt wprowadza nowe narzędzie szeroko rozumianego systemu powiadamiania obywateli o zagrożeniach – w tym przypadku zagrożeniach, które mogą skutkować wystąpieniem na wskazanym obszarze sytuacji kryzysowej.
- VIII. Projekt ujednotwici formę przekazywania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych danych z działalności telekomunikacyjnej poprzez wprowadzenie elektronicznego formularza. Jednocześnie projekt wprowadza obowiązek sprawozdawczy dla mikroprzedsiębiorców (stanowiących około 75% ogólnej liczby przedsiębiorców telekomunikacyjnych). Obecnie szczegółowe dane (formularze) musi przekazywać jedynie ok. 200 z ponad 3800 sprawozdających się podmiotów. Ujednoczenie formy przekazywania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych danych z działalności telekomunikacyjnej uzasadnione jest brakiem znacznej części danych w zakresie usług i technologii, w jakich są świadczone usługi dla ponad 20% wszystkich użytkowników Internetu np. LAN Ethernet (UKE ma dane dla ok. 50% użytkowników), WLAN (10%) i FTTH (60%).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

- Ad I. Niniejszy projekt wprowadza nową, zastrzeżoną formę zawierania umów o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, przewidzianą przepisami znowelizowanego Kodeksu cywilnego – formę dokumentową. Umowę będzie można zawrzeć w formie pisemnej, elektronicznej albo dokumentowej.
- Ad II. Projekt przewiduje nałożenie nowych obowiązków, w szczególności informacyjnych, na dostawców usług o podwyższonej opłacie oraz dostawców dodatkowego świadczenia. Jednocześnie użytkownicy zyskają skuteczniejsze narzędzia do blokowania niechcianych usług o podwyższonej opłacie. Projekt wprowadza także modyfikację rejestru takich usług tak, aby zapewniona była aktualność prezentowanych w nim

danych. Jednocześnie proponuje się uzależnienie możliwości świadczenia tego typu usług od wpisania do rejestru. Ponadto Prezes UKE zyska nowe narzędzie, dzięki któremu będzie mógł interweniować nie tylko w stosunku do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w celu zablokowania numeracji, z wykorzystaniem której dochodzi do nadużyć (narzędzie to przysługuje mu już obecnie), ale także w stosunku do usługodawców w rozumieniu ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną (czyli właścicieli portali społecznościowych, stron internetowych lub internetowych forów).

Ad III. Prezes UKE w chwili obecnej jest podmiotem uprawnionym do prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich. Realizacja przez Prezesa UKE tej kompetencji zapewni pokrycie sektora telekomunikacyjnego i pocztowego w zakresie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, w związku z czym nie istnieje potrzeba utrzymywania dodatkowej instytucji w postaci stałego polubownego sądu konsumenckiego przy Prezesie UKE. Obecny kształt prowadzonych postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich jest rozwiązaniem optymalnym i zapewnia konsumentowi mocną pozycję w sporach z dostawcami usług telekomunikacyjnych i operatorami pocztowymi.

Ad IV. Projekt ujednocila zakres podmiotowy art. 201 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne z zakresem podmiotowym art. 199 tej ustawy. Ponadto projekt umożliwia Prezesowi UKE nakładanie kary pieniężnej w odniesieniu do stwierdzonych w wyniku kontroli naruszeń obowiązków, niezależnie od prowadzonego w zakresie tych naruszeń postępowania pokontrolnego. Skutkiem tego będzie zwiększenie skuteczności działalności Prezesa UKE jako regulatora rynku telekomunikacyjnego poprzez poprawę stopnia przestrzegania prawa przez podmioty funkcjonujące na tym rynku.

Ad V. Zgodnie z projektowaną zmianą kara pieniężna za naruszenia wskazane obecnie w art. 209 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne oraz część naruszeń wskazanych w art. 209 ust. 1 pkt 25 nakładana będzie fakultatywnie, po spełnieniu określonych przesłanek. Dzięki temu Prezes UKE będzie mógł elastycznie podchodzić do drobnych naruszeń, w związku z czym możliwe będzie uniknięcie nadmiernego penalizowania działalności podmiotów rynkowych oraz zbytniego obciążania organu i obsługującego go urzędu.

Ad VI. Projekt zmierza do rezygnacji z wydawania decyzji dotyczących zgody na świadczenie przez jednostki samorządu terytorialnego usługi dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa oraz ustalenia minimalnej prędkości transmisji danych tej usługi na poziomie rozporządzenia. Celem proponowanego rozwiązania jest zmniejszenie obciążeń administracyjno-prawnych związanych z postępowaniem w sprawie wydania przedmiotowej decyzji, zarówno dla jednostek samorządu terytorialnego, jak i dla Prezesa UKE, oraz zapewnienie lokalnej społeczności dostępu do Internetu o odpowiednio wysokiej prędkości transmisji danych.

Ad VII. Projekt wprowadza zmianę ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym w zakresie utworzenia mechanizmu przekazywania komunikatu alarmowego. Na podstawie tych zmian:

- ministrowie kierujący działami administracji rządowej, kierownicy urzędów centralnych, wojewodów oraz starostowie niezwłocznie informują dyrektora Centrum o zagrożeniu, które może skutkować wystąpieniem sytuacji kryzysowej, oraz wskazują obszar zagrożenia. W przypadku właścicieli oraz posiadaczy samoistnych i zależnych obiektów, instalacji, urządzeń i usług infrastruktury krytycznej – będą oni niezwłocznie informować zarówno dyrektora Centrum, jak i właściwe terytorialnie wojewódzkie centrum zarządzania kryzysowego o zakłóceniu funkcjonowania infrastruktury;
- dyrektor Centrum po otrzymaniu informacji od ww. podmiotów dokonuje analizy informacji oraz ewentualnej weryfikacji, a następnie może zażądać od operatorów ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej niezwłocznego i nieodpłatnego wysłania komunikatu alarmowego do wszystkich abonentów na określonym przez Centrum obszarze.

Ww. mechanizm będzie zapewniał efektywne powiadamianie – będące czynnością przekazywania określonych informacji obywatelom na danym obszarze o możliwości wystąpienia zagrożenia – realizowane przy użyciu krótkich wiadomości tekstowych (SMS).

Ad VIII. Znowelizowany art. 7 ma na celu ułatwienie sprawozdawczości przedsiębiorców telekomunikacyjnych i usprawnienie pracy UKE dzięki elektronicznemu przekazywaniu danych. Nowelizacja wynika także z konieczności dostępu do danych dotyczących całego rynku telekomunikacyjnego w celu realizacji ustawowych obowiązków Prezesa UKE, a nie tylko niektórych podmiotów. Obecnie szczegółowe dane (formularze) musi przekazywać jedynie ok. 200 z ponad 3800 sprawozdających się podmiotów.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Ad I. Kwestia ta jest autonomiczną decyzją państw członkowskich, brak regulacji sektorowych na poziomie UE. Z przeprowadzonej przez MC i UKE ankiety wynika, iż forma zawierania umowy różni się w poszczególnych państwach członkowskich. Część z nich przewiduje formę podobną do proponowanej w projekcie.

- Ad II. Brak regulacji sektorowych w tym zakresie.
- Ad III. Zmiany wynikają z regulacji sektorowej – dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (dyrektywa w sprawie ADR w sporach konsumenckich), co oznacza, iż we wszystkich państwach członkowskich obowiązują te same zasady wynikające z powołanej regulacji.
- Ad V. Brak regulacji sektorowych w tym zakresie.
- Ad VI. Brak regulacji sektorowych w tym zakresie.
- Ad VII. Regulacje są autonomiczną decyzją państw członkowskich, brak regulacji sektorowych na poziomie UE.
- Ad VIII. Brak regulacji sektorowych w tym zakresie. Deklaracja izb telekomunikacyjnych (KIGEiT, PIKE, KIKE, MNOs) o pozytywnym ich stanowisku do proponowanych zmian.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	1	Ustawa z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne	Prezes UKE jest organem regulacyjnym w dziedzinie rynku usług telekomunikacyjnych. Prezes UKE prowadzi rejestr usług o podwyższonej opłacie. Przy Prezesie UKE funkcjonują stałe polubowne sądy konsumenckie. Prezes UKE wydaje decyzje dotyczące usług dostępu do Internetu świadczonych przez jednostki samorządu terytorialnego bez pobierania opłat lub w zamian za opłatą niższą niż cena rynkowa.
Przedsiębiorcy telekomunikacyjni	ok. 6370	Rejestr Przedsiębiorców Telekomunikacyjnych prowadzony przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej; Raport o stanie rynku telekomunikacyjnego w Polsce w 2015 r., Prezes UKE, Warszawa, czerwiec 2016	Zmiany przepisów regulujących świadczenie usług. Wprowadzenie regulacji dotyczących przekazywania sms-ów alarmowych. Uproszczenie sprawozdawczości z działalności telekomunikacyjnej.
Dostawcy dodatkowego świadczenia w ramach usług o podwyższonej opłacie	Ok. 600	Rejestr usług o podwyższonej opłacie	Zmiany przepisów regulujących świadczenie usługi o podwyższonej opłacie.
Jednostki samorządu terytorialnego	2808 (16 województw, 314 powiatów i 2478 gmin, w tym 66 miast na prawach powiatu)	Baza Jednostek Samorządu Terytorialnego Baza TERYT	Zmiany przepisów dotyczących świadczenia usługi dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatą niższą niż cena rynkowa.
Abonenci i użytkownicy usług telekomunikacyjnych			Umożliwienie zawierania umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych w formie dokumentowej, zwiększenie stopnia elektroniczności kontaktów abonentów

			<p>z przedsiębiorcami.</p> <p>Polepszenie sytuacji abonenta na rynku usług o podwyższonej opłacie oraz szersze możliwości efektywnego korzystania z dostępu do szybkiego Internetu w miejscach publicznych.</p>
Ministrowie kierujący działami administracji rządowej			<p>Obowiązek niezwłocznego informowania dyrektora Centrum o zagrożeniu, które może skutkować wystąpieniem na wskazanym obszarze sytuacji kryzysowej, oraz o konieczności powiadomienia ludności o zagrożeniu.</p> <p>Obowiązek udzielania dyrektorowi Centrum, w wyznaczonym terminie, żądanych przez niego informacji i wyjaśnień niezbędnych do realizacji zadań Centrum określonych w ustawie.</p>
Kierownicy urzędów centralnych			<p>Obowiązek niezwłocznego informowania dyrektora Centrum o zagrożeniu, które może skutkować wystąpieniem na wskazanym obszarze sytuacji kryzysowej, oraz o konieczności powiadomienia ludności o zagrożeniu.</p> <p>Obowiązek udzielania dyrektorowi Centrum, w wyznaczonym terminie, żądanych przez niego informacji i wyjaśnień niezbędnych do realizacji zadań Centrum określonych w ustawie.</p>
Wojewodowie			<p>Obowiązek niezwłocznego informowania dyrektora Centrum o zagrożeniu, które może skutkować wystąpieniem na wskazanym obszarze sytuacji kryzysowej, oraz o konieczności powiadomienia ludności o zagrożeniu.</p> <p>Obowiązek udzielania dyrektorowi Centrum, w wyznaczonym terminie, żądanych przez niego informacji i wyjaśnień niezbędnych do realizacji zadań Centrum określonych w ustawie.</p>
Starostowie			<p>Obowiązek niezwłocznego informowania dyrektora Centrum o zagrożeniu, które może skutkować wystąpieniem na wskazanym obszarze sytuacji kryzysowej, oraz o konieczności powiadomienia ludności o zagrożeniu.</p> <p>Obowiązek udzielania dyrektorowi Centrum, w wyznaczonym terminie, żądanych przez niego informacji i wyjaśnień niezbędnych do realizacji zadań Centrum określonych w ustawie.</p>
Wójtowie, burmistrzowie, prezydenci miast			<p>Obowiązek udzielania dyrektorowi Centrum, w wyznaczonym terminie, żądanych przez niego informacji i wyjaśnień niezbędnych do realizacji</p>

			zadań Centrum określonych w ustawie.
Właściciele oraz posiadacze samoistni i zależni obiektów, instalacji, urządzeń i usług infrastruktury krytycznej			<p>Obowiązek niezwłocznego informowania dyrektora Centrum o zagrożeniu, które może skutkować wystąpieniem na wskazanym obszarze sytuacji kryzysowej, oraz o konieczności powiadomienia ludności o zagrożeniu.</p> <p>Obowiązek udzielania dyrektorowi Centrum, w wyznaczonym terminie, żądanych przez niego informacji i wyjaśnień niezbędnych do realizacji zadań Centrum określonych w ustawie.</p>
Dyrektor Centrum			<p>Odbieranie informacji o zagrożeniach. Analiza otrzymanych informacji, ewentualna weryfikacja.</p> <p>Wystąpienie do operatora ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej z żądaniem niezwłocznego nieodpłatnego wysłania komunikatu alarmowego do wszystkich abonentów na określonym przez Centrum obszarze.</p>

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Konsultacje społeczne trwały od 4 lipca do 4 sierpnia 2017 r.

W ramach konsultacji i opiniowania projekt został przesłany do:

- 1) Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej,
- 2) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
- 3) Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych,
- 4) Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego,
- 5) Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji,
- 6) Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,
- 7) Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej,
- 8) Krajowej Izby Gospodarczej,
- 9) Krajowej Izby Komunikacji Ethernetowej,
- 10) Polskiej Izby Radiodiffuzji Cyfrowej,
- 11) Polskiej Izby Handlu,
- 12) Fundacji Bezpieczna Cyberprzestrzeń,
- 13) Polskiego Towarzystwa Informatycznego,
- 14) Fundacji Nowoczesna Polska,
- 15) Fundacji Projekt Polska,
- 16) Internet Society Poland,
- 17) Stowarzyszenia Inżynierów Telekomunikacji,
- 18) Fundacji Panoptykon,
- 19) Rady Dialogu Społecznego,
- 20) Business Centre Club – Związku Pracodawców,
- 21) Niezależnego Samorządowego Związku Zawodowego „Solidarność”,
- 22) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych,
- 23) Forum Związków Zawodowych,
- 24) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej,
- 25) Konfederacji Lewiatan,
- 26) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców,

- 27) Związku Rzemiosła Polskiego,
- 28) Związku Pracodawców Mediów Publicznych,
- 29) Związku Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska,
- 30) Federacji Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji,
- 31) Federacji Konsumentów.

Projekt w dniu 20 lipca 2017 r. został także skierowany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Uwagi do projektu zostały zgłoszone przez:

- 1) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
- 2) Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych,
- 3) Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego,
- 4) Federację Konsumentów,
- 5) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
- 6) UPC Polska sp. z o.o.,
- 7) IAA Polska,
- 8) Telewizję Polską S.A.,
- 9) Teleaudio Dwa Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Sp.k., Centrum Technologii Mobilnych Mobiltek S.A., Digital Virgo S.A.,
- 10) Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową,
- 11) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej,
- 12) Polska Press Sp. z o.o.,
- 13) Polską Izbę Komunikacji Elektronicznej,
- 14) Krajową Izbę Komunikacji Ethernetowej,
- 15) Business Centre Club,
- 16) Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji MEDIAKOM,
- 17) Konfederację „Lewiatan”,
- 18) Krajową Izbę Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji,
- 19) Krajową Izbę Gospodarki Cyfrowej,
- 20) Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska,
- 21) Eurokoncept Sp. z o.o.,
- 22) Fundację Siepomaga,
- 23) Digital Alea sp. z o.o.,
- 24) Deloitte,
- 25) 4MATS.PL sp. z o.o. sp. k.,
- 26) Polską Izbę Informatyki i Telekomunikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został udostępniony na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej MC oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Wydatki ogółem	0,04	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006	0,1
budżet państwa	0,04	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006	0,1
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	-0,04	-0,006	-0,006	-0,006	-0,006	-0,006	-0,006	-0,006	-0,006	-0,006	-0,006	-0,1
budżet państwa	-0,04	-0,006	-0,006	-0,006	-0,006	-0,006	-0,006	-0,006	-0,006	-0,006	-0,006	-0,1
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Budżet państwa w części 76.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wydatki obciążające budżet państwa związane z wejściem w życie przepisów projektowanej ustawy zostaną sfinansowane w ramach limitu wydatków określonego w ustawach budżetowych na kolejne lata, we właściwej części budżetowej, bez konieczności pozyskania dodatkowych środków ponad limit dysponenta.</p> <p>Projektowane zmiany w zakresie rozszerzenia ilości danych zamieszczanych w rejestrze, o którym mowa w art. 65 Pt, będą wymagać dokonania modyfikacji w aplikacji używanej do prowadzenia tego rejestru. Będzie to koszt jednorazowy w wysokości 40 tys. złotych. Koszty utrzymania aplikacji będą pokrywane z budżetu UKE w wysokości 6 tys. złotych rocznie.</p> <p>W związku z likwidacją Stałego Polubownego Sądu Konsumenckiego przy Prezesie Urzędu Komunikacji Elektronicznej nie będą wnoszone przez uczestników postępowań sądowych opłaty w wysokości 100 zł. Opłaty te były związane z pokryciem kosztów pracy arbitrów biorących udział w rozprawie. Likwidacja Sądu nie wpłynie zatem na uszczuplenie dochodów Urzędu Komunikacji Elektronicznej.</p>

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-	
	Przedsiębiorstwa wykorzystujące częstotliwości w celach badawczych i eksperymentalnych	-	-	-	-	-	-	-	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	<p>Wprowadzenie formy dokumentowej zmniejszy papierowy obieg dokumentów i liczbę procedur. Papierowa forma dokumentacji powoduje, że procesy są czasochłonne i podatne na błędy ludzkie. Forma dokumentowa wspiera procesy sprzedaży i obsługi klienta, zmniejsza koszty obsługi „door2door” i pozwala uniknąć opłat kurierskich związanych z doręczeniem.</p> <p>Wprowadzenie zwolnienia z obowiązku uiszczania opłat za prawo do dysponowania częstotliwością w sytuacji wykorzystywania częstotliwości do czasowego używania urządzenia radiowego w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów, związanych wyłącznie z wprowadzaniem nowych technologii, zachęci przedsiębiorstwa do prowadzenia prac mających na celu rozwój nowych technologii.</p>							

		<p>Wprowadzenie jednolitych, elektronicznych formularzy do sprawozdawczości z działalności telekomunikacyjnej umożliwi dostęp do danych historycznych przedsiębiorcy. Dane przekazywane będą poprzez Platformę Usług Elektronicznych zgodnie z programem „Od papierowej do cyfrowej Polski” (strumień „Cyfrowe Usługi Publiczne”) i innych dokumentów strategicznych. Rezygnacja z przekazywania sprawozdań finansowych przez przedsiębiorców z przychodami powyżej 4 mln zł konsoliduje obowiązki sprawozdawcze wobec GUS. Przekazywane będą jedynie dane, które przedsiębiorca posiada, bez konieczności zakupu bądź rozbudowywania systemów bilingowych.</p>
	<p>sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw</p>	<p>Wprowadzenie formy dokumentowej zmniejszy papierowy obieg dokumentów liczbę procedur. Papierowa forma dokumentacji powoduje, że procesy są czasochłonne i podatne na błędy ludzkie. Forma dokumentowa wspiera procesy sprzedaży i obsługi klienta, zmniejsza koszty obsługi „door2door” i pozwala uniknąć opłat kurierskich związanych z doręczeniem.</p> <p>Wprowadzenie jednolitych, elektronicznych formularzy do sprawozdawczości z działalności telekomunikacyjnej umożliwi dostęp do danych historycznych przedsiębiorcy. Zmniejszono liczbę formularzy oraz liczbę pól w formularzach. Wskazano w formularzach w sposób przejrzysty zakres wymaganych danych. Dane przekazywane będą poprzez Platformę Usług Elektronicznych zgodnie z programem „Od papierowej do cyfrowej Polski” (strumień „Cyfrowe Usługi Publiczne”) i innych dokumentów strategicznych. Przekazywane będą jedynie dane, które przedsiębiorca posiada, bez konieczności zakupu bądź rozbudowywania systemów bilingowych.</p>
	<p>rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe</p>	<p>Wprowadzenie możliwości wykorzystywania formy dokumentowej będzie skutkowało większą wygodą w zawieraniu i zmianie umów o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych. Jednocześnie w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu pewności obrotu, w tym przestrzegania praw konsumentów, w zakresie korzystania z formy dokumentowej projekt przewiduje wymóg udostępnienia treści oświadczeń woli na trwałym nośniku. To rozwiązanie zapewni abonentom korzystającym z dokumentowej formy zawarcia umowy niezbędną wiedzę o warunkach tej umowy przed jej zawarciem oraz przez cały czas jej obowiązywania.</p> <p>Zmiany dotyczące formy kontaktów przedsiębiorców z abonentami usprawnią komunikację między tymi podmiotami poprzez podwyższenie poziomu jej elektronizacji. Cel ten będzie jednak osiągnięty w sposób zapewniający odpowiednią ochronę praw abonentów, z uwagi na to, że forma kontaktu będzie odpowiadała wybranej formie zawarcia umowy, a dopiero za zgodą abonenta kontakty będą się odbywać przy użyciu poczty elektronicznej.</p> <p>Zwiększy się ochrona przed nadużyciami telekomunikacyjnymi z wykorzystaniem numerów o podwyższonej opłacie.</p>
<p>Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń</p>		
<p>8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu</p>		
<p>☐ nie dotyczy</p>		
<p>Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).</p>	<p>☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy</p>	

☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
<p>Komentarz: Wprowadzenie dokumentowej formy zawierania i zmiany umów o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych umożliwi przedsiębiorcom większą swobodę w wyborze narzędzi wykorzystywanych przez nich w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Rozwiązanie to, łącznie z propozycjami dotyczącymi form kontaktowania się przedsiębiorców z abonentami, powinno skutkować zmniejszeniem papierowego obiegu dokumentów przez przedsiębiorców, a w związku z tym zmniejszeniem kosztów prowadzenia przez nich działalności gospodarczej.</p> <p>Nowe obowiązki przedsiębiorców w zakresie świadczenia usług o podwyższonej opłacie powinny doprowadzić do ograniczenia ilości nadużyć, do których dochodzi na tym rynku, a w związku z tym pozytywnie wpłynąć na jego wizerunek wśród abonentów.</p>			
9. Wpływ na rynek pracy			
Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na rynek pracy.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:		☐ demografia ☐ mienie państwowe	
		☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu		Przejście na obieg elektroniczny jest zgodne z założeniami tzw. Green ICT – zmniejszenie obiegu papierowego.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
30 dni od dnia ogłoszenia ustawy w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			
–			

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH I OPINIOWANIA
PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY – PRAWO TELEKOMUNIKACYJNE ORAZ
NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW

1. Informacje ogólne.

Niniejszy dokument stanowi wypełnienie obowiązku, zgodnie z którym organ wnioskujący sporządza raport z konsultacji obejmujący omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa projektowana ustawa została udostępniona na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Cyfryzacji oraz na stronie Rządowego Centrum Legislacji.

2. Przebieg konsultacji.

Konsultacje odbyły się w terminie od dnia 4 lipca do dnia 4 sierpnia 2017 r.

W ramach konsultacji publicznych projekt został przesłany do:

- 1) Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji,
- 2) Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,
- 3) Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej,
- 4) Krajowej Izby Gospodarczej,
- 5) Krajowej Izby Komunikacji Ethernetowej,
- 6) Polskiej Izby Radiodifuzji Cyfrowej,
- 7) Polskiej Izby Handlu,
- 8) Fundacji Bezpieczna Cyberprzestrzeń,
- 9) Polskiego Towarzystwa Informatycznego,
- 10) Fundacji Nowoczesna Polska,
- 11) Fundacji Projekt Polska,
- 12) Internet Society Poland,
- 13) Stowarzyszenia Inżynierów Telekomunikacji,
- 14) Fundacji Panoptykon,
- 15) Rady Dialogu Społecznego,
- 16) Business Centre Club – Związku Pracodawców,
- 17) Niezależnego Samorządowego Związku Zawodowego „Solidarność”,
- 18) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych,
- 19) Forum Związków Zawodowych,
- 20) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej,
- 21) Konfederacji Lewiatan,
- 22) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców,
- 23) Związku Rzemiosła Polskiego,
- 24) Związku Pracodawców Mediów Publicznych,
- 25) Związku Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska,
- 26) Federacji Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji,
- 27) Federacji Konsumentów.

W celu wykonania obowiązku zasięgnięcia opinii projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania do:

- 1) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
- 2) Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych,
- 3) Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego,
- 4) Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Uwagi do projektu zostały zgłoszone przez:

- 1) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
- 2) Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych,
- 3) Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego,
- 4) Federację Konsumentów,
- 5) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
- 6) UPC Polska sp. z o.o.,
- 7) IAA Polska,
- 8) Telewizję Polską S.A.,
- 9) Teleaudio Dwa Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Sp.k., Centrum Technologii Mobilnych Mobiltek S.A., Digital Virgo S.A.,
- 10) Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową,
- 11) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej,
- 12) Polska Press Sp. z o.o.,
- 13) Polską Izbę Komunikacji Elektronicznej,
- 14) Krajową Izbę Komunikacji Ethernetowej,
- 15) Business Centre Club,
- 16) Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji MEDIAKOM,
- 17) Konfederację Lewiatan,
- 18) Krajową Izbę Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji,
- 19) Krajową Izbę Gospodarki Cyfrowej,
- 20) Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska,
- 21) Eurokoncept Sp. z o.o.,
- 22) Fundację Siepomaga,
- 23) Digital Alea sp. z o.o.,
- 24) Deloitte,
- 25) 4MATS.PL sp. z o.o. sp. k.,
- 26) Polską Izbę Informatyki i Telekomunikacji,
- 27) Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Projekt został także skierowany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego i uzyskał pozytywną opinię Komisji.

3. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

Uwagi wraz z prezentacją stanowiska Ministra Cyfryzacji wobec tych uwag omówiono w tabeli stanowiącej załącznik do Raportu z Konsultacji.

4. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

5. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku.

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Ip	Art.	Podmiot	Treść uwagi	Stanowisko
Uwagi ogólne				
	Ogólne	BCC	<p>Należy ocenić projektowane zmiany pozytywnie. Na <u>szczególną aprobatę zasługują przepisy ułatwiające jednostkom samorządu terytorialnego świadczenie usług dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa</u>. Pozytywne jest również z punktu widzenia odbiorców tego typu usług w miejscach publicznych ustalenie minimalnej prędkości transmisji danych na poziomie rozporządzenia, co przyczyni się do zapewnienia prawidłowego i efektywnego korzystania z hot-spotów. Ustawa jest spójna, a wprowadzane zmiany konsekwentnie aktualizują kolejne przepisy. Niezwykle ważnym jest jeden z celów ustawodawcy zmierzający do cyfryzacji państwa i polegający na ułatwieniu komunikacji na linii dostawców i odbiorców usług <u>poprzez wprowadzenie możliwości zawierania umów dokumentowych, możliwość kontaktowania czy realizowania obowiązków informacyjnych za pośrednictwem poczty elektronicznej</u>. Co prawda ustawa wprowadza również obostrzenia w stosunku do przedsiębiorców telekomunikacyjnych, jednak podkreślenia wymaga, że są one wprowadzone w uzasadnionym interesie odbiorców.</p>	Pozytywna ocena proponowanych rozwiązań.
	Ogólne	KIKE	<p>W pierwszej kolejności Izba wskazuje, że pozytywnie ocenia proponowane zmiany w przepisach PT, <u>szczególnie w zakresie wprowadzenia możliwości zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w formie dokumentowej</u>, obok formy pisemnej i elektronicznej oraz co do możliwości umieszczenia postanowień dotyczących zmian treści umowy i jej załączników w regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych zamiast, jak dotychczas, bezpośrednio w umowie. Niewątpliwie wpłynie to na skrócenie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, która powinna zawierać najistotniejsze elementy z punktu widzenia abonenta. Taka zamiana niewątpliwie wpłynie na przejrzystość tego dokumentu.</p> <p>KIKE <u>pozytywnie ocenia również postanowienia chroniące abonentów przed korzystaniem z połączeń z numerami o podwyższonej opłacie</u>. Izba nie wnosi zastrzeżeń co do formy wdrożenia tych rozwiązań.</p>	Pozytywna ocena proponowanych rozwiązań.
	Ogólne	KIKE	<p>W Projekcie w żaden sposób <u>nie określono, jak należy rozumieć pojęcia sieci ruchomej oraz sieci stacjonarnej, co rodzi poważne wątpliwości w przypadku LTE</u>. Zdaniem KIKE koniecznym jest wyraźne i jednoznaczne rozgraniczenie, jaki rodzaj sieci uznawany jest za sieć stacjonarną, a jaki</p>	Uwaga niezasadna. Projekt postuluje się ugruntowaną już siatką pojęciową

			<p>za ruchomą.</p> <p>Rozróżnienie to może zostać przeprowadzone w dwojaki sposób:</p> <ul style="list-style-type: none"> - poprzez rozróżnienie sieci w zależności od tego, czy zakończenie sieci przewidziane jest w stałej lokalizacji, niezależnie od sposobu świadczenia usługi; - poprzez konsekwentne rozróżnienie sieci z podziałem na technologie przewodowe (stacjonarne) i bezprzewodowe (ruchome). <p>Pożądanym jest wyraźne rozróżnienie pojęć sieci stacjonarnej i ruchomej, co zapobiegnie wątpliwościom interpretacyjnym oraz stosowaniu łagodniejszych kryteriów określania wskaźników jakości usług w sieciach ruchomych mimo sugerowania w materiałach promocyjnych stacjonarnego charakteru świadczonych usług (np. LTE jako substytut usług świadczonych w sieci stacjonarnej).</p>	<p>reżimu ustawy.</p> <p>Do chwili obecnej nie pojawiały się podobne wątpliwości.</p>
Ogólne	Mediakom		<p>Zmiany zmierzające do usprawnienia zawierania umów telekomunikacyjnych członkowie <u>Mediakom oceniają pozytywnie</u>. Możliwość zawierania umów w formie dokumentowej, a więc niekoniecznie pisemnej, usprawni zarówno sam proces zawierania umów, jak i ich przechowywania i archiwizacji. Mając na względzie obszerność umów i innych dokumentów z nimi związanych, wymuszoną licznymi regulacjami prawnymi mnożącymi obowiązki informacyjne wobec abonentów, dostawcy usług zmuszeni są do przechowywania ogromnych ilości dokumentów w formie papierowej. Umożliwienie zawierania umów w formie dokumentowej pozwoli tę ilość zredukować.</p>	<p>Pozytywna ocena proponowanych rozwiązań.</p>
Postępowanie konsultacyjne art. 15				
Art. 15 pkt 3b Pt	BCC		<p>Art. 15 pkt 3b przywraca brzmienie wcześniej obowiązującego do 21 stycznia 2013 r. pkt 3. <u>Jest to korzystna modyfikacja, zgodnie z którą nie będą podlegać konsultacji obowiązki regulacyjne, które już były konsultowane.</u> Dotychczasowy zapis budził wątpliwości w zakresie zgodności z art. 6 dyrektywy ramowej, która wskazuje wyłączone spod obowiązku konsultacji społecznych art. 20 i 21 dyrektywy dotyczące decyzji w sytuacjach spornych.</p>	<p>Pozytywna ocena proponowanych rozwiązań.</p>
Art. 15 pkt 3b Pt	KIGEiT		<p>Izba postuluje zmianę art. 15 pkt 3 b poprzez nadanie mu brzmienia: „<i>decyzji o dostępie telekomunikacyjnym o których mowa w art. 28-30, jeżeli rozstrzygnięcie danego sporu podlega postępowaniu konsolidacyjnemu na podstawie art. 7 ust. 3 Dyrektywy ramowej</i>”. Podkreślamy, że <u>proponowana nowelizacja w obecnym kształcie może prowadzić do zbyt szerokiego stosowania postępowania konsultacyjnego i konsolidacyjnego w ramach rozstrzygania sporów.</u></p> <p>Po pierwsze, należy wskazać, że przywołane wyroki TSUE w sprawach C-3/14 oraz C-397/14 nie nakazują prowadzenia postępowania konsolidacyjnego w każdym przypadku rozstrzygania sporu związanego z dostępem, ale wyłącznie w sprawach objętych zakresem postępowania konsolidacyjnego na podstawie art. 7 ust. 3 Dyrektywy ramowej tj. w sprawach w których łącznie spełnione są dwie przesłanki:</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Propozycja została uzgodniona z MSZ.</p> <p>Propozycja projektodawców nie zakłada objęcia obowiązkiem przeprowadzenia konsultacji wszystkich decyzji o dostępie telekomunikacyjnym, które dotyczą obowiązków z zakresu dostępu telekomunikacyjnego. Dotyczy ona tylko tych decyzji,</p>

		<p>a) środek jest objęty zakresem stosowania art. 15 lub art. 16 dyrektywy ramowej lub art. 5 lub art. 8 dyrektywy o dostępie; oraz</p> <p>b) środek może oddziaływać na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi rozumianą w sposób zgodny z wytycznymi TSUE w sprawach z dziedziny konkurencji.</p> <p>W obu rozpatrywanych przez TSUE sprawach, spór dotyczący dostępu telekomunikacyjnego był objęty zakresem wskazanym w pkt a powyżej, w konsekwencji nie sposób uznać, że TSUE rozciągnął obowiązek dotyczący konsolidacji na inne przepisy dyrektyw, w szczególności na obowiązek z art. 28 dyrektywy o usłudze powszechnej (wynika to wprost z uzasadnienia: <i>„Tymczasem środek taki jak sporny w postępowaniu głównym, przyjęty w ramach rozstrzygnięcia sporu między przedsiębiorstwami i zmierzający do zapewnienia dostępu do numerów niegeograficznych zgodnie z art. 28 dyrektywy o usłudze powszechnej, jest objęty zakresem obowiązków, jakie KOR może nałożyć na mocy art. 5 dyrektywy o dostępie w celu zapewnienia odpowiedniego dostępu oraz wzajemnych połączeń, jak również interoperacyjności usług. W niniejszej sprawie, jak wynika z postanowienia odsyłającego, sporna w postępowaniu głównym decyzja została zresztą wydana w myśl art. 28 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r., którym dokonano transpozycji art. 5 dyrektywy o dostępie, oraz w myśl art. 79 tej ustawy, który stanowi transpozycję art. 28 dyrektywy o usłudze powszechnej.”</i>) - podkreślenie własne.</p> <p>Tymczasem proponowany przepis stanowi o obowiązku konsultacji w sytuacji, gdy <i>„obowiązek zapewnienia tego dostępu nie wynika z nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązków regulacyjnych”</i>. W ocenie Izby proponowane postanowienie jest zbyt szerokie w stosunku do obowiązków wynikających z Dyrektywy ramowej oraz konkluzji zawartych w wyroku TSUE. Warto podkreślić, że każda decyzja sporna z art. 28-30 Pt będzie <i>de facto</i> dotyczyła obowiązków z zakresu dostępu telekomunikacyjnego. Jednocześnie uprawnienie Prezesa UKE do ingerencji i rozstrzygnięcia sporu może mieć źródło nie tylko we wskazanych powyżej przepisach Dyrektywy ramowej oraz Dyrektywy o dostępie, ale także w innych przepisach np. w Rozporządzeniu roamingowym. Zwracamy uwagę, że art. 17 tego Rozporządzenia¹ odsyła właśnie do art. 20 i 21 Dyrektywy ramowej. Nie przewiduje on jednak obowiązku prowadzenia konsolidacji, ale możliwość zaciągnięcia opinii BEREC. Tym samym są to dwie różne procedury, ale przy proponowanym kształcie art. 15 pkt 3b Pt, także spory wynikające z Rozporządzenia roamingowego będą podlegały procedurze konsultacji. Dlatego wprowadzona zmiana powinna</p>	<p>które mogą zostać uznane za źródło obowiązków przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, odrębnych od nałożonych na niego wcześniej obowiązków regulacyjnych. Przepis będzie miał zastosowanie przede wszystkim w przypadku tych obowiązków (np. art. 28 Dyrektywy o usłudze powszechnej), które są objęte zakresem stosowania wskazanego w art. 7 ust. 3 lit. a Dyrektywy ramowej art. 5 Dyrektywy o dostępie. Takich przypadków dotyczyły sprawy C-3/14 oraz C-397/14. Podany przez KIGEiT przykład art. 17 Rozporządzenia roamingowego nie jest adekwatny, gdyż nie wyklucza on obowiązku przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego i konsolidacyjnego w myśl art. 7 ust. 3 Dyrektywy ramowej, jeśli tylko rozstrzygnięcie sporu wiązałoby się z powstaniem po stronie przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obowiązku objętego zakresem przedmiotowym art. 5 dyrektywy o dostępie. Ponadto przewidziany</p>
--	--	---	---

¹ Art. 17 stanowi: „W przypadku sporu związanego z obowiązkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu pomiędzy przedsiębiorstwami będącymi operatorami sieci łączności elektronicznej lub świadczącymi usługi łączności elektronicznej w państwie członkowskim, zastosowanie mają procedury rozstrzygnięcia sporów określone w art. 20 i 21 dyrektywy ramowej.

Spory między operatorami sieci odwiedzanych a innymi operatorami w sprawie stawek stosowanych przy świadczeniu hurtowych usług roamingu regulowanego mogą być kierowane do właściwego krajowego organu regulacyjnego lub właściwych krajowych organów regulacyjnych zgodnie z art. 20 lub 21 dyrektywy ramowej. W takim przypadku właściwy krajowy organ regulacyjny lub właściwe krajowe organy regulacyjne mogą zasięgnąć opinii BEREC na temat działań, które należy podjąć zgodnie z dyrektywą ramową, dyrektywami szczegółowymi lub niniejszym rozporządzeniem w celu rozstrzygnięcia sporu. W przypadku zasięgnięcia opinii BEREC właściwy krajowy organ regulacyjny lub właściwe krajowe organy regulacyjne czekają z podjęciem działań rozstrzygających spór do czasu wydania opinii przez BEREC.”

			<p><u>odnosić się wyłącznie do tych przypadków, gdy rozstrzygnięcie sporu wymaga konsultacji i konsolidacji zgodnie z art. 6 i 7 Dyrektywy ramowej. Jednocześnie zgadzamy się, że obecna regulacja Pt jest zbyt wąska, pomijając np. przypadki dostępu w zakresie połączenia sieci wynikające z art. 5 Dyrektywy o dostępie.</u></p>	<p>w art. 17 Rozporządzenia roamingowego obowiązek zasięgnięcia opinii BEREC dotyczy kwestii proceduralnych (działań, jakie powinien w postępowaniu podjąć regulator), nie zaś kierunku rozstrzygnięcia. Z opinii BEREC może więc wynikać wprost obowiązek przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego i konsolidacyjnego, jeśli zajdą okoliczności opisane w art. 7 ust. 3 Dyrektywy ramowej.</p>
Forma dokumentowa				
Art. 56 Pt	PIKE	<p>W ocenie Izby zamiast ustalać jako domniemaną formę komunikacji z abonentem formę w jakiej zawarta została umowa, <u>korzystniej byłoby przyjąć jako formę dorozumianą formę elektroniczną lub dokumentową, z zastrzeżeniem iż abonent może złożyć wyraźne żądanie komunikacji w drodze pisemnej.</u> Pozwoliłoby to na istotne ograniczenie formalizmu związanego z koniecznością każdorazowego wysyłania pisemnej korespondencji w przypadku zmian w umowach, regulaminach czy cennikach, a także nawet zmiany samych danych dotyczących dostawcy usługi. Równocześnie zabezpieczony byłby interes abonenta, który pozostawałby decydem odnośnie tego czy komunikacja ma się odbywać w formie elektronicznej lub dokumentowej, czy też w formie pisemnej.</p>	<p>Uwaga niezasadna. Należy zauważyć, iż część abonentów świadomie wybiera formę pisemną z uwagi na brak możliwości skorzystania z innych form. W celu ochrony tej grupy abonentów, w szczególności osób starszych, zasadne jest zatem pozostawienie dla nich formy pisemnej jako domniemanej. Jednocześnie należy podkreślić, że niezależnie od formy zawarcia umowy, na żądanie abonenta, możliwa jest komunikacja za pomocą środków porozumiewania się na odległość. To po stronie dostawców usług leży zatem wypracowanie zachęt oraz łatwej procedury do złożenia takiego żądania, np. przy okazji kontaktów marketingowych.</p>	

	Art. 56 ust. 2 Pt	BCC	Zmiana jest jak najbardziej zasadna i zmierza do ujednoczenia systemu prawnego w Polsce, jak i poszerzenia cyfryzacji kraju. Forma dokumentowa została wprowadzona do Kodeksu Cywilnego 8 września 2016 r. Wprowadzenie jej do Pt jest tylko konsekwencją zmian wprowadzonych w KC.	Pozytywna ocena proponowanych rozwiązań.
	Art. 56 ust. 2 Pt	FK	<u>Wprowadzenie nowej, odformalizowanej formy czynności prawnej, prowadzić może do sytuacji, w której konsument traci możliwości dowodowe w przypadku zaistnienia sytuacji spornych.</u> Wynika to z założenia, iż forma dokumentowa nie wymaga, w przeciwieństwie do równoważnej z nią formy pisemnej, opatrzenia umowy podpisem osoby, od której dany dokument pochodzi. Jednocześnie prowadzi to do kolizji przepisów prawa telekomunikacyjnego z ustawą z 30.5.2014 r. o prawach konsumenta (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 683), która tego typu formy zawierania umów nie przewiduje. <u>Uzasadnionym w tym przypadku wydaje się zatem rozważenie modyfikacji treści przepisów tak, aby forma dokumentowa korespondowała z mającym horyzontalne (ponadbranżowe) zastosowanie pojęciem „trwałego nośnika”,</u> znanym na podstawie przepisów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z 25.10.2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EEG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EEG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. UE L 304/64). Obecne brzmienie proponowanych przepisów w praktyce ich stosowania będzie wzbudzać ogromne wątpliwości interpretacyjne.	Uwaga zasadna – wprowadzono „trwały nośnik” w rozumieniu ustawy o prawach konsumenta.
	Art. 56 ust. 2 Pt	KIGEiT	Izba w całej rozciągłości popiera proponowaną zmianę art. 56 ust. 2 Pt w wersji zaproponowanej w Projekcie.	Pozytywna ocena proponowanych rozwiązań.
	Art. 56 ust. 2 Pt	Os. fizyczna	<u>Proponuję dodanie stosownych zapisów a art. 56 ust. 2 gwarantujących Abonentowi możliwość składania wypowiedzenia umowy o świadczeniu usług telekomunikacyjnych zarówno w formie pisemnej jak i formie dokumentowej oraz elektronicznej za pomocą formularza udostępnionego na stronie internetowej dostawcy usług.</u> W chwili obecnej zdecydowana większość dostawców usług umożliwia jedynie składanie wypowiedzenia w formie pisemnej, ale z drugiej strony umożliwia zawieranie umowy w formach określonych w art. 56 ust. 2, a zatem daje swobodny dostęp do zawierania umów ale z drugiej strony ogranicza możliwość wyboru formy odstąpienia od formy pisemnej. Abonent jak strona słabsza też powinien mieć prawa co do wyboru formy wypowiedzenia umowy.	Uwaga niezasadna. Zwrócić uwagę należy na obecne brzmienie art. 77 par 2 kodeksu cywilnego (o nowelizacji w 2016 r.), zgodnie z którym wypowiedzenie umowy zawartej w formie pisemnej, dokumentowej albo elektronicznej wymaga zachowania formy dokumentowej, a nie jak wcześniej – stwierdzonej pismem.

	<p>Art. 56 ust. 3 pkt 22 Pt, art. 60 pkt 17 Pt</p>	<p>KIGEIT Lewiatan Pracodaw cy RP Mediakom, PIIT</p>	<p>W Projekcie proponuje się <u> dodanie do treści umowy i regulaminu nowego punktu obejmującego informacje wynikające z Rozporządzenia ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego Internetu oraz zmieniające dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (dalej „Rozporządzenie”)</u>.</p> <p>Odnosząc się do powyższej propozycji <u> należy wykreślić ten punkt z Projektu </u>zarówno ze względu na jego niezgodność z zasadami techniki prawodawczej, jak i przede wszystkim ze względu na jego niejasność i istotne wątpliwości co do sposobu jego stosowania w umowach. Stosownie do § 4 ust. 2 Zasad techniki prawodawczej w ustawie nie powtarza się również postanowień umów międzynarodowych ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską oraz dających się bezpośrednio stosować postanowień aktów normatywnych ustanowionych przez organizacje międzynarodowe lub organy międzynarodowe. Zgodnie z art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu UE Rozporządzenie ma zasięg ogólny, wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich. Oznacza to, że rozporządzenia mają być stosowane jako prawo Unii, implementacja przepisów rozporządzeń do prawa krajowego oraz precyzowanie treści rozporządzeń w przepisach prawa krajowego są niedopuszczalne, z pewnymi wyjątkami (o których poniżej).</p> <p>W wyroku ETS z dnia 10 października 1973 r. w sprawie 34/73, Fratelli Variola S.p.A. przeciwko Administration des finances italiennes² stwierdzono: „Bezpośrednie stosowanie rozporządzenia oznacza, że jego wejście w życie oraz zastosowanie na korzyść lub przeciwko podmiotom indywidualnym nie jest uzależnione od wydania jakiegokolwiek środka recypującego (adaptującego) jego treść do prawa krajowego. Przepis prawa krajowego, który powtarza treść bezpośrednio stosowalnego przepisu prawa wspólnotowego, nie ma żadnego wpływu na bezpośrednie stosowanie tego przepisu lub na wynikającą z Traktatu jurysdykcję Trybunału”.</p> <p>Wyjątki związane z implementacją do krajowego porządku prawnego obejmują przypadki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jeżeli wydanie przepisu jest niezbędne lub co najmniej pożądane dla zapewnienia stosowania i pełnej skuteczności rozporządzenia w państwie członkowskim; 2) jeżeli samo rozporządzenie przewiduje wydanie określonych przepisów krajowych lub przepisów uzupełniających (w ściśle określonym zakresie), odbiegających od przepisów rozporządzenia; 3) jeżeli jest to konieczne i celowe, dopuszcza się wprowadzenie do krajowego porządku prawnego sankcji (w tym sankcji cywilnoprawnych, administracyjnych lub karnych) za naruszenie przepisów rozporządzeń unijnych – w tym zakresie, w wykonaniu art. 6 Rozporządzenia, stosowne zmiany do Pt zostały już wprowadzone nowelą z dnia 9 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych 	<p>Uwaga dot. pkt 22 i pkt 17 – zasadna.</p>
--	--	--	--	---

² ECR 1973, s. 981

		<p>oraz niektórych innych ustaw;</p> <p>4) jeżeli powtórzenie treści przepisów rozporządzeń w prawie krajowym jest pożądane tylko z przyczyn natury techniczno – legislacyjnych lub organizacyjnych.</p> <p>Nie ma również wątpliwości, że Rozporządzenie nie jest implementowane do krajowych porządków prawnych [Artur Trubalski, „Prawne aspekty implementacji prawa UE do systemu prawnego RP”: „Rozporządzenie jest aktem prawnym służącym ujednoczeniu porządków prawnych państw członkowskich Unii Europejskiej, dlatego też obowiązuje bezpośrednio i nie wymaga (poza sytuacjami wyjątkowymi) implementacji do krajowego systemu prawnego.”]. Co więcej, swoją pozycję traci także zasada wyłączności ustawy. Największych ograniczeń doznaje ona właśnie za sprawą rozporządzeń unijnych, gdyż obszary normowane przez te akty nie mogą być już przedmiotem ustawy. [Jaroszyński T., „Rozporządzenie Unii Europejskiej jako składnik systemu prawa obowiązującego w Polsce”, Opublikowano: LEX 2011].</p> <p>Należy podkreślić, że uregulowanie projektowanego art. 56 ust. 3 pkt 22 nie mieści się w żadnym ze wskazanych wyżej przypadków (uzasadnienie wskazuje na porządkujący charakter zmiany), co czyni ją zbędną i niedopuszczalną w świetle ugruntowanego orzecznictwa TSUE. Postanowienia Rozporządzenia nie zawężają sposobu rozumienia określenia „umowa” do umowy w rozumieniu art. 56 ust. 2 Pt. Brak jest również podstaw ku temu w unijnej regulacji sektorowej. Z tego też względu proponowany zapis będzie sprzeczny z Rozporządzeniem.</p> <p>Niezależnie od powyższej kwestii związanej z samą techniką legislacyjną, Izba zwraca uwagę, że proponowana zmiana jest niejasna, gdyż nie wyjaśnia jakie informacje wynikające z Rozporządzenia mają być określone w umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Można przypuszczać, że chodzi przede wszystkim o elementy umowy wskazane w art. 4 Rozporządzenia. Niemniej jednak nie sposób pominąć faktu, że Rozporządzenie reguluje szereg innych kwestii jak np.:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ kwestie świadczenia usług specjalistycznych; ✓ kwestie związane z polityką uczciwego korzystania z roamingu; ✓ kwestie związane z opłatami detalicznymi i hurtowymi w roamingu 	
Art. 56 ust. 5 Pt	BCC	<p><u>Poszerzono zakres postanowień, które mogą być na podstawie wyraźnego postanowienia umowy zawarte w regulaminie świadczenia usług. Można się zgodzić z poszerzeniem o zakres z ust. 3 pkt. 22, jednak poszerzenie o pkt. 9 jest za daleko idące.</u> Abonent powinien mieć jasno określone w umowie postanowienia dotyczące przedłużania i rozwiązywania umowy. Regulacja taka w regulaminie utrudni abonentom dostęp do tych informacji. Użytkownik tych usług ma prawo do bezpośredniego uwzględnienia w umowie wszystkich informacji ważnych z jego punktu widzenia. W uzasadnieniu do ustawy co prawda wskazuje się, iż takie rozwiązanie pozytywnie wpłynie na przejrzystość umowy i ograniczy jej objętość, jednakże trzeba zaznaczyć, że użytkownik tych informacji będzie musiał szukać w jeszcze bardziej obszernym regulaminie i często będzie nieświadomy swych praw w tym zakresie.</p>	Uwaga zasadna.

	Art. 56 ust. 6 Pt	BCC	<p>Poszerzenie zakresu postanowień umowy, które mogą zostać zmienione za pomocą środków porozumiewania się na odległość należy uznać za logiczne, dążące do ułatwień w sferze zmiany umów i działające na korzyść obu stron umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Z punktu widzenia przedsiębiorców telekomunikacyjnych jest to rozwiązanie korzystniejsze kosztowo.</p>	<p>W związku z modyfikacją projektu uwaga bezprzedmiotowa.</p> <p>Po przeanalizowaniu uwag i projektowanego przepisu art. 56 ust. 6 i nast. pozostawiono bez zmian (w stosunku do obowiązujących przepisów) katalog warunków umowy, które mogą być zmienione w przypadku umów zawartych pisemnie lub elektronicznie. Jednocześnie umowa zawarta w formie dokumentowej może być zmieniona w całości w tej formie.</p>
	Art. 56 ust. 6 Pt	Os. fizyczna	<p>Proponuję <u>wydłużenie terminu do złożenia odstąpienia od zmian warunków umowy</u> o których mowa art. 56 ust 6 <u>z 10 dni do 14 dni</u> oraz zagwarantowanie Abonentom <u>możliwości złożenia tegoż odstąpienia nie tylko formie pisemnej</u> ale także w formie elektronicznej i za pomocą środków porozumiewania się na odległość w szczególności telefonicznie lub przy użyciu poczty elektronicznej dodając stosowane zapisy w art. 56 ust. 6. Ponadto powinna być zagwarantowana Abonentowi możliwość złożenia tego oświadczenia w salonie sprzedaży dostawcy usług – w chwili obecnej zapisy art. 56 ust. 6 tego nie gwarantują.</p> <p>UZASADNIENIE: Abonent jest stroną słabszą a zmiany umowy o których mowa w art. 56 ust.6 w praktyce wyglądają tak, że konsultant operatora dostawcy usług dzwoni do Abonenta w najmniej spodziewanym czasie i wyrwa go z obowiązków codziennych- Abonent mniej świadomy po wpływie emocji zgadza się na proponowane nowe warunki umowy (które nie zawsze muszą być dla niego najbardziej korzystne). Dodatkowo ustawodawca zamierza rozszerzyć katalog zmian które mogą być dokonane w trybie art. 56 ust. 6. W związku z powyższym jak najbardziej jest wskazane wydłużenie terminu na odstąpienie do 14 dni i z zwiększenie wyboru sposobu formy składania odstąpienia aby Abonent miał większe pole manewru w przypadku gdy zmiany warunków umowy okażą się dla niego niekorzystne. Ponadto zgodnie z art. 27 ustawy o prawach konsumenta jest mowa o terminie 14 dniowym do odstąpienia od umowy zawartej na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa. Proponowana zmiana z 10 dnia na 14 spowodowałaby, iż by nie było już rozbieżności między przepisami w pt a pk.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Przepisy w zakresie terminu zostały zmodyfikowane.</p> <p>Jednocześnie nie dostrzegamy w świetle obowiązujących przepisów niemożności złożenia oświadczenia w salonie reprezentującym dostawcę usług.</p>

	Art. 56 ust. 6 Pt	Os. fizyczna	<p>Proponuję <u>dodać zapis do ustawy pt: W przypadku zmian warunków umowy o świadczenie usług w formie aneksu zawartego na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa ma zastosowanie art. 27 ustawy o prawach konsumenta.</u></p> <p>UZASADNIENIE: Abonent jest zdecydowanie stroną słabszą... A dostawcy usług nie chcą stosować art. 27 ustawy o prawach konsumenta do aneksów zawartego na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa bo twierdzą, iż nie muszą bo ich prawo nie zobowiązuje.</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa.</p> <p>Do umów zmienionych za pomocą środków porozumiewania się na odległość przepisy PT stosuje się jako regulację sektorową, a do zmian umów poza lokalem przedsiębiorstwa – w pełni stosuje się ustawę o prawach konsumenta. Nie ma potrzeby w przepisie wskazywać odesłania do obowiązującej w tym zakresie ustawy o prawach konsumenta.</p>
	Art. 56 ust. 6 Pt	Lewiatan Pracodawcy RP KIGEIT PIIT	<p>Nowa propozycja brzmienia:</p> <p><i>Dostawca usług może umożliwić abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub, elektronicznej lub dokumentowej zmianę warunków umowy, o których mowa w ust. 3 pkt 2-22 i 4-7, za pomocą środków porozumiewania się na odległość, w szczególności telefonicznie lub przy użyciu poczty elektronicznej lub faksu.</i></p> <p><i>Dostawca usług obowiązany jest jednak utrwalić oświadczenie abonenta złożone w sposób określony w zdaniu pierwszym i przechowywać je do końca obowiązywania umowy na zmienionych warunkach i udostępniać jego treść abonentowi na jego żądanie, zgłoszone w szczególności w trakcie postępowania reklamacyjnego. W przypadku zmiany warunków umowy dokonanej telefonicznie powinna być utrwalona cała rozmowa. Jednocześnie dostawca usług obowiązany jest do potwierdzenia abonentowi faktu złożenia oświadczenia o zmianie warunków umowy oraz jego zakresu i terminu wprowadzenia zmian w terminie ustalonym z abonentem, ale nie później niż w ciągu jednego miesiąca od dnia zlecenia zmiany. Abonentowi przysługuje prawo odstąpienia od dokonanej zmiany warunków umowy, bez podania przyczyn, poprzez złożenie oświadczenia w formie pisemnej w terminie 10 dni od dnia otrzymania potwierdzenia. Do zachowania tego terminu wystarczy wysłanie oświadczenia przed jego upływem.</i></p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Art. 56 ust. 6 powinien być zmieniony w większym zakresie.</p> <p>Po pierwsze, nie ma uzasadnienia do tego, by klienci nie mogli w opisany tu (uproszczony sposób) zmieniać swoich danych, <u>zatem opisana w przepisie możliwość powinna dotyczyć wszystkich elementów umownych, w tym oznaczenia strony umowy/abonenta, jego adresu.</u></p> <p>Po drugie, <u>w świetle przepisów o formie dokumentowej, nie jest potrzebne pozostawienie w dotychczasowym brzmieniu postanowień dotyczących obowiązku nagrywania, przechowywania,</u></p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa. Projekt omawianego przepisu uległ zmianie w wyniku uwzględnienia innych uwag.</p> <p>W chwili obecnej ust. 6 określający, które warunki umowy mogą zostać zmienione za pomocą środków porozumiewania się na odległość, ograniczony został do umów zawartych w formie pisemnej i elektronicznej. Umowa zawarta w formie dokumentowej, ze swej istoty, może zostać zmieniona w całości w formie dokumentowej. Jednocześnie w kolejnych ustępach projekt określa procedurę zmiany umowy za pomocą środków porozumiewania się na odległość, w tym potwierdzanie zmian itp., odnośnie do wszystkich typów umów.</p> <p>Propozycja zmiany przepisu 56 ust. 6 – niezasadna.</p>

			<p>potwierdzania zmian. Pozostawienie tych przepisów spowoduje problemy interpretacyjne. Pojawia się pytanie, jak te postanowienia stosować w kontekście formy dokumentowej (której jednym z koniecznych elementów jest utrwalania i udostępnianie z zachowaniem wymogów dotyczących integralności i bezpieczeństwa) oraz projektowanego art. 56a.</p>	<p>Regulacja dotycząca utrwalania oświadczenia abonenta, jego przechowywania i udostępniania ma zastosowanie do umów zawartych nie tylko w formie dokumentowej, zatem propozycja całkowitego jej usunięcia jest niezasadna.</p>
Art. 56 ust. 7 Pt	Os. fizyczna	<p>Odnośnie art. 56 ust. 7 proponuję aby <u>nie ograniczać czasu do złożenia odstąpienia przez Abonenta do dnia rozpoczęcia świadczenia usług na zmienionych warunkach</u>, oraz aby art. 56 ust 7 tak przereklamować, że w przypadku rozpoczęcia świadczenia usług na zmienionych warunkach za zgodą Abonenta, Abonent będzie zobowiązany do poniesienia kosztów od dnia rozpoczęcia świadczenia usług na zmienionych warunkach do dnia złożenia stosownego odstąpienia- na takiej samej zasadzie jak to funkcjonuje w art. 35 ust. 1 ustawy o prawach konsumenta.</p> <p>UZASADNIENIE: Abonent jest stroną słabszą a zmiany umowy o których mowa w art. 56 ust.6 w praktyce wyglądają tak, że konsultant operatora dostawcy usług dzwoni do Abonenta w najmniej spodziewanym czasie i wyrwa go z obowiązków codziennych- Abonent mniej świadomy po wpływie emocji zgadza się na proponowane nowe warunki umowy (które nie zawsze muszą być dla niego najbardziej korzystne). Dodatkowo Abonent otrzymuje w niektórych przypadkach potwierdzenie po rozpoczęciu świadczenia usług na zmienionych warunkach. I zanim się zorientuje, że zmiany warunków są dla niego niekorzystne nie może już odstąpić od tych zmian gdyż usługodawca rozpoczął świadczenie usług na zmienionych warunkach. Dodatkowo ustawodawca zamierza rozszerzyć katalog zmian które mogą być dokonane w trybie art. 56 ust. 6. W związku z powyższym jak najbardziej jest odstąpienia od zasady, iż Abonent nie może skorzystać z odstąpienia gdy dostawca zaczął świadczenie usług na zmienionych warunkach. Proponowana zmiana spowodowałaby, iż by nie było już rozbieżności między przepisami w pt a art. 35 ust 1 ustawy o prawach konsumenta.</p>	<p>Uwaga zasadna.</p> <p>Wprowadzono w projekcie zmianę polegającą na zróżnicowaniu sytuacji pomiędzy abonentami będącymi konsumentami i nie konsumentami.</p> <p>Do konsumentów zastosowanie znajdzie art. 35 ust. 1 upk.</p>	
Art. 56a Pt	UPC PIKE	<p>Proponowany zapis budzi wątpliwości odnośnie prawidłowej formy udostępniania/utrwalania treści, która spełniać będzie wymogi komentowanego przepisu. <u>Nie jest jasne jaka forma spełnia wymogi umożliwiania dostępu do informacji w przyszłości przez czas odpowiedni do celów jakim te informacje służą i pozwalania na odtworzenie informacji w niezmienionej postaci.</u> Taką formą mógłby być zapis dźwiękowy z utrwalonej rozmowy telefonicznej lub plik w formacie PDF utrwalający wymianę korespondencji wysłanej drogą mailową. Tym niemniej dla uniknięcia jakichkolwiek wątpliwości w tym zakresie poddaje się pod rozważenie wskazanie chociażby w treści uzasadnienia na przykładowe formy takiego utrwalania, jakie były intencją Prawodawcy przy tworzeniu komentowanego zapisu. <u>Ponadto zwracamy uwagę, że komentowany przepis nie</u></p>	<p>Uwaga częściowo zasadna.</p> <p>Przepis został zmodyfikowany poprzez wprowadzenie odesłania do trwałego nośnika w rozumieniu ustawy o prawach konsumenta.</p>	

			<p><u>precyzuje komu ani przez jaki okres ma być udostępniana treść oświadczenia woli. Kwestia ta powinna zostać doprecyzowana bezpośrednio w przepisie.</u></p>	
	Art. 56a Pt	KIGEIT Pracodawcy RP Lewiatan PIIT	<p>W Projekcie zaproponowany został przepis określający sposób utrwalenia oświadczeń woli składanych w formie dokumentowej. <u>Wprowadzenie dodatkowej, sektorowej regulacji w tym zakresie jest zbędne.</u></p> <p>Należy pamiętać, że umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych podlegają rygorom zarówno ustawy Kodeks cywilny, jak i regułom ustawy o prawach konsumentów, co powoduje, że każdy dostawca usług jest zobligowany do spełnienia wymogów wynikających z powyższych przepisów. Nie sposób również pominąć, że także Pt w art. 56 ust. 6 i n. przewiduje dodatkowe obowiązki w zakresie utrwalania treści oświadczeń woli składanych za pomocą środków porozumiewania się na odległość.</p> <p>Stąd też wprowadzenie kolejnej, odmiennej regulacji wydaje się nadmiarowe. Ustawa o prawach konsumentów posługuje się pojęciem trwałego nośnika, który jest zdefiniowany w następujący sposób: „<i>materiał lub narzędzie umożliwiające konsumentowi lub przedsiębiorcy przechowywanie informacji kierowanych osobiście do niego, w sposób umożliwiający dostęp do informacji w przyszłości przez czas odpowiedni do celów, jakim te informacje służą, i które pozwalają na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci;</i>”</p> <p>Jak widać regulacja ustawy o prawach konsumenta jest zbliżona, ale nie tożsama z regulacją proponowaną w Projekcie, co może prowadzić do istotnych problemów w stosowaniu przepisów obu ustaw. W uzasadnieniu Ustawy wskazano, że nowy przepis ma na celu zapewnienie pewności obrotu w zakresie stosowania formy dokumentowej.</p> <p><u>Po pierwsze, art. 56a, inaczej niż ustawa o prawach konsumenta, nie określa kto i na jakich zasadach jest zobligowany do wykonania obowiązku wynikającego z tego przepisu.</u> W konsekwencji może to prowadzić do sytuacji, w której to de facto na konsumencie będzie ciążył obowiązek wykazania, że składając oświadczenie woli w formie dokumentowej udostępnił jego treść dostawcy usług w sposób określony w proponowanym art. 56a.</p> <p>Po drugie, <u>nie jest jasne jak nośnik określony w tym przepisie ma się do wymogów wynikających z przepisów ustawy o prawach konsumenta oraz do wymogów wynikających z art. 56 ust. 6 i n. Pt,</u> a w konsekwencji może dojść do sytuacji w której dostawca usług będzie musiał stosować inny nośnik na gruncie przepisów Pt, a inny na gruncie przepisów ustawy o prawach konsumenta, co zamiast zamierzonych oszczędności będzie skutkowało zwiększeniem kosztów, zmniejszeniem transparentności oraz nadmiernym skomplikowaniem procesów zawierania umów.</p> <p><u>Ewentualnie proponujemy zmianę, której celem jest uczynienie regulacji jak najbardziej podobną do rozwiązania przewidzianego w Kodeksie cywilnym</u> w celu eliminacji ewentualnych problemów interpretacyjnych w stosowaniu przepisów dotyczących tego samego zagadnienia, a</p>	<p>Uwaga niezasadna. W celu zapewnienia konsumentom odpowiedniego poziomu ochrony, niezbędne jest <u>utrzymanie</u> omawianych rozwiązań.</p> <p>Uwaga częściowo zasadna. W celu usunięcia sygnalizowanych wątpliwości interpretacyjnych w zmodyfikowanym projekcie posłużono się pojęciem „trwałego nośnika”.</p> <p>Propozycja wydaje się niewystarczająca i nie zapewnia abonentom odpowiedniego</p>

			<p>umieszczonych w różnych aktach prawnych. Stąd wnosimy o następującą zmianę:</p> <p><i>„W przypadku gdy oświadczenia woli składane są w formie dokumentowej, ich treść udostępniana jest na nośniku informacji, w sposób umożliwiający dostęp do nich w przyszłości, przez czas odpowiedni do celów, jakim te informacje służą i pozwalający na odtworzenie informacji w niezmienionej postaci.”</i></p> <p>W konsekwencji powyższej propozycji wnosimy o zmianę ust. 6a w art. 56 Pt przez nadanie mu następującej treści:</p> <p><i>„6a. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 6, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza w sposób określony w art. 56a.”</i></p>	<p>poziomu ochrony, w związku z czym proponuje się uspoźnienie poprzez odesłanie do trwałego nośnika z ustawy o prawach konsumenta.</p>
Art. 59 ust. 1 Pt	UPC PIKE	<p>Proponujemy odpowiednie zmodyfikowanie komentowanej zmiany w sposób analogiczny do treści art. 61 ust. 4 Pt w następujący sposób: <i>„Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych określający w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dane o których mowa w art. 56 ust. 3 pkt. 6-22, jest obowiązany podać ten regulamin do publicznej wiadomości poprzez publikację na swojej stronie internetowej i dostarczać nieodpłatnie abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej wraz z umową o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej w formie w jakiej zawarta została umowa wraz z zastrzeżeniem ust. 1a, a także na każde jego żądanie w formie pisemnej lub drogą elektroniczną. Bez takiej zmiany dostarczenie regulaminu na podstawie komentowanego przepisu będzie musiało odbywać się albo na piśmie albo w formie elektronicznej tj. zgodnie z art. 78¹ § 1 KC.</i></p>	<p>Uwaga zasadna.</p>	
Art. 59 ust. 1 Pt, art. 61 ust. 4, 5 Pt	KIGEIT Lewiatan Pracodawcy RP PIIT	<p>W proponowanej zmianie art. 59 ust. 1 Pt należy odstąpić od określenia „w formie w jakiej zawarta została umowa”, względnie w celu dostosowania regulacji do częstej praktyki rynkowej, gdzie kolejne aneksy zawierane są w innej formie (co w świetle zastrzeżenia formy ad probationem jest w pełni dopuszczalne) proponujemy zmienić określenie na następujące: „w formie w jakiej zawarta została umowa lub w której dokonano jej ostatniej zmiany”. Podkreślamy, że <u>pojęcie formy pisemnej zawarcia umowy jest bardzo wąskie i wymaga (zgodnie z art. 78 § 1 k.c.) własnoręcznego podpisu strony</u>. Tymczasem samo pojęcie pisemności ma znacznie szerszy zakres. Zwraca na to uwagę doktryna gdzie słusznie wskazuje się, że „Określenia „pisemność” lub „pismo”, jako swoisty sposób „zachowania” danych, utrzymują nadrzędność logiczną względem formy pisemnej, a co za tym idzie, nie mogą być automatycznie wiązane z obowiązkiem ich podpisania.”³</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Projekt w odpowiedzi na postulat przedsiębiorców zawiera rozwiązania wprowadzające formę dokumentową, natomiast niezbędne jest jednocześnie zapewnienie odpowiedniego poziomu ochrony dla osób, które wybiorą formę pisemną. Jednocześnie należy wskazać, iż na żądanie abonenta – możliwe jest dostarczenie regulaminu</p>	

³ Tak. Wojciech J. Kocot „Dalsza modernizacja kodeksowej regulacji formy pisemnej czynności prawnych”, Przegląd Prawa Handlowego Nr 10/2016 s. 6-7.

		<p><u>Stawianie wobec dostawców usług wymogu zachowania formy pisemnej dla dostarczenia regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych jest wymogiem nadmiarowym</u> i z punktu widzenia klienta istotne jest, aby otrzymał on dokument zawierający treść regulaminu w takiej postaci jaka jest dla niego wygodna, a więc bądź w postaci pisemnej (papierowej), bądź w postaci elektronicznej.</p> <p>Ponadto nie jest zabronione stosowanie tzw. formy hybrydowej (np. umowa w formie pisemnej, a regulamin i cennik na żądanie klienta udostępniony na e-mail przed złożeniem podpisów). Taki sposób zawierania umów jest już bardzo rozpowszechniony. Liczni klienci wybierają takie rozwiązanie, oceniając je jako korzystne dla siebie.</p> <p>Warto również pamiętać, że w przypadku formy zawierania czynności prawnych obowiązuje zasada, iż w przypadku wymogu określonej formy pod rygorem nieważności, czy dla wywołania określonych skutków prawnych wymóg zachowania formy uważa się za spełniony jeżeli czynność prawna została dokonana z zachowaniem formy „surowszej” np. w przypadku formy pisemnej, jeżeli czynność została dokonana z zachowaniem formy szczególnej np. z datą pewną, czy w formie notarialnej. PT powinni mieć również możliwość doręczenia regulaminu (jak również cennika) w formie papierowej (stosując terminologię z ustawy o prawach konsumenta).</p> <p>Ponadto wnosimy, aby obowiązek dostarczania regulaminu dotyczył <u>najpóźniej momentu dostarczenia umowy</u>. Abonenci mogą chcieć otrzymać je wcześniej, aby mieć więcej czasu na zapoznanie się z nimi (na co zwracał uwagę swego czasu Prezes UOKiK).</p> <p>Propozycja zmiany „w sposób określony w art. 56a” jest konsekwencją propozycji zmiany w art. 56a, tak ażeby chodziło o sposób komunikacji.</p> <p>W związku z powyższym proponujemy następujące zmiany:</p> <p>Art. 59. 1 „Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych określający w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dane, o których mowa w art. 56 ust. 3 pkt 6-22 jest obowiązany podać ten regulamin do publicznej wiadomości poprzez publikację na swojej stronie internetowej i dostarczać nieodpłatnie w sposób określony w art. 56a lub na papierze, abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej najpóźniej wraz z umową o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w formie w jakiej zawarta została umowa, z zastrzeżeniem ust. 1a, a także na każde jego żądanie, w formie pisemnej lub elektronicznej.”</p> <p>Art. 61. 4. „Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany podać Cennik jest podawany przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych do</p>	<p>drogą elektroniczną. Projekt został w wyniku analizy uwag przeredagowany i posługuje się pojęciem „postaci odpowiadającej formie w jakiej została zawarta umowa”.</p> <p>Uwaga częściowo zasadna – przepis doprecyzowano wskazując, że „najpóźniej wraz z umową”.</p>
--	--	--	---

		<p>publicznej wiadomości poprzez publikację na swojej stronie internetowej oraz jest i dostarcza <u>nieodpłatnie w sposób określony w art. 56a lub na papierze</u> abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej najpóźniej wraz z umową o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w formie w jakiej zawarta została umowa, z zastrzeżeniem ust. 4a, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a, nieodpłatnie wraz z warunkami umowy lub umową, jeżeli strony zawarły umowę w formie pisemnej, o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, a także na każde jego żądanie w formie pisemnej lub drogą elektroniczną.</p> <p>5. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych:</p> <p>1) doręcza na piśmie dostarcza w sposób określony w art. 56a abonentowi, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a, będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej treść każdej proponowanej zmiany w cenniku w formie w jakiej zawarta została umowa, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 5a,</p> <p>2) dostarcza w sposób określony w art. 56a doręcza abonentowi niebędącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a, na wskazany adres korespondencyjny, treść każdej proponowanej zmiany w cenniku, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 5a, oraz</p> <p>3) podaje do publicznej wiadomości poprzez publikację na swojej stronie internetowej treść każdej proponowanej zmiany w cenniku, - z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie. Okres ten może być krótszy, jeśli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji zmiany w cenniku, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tej zmiany w życie.</p>	
Art. 59 ust. 1 Pt	KIGC	<p>Elektronizacja obsługi Klientów</p> <p>Wątpliwości budzi wybiórcza implementacja formy dokumentowej uregulowanej w ramach przepisów Kodeksu cywilnego, która nie została zastosowana jednolicie w przypadku wszystkich przepisów odnoszących się do kontaktu przedsiębiorcy z klientem. Takie podejście niestety sprzyjać będzie dalszemu rozwojowi niepotrzebnego biurokratyzmu i dalszej nadmiarowej produkcji dokumentów papierowych, które nie stanowią dla klienta ułatwienia. Przykład stanowić w tym wypadku może art. 59 ust. 1. Zastanawiające jest w powyższej propozycji</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Przepis wyraźnie wskazuje, że na żądanie abonenta regulaminy i cenniki będą przekazywane drogą elektroniczną.</p>

			<u>utrzymanie przez Projektodawcę formy przypisanej do umowy dla przekazania wzorców umownych jakimi są regulaminy i cenniki.</u> Taki zapis nie będzie odpowiadał faktycznym potrzebom abonentów, którzy w przypadku zawierania umowy będą nadal chcieli dokonać tej czynności prawnej w formie pisemnej, natomiast w kwestii otrzymania regulaminów czy cenników łatwiejszą i czytelniejszą formą byłoby dla nich przesłanie ich za pomocą e-maila.	
Art. 59 ust. 1 Pt i 60a Pt	Lewiatan Pracodawcy RP KIGC		Warto zwrócić uwagę i naprawić już obecnie istniejący błąd i nie wskazywać na formę (w rozumieniu formalnoprawnym i znaczeniu nadanym przez przepisy KC) w kontekście wzorców umowy, jakim są regulaminy i cenniki. Należy podkreślić, że regulaminy i cenniki, nie są oświadczeniami woli tylko wzorcami umownymi, które w procesie zawierania umowy, ze względu na swój charakter, przybierają formę dokumentu w rozumieniu art. 77 ³ KC. Na przykładzie formy pisemnej, do jej zachowania konieczne jest złożenie podpisów przez strony pod treścią oświadczenia woli. Natomiast pod wzorcami umownymi, jakimi są regulaminy i cenniki nie składa się podpisów. To jest jeden z elementów umowy adhezyjnej. Dlatego formę należy pozostawić do zmian umowy, a w przypadku zmian regulaminów i cenników wskazywać nośnik informacji umożliwiający odtwarzanie treści w przyszłości zgodnie z proponowanym brzmieniem dodanego art. 56 a. <u>Dostarczanie dokumentów takich jak cenniki i regulaminy w takiej formie jak podpisana została umowa, oznaczałoby konieczność podpisywania tych cenników przez przedsiębiorców (przy umowie pisemnej), co jest zupełną nowością i kłóci się z obecnymi rozwiązaniami, w ramach których nikt nie wymaga ich podpisywania.</u>	Uwaga uwzględniona - przepis został preredagowany.
Art. 59 ust. 1a Pt	BCC		Dostawcy usług otrzymali wiele narzędzi umożliwiających im zachęcanie abonentów do komunikacji drogą elektroniczną. Wszystkie takie rozwiązania oparte są o zgodę klienta, zachowując jego prawo wyboru w zakresie formy zawierania umów, kontaktowania się z dostawcą czy realizacji przez dostawcę obowiązków informacyjnych.	Ocena pozytywna proponowanych rozwiązań.
Art. 59 ust. 2 Pt	BCC		Drobna jednakże korzystna zmiana, która konkretyzuje obowiązki dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych. Obowiązków wprowadzane przez ustawodawcę powinny być wyrażane zawsze w sposób jasny i zrozumiały. <u>Doprecyzowanie pojęcia „do publicznej wiadomości” zostało konsekwentnie i jednolicie wprowadzone również w przypadku innych przepisów przewidujących podobny obowiązek.</u>	Ocena pozytywna proponowanych rozwiązań.
Art. 59 ust. 1a Pt, art.	KIGEIT Lewiatan Pracodawcy RP PIIT		<u>Postulat wykreślenia proponowanych zmian z Projektu.</u> Należy podkreślić, że obowiązek dostarczenia regulaminu i cennika abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie dokumentowej jest uregulowany kompleksowo w art. 59 ust. 1 oraz w 61 ust. 4 Pt. W przypadku umów zawartych w formie dokumentowej, dostawca usług dostarcza abonentowi regulamin i cennik w postaci elektronicznej za pomocą ustalonego przez strony środka komunikacji. Jednocześnie dostarczony w tej formie dokument musi spełniać cechy	Uwaga zasadna.

	61 ust. 4a Pt		<p>trwałego nośnika w rozumieniu ustawy o prawach konsumentów.</p> <p>Tymczasem proponowana zmiana de facto może uniemożliwiać dostawcy usług wykonanie ciężących na nim obowiązków <u>poprzez wprowadzenie obowiązku uzyskiwania dodatkowej zgody abonenta na zastosowanie komunikacji elektronicznej w celu dostarczenia abonentowi regulaminu, czy cennika.</u> Trzeba podkreślić, że abonent już w tej chwili, przy zawieraniu umowy zmuszony jest do wyrażenia kilkunastu zgód. Dodatkowo, nie jest jasne w jakich przypadkach proponowane przepisy mają mieć zastosowanie tj. czy dotyczą one zawarcia umowy i wykonania obowiązków związanych ze stosowaniem wzorca umowy (regulaminu i cennika) przy zawarciu umowy, czy też również innych przypadków, jak dostarczenie wzorca na żądanie, czy też przy zmianie treści wzorca.</p> <p><u>Na wypadek nieuwzględnienia propozycji wykreślenia tej zmiany, Izba z ostrożności postuluje rozszerzenie tego przepisu o adresy podobnych środków porozumiewania się na odległość.</u> Nie jest zrozumiałe, dlaczego w niektórych przepisach Pt dopuszcza się przesyłanie informacji za pomocą innych środków porozumiewania się na odległość, a w niektórych ograniczone jest to wyłącznie do adresu poczty elektronicznej.</p>	
	Art. 60a i 60b Pt	BCC	<p>Pisemne informowanie generuje większe koszty po stronie dostawców, niż rozwiązanie zaproponowane polegające na realizowaniu obowiązków informacyjnych w takiej samej formie w jakiej została zawarta umowa. Wprowadzenie możliwości udostępniania adresu korespondencyjnego i adresu poczty elektronicznej ułatwi dostawcy wypełnianie obowiązków informacyjnych.</p>	Ocena pozytywna proponowanych rozwiązań.
	Art. 60a i 60b Pt	PIIT Lewiatan Pracodawcy RP	<p><i>„1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych:</i></p> <p><i>1) doręcza dostarcza w sposób określony w art. 56a na piśmie abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub, elektronicznej lub dokumentowej treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, formie w jakiej zawarta została umowa. chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 1b,</i></p> <p><i>2) doręcza na piśmie dostarcza w sposób określony w art. 56a abonentowi niebędącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub, elektronicznej lub dokumentowej, który udostępnił swoje dane, o których mowa w ust. 1a, na wskazany adres korespondencyjny, treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 1b, oraz</i></p> <p><i>3) podaje do publicznej wiadomości poprzez publikację na swojej stronie internetowej treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych</i></p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Intencją projektodawcy było zabezpieczenie, w szczególności abonentów, którzy zawarli umowę w formie pisemnej, tak aby komunikacja odbywała się z nimi w takiej samej formie – chyba, że zdecydują inaczej.</p> <p>Propozycja Izby idzie w przeciwnym kierunku – w świetle zaproponowanego brzmienia abonent nie będzie mógł nawet zażądać komunikacji pisemnej.</p> <p>Należy zauważyć, iż część abonentów świadomie wybiera formę pisemną z uwagi na brak</p>

			<p>- z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie.</p> <p><i>Okres ten może być krótszy, jeśli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.</i></p> <p>1b. Na żądanie abonenta, który udostępnił swoje dane, o których mowa w ust. 1a, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta w tym celu adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość."</p> <p>Z uwagi na kwestię nieprzesądzania postaci regulaminu i cennika (uwagi do art.59 ust. 1 powyżej) oraz dążąc do uproszczenia regulacji proponujemy poniższe brzmienie, które w naszej ocenie w żaden sposób nie wpływa na stopień ochrony abonentów. Przyjmując tę wersję zasadne jest usunięcie ust. 1b.</p>	<p>możliwości skorzystania z innych form. W celu ochrony tej grupy abonentów, w szczególności osób starszych, zasadne jest zatem pozostawienie dla nich formy pisemnej jako domniemanej. Jednocześnie należy podkreślić, że niezależnie od formy zawarcia umowy na żądanie abonenta, możliwe jest komunikacja za pomocą środków porozumiewania się na odległość. To po stronie dostawców usług leży wypracowanie zachęt do złożenia takiego żądania, np. przy okazji kontaktów marketingowych.</p>
Art. 60a ust. 1 Pt	KIGEiT	<p>Analogiczne jak w uwagach do art. 59 ust. 1 Pt proponujemy zmiany w art. 60a Pt, który również posługuje się pojęciem „<i>formy w jakiej została zawarta umowa</i>”.</p> <p>Dodatkowo proponujemy uspołnienie treści art. 60a ust. 1 pkt 1 i 2 Pt poprzez użycie w obu jednostkach redakcyjnych słowa: „dostarcza”. Obecnie pkt 1 mówi o „dostarczeniu”, a pkt 2 o „doręczeniu” co wydaje się niezamierzoną omyłką redakcyjną.</p>	<p>Uwaga częściowo zasadna. Uspójniono terminologię.</p>	
Art. 60a ust. 1a Pt	KIGEiT	<p>Izba proponuje następującą zmianę proponowanego przepisu: „1a. Abonent niebędący stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej w celu otrzymywania, w określonych w ustawie przypadkach, informacji i zawiadomień, może udostępnić adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej <u>lub adres podobnego środka porozumiewania się na odległość.</u>”</p> <p>Proponowany art. 60a ust. 1b Pt przewiduje dostarczenie treści proponowanej zmiany warunków umowy drogą elektroniczną na „wskazany przez abonenta adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość”, podczas gdy ust. 1a przewiduje podanie wyłącznie adres poczty elektronicznej. W konsekwencji regulacja art. 60 ust. 1a Pt jest zbyt wąska.</p> <p>Warto zresztą podkreślić, że na podstawie wyroku TSUE z dnia 25 stycznia 2017 r w sprawie C 375/15 można argumentować dopuszczalność doręczenia wzorca także poprzez zamieszczenie dokumentu w chmurze internetowej pod warunkiem, że abonent zostanie dodatkowo</p>	<p>Uwaga częściowo zasadna. Proponujemy jednocześnie doprecyzować, iż dostawca może, ale nie musi, oferować komunikację z wykorzystaniem takiego środka.</p>	

			poinformowany o zamieszczeniu informacji.	
Art. 60a Pt	PIIT	<p>3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli konieczność wprowadzenia zmian, o których mowa w ust. 1:</p> <p>1) wynika bezpośrednio ze zmiany przepisów prawa, albo z usunięcia, w tym zastąpienia niedozwolonych postanowień umownych;</p> <p>2) jest skutkiem z decyzji administracyjnej, Prezesa UKE, o której mowa w art. 63 ust. 2a.</p> <p>3a. W przypadku, gdy proponowana zmiana warunków umowy określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wynika bezpośrednio ze zmiany przepisów prawa, powoduje obniżenie cen usług telekomunikacyjnych, dodanie nowej usługi lub wynika z uprawnienia lub obowiązku określonego w decyzji administracyjnej Prezesa UKE, lub jest jej skutkiem. dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych podaje do publicznej wiadomości treść proponowanych zmian, z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem ich w życie. Okres ten może być krótszy, jeśli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.</p> <p>Biorąc pod uwagę, iż projekt ustawy przewiduje kompleksowe zmiany w przepisach regulujących zawieranie i dokonywanie zmian w umowach, postulujemy uwzględnienie w projekcie zmian, których celem jest uproszczenie przepisów oraz dostosowanie ich do realiów rynkowych, z pełnym zachowaniem wysokich standardów ochrony praw abonentów.</p> <p>W pierwszej kolejności proponujemy doprecyzowanie przepisu, tak, aby <u>jednoznacznie przesądzał, iż pod pojęciem usunięcia postanowienia niedozwolonego rozumie się również zastąpienie tego postanowienia innym, nie będącym postanowieniem abuzywnym</u>. Samo usunięcie niedozwolonego postanowienia umownego – jako realizacja rozstrzygnięć Prezesa UOKiK i SOKiK – bez zastąpienia usuwanego postanowienia innym, może powodować, iż w umowie pojawiają się „luki” utrudniające realizację umowy zarówno dla dostawcy usług jak i abonenta. W związku z powyższym przepis powinien zostać przeformułowany, aby jednoznacznie potwierdzać dominujące w praktyce przekonanie i stanowisko, że pod pojęciem usunięcia klauzuli abuzywnej należy rozumieć również zastąpienie jej innym postanowieniem.</p> <p>Po drugie, wskazujemy na potrzebę zmiany przepis tak, aby odnosił się do wszelkich zmian <u>będących konsekwencją wydania decyzji administracyjnej organu państwa</u>. Należy podkreślić, że decyzje administracyjne wobec dostawców usług telekomunikacyjnych może wydawać nie tylko</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Propozycja Izby wbrew zapewnieniom – nie zachowuje standardów ochrony, ponieważ w bardzo istotny sposób rozszerza katalog przypadków, w których wypowiedzenie umowy w związku ze zmianą jej warunków wiąże się z brakiem konieczności zwrotu ulgi np.: pojawiają się decyzje administracyjne dowolnego organu (do tej pory wyłącznie Prezesa UKE), co pozwoli na bardzo szeroką interpretację. Jednocześnie, w obecnym stanie prawnym przepis ma zastosowanie tylko do sytuacji, w których przedsiębiorca jest <u>obowiązany</u> do zmiany umowy, ze względu na wskazane przestanki. Propozycja zmierza do rozszerzenia możliwości zmiany umowy także z inicjatywy przedsiębiorcy, niewynikającej z <u>konieczności</u> wprowadzenia zmian.</p> <p>Proponujemy jednak uwzględnić propozycję w zakresie rozporządzenia roamingowego.</p>	

			Prezes UKE , ale również Prezesa UOKiK oraz szereg innych organów, a zastosowanie się do decyzji administracyjnej nie powinno rodzić negatywnych konsekwencji dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych, również w tych sytuacjach, w których decyzja przewiduje uprawnienie dla przedsiębiorcy.	
Art. 60a ust. 3 Pt, art. 61 ust. 5[1] Pt	KIGEiT	<p>KIGEiT zwraca uwagę na katalog okoliczności, jakie uprawniają dostawcę usług do zmiany regulaminu i cennika, bez powstania uprawnienia Abonenta do rozwiązania umowy połączonej z brakiem obowiązku zwrotu ulgi o której mowa w art. 57 ust. 6 Pt.</p> <p>Z przepisów wynika, że w określonych przypadkach zmiany cennika oraz regulaminu świadczenia usług, Abonentowi nie przysługuje prawo do wypowiedzenia umowy z zachowaniem prawa do ulgi, o której mowa w art. 57 ust. 6 Pt.</p> <p><u>KIGEiT zwraca się o doprecyzowanie ww. przepisu o kwestię możliwości skorzystania z tego trybu w sytuacji realizacji uprawnień dostawców usług.</u></p> <p>W szczególności zwracamy uwagę na obecne problemy, w szczególności dostawców usług mobilnych, związane z <i>Roam like at home</i> oraz innymi regulacjami dotyczącymi usług komórkowych w UE [EOG].</p> <p>Zwracamy uwagę na trzy podstawowe problemy związane z tym zagadnieniem: wprowadzenie fair use policy, wnioski PT składane do Prezesa UKE z związku z uprawnieniem, o którym mowa w art. 6 Rozporządzenia 2016/2286 oraz zasady przeliczania walut [euro na PLN]. Wszystkie trzy zagadnienia związane są ze świadczeniem usług roamingowych oraz pozycją przedsiębiorców polskich na rynku europejskim.</p> <p>Przepisy, w szczególności postanowienia Rozporządzenia 2016/2286, uprawniają PT do wprowadzenia, w ściśle określonych okolicznościach i za zgodą NRA, postanowień wprowadzających modyfikacje cennika i regulaminu związane z roamingiem. W ocenie Izby na kanwie obecnych przepisów jest możliwe wprowadzenie zmian w umowach bez możliwości wypowiedzenia umów bez obowiązku zwrotu ulgi. W celu uniknięcia ew. rozbieżności wnosimy o rozważenie doprecyzowania w sposób jednoznaczny tej kwestii/</p> <p>KIGEiT wnosi o następującą zmianę przepisów:</p> <p>art. 60a ust. 3 Pt:</p> <p><i>„Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli konieczność wprowadzenia zmian, o których mowa w ust. 1:</i></p> <p><i>1) wynika bezpośrednio ze zmiany przepisów prawa albo z usunięcia niedozwolonych postanowień umownych;</i></p> <p><i>2) wynika z decyzji Prezesa UKE, o której mowa w art. 63 ust. 2a,-</i></p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Przepis, w celu ochrony abonentów, powinien być ograniczony wyłącznie do sytuacji, kiedy dostawca usług jest obowiązany do wprowadzenia określonych zmian, a nie ma tylko takie uprawnienie.</p> <p>Proponujemy jednak kierunkowo uwzględnić propozycję wprost odnoszącą się do rozporządzenia roamingowego.</p>	

		<p><u>3) następuje wskutek realizacji uprawnienia dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych określonego w przepisach prawa.</u></p> <p>art. 61 ust. 5¹ Pt [w brzmieniu określonym w projekcie] oraz ust. 6a:</p> <p style="padding-left: 40px;"><i>5¹. W przypadku, gdy proponowana zmiana w cenniku wynika bezpośrednio ze zmiany przepisów prawa lub z uprawnień dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych przewidzianych przepisami prawa, powoduje obniżenie cen usług telekomunikacyjnych, dodanie nowej usługi lub wynika z uprawnienia albo obowiązku określonego w decyzji administracyjnej lub jest jej skutkiem, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych podaje do publicznej wiadomości treść proponowanych zmian, z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem ich w życie. Okres ten może być krótszy, jeśli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.</i></p> <p>Art. 61 ust. 6a:</p> <p><i>„6a. Przepisu ust. 6 nie stosuje się, jeżeli konieczność wprowadzenia zmiany, o której mowa w ust. 5, następuje na skutek zmiany przepisów prawa lub skorzystania przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych z uprawnień przewidzianych przepisami prawa lub zmiana wynika z uprawnienia albo obowiązku określonego w decyzji administracyjnej lub jest jej skutkiem”.</i></p>	
Art. 60a ust. 3a Pt, art. 61 ust. 5[1] Pt	KIGEIT	<p>Izba wnosi o rozważenie doprecyzowania powołanych przepisów w opisanym niżej zakresie. Ich obecne brzmienie budzi wątpliwości co do formy wykonania obowiązku informacyjnego o możliwości wypowiedzenia umowy. O ile bowiem sama informacja o zmianie regulaminu/cennika ma być podana „do publicznej wiadomości” to przepisy te przewidują, że „<i>Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy</i>”, co może sugerować, że taka informacja powinna być przekazywana bezpośrednio (przy czym bez określenia formy przekazania takiej informacji).</p> <p>Wydaje się, że intencja ustawodawcy zmierzała do tego, że obydwa elementy informacyjne miały być podawane do publicznej wiadomości, jednak redakcja tych przepisów może budzić pewne wątpliwości. <u>Z uwagi na powyższe Izba wnosi o doprecyzowanie przepisów i wskazanie, że informacja o możliwości wypowiedzenia umowy przekazywana jest w tej samej formie co informacja o zmianie regulaminu/cennika.</u></p>	<p>Uwaga niezasadna. Omawiane przepisy nie budziły dotychczas wątpliwości.</p>

Art. 60a ust. 4 i 5 Pt	KIGEiT	<p>Proponujemy <u> dodanie do katalogu zmian nie stanowiących zmiany warunków umowy takich elementów jak: organ rejestracyjny i numer wpisu do rejestru, adres poczty elektronicznej, numer telefonu albo faksu jeśli są dostępne. Zmiana polega na tym , że te elementy i tak przedsiębiorcy telekomunikacyjni muszą zawrzeć we wzorach umów zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 2) i 3) oraz art. 22 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta. Natomiast obowiązek podawania kapitału zakładowego w przypadku spółek kapitałowych wynika z KSH.</u></p> <p>A skoro i tak te dane muszą zamieścić w umowie, to dobrze by było, aby te przepisy art. 60a ust. 4 i 5 Pt odnosił się do zmian tych elementów umowy.</p>	Uwaga zasadna
Art. 60a ust. 4 Pt	Lewiatan Pracodawcy RP PIIT KIGEiT	<p><u>W związku z propozycją wprowadzenia art. 56a nie ma potrzeby wskazywania na pocztę elektroniczną, czy podobny środek, bo ta co do zasady wypełnia nośnik informacji opisanej we wskazanym przepisie. Zmiana precyzuje także, że w przypadku umowy zawartej w formie pisemnej i braku odmiennej dyspozycji abonenta, zawiadomienie zostanie wysłane na piśmie (na papierze) a nie w formie pisemnej. Wprowadzenie w ministerialnej propozycji sformułowania „w formie w jakiej została zawarta umowa” prowadziło by w niektórych okolicznościach do konieczności podpisania milionów pism, co jest niewykonalne.</u></p> <p>Propozycja by Art. 60 a ust. 4 Pt przyjął następujące brzmienie: <i>4. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych niezwłocznie informuje w sposób określony w art. 56a, na piśmie abonentów będących stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub, elektronicznej lub dokumentowej o zmianie nazwy (firmy), adresu lub siedziby dostawcy usług, danych adresowych, adresu poczty elektronicznej, numeru telefonu lub faksu dostawcy usług, złożył żądanie otrzymywania tych informacji drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta w tym celu adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość. Informacja o powyższych zmianach nie stanowi zmiany warunków umowy.</i></p>	Uwaga niezasadna. <p>Należy zauważyć, iż część abonentów świadomie wybiera formę pisemną z uwagi na brak możliwości skorzystania z innych form. W celu ochrony tej grupy abonentów, w szczególności osób starszych, zasadne jest zatem pozostawienie dla nich formy pisemnej jako domniemanej. Jednocześnie należy podkreślić, że niezależnie od formy zawarcia umowy na żądanie abonenta, możliwe jest komunikacja za pomocą środków porozumiewania się na odległość. To po stronie dostawców usług leży wypracowanie zachęt do złożenia takiego żądania, np. przy okazji kontaktów marketingowych.</p>

<p>Art. 60A ust. 1 Pt oraz art. 61 ust. 5 Pt</p>	<p>KIGEIT</p>	<p>Izba zwraca uwagę na <u>wątpliwości dotyczące obowiązku poinformowania o zmianach z wyprzedzeniem jednego miesiąca oraz trybu rozwiązania umowy w przypadku, w którym abonent nie godzi się na zmianę warunków umowy.</u></p> <p>W funkcjonujących w obrocie wzorcach można spotkać się z różnymi rozwiązaniami. W niektórych przypadkach wskazuje się, że rozwiązanie umowy następuje poprzez złożenie oświadczenia o jej wypowiedzeniu z zachowaniem przewidzianego w umowie terminu a niekiedy, że rozwiązanie umowy następuje ze skutkiem na dzień poprzedzający wejście w życie proponowanych zmian. W pierwszym przypadku powstaje wątpliwość, co w sytuacji, w której skutek oświadczenia nastąpi już po upływie terminu wejścia w życie proponowanych zmian. Oczywistym jest, że w przypadku braku zgody abonent co do zasady nie powinien być związany proponowanymi warunkami, to problemy mogą powstać np. w sytuacji, w której zmiany umowy dotyczą kwestii technicznych, które muszą znaleźć zastosowanie do wszystkich abonentów korzystających z usług. O ile bowiem w przypadku np. warunków cenowych można wyobrazić sobie przejściowe stosowanie różnych warunków dla tych abonentów, którzy nie wyrazili zgody na zmianę a nie upłynął jeszcze okres wypowiedzenia, to w przypadku np. zmiany technologii dalsze świadczenie usług na dotychczasowych zasadach może nie być możliwe.</p> <p><u>Izba wnosi o rozważenie doprecyzowania ww. przepisów poprzez wyraźne wskazanie, że brak zgody oznacza rozwiązanie umowy ze skutkiem na dzień poprzedzający wejście w życie projektowanych zmian.</u></p>	<p>Uwaga niezasadna. Jak sama wskazuje Izba – problem jest do rozwiązania poprzez zmianę wzorców umownych.</p>
<p>ART. 61 UST. 4 i 5 Pt</p>	<p>Lewiatan Pracodaw cy RP PIIT</p>	<p>Propozycja zmiany brzmienia proponowanego art. 61 ust 4 i 5 Pt:</p> <p>4. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany podać Cennik jest podawany przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych do publicznej wiadomości <u>poprzez publikację na swojej stronie internetowej oraz jest i dostarczaony nieodpłatnie w sposób określony w art. 56a abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej najpóźniej wraz z umową o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w formie w jakiej zawarta została umowa, z zastrzeżeniem ust. 4a, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a, nieodpłatnie wraz z warunkami umowy lub umową, jeżeli strony zawarły umowę w formie pisemnej, o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, a także na każde jego żądanie w formie pisemnej lub drogą elektroniczną.</u></p> <p>5. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych:</p> <p>1) doręcza na piśmie dostarcza w sposób określony w art. 56a abonentowi, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a, będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej treść każdej proponowanej zmiany w cenniku w formie w jakiej zawarta została umowa, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 5a,</p>	<p>Uwaga niezasadna. Należy zauważyć, iż część abonentów świadomie wybiera formę pisemną z uwagi na brak możliwości skorzystania z innych form. W celu ochrony tej grupy abonentów, w szczególności osób starszych, zasadne jest zatem pozostawienie dla nich formy pisemnej jako domniemanej. Jednocześnie należy podkreślić, że niezależnie od formy zawarcia umowy na żądanie abonenta, możliwe jest komunikacja za pomocą środków porozumiewania się na odległość. To po stronie dostawców usług leży wypracowanie zachęt do złożenia takiego żądania, np. przy okazji</p>

			<p>2) dostarcza w sposób określony w art. 56a do ręczną abonentowi niebędącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a, na wskazany adres korespondencyjny, treść każdej proponowanej zmiany w cenniku, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 5a, oraz</p> <p>3) podaje do publicznej wiadomości poprzez publikację na swojej stronie internetowej treść każdej proponowanej zmiany w cenniku,</p> <p>- z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie. Okres ten może być krótszy, jeśli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji zmiany w cenniku, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tej zmiany w życie.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Analogiczne zmiany, jak do przepisów dotyczących zmian regulaminów.</p>	kontaktów marketingowych.
Art. 61 ust. 5 ¹ Pt oraz Art. 61 ust. 6 Pt	PIIT	<p>Art. 61 ust. 5¹ „5¹. W przypadku, gdy proponowana zmiana w cenniku wynika bezpośrednio ze zmiany przepisów prawa, powoduje obniżenie cen usług telekomunikacyjnych, dodanie nowej usługi lub wynika z uprawnienia albo obowiązku określonego w decyzji administracyjnej lub jest jej skutkiem Prezesa UKE, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych podaje do publicznej wiadomości treść proponowanych zmian, z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem ich w życie. Okres ten może być krótszy, jeśli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.”</p> <p>Art. 61 ust. 6a „6a. Przepisu ust. 6 nie stosuje się, jeżeli konieczność wprowadzenia zmiany, o której mowa w ust. 5, następuje na skutek zmiany przepisów prawa lub wynika z uprawnienia albo obowiązku określonego w decyzji administracyjnej lub jest jej skutkiem.”</p> <p>W dniu 15 czerwca 2017 r. wszedł w życie art. 6a rozporządzenia (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii, zgodnie z którym zasadą jest, iż dostawcy usług roamingu nie mogą w ramach polityki uczciwego korzystania pobierać od abonentów, oprócz krajowej ceny detalicznej, żadnych dodatkowych opłat z tytułu korzystania z usług roamingu regulowanego.</p>	<p>Uwaga niezasadna w tym zakresie, iż przepis w zaproponowanym brzmieniu nie będzie dotyczył wyłącznie obecnej sytuacji z roamingiem i dopłatami, a wszystkich innych możliwych sytuacji, kiedy przedsiębiorca miałby jakiegokolwiek uprawnienia i obowiązki wynikające z jakiegokolwiek decyzji administracyjnej (także nie Prezesa UKE) <u>lub jej skutku</u>. W konsekwencji, efektem propozycji będzie zdecydowane obniżenie poziomu ochrony abonentów. Proponujemy dlatego kierunkowo uwzględnić propozycję odnoszącą się do rozporządzenia roamingowego.</p>	

		<p>Jednakże biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia zrównoważonego charakteru modelu opłat krajowych oraz uniknięcia tzw. efektu łożka wodnego, którego konsekwencją mogłaby być podwyżka cen krajowych, ustawodawca unijny przewidział specjalny mechanizm odzyskania strat związanych z wdrożeniem przedmiotowej regulacji. Może on zostać zastosowany jedynie w szczególnych i wyjątkowych okolicznościach, tj. w sytuacji gdy dostawca usług roamingu regulowanego nie jest w stanie odzyskać swoich całkowitych rzeczywistych i prognozowanych kosztów świadczenia usług roamingu regulowanego zgodnie z tzw. zasadą „Roam like at home” z całkowitej kwoty swoich rzeczywistych i prognozowanych dochodów ze świadczenia takich usług. Wówczas dostawca usług roamingu regulowanego może wystąpić z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na stosowanie dodatkowej opłaty. Dodatkową opłatę stosuje się jedynie w zakresie niezbędnym do pokrycia kosztów świadczenia detalicznych usług roamingu regulowanego, z uwzględnieniem mających zastosowanie maksymalnych opłat hurtowych.</p> <p>O wyjątkowym charakterze możliwości skorzystania z tego mechanizmu może świadczyć fakt, iż zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia 2016/2286 z 15 grudnia 2016 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy dotyczące stosowania polityki uczciwego korzystania i metod oceny zrównoważonego charakteru zniesienia dodatkowych opłat z tytułu detalicznych usług roamingu oraz dotyczące wniosku, jaki ma obowiązek złożyć dostawca usług roamingu na potrzeby tej oceny (Dz. U. L 344/59 z 17.12.2016), zgoda krajowego organu regulacyjnego może być wyrażona jedynie, gdy ujemna marża netto sprzedaży detalicznej w roamingu wnioskodawcy jest równa 3 % lub więcej marży usług łączności ruchomej.</p> <p>Ze względu na fakt, iż Polska charakteryzuje się jednymi z najniższych cen usług mobilnych w Unii Europejskiej oraz wysoką penetracją usług ryczałtowych, konieczność wdrożenia regulacji roamingowej, będzie się wiązać ze znacznym wzrostem kosztów, które nie będą mieć pokrycia w większych przychodach z tytułu roamingu. Dlatego istnieje wysokie prawdopodobieństwo, iż dostawcy usług roamingu spełnią powyżej wskazaną przesłankę i w celu ochrony zrównoważonego modelu opłat krajowych wystąpią do Prezesa UKE o wydanie tego zezwolenia. Warto nadmienić, iż z takimi wnioskami wystąpili już operatorzy na Litwie.</p> <p><u>W związku z powyższym konieczna jest taka zmiana ustawy Prawo telekomunikacyjne, która umożliwiłaby wprowadzenie przez dostawcę usług roamingu do istniejących stosunków prawnych z abonentami zmian wynikających z uprawnienia zawartego w decyzji Prezesa UKE, zezwalającej na zastosowanie takiej dodatkowej opłaty.</u> Dla uniknięcia innych negatywnych skutków regulacji, które mogą być wynikiem alternatywnych środków podejmowanych przez dostawców usług roamingu (wprowadzenie ofert bez roamingu, odejście od ofert nielimitowanych, zmniejszenie dostępnych pakietów transmisji danych w abonamencie, podwyżka cen usług krajowych) istotne jest wyeliminowanie ryzyka polegającego na możliwości</p>	
--	--	---	--

			rozwiązania przez abonentów umowy bez możliwości dochodzenia przez roszczenia przez dostawcę usług roamingu, w sytuacji wprowadzenia dopłaty, wynikającej z decyzji Prezesa UKE.	
Jakość usług i certyfikacja				
	Art. 62a- 62b Pt	KIGEIT PIIT PIKE Pracodawcy RP Lewiatan KIKE	<p>Niezgodność z prawem UE Rozwiązanie jest niezgodne z wytycznymi z wyroku ETS z dnia 10 października 1973 r. w sprawie 34/73, Fratelli Variola S.p.A. przeciwko Administration des finances italiennes.</p> <p><u>Proponowane zmiany prowadzą do niedopuszczalnej modyfikacji treści bezpośrednio stosowalnego przepisu prawa.</u> Konieczne do podkreślenia jest, że celem wydania przedmiotowego Rozporządzenia było obowiązywanie we wszystkich krajach UE takich samych regulacji, a nie regulacji podobnych czy opierających się na tych samych założeniach, ale doprecyzowanych w ramach ustawodawstwa krajowego.</p> <p><u>Przepisy zmiany Pt w art. 62b w sposób restrykcyjny rozszerzają na dostawców usług dostępu do Internetu obowiązki w zakresie parametrów technicznych prędkości usługi dostępu do Internetu.</u></p> <p>Narzucanie dostawcom usług telekomunikacyjnych konkretnych wartości parametrów nie znajduje uzasadnienia (również w Rozporządzeniu).</p> <p>Zgodnie z Rozporządzeniem:</p> <p><i>„Dostawcy usług dostępu do internetu zapewniają, aby każda umowa, która obejmuje usługę dostępu do internetu, zawierała co najmniej następujące elementy: d) <u>jasne i zrozumiałe wyjaśnienie dotyczące minimalnych, zwykle dostępnych, maksymalnych i deklarowanych prędkości pobierania i wysyłania danych w ramach usług dostępu do internetu w przypadku sieci stacjonarnych lub dotyczące szacunkowych maksymalnych i deklarowanych prędkości pobierania i wysyłania danych w ramach usług dostępu do internetu w przypadku sieci ruchomych oraz tego, w jaki sposób znaczne odstępstwa od odpowiednich deklarowanych prędkości pobierania i wysyłania danych mogłyby wpływać na korzystanie przez użytkowników końcowych z praw określonych w art. 3 ust. 1”.</u></i></p> <p>Czym innym jest zatem obowiązek wyjaśnienia użytkownikowi w sposób jasny i zrozumiały czym są prędkości, a czym innym informowanie o prędkościach z konkretnymi parametrami technicznymi. Z rozporządzenia wynika tylko i wyłącznie obowiązek zawierania w umowie jasnych i zrozumiałych wyjaśnień dotyczących prędkości, natomiast zaproponowany przepis znacząco wykracza poza obowiązek informacyjny.</p>	Odstąpiono od wprowadzania zmian.

Sposób określenia parametrów

Poważne wątpliwości budzi natomiast proponowany art. 62b ust. 2 Pt.

W ocenie Izby takie określenie powyższych parametrów nie znajduje potwierdzenia w przepisach Rozporządzenia. Określenie przepustowości minimalnej na poziomie 50% prędkości maksymalnej jest wręcz sprzeczne z wykładnią gramatyczną tego przepisu. Zgodnie z definicją słownika języka polskiego „minimalny to „bardzo mały, ograniczony do minimum”⁴. Tym samym wskazanie prędkości minimalnej to określenie minimalnych wartości jakie może osiągnąć abonent korzystając z usługi (przy założeniu, że usługa działa, czyli nie jest w stanie awarii). Zwracamy uwagę, że wiele usług np. w technologii ADSL jest świadczonych w opcjach, gdzie przepustowość w ramach oferty stanowi nawet 10, czy 20% maksymalnej przepustowości, a usługa nadal działa i modem użytkownika synchronizuje się (wskazujemy przy tym, że sam Prezes UKE akceptował wprowadzenie dla użytkowników adaptive bitrate, która de facto znacznie zwiększała komfort użytkowników). Tym samym w ocenie Izby, prędkość minimalna powinna być określana jako wartość przy której usługa nadal działa w sposób funkcjonalny co w wielu przypadkach pozwala określić tą wartość na poziomie nawet 10%, czy 15% prędkości maksymalnej.

Podkreślamy, że sztywne przyjęcie rozwiązania zaproponowanego w Projekcie byłoby wręcz szkodliwe dla abonentów. Zakładając, że dostawca usług chce w pełni wypełnić przepisy Projektu należałoby przyjąć, że modem użytkownika może synchronizować się jedynie przy założeniu, że osiąga 50% maksymalnej przepustowości określonej dla danej opcji usługi. Przyjmując, że abonent korzysta np. z opcji 100 Mbit/s i tak określona jest maksymalna przepustowość oznaczałoby to, że de facto usługa przestaje działać abonentowi z chwilą, gdy nie może on osiągnąć przepływności na poziomie 50 Mbit/s. Przy takiej przepływności abonent może bezproblemowo korzystać z takich usług jak streaming tv w jakości 4K, ale wykonując przepisy dostawca usług powinien wprowadzić usługę w stan awarii ze względu na brak możliwości osiągnięcia minimalnej przepływności. Powstaje pytanie, czy naprawdę taki jest cel projektowanych przepisów i czy faktycznie takie rozwiązanie poprawi komfort korzystania z usług przez abonentów?

⁴ <http://sjp.pwn.pl/sjp/minimalny;2483625.html>

			<p>Izba nie podziela również poglądu, że prędkość zwykle dostępna powinna stanowić co najmniej 70% prędkości maksymalnej. Co istotne Izba zwraca uwagę, że prędkość ta powinna być określana jako wartość w określonym przedziale, a nie jedna konkretna prędkość. Taka informacja, w ocenie KIGEiT, niesie za sobą większą wiedzę dla abonenta, który znając przedział wartości może określić, czy jego usługa mieści się w tym przedziale. Co istotne, nie jest dla nas jasne w jaki sposób możliwe jest w ogóle stosowanie zaproponowanych w Projekcie przepisów. Podkreślamy, że w celu sprawdzenia, czy dostawca usług wykonuje powyższe przepisy dla danego abonenta należałoby na okres co najmniej kilku dni odłączyć abonenta od usługi, założyć na jego linii dostępowej próbnik, który przez 24h/ dobę dokonywałby pomiarów prędkości i dopiero na podstawie tychże pomiarów można by założyć, czy dla danego abonenta spełnione są parametry określone w Projekcie. Jednocześnie podkreślamy, że mówimy jedynie o założeniu, gdyż dla uzyskania pewności w tym zakresie należałoby w zasadzie takie samo badanie powtórzyć jeszcze kilka razy w roku, przy różnych warunkach pogodowych i przy różnym obciążeniu sieci.</p>	
--	--	--	---	--

			<p>Kwestie technologii sieci</p> <p>Identyczne wątpliwości wzbudzają proponowane regulacje dla sieci ruchomych. Po pierwsze, Projekt znacząco wykracza poza obowiązki wynikające z Rozporządzenia. Nawet wytyczne BEREC nie wskazują, że podanie szacunkowej prędkości maksymalnej odrębnie dla każdej technologii jest obowiązkowe – formułują to jedynie w formie sugestii w następujący sposób:</p> <p><i>The estimated maximum speed could be specified separately for different network technologies that affect the maximum speed available for an end-user</i></p> <p>W świetle powyższego nie ma najmniejszych wątpliwości, że proponowany przepis w zakresie, w którym nakazuje podanie szacunkowych prędkości maksymalnych odrębnie dla każdej z technologii, jest sprzeczny z Rozporządzeniem.</p> <p>Ponadto, wprowadzenie obowiązku podawania danych odrębnie dla każdej technologii nie znajduje uzasadnienia chociażby z tego względu, że wraz z rozwojem sieci operatorzy często rezygnują z korzystania z określonych technologii. Przykładowo, już w kilku krajach na świecie operatorzy zrezygnowali z technologii 2G, więc jest to tylko kwestią czasu, aż stanie się to w Polsce.⁵ Wprowadzenie do umów tak szczegółowych zapisów oznaczałoby, że po pewnym czasie treść umów ulegałaby dezaktualizacji. Wystarczające wydaje się być określenie, że rzeczywista prędkość przesyłania danych zależy od rodzaju technologii, z której korzysta abonent. Poza tym większość urządzeń końcowych pracuje w różnych technologiach i abonent nie ma ani wiedzy ani możliwości badania, czy w danym momencie wykorzystywana jest taka, czy inna technologia, co powoduje, że informacje w umowie wydają się całkowicie nieczytelne.</p>	
--	--	--	---	--

⁵ T. Świderek, Tajwan już bez 2G, opubl. 8 lipca 2017 r. pod adresem <https://www.telko.in/tajwan-juz-bez-2g>

	Art. 62b Pt	KIGEIT	<p>Siatka pojęciowa</p> <p>Po pierwsze, kolejny raz wskazujemy, że <u>posługiwanie się w aktach legislacyjnych pojęciem prędkości jest mylące</u>. Prędkość jest jednostką fizyczną wyrażaną w układzie SI w m/s. Izba postuluje, aby słowo „prędkość” (stosowane również w niniejszym stanowisku) zastąpić wyrażeniem „przepływność”. Pojęcie to jest stosowane chociażby w Rozporządzeniu POPC, co należy oceniać pozytywnie z punktu widzenia terminologii stosowanej w telekomunikacji.</p>	Odstąpiono od wprowadzania zmian.
		KIGEIT	<p>Warto ponadto podkreślić, że w przypadku użytkowników korzystających z usług w systemie przedpłaconym nie dochodzi do zawarcia umowy w formie wskazanej w art. 56 ust. 2 Pt, a dostawca usług wykonuje swoje obowiązki w sposób wskazany w art. 59 ust. 2 Pt.</p>	Odstąpiono od wprowadzania zmian.
	Art. 62b ust. 8 Pt	KIGEIT	<p>Certyfikacja mechanizmu monitorowania]</p> <p>Drugim wątkiem nowelizacji jest „mechanizm monitorowania” usług szerokopasmowych certyfikowany przez Krajowy Organ Regulacyjny [w Polsce przez Prezesa UKE], o którym mowa w motywie 18 preambuły oraz w art. 4 ust. 4 Rozporządzenia 2015/2120:</p> <p><i>„Wszelkie znaczące i stałe lub regularnie powtarzające się rozbieżności, jeżeli takie zostaną stwierdzone za pomocą <u>mechanizmu monitorowania certyfikowanego przez krajowy organ regulacyjny</u>, między faktycznym wykonaniem usługi a wykonaniem opisanym w umowie, powinny być uznawane za nienależyte wykonanie do celów ustalenia środków ochrony prawnej przysługujących konsumentowi zgodnie z prawem krajowym.”</i></p> <p><i>„Wszelkie stałe lub regularnie powtarzające się istotne rozbieżności pomiędzy faktycznym wykonaniem usługi dostępu do internetu pod względem prędkości lub innych parametrów jakości usługi, a wykonaniem opisanym przez dostawcę usług dostępu do internetu zgodnie z ust. 1 lit. a)-d) - w przypadku gdy odnośne fakty zostały ustalone przy pomocy <u>mechanizmu monitorowania certyfikowanego przez krajowy organ regulacyjny</u> - uznawane są za nienależyte wykonanie do celów uruchomienia środków ochrony prawnej przysługujących konsumentowi zgodnie z prawem krajowym.”</i></p> <p>Rozporządzenie przyznało Prezesowi UKE kompetencję do certyfikowania mechanizmów monitorowania jakości świadczenia usług szerokopasmowych. O ile niedopuszczalne jest uzupełnianie rozporządzeń unijnych, to dopuszczalne, a często pożądane jest wprowadzenie wewnętrznych przepisów natury proceduralnej, umożliwiających stosowanie wspólnotowych rozporządzeń [Łazowski A., „Rozporządzenie jako źródło prawa Wspólnot Europejskich”, Europejski Przegląd Sądowy 2007/3/12-19].</p> <p>Warto w tym miejscu przypomnieć dokument “BEREC Guidelines on the Implementation by National Regulators of European Net Neutrality Rules” [pkt 162]:</p>	Odstąpiono od wprowadzania zmian.

“It would help make the rights enshrined in the Regulation more effective if NRAs were to establish or certify one or more monitoring mechanisms that allow end-users to determine whether there is non-conformity of performance and to obtain related measurement results for use in proving non-conformity of performance of their IAS. The use of any certified mechanism should not be subject to additional costs to the end-user and should be accessible also to disabled end-users.”

Zgodnie z powyższym, BEREC zachęca Krajowe Organy Regulacyjne do podejmowania działań w przedmiocie certyfikacji mechanizmów monitorowania.

Zasadnym jest wprowadzenie do Pt postanowień wskazujących, że certyfikacja następuje w drodze decyzji Prezesa UKE. Należy również wprowadzić postanowienia o środkach odwoławczych od tej decyzji.

Przedmiotowe zagadnienie ma szczególne znaczenie dla praw użytkowników końcowych. Art. 4 ust. 4 Rozporządzenia 2015/2120 wskazuje, że niska jakość usług, stwierdzona właśnie z użyciem certyfikowanego [przez Prezesa UKE] mechanizmu monitorowania jest podstawą reklamacji użytkownika końcowego. Brak procedur certyfikacji wpływa zatem negatywnie na możliwości użytkowników końcowych do egzekucji określonej w umowie jakości usług szerokopasmowych. Z drugiej strony certyfikacja mechanizmu monitorowania umożliwi PT prawidłową ocenę składanych reklamacji.

Mając na uwadze, Izba wnosi o uzupełnienie Projektu w odpowiednim zakresie.

Rozporządzenie MC

Po pierwsze, metodę ma określać PT w umowie [art. 4 ust. 1 lit. d) Rozporządzenia], a nie Państwo Członkowskie. Propozycja zawarta w Projekcie jest zaprzeczeniem istoty rozporządzenia unijnego, która służy do jednolitego stosowania przepisów w całej UE, co będzie niemożliwe w przypadku jego uzupełniania przez Państwa Członkowskie.

Po drugie, certyfikacja mechanizmów monitorowania [czyli metoda pomiaru] zgodnie z Rozporządzeniem 2015/2120 jest dokonywana przez Krajowy Organ Regulacyjny, czyli przez Prezesa UKE.

„Wszelkie stałe lub regularnie powtarzające się istotne rozbieżności pomiędzy faktycznym wykonaniem usługi dostępu do internetu pod względem prędkości lub innych parametrów jakości usługi, a wykonaniem opisanym przez dostawcę usług dostępu do internetu zgodnie z ust. 1 lit. a)-d) - w przypadku gdy odnośne fakty zostały ustalone przy pomocy mechanizmu monitorowania certyfikowanego przez krajowy organ regulacyjny - uznawane są za nienależyte wykonanie do celów uruchomienia środków ochrony prawnej przysługujących konsumentowi zgodnie z prawem krajowym.”

			<u>Przeniesienie tej kompetencji na Państwo Członkowskie w drodze ustawy krajowej jest bezpośrednim naruszeniem prawa unijnego.</u>	
	Art. 62b Pt	KIGEiT	KIGEiT zwraca również uwagę na błędy w numeracji kolejnych ust. w projektowanym art. 62b. Pominięte zostały ust. 3 oraz ust. 4.	Odstąpiono od wprowadzania zmian.
	Art. 62b Pt	PIIT	<p>Narzucanie dostawcom usług telekomunikacyjnych konkretnych wartości parametrów nie znajduje uzasadnienia (również w Rozporządzeniu), równocześnie sam Projektodawca zmiany dostrzega, że różnice wynikają z czynników obiektywnych, wobec czego potwierdza brak podstaw dla ujednoczenia parametrów dla wszystkich technologii.</p> <p>W uzasadnieniu projektu nowelizacji wskazano: „Poziom określonych w umowach minimalnych oraz zwykle dostępnych prędkości pobierania i wysyłania danych w ramach usług dostępu do Internetu w sieciach stacjonarnych określany jest na bardzo zróżnicowanym poziomie w stosunku do prędkości maksymalnej (w szczególności w bardzo zróżnicowany sposób traktowana jest relacja prędkości minimalnej do prędkości maksymalnej). <u>Różnice te mają związek się z technologią w jakiej świadczona jest dana usługa oraz długością wykorzystywanego do jej świadczenia łącza.</u>”</p> <p>W kontekście parametrów technicznych prędkości usługi dostępu do Internetu należy zwrócić uwagę na architekturę budowy sieci dostępowych usługi dostępu do Internetu. Zasadniczo sieci te są budowane w dwóch modelach P2P (point to point) lub P2MP (point to multipoint). Państwo Polskie jako członek organizacji standaryzacyjnych m.in. ITU nigdy nie kwestionowała takich zasad budowy sieci.</p> <p>Tymczasem nałożony środek w postaci restrykcyjnych parametrów technicznych prędkości usługi dostępu do Internetu wymaga złożonego procesu modernizacji i migracji sieci de facto na model P2P, co wymaga miliardowych nakładów inwestycyjnych. Od strony technicznej nie ma innej możliwości osiągnięcia parametrów prędkości zakładanych w projekcie Pt jak modernizacja</p>	Odstąpiono od wprowadzania zmian.

			<p>współdzielonych sieci z P2MP na P2P. <u>Taka modernizacja pochłonie ogromne środki finansowe, które nigdy nie zostaną odzyskane, ponieważ prędkości osiągnane na starej miedzianej infrastrukturze nie osiągną nigdy celów Agendy Cyfrowej.</u></p> <p><i>Jednak to, co widzimy przy okazji monitoringu usług szerokopasmowych, to ciągłe rozwarstwienie na Polskę A i B. Ani transfer, ani ceny internetu nie są dziś takim problemem jak brak dostępności usług w miejscach słabo zurbanizowanych. W makro skali drugim problemem jest też deficyt pomysłów rynku, jak rozwijać kontent, szczególnie w zakresie usług mobilnych. Operatorzy pokrywają popyt, ale rozwiązania jak telemedycyna czy usługi turystyczne to protezy. Potrzeba nowej koncepcji w warstwie użytkowej. Inaczej nie zahamujemy spadku wartości rynku, a to przecież papierek lakmusowy zainteresowania inwestorów polską branżą ICT.</i></p> <p>Skoro zatem Prezes UKE przyznaje, że skargi na jakość usługi dostępu do Internetu są nieliczne (90 skarg przez 6 miesięcy wobec milionów abonentów usług), a transfer nie jest istotnym problemem, to powstaje oczywiste pytanie jakiemu celowi służy projektowana, bardzo restrykcyjna regulacja, skoro rynek doskonale radzi sobie z zaspokajaniem potrzeb abonentów pod względem jakości oferowanych usług.</p>	
	Art. 62b Pt	Mediakom	Negatywna ocena planowanej zmiany w zakresie art. 62b i korespondującej sankcji z art. 209. Rozszerzenie katalogu kar o coraz to nowe przypadki, w których kary te mogą być nakładane spotyka zdecydowany sprzeciw dostawców usług.	Odstąpiono od wprowadzania zmian.
	Art. 62b Pt	FK	Za krok w dobrą stronę uznać należy wprowadzenie zapisu art. 62b, odnoszącego się do metod pomiaru prędkości pobierania i wysyłania danych. Ważnym z punktu widzenia konsumenta wydaje się w szczególności ust. 6-7 przedmiotowego przepisu. Przyczynić może się to do likwidacji, albo przynajmniej zastopowania, stosowania dowolności przekazów reklamowych kierowanych do abonentów przez operatorów telekomunikacyjnych. W tym miejscu, warto zwrócić uwagę na brak dostępu dla użytkowników sieci możliwości samodzielnego sprawdzenia w rzetelny i przejrzysty sposób, prędkości łączy oferowanych przez operatorów. W opinii Federacji Konsumentów, warto poddać dyskusji pomysł budowy sprawnego systemu, który umożliwiłby uzyskanie takich informacji przez końcowych użytkowników sieci.	Odstąpiono od wprowadzania zmian.
	Art. 62b Pt	UPC	Spółka stanowczo <u>sprzeciwia się proponowanemu zróżnicowaniu obowiązków dotyczących wymogów informacyjnych o prędkościach usługi dostępu do Internetu, w zależności od technologii w jakiej świadczona jest ta usługa ze szczególnie niekorzystnym traktowaniem operatorów sieci stacjonarnej.</u> Projektodawca jest w pełni świadomy faktu, że poszczególne rodzaje prędkości pobierania i wysyłania danych w ramach usług dostępu do usług dostępu do Internetu w sieciach stacjonarnych kształtują się na bardzo zróżnicowanym poziomie co jest	Odstąpiono od wprowadzania zmian.

		<p>podyktowane tym, że „Różnice te mają związek z technologią w jakiej świadczona jest dana usługa oraz długością wykorzystywanego do jej świadczenia łącza”. Względem tej grupy podmiotów rozwiązanie technologiczne i stan sieci w tym realne możliwości jej modernizacji nie są podstawą adekwatnego określenia obciążeń regulacyjnych podczas gdy ta sama przesłanka w przypadku przedsiębiorców mobilnych stanowi kluczowy argument skutkujący rezygnacją z obarczania tych przedsiębiorców dodatkowymi wymaganiami. Zaskakujące jest że Projektodawca nie zaproponował chociażby tylko wymogu zapewnienia użytkownikowi przez operatora sieci ruchomej maksymalnej prędkości pobierania i wysyłania danych przynajmniej raz na dobę jak to uczynił w stosunku do operatorów stacjonarnych. Tym niemniej nawet takie zakreślenie wymogu dla operatorów sieci ruchomych nadal stawiałoby ich w nieporównywalnie korzystniejszej sytuacji w stosunku do operatorów sieci stacjonarnych, którzy oprócz wymogu zapewnienia maksymalnej prędkości przynajmniej raz na dobę zobowiązania są do zapewnienia ażeby minimalna prędkość stanowiła nie mniej niż 50 % maksymalnej oraz ażeby prędkość zwykle dostępna była osiągalna przez 90 % doby i stanowiła nie mniej niż 70 % maksymalnej prędkości pobierania i wysyłania danych. Skoro więc Projektodawca zakłada, że dla zabezpieczenia ochrony użytkowników końcowych wystarczające są wymogi zaproponowane dla sieci mobilnych to nie ma żadnego uzasadnienia dlaczego w stosunku do sieci stacjonarnych wymogi te nie mogłyby być analogiczne. W wielu krajach europejskich istnieją i są wykorzystywane narzędzia pomiaru prędkości przeznaczone do pomiaru parametrów usług wszystkich podmiotów telekomunikacyjnych a nie części z nich. Dodatkowo UPC pragnie podkreślić, że takiego jak proponowane istotnego zróżnicowania wymogów w zależności od świadczonej technologii w żadnym wypadku nie przewiduje Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiające środki dotyczące dostępu do otwartego Internetu oraz zmieniające dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii. Nawet gdyby założyć, że proponowane regulacje stanowią krajowe uszczegółowienie czy też uzupełnienie wymogów przedstawionych w powoływanym rozporządzeniu, to należy mieć na względzie, że zgodnie z jego motywem (2): „Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z zasadą neutralności</p>	
Art. 62b Pt	KIKE	<p>Odnosząc się do projektowanego przepisu art. 62b PT, wskazujemy, że <u>niedopuszczalnym jest nałożenie szerszych obowiązków co do prezentacji wskaźników jakości usług oraz ostrzejszych wymogów dla sieci stacjonarnych niż dla sieci ruchomych.</u></p> <p>Jak wynika z obserwacji KIKE, to właśnie marketingowa prezentacja wskaźników operatorów zapewniających usługi w sieciach ruchomych często znacząco różni się od rzeczywistych parametrów świadczonej usługi, nie pozwalając na obiektywne porównanie usług świadczonych w stacjonarnych i ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych. Dla użytkownika końcowego, który nierzadko przy wyborze dostawcy usług bierze pod uwagę jedynie prędkość</p>	Odstąpiono od wprowadzania zmian.

			<p>deklarowaną i traktuje usługi świadczone stacjonarnie i w sieci mobilnej jako substytucyjne, koniecznym jest zapewnienie rzeczywistej możliwości i przejrzystego kryterium dla porównania jakości usług, niezależnie od technologii jej świadczenia.</p> <p>Wprowadzenie wskaźników dotyczących jakości znajduje również uzasadnienie dla sieci ruchomych, w których z przyczyn technicznych jakość usług cechuje się niższą stabilnością niż w usługach stacjonarnych, gdzie często jako prędkość deklarowaną podaje się jedynie tą teoretycznie możliwą, obliczoną w warunkach, które w praktyce w ogóle nie występują. KIKE podnosi więc, by dotyczyły one wszystkich rodzajów sieci, w tym również sieci ruchomych. Tylko jednolite wymogi stawiane sieciom stacjonarnym i ruchomym pozwolą na możliwość rzetelnego porównania jakości oferowanych i świadczonych usług.</p> <p>W Projekcie w żaden sposób nie określono minimalnego poziomu jakości świadczonych usług dla sieci ruchomych, tym samym uniemożliwiając abonentom dochodzenie roszczeń z powodu nieprawidłowego świadczenia usługi. Okoliczność, iż dla sieci ruchomych postawiono jedynie wymóg szacowania prędkości nie oznacza, iż owo szacowanie powinno być zupełnie dowolne.</p>	
Art. 62b Pt	BCC	<p>Ustawodawca kierował się koniecznością zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do rzetelnych i zrozumiałych do ogółu informacji. Problem zaniżania prędkości transmisji danych w stosunku do prędkości określanych w umowach czy regulaminach nadal istnieje, stąd należy uznać, że podjęta przez Ustawodawcę próba zabezpieczenia interesów odbiorców w umowach na dostawę Internetu jest jak najbardziej słuszną. Uregulowano także kwestię podawania przez dostawcę do publicznej wiadomości deklarowanych prędkości wskazując, że nie mogą być wyższe aniżeli prędkości określone w umowie. Zmiana idąca w dobrym kierunku, <u>niemniej uczciwym rozwiązaniem w stosunku do abonentów byłby obowiązek podawania również prędkości minimalnych i zwykle dostępnych, ażeby odbiorca końcowy nie był wprowadzana w błąd.</u></p>	Odstąpiono od wprowadzania zmian.	
Art. 62b Pt	PIKE PIIT	<p>Zaskakujące jest, że Projektodawca nie zaproponował chociażby tylko wymogu zapewnienia użytkownikowi przez operatora sieci ruchomej maksymalnej prędkości pobierania i wysyłania danych przynajmniej raz na dobę, jak to uczynił w stosunku do operatorów sieci stacjonarnych. Tym niemniej nawet takie zakreślenie wymogu dla operatorów sieci ruchomych nadal stawiałoby ich w nieporównywalnie korzystniejszej sytuacji w stosunku do operatorów sieci stacjonarnych, którzy oprócz wymogu zapewnienia maksymalnej prędkości przynajmniej raz na dobę zobowiązani są do zapewnienia ażeby minimalna prędkość stanowiła nie mniej niż 50 % maksymalnej oraz ażeby prędkość zwykle dostępna była osiągalna przez 90 % doby i stanowiła nie mniej niż 70 % maksymalnej prędkości pobierania i wysyłania danych. Na marginesie warto wskazać, że w odróżnieniu od sieci mobilnych Projektodawca nie uwzględnia już w ogóle ograniczeń technicznych dostawców stacjonarnych (nie ma gwarancji, że każdy z dostawców będzie w stanie technicznie sprostać wymogom zaproponowanym w nowych przepisach, co jak wynika z treści przepisów, jak i uzasadnienia w ogóle nie było przedmiotem badań i analiz).</p>	Odstąpiono od wprowadzania zmian.	

Skoro jednakże Projektodawca zakłada, że dla zabezpieczenia ochrony użytkowników końcowych wystarczające są wymogi zaproponowane dla sieci mobilnych to nie ma żadnego uzasadnienia dlaczego w stosunku do sieci stacjonarnych wymogi te nie mogłyby być analogiczne. Przeciwnie stanowisko Projektodawcy jest o tyle zaskakujące, że np. Regulator – Prezes UKE od dłuższego czasu zajmuje stanowisko, zgodnie z którym Internet mobilny jest traktowany jako substytut Internetu stacjonarnego na rynku detalicznym. niesprawiedliwe i niejednolite warunki regulacyjne dla dwóch substytucyjnych dla siebie usług w oczywisty sposób stwarzają więc zagrożenie dla prawidłowej konkurencji na rynku usług dostępu do Internetu.

Niezrozumiałe dla PIKE jest również dlaczego Projekt zakłada określenie przez Ministra właściwego do spraw informatyzacji metody pomiaru wyłącznie dla sieci stacjonarnych i dlaczego to wyłącznie operatorzy sieci stacjonarnych mają być zobowiązani do stosowania się do takiej metody. Operatorzy sieci ruchomych z oczywistych względów stosują przecież metody pomiaru prędkości oferowanego Internetu, a zatem również i w odniesieniu do nich można wypracować właściwą metodę pomiaru. Podkreślenia wymaga, że sam Projekt stanowi, że wydanie tego rozporządzenia ma zapewnić użytkownikom końcowym dostęp do rzetelnych i przejrzystych informacji. W przypadku, w którym do stosowania określonej metody pomiaru sieci zobowiązani są jedni operatorzy, a pozostali mogą w tym zakresie postępować zupełnie dowolnie informacje handlowe przekazywane abonentom mogą nierzetelne i nieprzejrzyste. Jeżeli w ocenie samego Projektodawcy ochrona użytkowników końcowych sieci mobilnych nie wymaga stosowania

			<p>narzuconej metody pomiaru jakości, to analogiczne regulacje powinny się odnosić także wobec użytkowników sieci stacjonarnych. Obecnie proponowane regulacje tego niestety nie zapewniają.</p> <p>Na koniec zwracamy także uwagę, że Ocena Skutków Regulacji nie przewiduje żadnych kosztów po stronie przedsiębiorców, podczas gdy wdrożenie planowanych rozwiązań niewątpliwie będzie wymagała poniesienia przez nich znaczących nakładów finansowych, technologicznych i produktowych (przykładowo – związanych z koniecznością wdrożenia nowych zasad pomiaru i przedstawiania wyników pomiaru prędkości).</p>	
Art. 62b ust. 7 Pt	BCC	<p>Podawane do publicznej wiadomości przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w szczególności w materiałach informacyjnych lub promocyjnych, deklarowane prędkości pobierania i wysyłania danych w ramach usługi dostępu do sieci Internet świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej nie mogą być niższe niż szacunkowe maksymalne prędkości pobierania i wysyłania danych, o których mowa w ust. 6. Deklarowane prędkości pobierania i wysyłania danych w ramach usługi dostępu do sieci Internet świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej powinny być opatrzone informacją publikowaną w takiej samej formie jak deklarowane prędkości, o następującej treści: Podana prędkość pobierania i wysyłania danych jest szacunkowa. Rzeczywista prędkość może znacząco odbiegać od prezentowanych wartości. Wskazane prędkości nie mogą być porównywane z wartościami prezentowanymi przez podmioty świadczące usługi telekomunikacyjne w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej.</p>	Odstąpiono od wprowadzania zmian.	
Premium rate				
Uwagi ogólne do premium rate	KIGEIT	<p>Przed przedstawieniem szczegółowych uwag do Projektu, Izba zwraca uwagę, że legalna definicja usług o podwyższonej opłacie w Pt jest bardzo szeroka i chociaż na rynku można spotkać się z przykładem podmiotów działających w sposób nieuczciwy (z czym dostawcy usług telekomunikacyjnych oraz integratorzy usług premium stale walczą) to <u>ogromną część tego rynku stanowią podmioty prowadzące uczciwą działalność</u>, czy też podmioty, które w ramach prowadzonej działalności wykorzystują usługi premium rate jako dodatkowy kanał płatności umożliwiający szybką realizację usługi. Warto w tym miejscu wskazać, że z usług premium korzystają:</p> <ol style="list-style-type: none"> fundacje charytatywne; mali i średni przedsiębiorcy, w szczególności dostawcy kontentu, małe sklepy internetowe oparte o mikropłatności, media (konkursy internetowe, radiowe i telewizyjne), jednostki samorządu terytorialnego (np. do płatności za komunikację miejską, parking itp.). <p>W konsekwencji, wszelkie działania mające na celu zaostrenie przepisów dotyczących usług premium dotkną przede wszystkim 99,9% uczciwych podmiotów, które korzystają z tych usług</p>	Zmiany są ograniczone do niezbędnego minimum, a dodatkowo - co do zasady - bazują na rozwiązaniach już funkcjonujących.	

			<p>dla celów prowadzenia swojej podstawowej działalności. Natomiast grupa nieuczciwych podmiotów i tak nie realizuje obecnie istniejących obostrzeń (które w ocenie Izby działają w sposób prawidłowy i zawierają dobre mechanizmy, które osobom chcącym zrezygnować z tych usług lub kontrolować koszty usług pozwalają w pełni zabezpieczyć ich interes).</p> <p><u>Dlatego też, Izba postuluje, aby zmiany w zakresie usług premium ograniczyć do absolutnego minimum</u>, tak aby szkody społeczne (ograniczenie lub wyłączenie tego kanału płatności, spadek funkcjonalności usług świadczonych przez małych i średnich przedsiębiorców, czy jednostki samorządu terytorialnego, czy wreszcie spadek wpływów z podatków) nie były znacząco wyższe, aniżeli korzyści wynikające z wprowadzonych zmian.</p> <p>W tym miejscu podkreślamy, że <u>patologiczne działania na tym rynku istniały przed wprowadzeniem regulacji dot. usług premium, istniały również po jej wprowadzeniu i będą istniały także po wprowadzeniu zmian zaproponowanych w Projekcie</u>. Jeżeli dany podmiot w swojej działalności jest ukierunkowany na nieuczciwe uzyskanie korzyści to jakiegokolwiek obostrzenia prawa nie zniechęcą go do tego procederu. Natomiast podmioty, które już obecnie wykonują przepisy dotyczące usług premium będą zobligowane kolejny raz ponieść wysokie koszty wdrożenia nowych przepisów, a jednocześnie na skutek proponowanych zmian funkcjonalność tych usług znacznie spadnie. Dlatego też niezwykle istotne jest, aby proponowane zmiany ograniczyć do minimum.</p>	
	Uwagi ogólne do Premium rate	4MATIS.PL	<p>Z naszej wieloletniej obserwacji rynku wynika, że największym problemem rynku SMS Premium Rate jest ponoszenie wysokich kosztów przez nieświadomych konsumentów. Istnieją dwa źródła tego problemu. Pierwsze z nich to aktywowanie serwisów subskrypcyjnych (MT) bez wystarczająco jasnego informowania użytkowników o zasadach ich działania i wynikających z nich kosztach. <u>Problem ten całkowicie eliminuje jednak w naszej ocenie rygorystyczny wymóg dotyczący zmiany sposobu aktywowania takich subskrypcji, który Państwo proponujecie poprzez wdrożenie metody <i>double opt-in</i>. W pełni popieramy wdrożenie tej zmiany.</u></p> <p>Drugie źródło problemów to wykorzystanie numerów SMS Premium MO na wysokich taryfach (zwykle 25 zł netto) bez należytego informowania użytkownika o koszcie wiadomości SMS wysyłanej pod taki numer. W tym zakresie istnieją już jednak regulacje prawne nakładające na dostawców usług stosowne obowiązki oraz precyzujące konsekwencje naruszenia. W naszej ocenie konsumenci są odpowiednio chronieni a aby wyeliminować okazjonalne przypadki naruszeń wystarczy aby Operatorzy GSM konsekwentnie egzekwowali na dostawcach przestrzegania wymogów wynikających z umów wiążących ich z operatorami lub integratorami usług SMP Premium Rate. Należy zwrócić szczególną uwagę by pozostałe rozwiązania zawarte w propozycji nowelizacji nie odbiły się niekorzystnie na usługach opartych na SMS MO świadczonych przez dostawców działających transparentnie, z poszanowaniem prawa, w szczególności ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, ustawy prawo telekomunikacyjne i ustawy hazardowej. <u>W naszej ocenie należałoby postawić na edukację abonentów i budowanie</u></p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Występujące na rynku nieprawidłowości wskazują na potrzebę wprowadzenia także pozostałych zmian legislacyjnych poprawiających sytuację abonentów usług premium rate.</p>

			<p><u>ich świadomości prawnej zarówno ze strony organów administracji odpowiadających za ochronę interesów konsumenta (UOKiK) oraz regulację rynku telekomunikacyjnego (UKE), a nie stawiać na odgórne ograniczenia w zakresie świadczenia usług o podwyższonej opłacie.</u></p>	
Zgoda – premium rate	KIGEiT	<p>Forma zgody W związku z rozszerzeniem katalogu przypadków, które wymagają od przedsiębiorców uzyskania zgody oraz w związku z art. 174 ust. 1 Pt, zgodnie z którym: <i>„Jeżeli przepisy ustawy wymagają wyrażenia zgody przez abonenta lub użytkownika końcowego, zgoda ta:</i> 1) <i>nie może być domniemana lub dorozumiana z oświadczenia woli o innej treści;</i> 2) <i>może być wyrażona drogą elektroniczną, pod warunkiem jej utrwalenia i potwierdzenia przez użytkownika;</i> 3) <i>może być wycofana w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat”</i></p> <p>Izba wnosi o <u>uwzględnienie możliwości wyrażenia zgody poprzez złożenie stosownego oświadczenia za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość.</u> Należy zwrócić uwagę, że przyjęcie, że taka forma nie jest możliwa na gruncie obecnego brzmienia art. 174 Pt może istotnie ograniczyć możliwości świadczenia usług o podwyższonej opłacie (por. m.in. projektowany art. 64 ust. 4 pkt 1a Pt).</p>	<p>Uwaga niezasadna. Powołany przepis nie ogranicza możliwości wyrażenia zgody za pomocą środków porozumiewania na odległość. S. Piątek „Zgoda może być wyrażona na piśmie lub drogą elektroniczną. Droga elektroniczna oznacza przekazanie danych zawierających zgodę poprzez sieć telekomunikacyjną. Dane te mogą mieć postać głosową. Podmiot odbierający oświadczenie woli w sprawie wyrażenia zgody może w tym celu przygotować odpowiedni formularz elektroniczny lub inną podobną formę.”</p>	
Art. 64 us. 4 Pt	PIIT IAA Polska KIGEiT Pracodawcy RP Lewiatan	<p>W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, iż dodawany wymóg uzyskania zgody abonenta dotyczy sytuacji, w których <u>usługa o podwyższonej opłacie świadczona jest w sposób powtarzalny na podstawie uprzedniego oświadczenia woli abonenta</u> (art. 64 ust. 4 Pt zdanie wprowadzające). Zatem zgodnie z projektowanym przepisem abonent będzie musiał wyrazić zgodę pomimo to, iż wcześniej złożył oświadczenie woli aktywujące usługę. Oświadczenie woli samo w sobie oznacza ujawnienie przez abonenta w sposób dostateczny woli zawarcia umowy i uruchomienia usługi (art. 60 ustawy Kodeks cywilny), a tym samym wprowadzenie wymogu uzyskania dodatkowo zgody abonenta będzie oznaczało, że <u>przed każdym uruchomieniem subskrypcji abonent będzie musiał wyrazić swoją wolę skorzystania z usługi co najmniej dwukrotnie. W praktyce taka propozycja najbardziej niekorzystna byłaby dla zwykłych klientów oraz przedsiębiorców działających na tym rynku.</u></p> <p>Rozumiejąc intencje, jakie w tym przypadku przyświecają projektodawcy, należy jednocześnie wyrazić obawę, iż rozwiązanie takie w praktyce nie odniesie zakładanego, pozytywnego skutku. Bowiem w tych przypadkach, gdzie podmiot realizujący dodatkowe świadczenie działa rzetelnie i z poszanowaniem przepisów prawa, już sam wymóg złożenia przez abonenta oświadczenia woli dla uruchomienia usługi subskrypcyjnej jest zabezpieczeniem wystarczającym przed niechcianymi</p>	<p>Uwaga niezasadna. Przewidziane w projekcie rozwiązanie funkcjonuje już w chwili obecnej na rynku usług mobilnych. Projekt ma na celu zobligowanie wszystkich do stosowania tej dobrej praktyki.</p>	

			<p>/ przypadkowymi uruchomieniami usługi, a dostawcy takich usług już teraz podejmują działania, których celem i skutkiem jest wyeliminowanie przypadków nieświadomego lub przypadkowego uruchomienia usług subskrypcyjnych. Upowszechniającym się standardem rynkowym jest eliminowanie możliwości uruchomienia usług subskrypcyjnych z zastosowaniem tzw. „oneclick” czy też wymaganie – w przypadku usług uruchamianych przez strony www – nie tylko podania numeru, ale również potwierdzenie woli uruchomienia usługi z wykorzystaniem kodu PIN wysyłanego abonentowi w wiadomości SMS.</p> <p>Natomiast w przypadkach podmiotów działających niezgodnie albo na granicy przepisów prawa zachodzi obawa, że te same mechanizmy i praktyki, które służą do obchodzenia wymogu złożenia oświadczenia woli dla uruchomienia usługi, będą używane również do pozyskania zgody abonenta, czyniąc dodatkowe zabezpieczenie iluzorycznym.</p> <p>Propozycja brzmienia:</p> <p><i>4. W przypadku gdy usługa o podwyższonej opłacie świadczona jest w sposób powtarzalny na podstawie uprzedniego oświadczenia woli abonenta, jej dostawca jest obowiązany:</i></p> <p><i>1) wraz z informacją, o której mowa w ust. 1, podać informację o zasadzie korzystania z usługi w sposób przejrzysty i czytelny dla abonenta,</i></p> <p>1a) niezwłocznie, po aktywowaniu przez abonenta usługi o podwyższonej opłacie, przesłać potwierdzenie aktywacji usługi wraz z opisem świadczenia dodatkowego i podaniem komendy do dezaktywacji usługi oraz</p> <p><i>2) umożliwić abonentowi dokonanie skutecznej i natychmiastowej rezygnacji z usługi w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat.</i></p>	
Art. 64 ust. 5 Pt	4MATIS.P L	<p>W projekcie ustawy nie podano żadnego uzasadnienia, czy szerszych wyliczeń pokazujących jakie są przeciętne koszty ponoszone przez abonenta na usługi tego rodzaju i że zaproponowane limity stanowią wyważenie interesów abonentów i podmiotów świadczących usługi oparte o SMS Premium w sposób uczciwy i rzetelny. <u>W naszej ocenie wprowadzenie odgórnych limitów przy braku pogłębionej analizy struktury kosztów ponoszonych przez poszczególnych abonentów prowadzi do nieuzasadnionego ograniczenia dostępności usług o podwyższonej opłacie dla abonentów.</u></p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Progi kwotowe w takich wysokościach obowiązują już obecnie. Projekt wprowadza obowiązek określenia takiego progu.</p>	
Art. 64 ust. 5 Pt	PIIT Lewiatan	<p>W pierwszej kolejności proponujemy zmianę brzmienia projektowanych przepisów tak, aby z jednej strony zagwarantować pełną ochronę interesów abonentów korzystających z usług o podwyższonej opłacie, a z drugiej strony nie ograniczać nadmiernie możliwości korzystania z tych usług przez abonentów i ich świadczenia przez dostawców usług o podwyższonej opłacie.</p> <p>Proponujemy nadanie art. 64 ust. 5 Pt następującego brzmienia:</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Zaproponowana regulacja w ocenie projektodawcy jest niewystarczająca dla stosownego zabezpieczenia interesów</p>	

		<p>5. Dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej przekazuje abonentowi informację o przekroczeniu kwoty 30, 100 oraz 200 złotych naliczonej abonentowi za usługi o podwyższonej opłacie dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku, dla każdego miesiąca kalendarzowego. Na żądanie abonenta dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej bezpłatnie blokuje możliwość wykonywania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie i odbierania połączeń z takich numerów, chyba że nie będą powodowały obowiązku zapłaty po stronie abonenta.</p> <p>Przy zaproponowanym powyżej brzmieniu art. 64 ust. 5, projektowane art. 64 ust. 5a i 5b stają się zbędne i w związku z tym powinny zostać usunięte.</p> <p>Pragniemy podkreślić, iż celem zaproponowanej zmiany jest wzmocnienie ochrony abonentów, przy jednoczesnym uchyleniu praktycznych problemów, jakie pojawiłyby się na gruncie stosowania przepisów w kształcie zaproponowanym w Projekcie (opisanych szerzej w dalszej części).</p> <p>Należy podkreślić, iż w obecnym stanie prawnym jedynie ci abonenci, którzy zdecydowali się na wybór jednego z progów kwotowych na usługi o podwyższonej opłacie, otrzymują informację o przekroczeniu tego progu, ułatwiającą złożenie żądania zablokowania dalszego korzystania z usług. Proponowana zmiana projektowanego przepisu zmierza do tego, aby każdy abonent - bez względu na to, czy wcześniej ustanowił limit kwotowy czy nie – dostawał od dostawcy usług telekomunikacyjnych powiadomienie o tym, że w danym okresie rozliczeniowym (albo miesiącu kalendarzowym) wydatki na usługi o podwyższonej opłacie przekroczyły kwoty 30, 100 oraz 200 zł. W ten sposób każdy abonent w kraju będzie dostawał na bieżąco informacje o wysokości wydatków na tego typu usługi. Ponadto, przy takiej konstrukcji każdy abonent (a nie tylko Ci, którzy wcześniej ustanowili limit kwotowy – jak to ma miejsce w obecnym stanie prawnym), będzie mógł – będąc na bieżąco informowanym – złożyć żądanie zablokowania możliwości dalszego korzystania z usług. Zaproponowana konstrukcja łączy automatyzm i powszechny charakter przekazywania abonentom aktualnej informacji o stanie użycia, z możliwością łatwego zablokowania usługi.</p> <p><u>Zaproponowany w Projekcie mechanizm domyślnych progów w żaden sposób nie odnosi się i nie rozwiązuje problemu jakim są nieprawidłowości w uruchamianiu i świadczeniu usług przez podmioty realizujące dodatkowe świadczenie. Jednocześnie wprowadzenie mechanizmu domyślnego, zbyt niskiego progu kwotowego może spowodować uciążliwości po stronie abonentów, którzy nie określą progu kwotowego, a następnie będą chcieli świadomie korzystać z usług o podwyższonej opłacie. Co więcej, zgodnie z Projektem osiągnięcie limitu kwotowego będzie uruchamiało automatycznie blokadę możliwości korzystania z usług o podwyższonej opłacie, a odblokowanie będzie wymagało ustanowienia nowego, wyższego progu kwotowego</u></p>	<p>abonentów.</p> <p>Postulowane zmiany były już przedyskutowane z PIIT na roboczym spotkaniu z Panią Minister/DT/UKE.</p> <p>Omawiany przepis nie uniemożliwia jednocześnie dostawcy usługi określenia dodatkowych, wyższych lub niższych progów kwotowych, poza obligatoryjnymi, wynikającymi z przepisów ustawy.</p> <p>W odniesieniu do przekroczenia progu kwotowego, należy wskazać, że projekt wprowadza regulację, że określony przez abonenta próg kwotowy nie może zostać przekroczony.</p> <p>W odniesieniu do stosowania przepisów wyłącznie do stosowania do umów zawartych po wejściu w życie nowelizacji, należy wskazać, iż różnicowanie sytuacji abonentów nie znajduje uzasadnienia.</p>
--	--	--	--

		<p>(na chwilę obecną osiągnięcie limitu skutkuje poinformowaniem o tym abonenta i daniem mu możliwości – na jego żądanie – uruchomienia blokady).</p> <p>Proponowanie zmian w zakresie tradycyjnych usług głosowych w sieciach stacjonarnych jest nieuzasadnione ze względu na konieczne nakłady jakie operatorzy musieliby ponieść na technologie schyłkowe. Usługa telefoniczna w sieciach PSTN jest już usługą zamierającą. Należy zauważyć, że od 2012 roku, po wdrożeniu poprzedniej nowelizacji PT, Abonenci FIX w minimalnym stopniu korzystają z możliwości definiowania limitów (ok. 200 założonych limitów na ok. 4 mln wszystkich abonentów fix). Przedstawiona propozycja legislacyjna świadczy o tym, iż nie przeprowadzono badań dotyczących skutków oraz rzeczywistych potrzeb klientów na wprowadzenie funkcji limitów. Skoro liczba Abonentów FIX korzystających z ustalania progów kwotowych jest tak niska, to nie ma racjonalnego uzasadnienia dla narzucania operatorom kolejnych milionowych kosztów wdrożenia takiego mechanizmu.</p> <p><u>W naszej ocenie w żadnym wypadku domyślne progi czy inne domyślne limity nie powinny być wyznaczane na poziomie niższym niż 100 zł z zastrzeżeniem, iż limity takie mogą być rozważane tylko w kontekście usług <i>postpaid</i> (w przypadku <i>prepaid</i> klient kontroluje wydatki wysokością środków na koncie), a po osiągnięciu limit abonent musi mieć możliwość łatwego, permanentnego usunięcia/zmiany limitu zgodnie ze swoją wolą.</u></p> <p>Bez względu na zaproponowaną powyżej propozycję alternatywną wobec Projektu, zwracamy uwagę, iż Projekt w obecnym kształcie rodzi szereg pytań i wątpliwości, które należy wyjaśnić (optymalnie przez odpowiednią modyfikację projektowanych przepisów albo wyjaśnienie tych kwestii w uzasadnieniu do Projektu):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. W toku procesu legislacyjnego należy wyjaśnić i potwierdzić (prosimy o jednoznaczne wyjaśnienie tej kwestii w uzasadnieniu do projektu ustawy), że określenie przez abonenta wyższego progu kwotowego (projektowany art. 64 ust. 5b) ma trwały skutek, tj. tak określony wyższy próg kwotowy będzie obowiązywał dla bieżącego i przyszłych okresów rozliczeniowych, aż do kolejnej zmiany progu przez abonenta. Potwierdzenie takiego rozumienia przepisu jest konieczne, gdyż Projekt nie precyzuje, czy ustanowienie nowego progu kwotowego, celem kontynuowania korzystania z usług o podwyższonej opłacie, ma mieć trwały skutek czy też ma dotyczyć tylko wybranego okresu rozliczeniowego. Ponadto, Projekt przewiduje co prawda, iż dostawca usług może wdrożyć również inne progi, niż te przewidziane w Projekcie (tj. progi inne, w tym wyższe, niż projektowane 0, 35, 100 i 200 zł). Odblokowanie możliwości korzystania z usług będzie wymagało ustanowienia, nowego wyższego progu. Taki mechanizm może być wystarczający dla niektórych abonentów korzystających z usług o podwyższonej opłacie, niemniej jednak będzie niewystarczający dla grupy abonentów intensywnie korzystających z takich usług, dla których możliwość dalszego korzystania z usług będzie oznaczała konieczność wielokrotnego podnoszenia limitów. W 	
--	--	--	--

związku z powyższym zwracamy uwagę na potrzebę wprowadzenia do Projektu przepisu, który umożliwiłby abonentom świadomą rezygnację z limitów kwotowych.

2. Jeśli zasadnicza treść projektowanego art. 64 ust. 5 - 5b miałyby zostać utrzymana, zwracamy uwagę na potrzebę zmiany brzmienia projektowanych przepisów tak, aby uchylić wątpliwości i problemy związane z momentem uruchomienia blokady. Obecnie obowiązujący art. 64 ust. 5 stanowi, że **przekroczenie** progów uruchamia obowiązek poinformowania o tym fakcie abonenta, natomiast projektowany art. 64 ust. 5 wiąże ten skutek z **osiągnięciem** progu kwotowego, co jest zmianą zasadniczą, o poważnych konsekwencjach dla dostawców usług o podwyższonej opłacie. Problem można przedstawić na przykładzie użytkownika, który ma aktywny próg kwotowy na poziomie 35 zł i wysłał dwa SMSy na numer/y usług o podwyższonej opłacie, każdy z nich za 20 zł. Wysłanie pierwszej wiadomości jeszcze nie wyczerpuje limitu (próg nie jest osiągnięty), ale wysłanie drugiej skutkuje już nie tylko **osiągnięciem** progu, ale jego **przekroczeniem**. W efekcie powstaje poważny problem jak należy rozliczyć drugą wiadomość SMS, której wysłanie nie powinno być zablokowane (bo w momencie jej wysłania limit nie jest jeszcze **osiągnięty**), a której rozliczenie będzie skutkowało **przekroczeniem** progu. Jest to problem tym większy, że projektowany art. 64b stanowi, że nie można żądać od abonenta opłat za usługę zrealizowaną m.in. z naruszeniem przepisów dotyczących progów kwotowych (a co gorsza, zgodnie z projektowanymi zmianami Prezes UKE będzie mógł nałożyć karę pieniężną za takie „naruszenie”). **W związku z powyższym zwracamy uwagę na konieczność zachowania obecnie obowiązującej przesłanki przekroczenia ustanowionych progów kwotowych.**
3. Ponadto proponujemy zmianę brzmienia tego przepisu na: „*po określeniu przez abonenta wyższego progu kwotowego, o którym mowa w ust. 5 lub innego wyższego oferowanego przez dostawcę, do wysokości tego progu*”. Zmiana ta pozwoli dostawcy na wprowadzenie innych progów aniżeli wskazane w ustawie (w uzasadnieniu do projektu ustawy wprost jest napisane, że może być więcej progów) ale także skorzystania z nich przez abonenta.
4. Zwracamy uwagę, iż przy obecnym brzmieniu projektowanych przepisów nowe zasady ustanawiania i zarządzania limitami kwotowymi będą obowiązywały zarówno wobec abonentów, którzy zawarli umowę po dacie wejścia w życie przepisów, jak i wobec abonentów, którzy zawarli umowę przed tą datą (tzw. „baza”). Konstruowane rozwiązanie stawia pod znakiem zapytania możliwość uruchomienia całej „bazy” domyślnego progu kwotowego, gdyż taki próg powinien być ustanawiany dla tych abonentów, którzy nie wybrali innego progu (zgodnie z brzmieniem Projektu). Przyjęcie koncepcji wymagającej w każdym przypadku indywidualnej komunikacji z milionami abonentów należących do „bazy” będzie bardzo trudne do wdrożenia. Obecny stan prawny nie wymaga od abonentów dokonania wyboru progu kwotowego, tym samym zastosowanie projektowanego mechanizmu w stosunku do „bazy” może wymagać skontaktowania się z każdym abonentem celem

		<p>poinformowania go o możliwości wyboru jednego z progów, a dopiero w przypadku braku dokonania wyboru przez abonenta, uruchomienie progu domyślnego. W przypadku przedsiębiorców telekomunikacyjnych z bazą liczącą miliony abonentów, taka komunikacja indywidualna z abonentami oznaczałaby olbrzymie i kosztowne przedsięwzięcie logistyczno – organizacyjne, można się również domyślać, że znaczna część abonentów potraktuje taką komunikację jako spam i „zawracanie głowy”. Co więcej, obecnie obowiązujące przepisy dają abonentom możliwość wyboru limitu kwotowego i część abonentów z tej możliwości skorzystała, w efekcie mają uruchomione limity kwotowe. W przypadku tej kategorii abonentów nie ma uzasadnienia dla wprowadzania zmian w uruchomionych limitach, a w szczególności zastępowanie wybranego przez abonenta limitu progiem domyślnym. W związku z powyższym zwracamy uwagę na konieczność:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ doprecyzowania przepisów tak, aby jednoznacznie wynikało z nich, iż w przypadku abonentów, którzy zawarli umowę przed dniem wejścia w życie projektowanych zmian („baza”), dostawca usług może według własnego wyboru: (i) albo uruchomić próg domyślny wszystkim abonentom, którzy do tej pory nie określili żadnego progu, bez konieczności kierowania do bazy indywidualnej komunikacji z prośbą o wybór progu albo (ii) skierować do bazy indywidualną komunikację z prośbą o wybór progu, uruchamiając próg domyślny tym abonentom, którzy nie odpowiedzą na pytanie. ➤ wprowadzenia przepisu przejściowego, który przesądzi, że mechanizm domyślnego progu kwotowego nie znajduje zastosowania wobec tych abonentów, którzy przed wejściem w życie projektowanych zmian dokonali wyboru i aktywowali jeden z progów przewidzianych w obecnie obowiązującym art. 64 ust. 5 Prawa telekomunikacyjnego. <p>Ponadto, zwracamy uwagę na potrzebę przedmiotowego ograniczenia stosowania nowych regulacji (projektowany art. 64 ust. 5 – 5b) poprzez wyłączenie spod zakresu ich stosowania dwóch kategorii usług o podwyższonej opłacie: loterii audiotekstowych oraz usług charytatywnych, dla których domyślny próg kwotowy i mechanizm podnoszenia progu jest rozwiązaniem nieadekwatnym do specyfiki tych usług.</p> <p>Zdaniem Izby projektowana regulacja nie powinna mieć zastosowania do loterii audiotekstowych organizowanych z wykorzystaniem usług o podwyższonej opłacie, ich przeprowadzanie odbywa się bowiem na podstawie odrębnych przepisów i podlega szczególnemu reżimowi prawnemu wynikającemu z ustawy o grach hazardowych. Należy podkreślić, że przepisy ustawy o grach hazardowych przewidują szereg mechanizmów zapewniających szczególny, podwyższony – ze względu na regulowany charakter działalności związanej z organizowaniem gier hazardowych – poziom ochrony uczestników. Do mechanizmów tych należą m.in.:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ reglamentowany charakter działalności związanej z prowadzeniem loterii audiotekstowych – zezwolenia udzielane są na podstawie wniosku, do którego załącza się projekt regulaminu 	
--	--	--	--

		<p>loterii podlegający zatwierdzeniu przez właściwy organ, określający m.in. zasady jej prowadzenia (art. 61 ust. 3 pkt 4 ustawy o grach hazardowych) i sposób jej urządzania (art. 61 ust. 3 pkt 7 ustawy o grach hazardowych), w tym warunki udziału przez odpłatne połączenie telefoniczne lub wysłanie wiadomości tekstowej,</p> <ul style="list-style-type: none">• zgłoszeniu i zatwierdzeniu podlegają również wszelkie zmiany w regulaminie,• ustawa przewiduje surowe sankcje za naruszenie warunków zatwierdzonego regulaminu lub zezwolenia przez organizatora loterii,➤ zakaz udziału w loteriach audiotekstowych osób, które nie ukończyły 18 lat (art. 27 ust. 2 ustawy o grach hazardowych). <p>W związku z tym ustanawianie dodatkowych ograniczeń limitujących – w ramach domyślnie ustanowionego progu kwotowego – możliwość udziału w loterii audiotekstowej należy uznać za nadmierne i nieuzasadnione z punktu widzenia powoływanego przez projektodawców celu nowelizacji.</p> <p>Nieproporcjonalny w odniesieniu do loterii audiotekstowych jest również mechanizm wymagający ustanowienia nowego, wyższego progu w przypadku chęci kontynuacji korzystania z usług. Zastosowanie wskazanego mechanizmu do uczestników loterii audiotekstowych – jako podlegających szczególnej ochronie wynikającej z ustawy o grach hazardowych – wydaje się rozwiązaniem nieproporcjonalnym, a nawet dysfunkcyjnym. Wprowadzenie dodatkowego limitu w postaci domyślnego progu kwotowego i – potencjalnie – konieczności stałego potwierdzania przez abonenta woli jego przesunięcia może być dla uczestników loterii istotną uciążliwością. Uciążliwość ta nie będzie przy tym równoważona efektywnym, ani nawet niezbędnym z ich punktu widzenia, zwiększeniem bezpieczeństwa prawnego czy ekonomicznego. Dostateczne gwarancje w tym zakresie stwarza bowiem ustawa o grach hazardowych i obecna regulacja Prawa telekomunikacyjnego. Ponadto, ze względu na dynamiczny i losowy charakter loterii audiotekstowych trudno wymagać od ich uczestników stałego prognozowania kwot, które w danym okresie rozliczeniowym będą chcieli przeznaczyć na uczestnictwo w grze (np. w związku z możliwością zwiększenia swoich szans na wygraną przez wysłanie większej liczby zgłoszeń). Poza tym nawet gdyby uczestnictwo w loterii było realizowane w ramach usługi świadczonej w sposób powtarzalny na podstawie uprzedniego oświadczenia woli abonenta, już na podstawie obowiązujących przepisów abonent może skutecznie i natychmiastowo zrezygnować z takiej usługi. W tym zakresie nie ma więc ryzyka, że udział w loterii będzie się wiązał z niekontrolowanymi wydatkami po stronie abonenta.</p> <p>W ocenie Izby wskazane jest również wyłączenie z zakresu projektowanych przepisów tzw. SMS-ów charytatywnych, czyli usług o podwyższonej opłacie świadczonych w ramach zbiórki na cele charytatywne. Przemawiają za tym analogiczne względy, co w przypadku loterii audiotekstowych,</p>	
--	--	--	--

			<p>a dodatkowo społecznie pożyteczny charakter tego typu działalności. Wprawdzie po dokonanej w 2014 r. zmianie zasad prowadzenia zbiorów publicznych SMS-owe zbiórki charytatywne podlegają regulacji Prawa telekomunikacyjnego, jednak celowe wydaje się takie skonstruowanie analizowanych przepisów, które umożliwi niewliczanie zbiorów do wprowadzanego ustawą domyślnego progu kwotowego.</p>	
Art. 64 ust. 5 Pt	KIGEiT	<p>Modyfikacja w art. 64 ust. 5 Pt zobowiązuje PT do informowania Abonenta o przekroczeniu progu kwotowego w momencie osiągnięcia tego progu, oraz do natychmiastowego zablokowania połączeń.</p> <p>Wdrożenie postanowień dotyczących usług o podwyższonej opłacie w 2012 roku wymagało znacznych zmian w systemach informatycznych przedsiębiorców, funkcjonujących zarówno na rynku stacjonarnym, jak i mobilnym.</p> <p><u>Zwracamy się o doprecyzowanie, że obowiązek informacyjny powstaje w momencie osiągnięcia progu kwotowego ustalonego przez Abonenta.</u></p> <p>Jednocześnie wnosimy o pozostawienie dotychczasowego brzmienia pkt 2. Dotychczasowe brzmienie uprawniało Abonenta do samodzielnej decyzji, czy chce korzystać z usług o podwyższonej opłacie. Według projektowanego brzmienia ustawy, nie będzie takiej możliwości.</p> <p>Projekt wprowadza również próg kwotowy „0 zł”. Naszym zdaniem jest to nadmiarowe rozwiązanie w sytuacji, gdy zgodnie z art. 64a pkt 1 Pt dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej ma obowiązek generalnej blokady usług PRS, na żądanie Abonenta.</p>	<p>Uwaga niezrozumiała, projekt przewiduje powstanie obowiązku „w momencie osiągnięcia progu kwotowego”.</p> <p>Uwaga niezasadna. W ocenie projektodawcy wprowadzony przepis zabezpiecza użytkowników końcowych przed występującymi na rynku nieprawidłowościami.</p> <p>Uwaga niezasadna. Wybierając próg 0 abonent może otrzymywać bezpłatne SMS premium, natomiast blokada z art. 64a powoduje całkowite zablokowanie usług premium SMS, <u>także tych bezpłatnych.</u></p>	
Art. 64 ust. 5 i 5a Pt	Pracodawcy RP Lewiatan	<p><u>Wprowadzenie odgórnego limitu 35 zł spowoduje, że zostaną zablokowane wszystkie serwisy PR – w tym te dot. akcji charytatywnych.</u> Osiągnięcie limitu kwotowego w wysokości 35 zł będzie uruchamiało automatycznie blokadę możliwości korzystania z usług o podwyższonej opłacie, a odblokowanie będzie wymagało ustanowienia nowego, wyższego progu kwotowego (na chwilę obecną osiągnięcie limitu skutkuje poinformowaniem o tym abonenta i daniem mu możliwości – na jego żądanie – uruchomienia blokady). Nie będzie zatem możliwości korzystania z usług PR przez abonentów bez ograniczeń kwotowych.</p>	<p>Uwaga niezasadna – próg może zostać w każdej chwili przez abonenta podniesiony. Projekt wskazuje 4 obligatoryjne progi i nie uniemożliwia określenia przez dostawców usług dodatkowych progów w innej wysokości.</p>	

		<p>W naszej ocenie <u>w żadnym wypadku domyślne progi czy inne domyślne limity nie powinny być wyznaczane na poziomie tak niskim jak zaproponowany. Uniemożliwi to również aktywne użytkowanie serwisów premium tym abonentom, którzy przekroczą próg 200 zł.</u></p> <p>W związku z tym proponujemy następującą zmianę brzmienia art. 1 pkt 12 b) i c):</p> <p>„Art. 64 „5. Dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej bezpłatnie zapewnia abonentowi określenie progu kwotowego dla usług o podwyższonej opłacie, dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku, dla każdego miesiąca kalendarzowego, a w momencie osiągnięcia progu kwotowego dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej jest obowiązany do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) natychmiastowego poinformowania abonenta o tym fakcie ; 2) zablokowania na żądanie abonenta możliwości wykonywania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie i odbierania połączeń z takich numerów, chyba że nie będą powodowały obowiązku zapłaty po stronie abonenta. <p>Dostawca jest obowiązany oferować abonentom co najmniej trzy progi kwotowe, które wynoszą 35, 100 i 200 złotych.</p> <ol style="list-style-type: none"> 3) przekazania informacji w formie SMS o przekroczeniu kwoty 35 zł, 100 zł, 200 zł wydanej przez abonenta na usługi o podwyższonej opłacie. <p>5a. Po osiągnięciu progu kwotowego, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, wykonywanie połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie i odbieranie połączeń z takich numerów w danym okresie rozliczeniowym, a w przypadku jego braku – w danym miesiącu kalendarzowym oprócz połączeń, które nie powodują obowiązku zapłaty po stronie abonenta, jest możliwe wyłącznie po określeniu przez abonenta, wyższego progu kwotowego, o którym mowa w ust. 5, do wysokości tego progu”.</p> <p><u>Alternatywnie proponujemy ustalenie automatycznej, domyślnej blokady na wyższym poziomie, np. 100 zł.</u></p>	
Art. 64 ust. 5, 5a, 5b Pt	Digital Alea 4MATIS.P L	<p><u>Wnosimy - w przypadku kontynuowania prac nad projektem – o wyłączenie loterii audiotekstowych spod regulacji art. 64 ust. 5a i 5b ustawy Prawo telekomunikacyjne.</u></p> <p>W myśl projektowanych zapisów w sytuacji gdy abonent nie wskaże progu kwotowego dla usług o podwyższonej opłacie, o którym mowa w art. 64 ust. 5 ustawy Prawo telekomunikacyjne, to wysokość tego progu domyślnie określona zostanie na poziomie 35 złotych dla każdego okresu rozliczeniowego a w przypadku jego braku – dla każdego miesiąca kalendarzowego. W przypadku osiągnięcia przez abonenta progu kwotowego 35 złotych dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej będzie automatycznie blokował danemu abonentowi możliwość korzystania z usług o podwyższonej opłacie. Dalsza możliwość korzystania z usług o podwyższonej opłacie</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>W ocenie projektodawcy wprowadzony przepis zabezpiecza użytkowników końcowych przed występującymi na rynku nieprawidłowościami. Próg 35 złotych wynika z dotychczasowych obligatoryjnych progów.</p>

		<p>powyżej progu 35 złotych możliwa będzie tylko po określeniu przez abonenta wyższego progu kwotowego.</p> <p>Zwracamy uwagę, iż powyższa zmiana ustawy Prawo telekomunikacyjne wpłynie negatywnie na działalność podmiotów organizujących loterie audiotekstowe a w konsekwencji także na sferę finansów publicznych. Wpływ ten nie został przez autora nowelizacji uwzględnione przy ocenie skutków planowanej regulacji.</p> <p>Loterie audiotekstowe to loterie, w których uczestniczy się przez odpłatne wysłanie wiadomości SMS o wskazanej treści na wskazy numer SMS Premium o taryfie nie przekraczającej zazwyczaj 3 złoty netto. Obecnie gdy telefon komórkowy jest urządzeniem powszechnie używanym w życiu codziennym zgłaszanie udziału w loterii poprzez wysłanie wiadomości SMS jest łatwym i szybkim sposobem umożliwiającym udział w loterii. Użytkownicy niejednokrotnie wysyłają kilka lub kilkanaście zgłoszeń (wiadomości SMS) w celu zwiększenia swoich szans na wygraną .</p> <p>Popularność loterii audiotekstowej przekłada się na dochody podmiotów organizujących loterie, a w konsekwencji i na wpływy do budżetu państwa z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych, ale także z podatku od gier, którego podstawę opodatkowania stanowi przychód organizatora loterii audiotekstowej uzyskanej z danej loterii.</p> <p>Pragniemy wskazać, iż wprowadzenie domyślnego limitu kwotowego dla usług o podwyższonej opłacie na poziomie 35 złotych dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku – dla każdego miesiąca kalendarzowego, z automatycznym blokowaniem możliwości dalszego korzystania z takich usług z chwilą osiągnięcia przez abonenta progu kwotowego 35 złotych ograniczy użytkownikom możliwość swobodnego udziału w loteriach audiotekstowych i zniechęci użytkowników do przesyłania zgłoszeń. Należy także zauważyć, iż doświadczenie pokazuje, iż użytkownik, który przy prostych mechanikach loteryjnych, a nią jest loteria audiotekstowa, musi dokonać kolejnych, dodatkowych czynności by wziąć udział w loterii rezygnuje z wysłania kolejnego zgłoszenia czy w ogóle rezygnuje z udziału w loterii. Taki efekt nastąpi w przypadku gdy abonent przekroczy próg kwotowy 35 złotych i aby móc wziąć lub kontynuować udział w loterii będzie musiał wskazać wyższy limit kwotowy. To spowoduje spadek zainteresowania udziałem w loteriach audiotekstowych a co za tym idzie spadek rentowości takich przedsięwzięć. Loterie audiotekstowe będą organizowane sporadycznie i zapewne na mniejszą skalę. W konsekwencji zmniejszą się dochody podmiotów organizujących. To z kolei oznaczać będzie mniejsze wpływy do budżetu państwa z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych i z podatku od gier.</p> <p>Jednocześnie pragniemy zauważyć, iż loterie audiotekstowe przeprowadzane są pod nadzorem i kontrolą właściwego dyrektora izby administracji skarbowej na podstawie wydanego przez ten organ zezwolenia na przeprowadzenie loterii. Loteria prowadzona jest w oparciu o przepisy ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych a także w oparciu o regulamin, zatwierdzany również przez tenże organ. Treść samego regulaminu regulują również przepisy wspomnianej ustawy o grach hazardowych wyraźnie wskazując, iż regulamin musi określać „zasady prowadzenia loterii” a podmiot zarządzający loterie „jest obowiązany zapewnić ich</p>	<p>Abonent może w każdej chwili w sposób świadomy podwyższyć ten próg.</p> <p>Procedury kontaktu z abonentem nie są skomplikowane i w interesie dostawców usług będzie udostępnienie łatwych procedur.</p>
--	--	--	--

		<p>uczestnikom możliwość zapoznania się z treścią regulaminu”. Taki formalizm przeprowadzania loterii minimalizuje ryzyko zaistnienia ewentualnych nieprawidłowości czy nadużyć związanych z usługami o podwyższonej opłacie, przed którymi zgodnie z założeniami Ministerstwa Cyfryzacji zaproponowana nowelizacja ma chronić abonentów. W ocenie Spółki na gruncie obecnych regulacji w tym ustawy Prawo telekomunikacji i ustawy o grach hazardowych uczestnikom loterii audiotekstowych zapewniona jest dostateczna ochrona a także zminimalizowane zostało już ryzyko skorzystania przez użytkownika „z niechcianych usług o podwyższonej opłacie”.</p> <p><u>W naszej ocenie wprowadzenie limitu 35 zł jako domyślnego, będzie oznaczać, że wydatki ponoszone przez abonentów na usługi o podwyższonej opłacie będą ograniczone do 35 zł per abonent, nie dlatego że abonenci nie będą zainteresowani skorzystaniem z takich usług, ale dlatego, że zwiększenie limitu będzie wiązało się z koniecznością dopełnienia skomplikowanych z punktu widzenia abonenta czynności – kontakt z operatorem, składanie dodatkowych oświadczeń, weryfikacja danych abonenta itp.</u></p>	
	<p>Teleaudio , Mobiltek, Digital Virgo</p>	<p>Całkowite wyłączenie z zakresu regulacji usług o podwyższonej opłacie usług o charakterze loteryjnym oraz usług realizowanych na rzecz fundacji</p> <p>Kolejna istotna kwestia to potrzeba wyłączenia z zakresu regulacji Prawa telekomunikacyjnego usług o podwyższonej opłacie, które podlegają również innym reżimom prawnym. Wskazujemy, że ustawowa definicja usługi o podwyższonej opłacie jest bardzo szeroka i mieści w swoim zakresie szereg różnych usług, których wspólnym mianownikiem wydaje się być jedynie numeracja wykorzystywana do ich świadczenia oraz fakt, że usługa telekomunikacyjna powiązana jest z innym świadczeniem, którego charakter może być jednak bardzo różnorodny. W ten sposób obok np. usług o charakterze ezoterycznym jak wróżki czy horoskopy do usług Premium zalicza się również datki na rzecz organizacji charytatywnych realizowane w formie SMS Premium (wspomniane także w pkt. 1 powyżej).</p> <p>Jak wskazaliśmy część usług SMS Premium podlega również innym reżimom prawnym co powoduje, że nadzór nad ich realizacją jest wykonywany nie tylko poprzez Prawo telekomunikacyjne, ale także poprzez inne przepisy prawa. Do takich usług należy zaliczyć np.: a) usługi o charakterze loteryjnym, które zgodnie z ustawą z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych dzielimy na fantowe, promocyjne i audiotekstowe. Loterie audiotekstowe to loterie w których uczestniczy się poprzez odpłatne połączenie telefoniczne lub wysyłanie wiadomości tekstowych z użyciem publicznej sieci telekomunikacyjnej. Loterie te mogą być urządzone tylko i wyłącznie na podstawie udzielonego zezwolenia (art. 7 ust. 2 ww. ustawy). b) sms na cele charytatywne podlegające ustawie z z dnia 14 marca 2014 r. o zasadach prowadzenia zbiórek publicznych, a także podlegające zwolnieniu z VAT na podstawie § 3 ust. 1 pkt 12 w związku z § 3 ust. 6 i 7 Rozporządzenia z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie zwolnień od podatku od towarów i usług oraz warunków stosowania tych zwolnień;</p> <p>W związku z tym, że podmioty prowadzące powyższą działalność podlegają szczególnemu i daleko idącemu nadzorowi, a działalność przez nie prowadzona jest działalnością</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>W ocenie projektodawcy wprowadzony przepis zabezpiecza użytkowników końcowych przed występującymi na rynku nieprawidłowościami. Próg 35 złotych wynika z dotychczasowych obligatoryjnych progów. Abonent może w każdej chwili w sposób świadomy podwyższyć ten próg.</p>

			reglamentowaną ryzyko nadużyć z ich strony praktycznie nie istnieje, a tym samym zasadnym wydaje się całkowite wyłączenie tych usług z reżimu przewidzianego w Prawie telekomunikacyjnym, tak <u>aby usługi o charakterze loteryjnym oraz usługi o celu charytatywnym nie podlegały obowiązkom w zakresie blokad, a jedynie obowiązkom informacyjnym o których mowa w art. 64 ust. 2-4 Pt</u> (względnie były w całości wyłączone spod reżimu Prawa telekomunikacyjnego)	
Art. 64 ust. 5a Pt	FK	<p>Odnosząc się do głównego założenia nowelizacji Prawa telekomunikacyjnego, zaakceptować należy rozwiązania ukierunkowane w celu poprawy sytuacji abonentów na rynku usług o podwyższonej opłacie, tzw. Premium Rate. Propozycje zmian mające na celu ochronę najmniej świadomych użytkowników poprzez wprowadzenie domyślnego progu kwotowego, po przekroczeniu którego nastąpi blokada połączeń na numery o podwyższonej opłacie, uznać należy za częściowo wystarczające. Uwagę Federacji Konsumentów zwraca w szczególności ustalenie progu minimalnego na poziomie 35 zł. <u>Najkorzystniejszym rozwiązaniem byłoby przyjęcie za stawkę wyjściową 0 zł. Nie budziłoby to przede wszystkim wątpliwości nieświadomych konsumentów, którzy nie zostaliby narażeni na nieuczciwe działania dostawców tego typu usług. W kontekście opisanych powyżej rzeczywistych problemów na rynku premium rate budzi jednak wątpliwości odgórne ustalenie w ustawie progu kwotowego na poziomie 35 złotych dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku — dla każdego miesiąca kalendarzowego (art. 64 ust. 5a). Jeśli bowiem określenie tego progu ma być specyficzną formą walki z nadużyciami, na zasadzie — dopuszczamy wyłudzenia do stosunkowo niewysokiej kwoty 35 złotych, to na takie rozwiązanie nie można się zgodzić. Nie można tolerować nieuczciwych praktyk rynkowych nawet do takiej — wydawałoby się niewysokiej — kwoty. Podmioty dopuszczające się takich praktyk nie powinny odnosić z tego tytułu żadnych korzyści. Do Federacji Konsumentów wielokrotnie docierały sygnały o nieuczciwych praktykach, czy wręcz oszustwach związanych z wykorzystywaniem połączeń o podwyższonej opłacie. Bardzo często polegało to na tym, iż konsumenci otrzymywali SMS-y zachęcające do skorzystania z usługi o określonej opłacie (np. „Jeśli chcesz otrzymać (...) wyślij SMS o treść XYZ pod numer 7xxx. Koszt SMS 1,22 zł z VAT. Regulamin konkursu na stronie www.pl”), po czym okazywało się, że konsument, który nie czytając regulaminu zdecydował się na skorzystanie z usługi w tej cenie, obciążany był finalnie dużo wyższą opłatą, np. 25 zł. Dopiero bowiem w regulaminie znajdowała się informacja o rzeczywistej wartości SMS-a. Inny mechanizm, na który skarżyli się konsumenci, zaczynał się od informacji o wygranej. Udzielenie odpowiedzi płatnym SMS-em napędzało lawinę kolejnych SMS-ów, na które udzielenie odpowiedzi miało być niezbędne do otrzymania nagrody. Koszt tych usług nie był znany konsumentowi w chwili podjęcia „gry” i niejednokrotnie obciążał konsumenta rachunkiem na znaczącą kwotę. Przykładów działania podmiotów, które wprowadzają w błąd, wykorzystują naiwność lub chęć szybkiego wzbogacenia się konsumentów, jest znacznie więcej. Bardzo często tego rodzaju działania wyczerpywały znamiona nieuczciwej praktyki rynkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do ceny nabywanego produktu na podstawie</u></p>	<p>Uwaga niezasadna. W ocenie projektodawcy wprowadzony przepis zabezpiecza użytkowników końcowych przed występującymi na rynku nieprawidłowościami. Próg 35 złotych wynika z dotychczasowych obligatoryjnych progów. Abonent może w każdej chwili w sposób świadomy obniżyć ten próg do 0 złotych lub zastosować blokadę z art. 64a. Wprowadzenie domyślnego progu 0 miałoby nadmierne konsekwencje w obrocie gospodarczym i dla np. prowadzenia i skuteczności akcji charytatywnych.</p>	

			<p>art. 5 ust. 3 pkt 5 Ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym. 4. Z obserwacji Federacji Konsumentów wynika, iż największym problemem przy pociągnięciu do odpowiedzialności winnych takich działań stanowił fakt, że szybko zmieniają się podmioty prowadzące dany konkurs lub inną usługę. Nim udało się zbierać dostateczną liczbę zgłoszeń dotyczących danego podmiotu, by złożyć skargę do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o naruszeniu zbiorowych interesów konsumentów poprzez niezrealizowanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, nieuczciwą bądź wprowadzającą w błąd reklamę lub skierować sprawę do sądu z tytułu odpowiedzialności cywilnej na podstawie art. 12 Ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym, odpowiedzialny podmiot zostawał zlikwidowany. W jego miejsce wchodził nowy podmiot, o kolejnej nazwie i nowym numerze KRS, z tym że z tymi samymi współnikami co poprzednio.</p>	
Art. 64 ust. 5a Pt	KIGEIT	<p>Wprowadzenie tego przepisu spowoduje powstanie wielu problemów praktycznych, w szczególności w odniesieniu do dotychczasowych abonentów.</p> <p>Nie jest np. określone czy z chwilą wejścia w życie nowelizacji wszyscy abonenci, którzy dotychczas nie zgłaszali chęci blokady premium będą mieli narzuconą blokadę 35 zł. W takim przypadku istnieje bardzo duże ryzyko w związku z bezpodstawnym zablokowaniem przez operatora dostępu do usług abonentom, którzy chcą z nich korzystać. Aby do tego nie dopuścić operatorzy musieli by przeprowadzić bardzo szeroką akcję informacyjną i uzyskiwać od całej wielomilionowej bazy klientów dyspozycje dotyczące wysokości progu lub braku blokady.</p> <p><u>Zwracamy się o wprowadzenie odpowiedniego przepisu przejściowego wskazującego, że przedmiotowy przepis stosuje się wyłącznie do umów zawartych po wejściu w życie nowelizacji.</u></p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Nieuprawnione jest różnicowanie sytuacji abonentów w zależności od momentu zawarcia umowy.</p>	
Art. 64 ust. 5a Pt	Teleaudio , Mobiltek, upcl Virgo	<p>W pierwszej kolejności wnosimy o to, aby <u>aktywowana abonentowi domyślnie blokada była ustalona na poziomie 100 zł brutto</u>. Podkreślamy, że obecna propozycja prowadzi do znacznego ograniczenia funkcjonalności usług premium rate np. w zakresie takich usług jak gry online, usługi streamingu SVOD. Zakładając, że abonent chciałby zamawiać usługi typu vod.pl, czy vod.tvp.pl za pomocą usług SMS Premium ustalenie blokady na poziomie 35 zł brutto powoduje, że funkcjonalność tego typu usługi jest bardzo ograniczona, a często abonent nie będzie w stanie jej w ogóle wykonać (czasem nie mając w ogóle świadomości z czego wynika niemożność zrealizowania usługi). Podobnie w przypadku gier online, audiobooków, serwisów muzycznych, czy innych treści nabywanych online - limit na poziomie 35 zł praktycznie uniemożliwia aktywne korzystanie z tej formy zamawiania i dostarczania usług.</p> <p>Warto również mieć na względzie fakt, że w przypadku różnego rodzaju akcji charytatywnych uczestnicy często wysyłają SMSy seryjnie, a po wprowadzeniu proponowanych zmian tego rodzaju aktywność będzie niemożliwa. Dla przykładu można wskazać, że podczas ostatniego finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy za pomocą SMS Premium zebrano kwotę blisko 3,7 mln złotych. Podobnie wpłaty SMS Premium mogą być realizowane na takie fundacje jak Caritas,</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Próg 35 złotych wynika z dotychczasowych obligatoryjnych progów.</p> <p>Abonent może w każdej chwili w sposób świadomy podwyższyć ten próg.</p> <p>Ustawodawca wskazuje w ustawie cztery obligatoryjne progi, które dostawcy mają oferować abonentom. Nie wyklucza to jednak ustalenia przez nich dodatkowych, wyższych lub niższych progów.</p>	

			<p>Fundacja Anny Dymnej "Mimo wszystko", Fundacja Ewy Błaszczak "Akogo?", Fundacja Rozwoju Kardiologii w Zabrze - Polskie Sztuczne Serce czy Polski Czerwony Krzyż. W naszej ocenie zbieranie takich sum przez wskazane wyżej fundacje będzie niemożliwe po wprowadzeniu proponowanych zmian.</p> <p>Za podwyższeniem proponowanego progu przemawia również fakt, że próg 35 zł nie jest progiem waloryzowanym, a tym samym skoro już obecnie ten próg jest określony na bardzo niskim poziomie, to w każdym kolejnym roku przy słabnącej sile nabywczej złotego kwota 35 zł brutto będzie coraz mniej adekwatna dla realizacji wielu usług SMS Premium.</p> <p>Warto mieć również na względzie fakt, że ustalenie progu na poziomie 100 zł spełni podstawową i główną funkcję jaką jest ochrona przed nadużyciem. W takiej sytuacji, już po 3 SMS o najwyższej wartości 25 zł netto nie ma możliwości dalszej realizacji usługi, a abonent otrzyma informację, że osiągnięty został próg ustawowy i jeżeli SMS były wynikiem nadużycia (np. klient nie miał wskazanej prawidłowo ceny za SMS) już wtedy może podjąć działania celem ochrony przed potencjalnym wyłudzeniem. Będzie to pełnić zamierzoną funkcję ochronną wobec najczęstszego modelu wyłudzeń polegających na wysyłaniu seryjnych SMSów na najwyższych taryfach w celu np. wygrania nagrody, czy otrzymania innego świadczenia. Dodatkowo próg 100 zł nie jest najwyższym progiem, gdyż ustawa przewiduje możliwość określenia progu na poziomie 200 zł, więc abonent, którego aktywność przekroczy próg założony na podstawie domniemania ustawowego, będzie mógł nie tylko znieść próg, ale ewentualnie go podwyższyć. <u>W tym zakresie wskazujemy również na lukę w proponowanym art. 64 ust. 5b, który nie przewiduje możliwości całkowitego zniesienia progu przez abonenta po przekroczeniu ustalonego progu.</u> Wydaje się oczywiste, że abonent powinien mieć taką możliwość.</p>	
Art. 64 ust. 5a Pt	IAA Polska	<p>Ustalenie ustawowego progu blokady.</p> <p>Ustawa zakłada wprowadzenie obligatoryjnego progu kwotowego dla wszystkich abonentów na poziomie <u>35 PLN. Ustalenie progu na tak niskim poziomie oznacza utratę możliwości kreowania szeregu usług, a co za tym idzie spadek ich popularności wśród klientów</u> (zakładamy bowiem, że jedynie niewielka liczba klientów zdecyduje się na kontakt z operatorem w celu podwyższenia progu). W dalszej konsekwencji może to oznaczać ograniczenie działalności uczciwych, rzetelnych podmiotów oraz zahamowanie (blokady) rozwoju całego segmentu usług. Warto nadmienić, że chodzi min. o usługi typu konkursy, loterie, głosowania, ale też mikropłatności. <u>Wnioskujemy o ustalenie progu kwotowego wynikającego z ustawy na poziomie 100 PLN.</u> Blokada na tym poziomie w pełni chroni przed fraudami, które najczęściej sięgają tysięcy złotych, a jednocześnie zachowuje możliwość prowadzenia działalności przez uczciwych dostawców usług.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Próg 35 złotych wynika z dotychczasowych obligatoryjnych progów.</p> <p>Abonent może w każdej chwili w sposób świadomy podwyższyć ten próg.</p> <p>Ustawodawca wskazuje w ustawie cztery obligatoryjne progi, które dostawcy mają oferować abonentom. Nie wyklucza to jednak ustalenia przez nich dodatkowych, wyższych lub niższych progów.</p>	

Art. 64 ust. 5-5b Pt	KIGC	<p>Osiągnięcie wybranej przez projektodawcę wysokości limitu na poziomie 35 zł uruchomi blokadę usług, <u>której ew. przesunięcie będzie możliwe jedynie do kwoty 200 zł</u>, co w dobie szerokich możliwości wykorzystywania usług Premium Rate do różnorodnych funkcji (od akcji charytatywnych po rozrywkę) może być dla wielu klientów kwotą niewystarczającą. <u>Wątpliwości budzi nie tylko ta „górną granicę” określana przez Projektodawcę, która uniemożliwi klientowi na jego życzenie całkowite zdjęcie blokady, ale również domyślna blokada na poziomie 35 zł.</u> Wybór takiej kwoty nie został umotywowany przez projektodawcę żadnymi przesłankami, a wydaje się być jednak bardzo niski. Wziąć pod uwagę w tym przypadku należy szczególnie osoby, które korzystają z usług Premium Rate okazjonalnie, wykorzystując szybką możliwość skorzystania z SMS-a Premium by wesprzeć np. akcję charytatywną – w takim przypadku abonent może być nieświadomy, że nie może wykorzystać np. kwoty 50 zł do pomocy wspieranej fundacji.</p>	<p>Uwaga niezasadna. Próg 35 złotych wynika z dotychczasowych obligatoryjnych progów. Abonent może w każdej chwili w sposób świadomy podwyższyć ten próg. Ustawodawca wskazuje w ustawie cztery obligatoryjne progi, które dostawcy mają oferować abonentom. Nie wyklucza to jednak ustalenia przez nich dodatkowych, wyższych lub niższych progów.</p>
Art. 64 ust. 5a Pt	Eurokoncept	<p><u>Przedstawiony limit w wysokości 35 zł zablokuje dużą część rynku, skutecznie uniemożliwiając korzystanie z dużej liczby dostępnych dziś usług.</u> Zapis ten, według raportu firmy doradczej Deloitte, który potwierdza nasze estymacje, sprawi, iż rosnący dotychczas rynek załamię się zmniejszając swoją wartość o 29-42%. Jeżeli limit ten w finalnym brzmieniu ustawy zostanie podniesiony do 100 zł, skala utraconych korzyści będzie zdecydowanie mniejsza, zmniejszając rynek jedynie o 4-5%, co pozwoliłoby dalej prowadzić działalność podmiotom takim jak nasze, a także innym przedsiębiorstwom, które przy przedstawionym projekcie regulacji musiałyby zamknąć swoją działalność, powodując odpływ ogromnej ilości pieniędzy z rynku. Jako Eurokoncept Sp. z o.o. mamy głęboką nadzieję, iż zdecydujecie się Państwo na zweryfikowanie przedstawionego projektu regulacji, która w obecnym brzmieniu nie znajduje porównywalnego odpowiednika w krajach UE. Wierzymy, że płatności mobilne nadal będą mogły rozwijać się w naszym kraju, umożliwiając Polakom korzystanie z tej popularnej metody płatności.</p>	<p>Uwaga niezasadna. Celem projektu jest zwiększenie ochrony użytkowników końcowych. Abonent może w każdej chwili w sposób świadomy podwyższyć ustanowiony próg.</p>
Art. 64 ust. 4, 5, 5a, 5b Pt	Polska Press	<p>Mechanizm usług o podwyższonej opłacie jest wykorzystywany nie tylko w przedsiębiorstwie Polska Press do odpłatnego świadczenia w pełni legalnych usług, nad którymi abonent ma pełną kontrolę, i które dalekie są od niedopowiedzeń oraz zawołowanych prób wykorzystywania niewiedzy lub nieuwagi abonenta jakie charakteryzują działalność tych podmiotów rynku, przed którymi zapewne regulacje te mają abonenta chronić (vide serwisy telefoniczne o bardzo wysokich i ukrytych kosztach połączeń, usługi subskrypcyjne SMS i MMS). Z badań Polska Press wynika, że nawet 100 000 osób miesięcznie korzysta z usług telekomunikacyjnych o podwyższonej opłacie w celu nabywania dostępu do legalnych treści, brania udziału w konkursach i plebiscytach, a także w celu zabawy, na transparentnych i legalnych zasadach.</p>	<p>Uwaga niezasadna. Celem projektu jest zwiększenie ochrony użytkowników końcowych. Abonent może w każdej chwili w sposób świadomy podwyższyć ustanowiony próg.</p>

		<p>Ponieważ obszar usług, o którym mowa powyżej, jest niezwykle szeroki, to nie przedsiębiorstwa telekomunikacyjne będą głównymi, nie mówiąc już o wyłączności, adresatami proponowanych zmian, a właśnie podmioty o statusie takim jak Polska Press lub podobnym, a więc działające w obszarze rynku wydawniczego, marketingu, organizacji eventów etc., co wynika wprost z treści rejestr numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie, zawierającego ponad czterdzieści i pół tysiąca wpisów (vide https://www.uke.gov.pl/tablice/NumerUpo-list.do?execution=e1s1);</p> <p>Analizując biznes Polska Press, strukturę finansową i sprzedażową przedsiębiorstwa oraz portfolio produktowe nie mamy żadnych wątpliwości, że proponowane zmiany odbiją się bardzo niekorzystnie na sferze przychodowej tej działalności.</p> <p>Tak dodatkowy krok w procesie świadczenia jednorazowej (a nie abonamentowej) usługi o podwyższonej opłacie (bo tak obecnie może być interpretowany projektowany przepis art. 64 ust.4 pkt 1a PT) po przekroczeniu określonego progu kwotowego, spowodują znaczny odpływ abonentów od tego typu formy rozliczania się za dodatkowe świadczenia, nie tylko świadomy, ale także będący wynikiem braku wiedzy o mechanizmie wprowadzanym przez projektowane przepisy jak wynikającym z ludzkiej natury i standardowych zachowań członków społeczeństwa informacyjnego, którzy oczekują dostępu do usług, w tym informacji, w sposób jak najbardziej prosty, jak najmniej ich angażujący i jak najszybszy, a w przypadku jakiegokolwiek obstrukcji, spowolnienia procesu, wymogu dodatkowych czynności – zniechęcają się i rezygnują z uzyskania dostępu / zakupu usługi;</p> <p><u>Zdaniem Polska Press ze wszechmiar wystarczającym mechanizmem ochrony interesu abonentów jest z jednej strony obowiązek przedsiębiorców telekomunikacyjnych powiadamiania swoich abonentów o fakcie przekroczenia progu kwotowego ustawionego bądź przez samego abonenta bądź narzuconego przez ustawę w razie braku takiego aktywnego ustawienia progu przez abonenta.</u></p> <p>W każdym jednak wypadku blokada możliwości wykonywania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie i odbierania połączeń z takich numerów (chyba że nie będą powodowały obowiązku zapłaty po stronie abonenta) po przekroczeniu określonego progu kwotowego nie przysłuży się ani samemu abonentowi, który będzie niechybnie sfrustrowany koniecznością przerwania zwykłego toku uzyskiwania dostępu do treści, informacji, przerwania zabawy lub gry, ale również odbije się niezwykle negatywnie na przychodach legalnie i z szacunkiem dla abonenta działających podmiotów wyżej opisanych sfer rynku. Ten negatywny wpływ przełoży się zaś w końcu na przychody budżetu Państwa, o czym niżej;</p> <p>Projektowane zmiany miałyby wejść w życie w zakresie opisanym powyżej już 01 stycznia 2018 roku. Tak krótkie vacatio legis poważnie zakłóci działanie przedsiębiorstw dotkniętych zmianą, zakłóci procesy inwestycyjne i wymusi drastyczne zmiany w organizacji pracy.</p> <p>Z punktu widzenia przedsiębiorstwa Polska Press nie tylko bowiem <u>powstałaby konieczność opracowania nowych produktów, kanałów dystrybucji i sposób komunikacji z klientem –</u></p>	
--	--	---	--

			<p><u>abonentem, ale także konieczność głębokich, daleko idących i skomplikowanych zmian technologicznych wymagających potężnych wdrożeń z zakresu projektów IT.</u></p> <p>Tak kosztochłonność, jak i czasochłonność tych działań uniemożliwiają absolutnie bezpieczne i kontrolowane wejście w nowy, projektowany porządek prawny już 01 stycznia 2018 roku i grożą w tym terminie poważnymi konsekwencjami dla stabilności działalności i zatrudnienia w przedsiębiorstwie Polska Press, jak i innych, licznych uczestników rynku w/w usług.</p> <p>Zwraca w końcu uwagę przy komentowanym projekcie brak analizy skutków wejścia w życie nowych przepisów z punktu widzenia skutków dla budżetu Państwa pod kątem zmniejszenia wpływów podatku dochodowego i VAT w związku z obniżeniem przychodu z w/w usług, jak i istotnych skutków w postaci zmniejszenia zatrudnienia w podmiotach korzystających w swojej działalności z możliwości rozliczeń za pomocą podwyższonej opłaty (co dalej przełoży się na wpływy budżetu Państwa).</p> <p>Należy podkreślić, że w przedsiębiorstwie Polska Press działalność opierająca się na rozliczeniach za pośrednictwem w/w usług stanowi istotną część biznesu, która w znacznej części ulec będzie musiała albo likwidacji albo poważnej restrukturyzacji nieodwołalnie powodującej redukcje etatów. Nie ulega wątpliwości, że w/w skutki w ujęciu przedsiębiorstw telekomunikacyjnych (głównych beneficjentów przychodów z w/w tytułu) nie mówiąc już o całym rynku podmiotów korzystających z rozliczeń z użyciem w/w usług, będą znacznie, niepomiarowo bardziej intensywne.</p> <p>W ujęciu globalnym spadki przychodów i zatrudnienia osiągną zatem niechybnie poziomy setek milionów złotych i tysięcy etatów, podczas gdy poprawa komfortu abonentów i poziomu ich bezpieczeństwa wymaga zdecydowanie mniej drastycznego podejścia do problemu, w postaci proponowanej powyżej.</p>	
Art. 64 ust. 5a Pt	Fundacja Siepomaga	Rozumiemy, że zmiany w przepisach mają ograniczyć nadużycia w obszarze SMS-ów premium. W naszej ocenie takie nadużycia nie mają miejsca w przypadku SMS-ów charytatywnych, z których korzystają organizacje pożytku publicznego. Jednak najbardziej chcielibyśmy zwrócić uwagę na przepis, który bez wątpienia negatywnie wpłynie w na stronę finansową prowadzonych przez nas przedsięwzięć, mianowicie na kwestię progu kwotowego ustalanego dla wszystkich abonentów na poziomie 35 zł. Jestem przekonana, że <u>tak niski próg zablokuje naszym darczyńcom możliwość pomocy w takim zakresie, jak do tej pory.</u> Z naszej analizy wynika, że nasi darczyńcy bardzo chętnie wspierają zbiórki za pomocą SMSów, jest to dla nich łatwo dostępna i wygodna forma wsparcia, która cieszy się ogromnym zaufaniem. Kwota wsparcia SMS-a charytatywnego to 2 zł, nie jest to duża kwota, dlatego darczyńcy często wysyłają wiele SMS-ów, dzięki czemu ich wsparcie może otrzymać większa ilość potrzebujących. <p>Obawiam się, że wiele osób nie będzie miało w ogóle świadomości, że ustalony próg może zmienić, wiele osób nie będzie wiedziało jak to zrobić. W oczywisty sposób wpłynie to na wysokość gromadzonych przez nas środków, a w konsekwencji na możliwości i zakres prowadzonej przez nas działalności charytatywnej. Zwracamy się z uprzejmą prośbą o możliwość</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Celem projektu jest zwiększenie ochrony użytkowników końcowych.</p> <p>Abonent może w każdej chwili w sposób świadomy podwyższyć ustanowiony próg.</p>	

			<p><u>podwyższenia progu co najmniej do kwoty 100 zł.</u> Niższy próg zmniejszy ilość darowizn pozyskanych z SMS-ów, co dla naszych podopiecznych oznacza zmniejszenie środków na ich leczenie, a także wydłużenie czasu zbiórek.</p> <p>W pozostałym zakresie w pełni popieramy proponowane rozwiązania i wyrażamy nadzieję, że spotkają się one z pozytywnym odbiorem społecznym oraz podniosą zaufanie do usług o podwyższonej opłacie.</p>	
Art. 64 ust. 5a, 5b Pt	Telewizja Polska	<p>Aktualna propozycja zmiany w zakresie regulacji usług o podwyższonej opłacie eliminuje z jednej strony nieprawidłowości związane głównie z usługami subskrypcyjnymi, niestety jednak z drugiej strony w obecnym kształcie niekorzystnie wpłynie na działania Telewizji Polskiej w zakresie serwisów organizowanych w oparciu o SMS MO, w sposób zgodny z prawem, z pominięciem obszarów, które generują ryzyko nieświadomego wygenerowania kosztów po stronie konsumenta.</p> <p><u>Wprowadzenie tego rodzaju limitów oznacza, iż wydatki abonentów na usługi o podwyższonej opłacie zostaną ograniczone do 35 zł per abonent dlatego, że konieczność wykonywania konkretnych działań w celu zwiększenia limitu będzie skutecznie zniechęcać abonentów do dalszego korzystania z tych usług.</u></p> <p>Telewizja Polska organizuje od wielu lat serwisy SMS Premium, w których konsumenci informowani o cenie SMS w zgodzie z obowiązującymi wymogami prawnymi. Wśród katalogu naszych serwisów są:</p> <ul style="list-style-type: none"> • loterie SMS MO wykorzystując 3. taryfę, których organizacja obwarowana jest regulacjami wynikającymi z Ustawy Hazardowej, której naruszenie w najmniejszym stopniu odznaczałoby poważne konsekwencje natury karno-skarbowej. Obszar ten powinien w naszej ocenie zostać wyjęty spod proponowanego kwotowego limitowania dostępu. Uczestnicy loterii otrzymują zawsze kompletne informacje formalne, w tym także precyzyjnie wskazaną cenę za każdy wysłany SMS; • serwisy VOD, które - wykorzystując taryfy 5. i 8. - staną się praktycznie niedostępne w związku z proponowanymi limitami kwotowymi. Widzowie TVP dokonują zakupu kolejnych odcinków seriali ze stałą częstotliwością minimum jednorazowo w tygodniu. Koszt zakupu dostępu do tych usług jest podany precyzyjnie na stronie internetowej co wyklucza ryzyko wprowadzenia użytkownika w błąd w tym zakresie. Utrudnianie dostępu do legalnych treści nadawcy może w naszej ocenie przynieść efekt odwrotny od zamierzonego, mianowicie widzowie będą ich szukać w szeroko dostępnych źródłach pirackich; • głosowania i plebiscyty - wykorzystujące najczęściej taryfę 3 zł - to akceptowalna społecznie forma wsparcia wykonawcy w trakcie festiwalu muzycznego czy zabrania głosu w aktualnych tematach w ramach sondażu realizowanego w oparciu o SMS także w tym przypadku limity kwotowe odgórnie zablokują dostęp do tych serwisów, w których nigdy nie pojawił się zarzut o ukrywanie kosztów; <p><u>Przeprowadziliśmy analizy wszystkich danych, którymi dysponujemy, z której wynika realne</u></p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Celem projektu jest zwiększenie ochrony użytkowników końcowych.</p> <p>Abonent może w każdej chwili w sposób świadomy podwyższyć ustanowiony próg.</p>	

			<p><u>ryzyko utraty nawet 15% dotychczasowych obrotów wygenerowanych przez uczestników samych tylko loterii. W przypadku serwisów VOD - spodziewamy się obniżenia ruchu o minimum 25% biorąc także pod uwagę, że dotychczasowi klienci mogą również całkowicie zrezygnować od legalnego źródła treści.</u></p> <p>Naszym zdaniem ograniczenia dostępu do serwisów o podwyższonej opłacie w ogóle nie powinny dotyczyć Smsów MO, w przypadku których każdorazowej zachęcie do skorzystania z nich towarzyszy ze strony TVP S.A. informacja o cenie za SMS, a konsumenci korzystający z nich nie zgłaszali nam żadnych reklamacji dotyczących wprowadzenia w błąd co do ceny uczestnictwa.</p>	
Art. 64 ust. 7 Pt	FK	<p>Artykuł 64 ust. 7 projektu ustawy, w opinii Federacji Konsumentów, wymaga ponownego i dokładnego przeanalizowania oraz doprecyzowania, z uwagi na <u>braki wynikające z niezdefiniowania w sposób wyraźny, ważnego dla celów nowelizacji terminu „subskrypcja”.</u> <u>Uważamy za w pełni uzasadnione rozważenie modyfikacji treści przepisu lub zaakcentowanie w oddzielnym punkcie definicji usług o powtarzalnym charakterze, w tym właśnie subskrypcji.</u></p> <p>Brak określenia sankcji dla dostawców usług, za brak informacji o cenie za jednostkę rozliczeniową usług lub połączeń, według Federacji Konsumentów, powinno uaktualnić jednocześnie zwolnienie konsumenta z ponoszenia kosztów w całości za przedmiotowe usługi, w sytuacji gdy nie został on poinformowany w sposób wyraźny o cenie lub został wprowadzony w błąd. Rozwiązanie takie zostało zastosowane np. w ustawie o kredycie konsumenckim, gdzie w znakomity sposób wyeliminowało wprowadzające w błąd zapisy o kosztach kredytu.</p>	<p>Uwaga niezasadna. Nie zachodzi konieczność definiowania powtarzalności usługi (subskrypcji).</p> <p>Uwaga niezasadna Art. 209 przewiduje sankcje za naruszenie obowiązków informacyjnych, a dodatkowo należy zwrócić uwagę na art. 64b (brak możliwości obciążenia abonenta za usługi zrealizowane z naruszeniem przepisów dot. podwyższonej opłaty).</p>	
Art. 64 ust. 5a, art. 65 Pt	Deloitte	<p>Rynek usług o podwyższonej opłacie był wart w Polsce około 682,4 mln zł w połowie 2017 r. <u>12. Gdyby wprowadzono maksymalny próg wydatków na usługi o podwyższonej opłacie wynoszący 35 zł miesięcznie to można się spodziewać, że rynek ten skurczy się o 27-39 proc.</u> Utrata potencjału przez rynek będzie zależeć od tego, jak łatwo użytkownik będzie mógł zmienić parametry abonamentu, o których mowa w zaproponowanym art. 65a ustawy. Scenariusze zdefiniowane są na podstawie odsetka użytkowników, którzy dzisiaj mają ustawione limity na usługi o podwyższonej opłacie; odsetka abonentów, która zalogowała się w ciągu roku do systemu online by zmienić ustawienia telefonu lub warunki świadczonych usług; odsetka abonentów, którzy modyfikowali abonament lub płatności oraz którzy mają już częściowe limity na korzystanie z usług o podwyższonej opłacie. Scenariusz I zakłada, że 25 proc. użytkowników zmieniłoby ustawienia progów o podwyższonej opłacie, scenariusz II, że 15 proc., scenariusz III, że 5 proc., a scenariusz IV, że tylko 2 proc. Jeżeli użytkownik po przekroczeniu limitu otrzyma wiadomość SMS z informacją, że może reaktywować usługę np. wysyłając wiadomość, to najpewniej skala wykorzystania usług podwyższonej opłacie zmniejszy się tylko jak w najbardziej</p>	<p>Uwaga niezasadna. Celem projektu jest zwiększenie ochrony użytkowników końcowych. Abonent może w każdej chwili w sposób świadomy podwyższyć ustanowiony próg.</p>	

			<p>optymistycznym scenariuszu I. Jeżeli zmiana wysokości limitu będzie wymagała aneksowania umowy między abonentem a usługodawcą telekomunikacyjnym to większość utrata potencjału dla rynku będzie wyższa niż w najbardziej pesymistycznym scenariuszu.</p> <p>Według najbardziej optymistycznego scenariusza rynek utraci potencjał o wartości 146,3 mln zł, według scenariusza drugiego spadek potencjału może wynieść 165,8 mln, według trzeciego 185,3 mln, a według najbardziej pesymistycznego 191,1 mln zł. Oznacza to, że <u>po zmianach, które proponuje Ministerstwo Cyfryzacji potencjał rynku zmniejszy się z poziomu 682,4 mln do około 491,3-536,2 mln zł w zależności od tego jak łatwo będzie można zmienić limity kwotowe. Gdyby legislator zdecydował się zmodyfikować proponowany limit i wprowadzić próg 50 zł zamiast 35 zł to utracony potencjał rynku byłby mniejszy. Wahałby się od 20 do 28 proc. To oznacza utratę od 114,8 do 149,9 mln zł wartości rynku.</u></p> <p>Wprowadzenie wyższego progu koniecznej interwencji abonenta oznacza, że utrata potencjału rynku będzie przeciętnie niższa o 27 proc., To oznacza, że rynek utraci potencjał o wartości średnio 135 mln zł, a nie 172,1 mln jak proponuje w projekcie Ministerstwo Cyfryzacji. <u>Warto z tego powodu rozważyć podniesienie limitu niewymagającego zmian w usługach do poziomu co najmniej 50 zł.</u></p> <p><u>Ponadto, warto zwrócić uwagę, że każda zmiana wielkości rynku będzie skutkowałą spadkiem przychodów sektora finansów publicznych.</u> Zmniejszenie liczby transakcji lub ich skali spowoduje powstanie niezaspokojonego popytu. Część użytkowników, wcześniej często korzystający z usług o podwyższonej opłacie, może zdecydować się na migrację do innej usługi zamiast próbować zmienić próg płatności. Dodatkowo, użytkownicy mogą zdecydować się korzystać z innych sposobów płatności jak karty zdraпки oferowane na aukcjach internetowych lub bitcoin (nieobjęty podatkiem VAT), które nie zawsze są opodatkowane lub regulowane. <u>Gdyby wszyscy użytkownicy, którzy wydają więcej niż 35 zł miesięcznie na usługi o podwyższonej opłacie, zdecydowali się korzystać z płatności o mniejszej regulacji to oznacza, że około 300 mln zł nie byłoby objęte podatkiem VAT i w ograniczony sposób podatkiem dochodowym.</u></p>	
Art. 64b Pt	BCC	<p><u>Szczególnie ważnym rozwiązaniem jest pojawienie się jawnego rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie, który będzie prowadził Prezes UKE. Operator będzie umożliwiał świadczenie usługi premium tylko w sytuacji gdy dany numer zostanie wpisany do rejestru, tym samym moc rejestru i sens jego wprowadzenia nabiera realnego znaczenia. Rejestr będzie zawierał aktualne dane (wpis do rejestru 14 dni przed rozpoczęciem świadczenia usługi).</u></p>	Pozytywna ocena proponowanego rozwiązania.	
Art. 64b Pt	UPC PIKE	<p><u>Apel o ograniczenie zakresu przypadków powodujących sankcję dla dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w postaci braku możliwości pobierania opłaty od abonenta do przypadków, za które bezpośrednio i w sposób zawiniony odpowiada sam dostawca i wówczas kiedy to on sam jest dostawcą usługi o podwyższonej opłacie.</u> Nie znajdujemy żadnego uzasadnienia dla obarczania odpowiedzialnością dostawcy usługi telekomunikacyjnej</p>	Uwaga niezasadna. Przepis art. 64 b dotyczy wyłącznie sytuacji, w których ustawowe obowiązki nałożone są na dostawców usług	

			<p>nieograniczoną odpowiedzialnością za każdorazowy przypadek naruszenia wskazany w komentowanym przepisie. Pragniemy wskazać, że przecież nie zawsze naruszenie obowiązków wskazanych w tych przepisach będzie się wiązało z brakiem świadomości abonenta o korzystaniu z usługi o podwyższonej opłacie. W takim przypadku proponowane sankcje są stanowczo zbyt restrykcyjne.</p> <p>Ponadto wskazujemy, że np. w powoływanym art. 64 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego mieści się np. obowiązek informowania o danych dostawcy usług o podwyższonej opłacie. W przypadku jakiegokolwiek pomyłki w tym zakresie istnieje potencjalne ryzyko nadużyć ze strony nieuczciwych abonentów, którzy dostrzegając np. omyłkowe wskazanie nazwy dostawcy usługi o podwyższonej opłacie będą generować fraudy, wiedząc że i tak nie będą zobowiązani do opłat za nawiązane połączenia telefoniczne. Sankcja po stronie dostawcy usługi telekomunikacyjnej jest przy tym podwójna, albowiem nie dość że nie może on wówczas pobierać opłaty od abonenta to zobowiązany jest do uiszczenia opłaty na rzecz dostawcy usługi o podwyższonej opłacie. Z powyższych względów stanowczo apelujemy o ograniczenie sankcji przewidzianej w komentowanym przepisie wyłącznie do sytuacji, za które bezpośrednio i w sposób zawiniony odpowiada sam dostawca i wówczas kiedy to on sam jest dostawcą usługi o podwyższonej opłacie.</p>	telekomunikacyjnych.
Art. 64b Pt	ZPP	<p><u>Sprzeciw budzi przede wszystkim propozycja z art. 64b, która wskazuje, że w przypadku zrealizowania usługi o podwyższonej opłacie z naruszeniem ustawowych obowiązków operator telekomunikacyjny nie może żądać od abonenta zapłaty za usługę. Przepis taki wydaje się nie brać pod uwagę sytuacji, w których przedsiębiorca dowie się o naruszeniu dopiero po otrzymaniu zapłaty.</u> Oczywiście jest, że w przypadku oszustw i naruszeń klient musi mieć możliwość dochodzenia swoich praw w trybie reklamacyjnym, jest to kwestia niepodważalna i w zakresie realizacji jest to jedyna możliwa do wykonania opcja w przypadku usług o podwyższonej opłacie. W ramach reklamacji przedsiębiorca ma możliwość dokonania zwrotu zapłaty lub odstąpienia od jej dochodzenia, gdy stwierdzone zostanie naruszenie prawa. Jednakże kluczowe jest to, że dostawca usług telekomunikacyjnych informację na temat naruszenia uzyskuje w wyniku reklamacji klienta, a więc już po naliczeniu opłaty za daną usługę (np. po wysłaniu SMS-a). Zaprojektowane przepisy tworzą przede wszystkim ogromne pole do naruszeń dla przedsiębiorców na rynku Premium Rate – istnieje bowiem duża szansa, że za ich działania finansowo odpowie inny przedsiębiorca. W tym przypadku kolejny raz warto odnotować słowa wiceministra P. Woźnego, który analizując sytuację na rynku Premium Rate wskazywał, że „[...] jeśli chodzi o wszelkiego rodzaju wyłudzenia, w tym również te, które są realizowane przy pomocy serwisów Premium Rate, czyli usług o podwyższonej opłacie, to jest to ciągła zabawa w policjantów i złodziei. To jest tak, że kiedy wprowadza się pewnego rodzaju ograniczenia, to ci, którzy są nieuczciwymi przedsiębiorcami, oferują nieuczciwe usługi, myślą nad tym, w jaki sposób zinterpretować przepisy prawa albo w jaki sposób wymyślić taką usługę, która wymyka się tym regulacjom, które zostały wprowadzone”. Zasadne wydaje się być pytanie, czy na bazie tej wiedzy</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Przepis art. 64 b dotyczy wyłącznie sytuacji, w których ustawowe obowiązki nałożone są na dostawców usług telekomunikacyjnych.</p>	

			<p>Ministerstwo postanowiło skupić się na sankcjach i obowiązkach dla tych podmiotów, które będą się dostosowywały do przepisów prawa kosztem zmniejszenia prowadzonej działalności gospodarczej lub wręcz całkowitego jej zakończenia, zamiast skupić się na wypracowaniu efektywnej propozycji atakującej nieuczciwych przedsiębiorców.</p>	
Art. 64b Pt i 209 Pt	PIIT Pracodawcy RP	<p><u>Brzmienie projektowanego art. 64b ustawy Prawo telekomunikacyjne odpowiedzialnością za nieprawidłowości w świadczeniu usług o podwyższonej opłacie obciąża, w szczególności finansowo, dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, pomijając podmioty realizujące dodatkowe świadczenie, w związku z czym rodzi stanowczy protest i sprzeciw Izby.</u> Rozwiązanie w obecnym kształcie może być wręcz sygnałem zachęcającym niektóre podmioty realizujące dodatkowe świadczenie do ignorowania obowiązujących regulacji prawnych, skoro i tak za ewentualne naruszenia odpowiedzialność finansową ma ponieść dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych. Co więcej, w niektórych przypadkach dostawca usług telekomunikacyjnych uzyska wiedzę o naruszeniu z opóźnieniem - już po zapłacie wynagrodzenia podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie.</p> <p><u>Przed wszystkim jednak przepis w takim kształcie jest obecnie niemożliwy do wykonania, gdyż charakterystyka usług o podwyższonej opłacie jest taka, że opłata jest naliczana za sam fakt wysłania / odebrania SMS albo połączenia głosowego na numer o podwyższonej opłacie. Dostawca usług telekomunikacyjnych najczęściej dowiaduje się o nieprawidłowościach w świadczeniu usług dopiero z reklamacji abonentów, którzy składają takie reklamacje najczęściej już po naliczeniu opłaty za usługę. Tym samym dostawca usług telekomunikacyjnych nie jest w stanie zweryfikować, jeszcze przed naliczeniem opłaty, czy usługa jest świadczona z poszanowaniem czy z naruszeniem przepisów prawa. Realizacja tak nakreślonego obowiązku oznaczałaby de facto konieczność uprzedniej weryfikacji oraz bieżącego monitorowania przez dostawców usług telekomunikacyjnych wszystkich usług świadczonych przez podmioty realizujące dodatkowe świadczenie, co byłoby w zasadzie niewykonalne w obecnych warunkach rynkowych jak również nie byłoby możliwe w aktualnym stanie prawnym (nawet po planowanej nowelizacji).</u></p> <p><u>W związku z powyższym projektowany art. 64b powinien zostać usunięty z Projektu i zastąpiony rozwiązaniem, które pozwoli na pełniejszą ochronę interesów abonentów oraz ułatwi eliminowanie z rynku nierzetelnych usług.</u> Proponujemy zastąpienie projektowanego art. 64b przepisem o następującym brzmieniu:</p> <p><i>Podmiotom realizującym dodatkowe świadczenie oraz osobom trzecim zapewniającym realizację dodatkowych świadczeń, w przypadku usług, w których dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych odstąpił od pobrania lub dochodzenia lub też zwrócił abonentowi opłatę za usługę o podwyższonej opłacie, ze względu na naruszenie lub wysokie prawdopodobieństwo, że usługa była świadczona z naruszeniem przepisów prawa, nie przysługuje wynagrodzenie za takie</i></p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Kwestia ta była już omawiana na spotkaniu roboczym.</p> <p>Ustawa nie stanowi właściwego <u>miejsca regulacji ustaleń w zakresie rozliczeń pomiędzy dwoma lub więcej podmiotami zaangażowanymi w świadczenie usług PRS, z których tylko jeden jest dostawcą usług telekomunikacyjnych.</u></p> <p>Art. 64b odnosi się wyłącznie do obowiązków nałożonych na przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w związku z czym w tym zakresie uwaga jest niezasadna. Jednocześnie pozostawienie przepisu wymaga zabezpieczenia sankcją z art. 209.</p>	

		<p><i>świadczenia dodatkowe oraz jakiegokolwiek roszczenia wobec dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.</i></p> <p>W pełni rozumiejąc potrzebę ochrony abonentów przed ponoszeniem kosztów usług świadczonych z naruszeniem przepisów prawa, postulujemy wprowadzenie do Projektu przepisu, który <u>pozwalałby dostawcy usług telekomunikacyjnych na uwzględnianie roszczeń abonenckich, bez obawy o roszczenia podmiotów realizujących dodatkowe świadczenie. W związku z powyższym Projekt może zostać uzupełniony o przepisy, które stanowiłyby, że jeżeli dostawca usług telekomunikacyjnych nie naliczy, odstąpi od dochodzenia wobec abonenta opłaty za usługę o podwyższonej opłacie lub zwróci opłatę, ze względu na naruszenie lub wysokie prawdopodobieństwo, że usługa była świadczona przez podmiot realizujący dodatkowe świadczenie z naruszeniem przepisów prawa, to dostawca usług telekomunikacyjnych nie będzie zobowiązany do zapłaty wynagrodzenia podmiotom realizującym dodatkowe świadczenie lub podmiotom, które zapewniają jego realizację.</u></p> <p>Rozwiązanie zaproponowane powyżej byłoby dla dostawców usług telekomunikacyjnych narzędziem pozwalającym z jednej strony na uwzględnianie uzasadnionych roszczeń abonentów (bez obawy o roszczenia podmiotów realizujących dodatkowe świadczenie), a z drugiej strony dyscyplinowałby podmioty realizujące dodatkowe świadczenie, pozbawiając owe podmioty przynajmniej części przychodu w przypadku świadczenia lub podejrzenia świadczenia usługi z naruszeniem przepisów prawa.</p> <p>Ponadto, zwracamy uwagę, iż sankcja w postaci braku możliwości naliczenia opłaty za usługę zgodnie z projektowanym art. 64b jest na tyle dotkliwa dla dostawców usług telekomunikacyjnych, iż nie ma uzasadnienia dla wprowadzania przesłanki pozwalającej Prezesowi UKE nałożenie kary pieniężnej w przypadku naruszenia tego przepisu (projektowane brzmienie art. 209 ust. 1 pkt 14a) przewiduje możliwość nałożenia kary również na naruszenie art. 64b). W obecnym kształcie Projekt przewiduje podwójną sankcję: cywilno-prawną (wynikającą z projektowanego art. 64b) oraz administracyjno-prawną (wynikającą z projektowanego brzmienia art. 209 ust. 1 pkt 14a) za naruszenie tego samego przepisu. <u>W związku z powyższym zwracamy uwagę na potrzebę zachowania bez zmian obecnego brzmienia art. 209 ust. 1 pkt 14a) Prawa telekomunikacyjnego, który przewiduje możliwość nałożenia kary pieniężnej w przypadku naruszenia art. 64, art. 64a i art. 65 Prawa telekomunikacyjnego.</u></p>	
Art. 64 ust. 5 lit b Pt i 64b	KIGEIT	<p>Ustawodawca zamierza wprowadzić bardzo restrykcyjną odpowiedzialność dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych. Zauważamy, że wprowadzenie przedmiotowego przepisu będzie bardzo trudne w praktyce, pociągnie za sobą również istotne koszty – liczone w milionach zmiany systemów rozliczeniowych, u każdego z przedsiębiorców telekomunikacyjnych.</p>	<p>Uwaga niezasadna. Ustawa nie pozwala na przekroczenie progu. W opisanej sytuacji oznacza to brak możliwości wystania drugiego SMS.</p>

	Pt		<u>Przepis ten nie rozwiązuje również jednego z podstawowych problemów regulacji: jeżeli Abonent ustalił próg 50 zł, wykonał jedno połączenie za 30 zł [niezależne od długości połączenia], a następnie kolejne takie samo za 30 zł, to niejasne jest, czy dostawca sieci, zgodnie z nowym przepisem, naliczy Abonentowi 50 zł czy 60 zł.</u> Wątpliwość ta generalnie dotyczy informowania o przekroczeniu progów. Zwracamy się o wyjaśnienie tego zagadnienia w nowych regulacjach.	
	Art. 64b Pt	KIGC	Przedstawiona propozycja zakłada, że w przypadku zrealizowania usług Premium Rate z naruszeniem ustawowych obowiązków operator telekomunikacyjny nie może żądać od abonenta zapłaty za usługę. Takie sformułowanie przepisów daje sygnał podmiotom realizującym usługi Premium Rate z naruszeniem przepisów, że niezależnie od ich zachowania i tak główny ciężar sankcyjny przeniesiony został na operatorów telekomunikacyjnych. Wydaje się również, iż przepis ten nie został przeanalizowany pod kątem wykonalności – przedsiębiorca może dowiedzieć się o ew. naruszeniu dopiero po otrzymaniu zapłaty przez abonenta, który następnie ma możliwość dochodzenia swoich praw w trybie reklamacyjnym, a w wyniku tego procesu przedsiębiorca dokona zwrotu zapłaty lub odstąpienia od jej dochodzenia, gdy stwierdzone zostanie naruszenie prawa.	Uwaga niezasadna Przepis art. 64 b dotyczy wyłącznie sytuacji, w których ustawowe obowiązki nałożone są na dostawców usług telekomunikacyjnych.
	Art. 64b Pt	Teleaudio , Mobiltek, Digital Virgo	<u>Wnosimy o wykreślenie projektowanego art. 64b Prawa telekomunikacyjnego jako ustanawiającego zbyt rygorystyczną odpowiedzialność wobec abonentów, ewentualnie o doprecyzowanie, że chodzi o przypadki zrealizowania usługi o podwyższonej opłacie w których obowiązki z art. 64 ust. 1, 4-5b, 7 oraz 64a w ogóle nie zostały wykonane.</u> Doprecyzowanie pozwoli uniknąć sporów reklamacyjnych z abonentami, gdzie np. abonent będzie kwestionował, czy powiadomienie po 2 minutach od osiągnięcia progu spełnia obowiązek „natychmiastowego poinformowania abonenta o tym fakcie”, czy też nie, a w konsekwencji, czy ciąży na nim obowiązek zapłaty za usługę. Należy pamiętać, że w wielu przypadkach abonent otrzyma zamówioną usługę, a art. 64b Pt może być wykorzystywany przez abonentów jako sposób na ominięcie rozliczenia za tą usługę. Warto wskazać, że już obecnie podmioty pełniące funkcję integratorów rozpatrują reklamacje z zachowaniem zasady w razie wątpliwości na korzyść konsumenta. Dlatego też dalsze zaostrenie odpowiedzialności nie wydaje się potrzebne. Dodatkowo takie zaostrenie może prowadzić do utrudnienia w rozpatrywaniu reklamacji poprzez spory na linii dostawca treści integrator w zakresie tego, czy dany obowiązek został wykonany prawidłowo, czy też nie. Paradoksalnie może to prowadzić do większej liczby negatywnie rozpatrzonych reklamacji, aniżeli w obecnym stanie prawnym.	Uwaga niezasadna Przepis art. 64 b dotyczy wyłącznie sytuacji, w których ustawowe obowiązki nałożone są na dostawców usług telekomunikacyjnych.
	Art. 64b Pt	IAA Polska	Nowy przepis zakłada, że w przypadku zrealizowania usługi o podwyższonej opłacie z naruszeniem obowiązków, o których mowa w art. 64 ust. 1, 4-5b i 7 oraz 64a, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie może żądać od abonenta zapłaty za tę	Uwaga niezasadna Przepis art. 64 b dotyczy wyłącznie sytuacji, w których ustawowe obowiązki nałożone są

		<p>usługę. W związku z tym, że „naruszenie obowiązków” nie jest pojęciem precyzyjnie zdefiniowanym, przepis ten stwarza możliwość do nadużyć ze strony nieuczciwych klientów.</p> <p><u>Wnioskujemy o usunięcie tego przepisu.</u></p>	<p>na dostawców usług telekomunikacyjnych. Wskazane przepisy precyzyjnie określają obowiązki, w związku z czym naruszenie obowiązków nie powinno budzić wątpliwości.</p>
Art. 65	Teleaudio, Mobiltek, Digital Virgo	<p>Rejestr usług o podwyższonej opłacie – komunikacja z Prezesem UKE</p> <p>Jedną z najistotniejszych zmian wprowadzonych projektem to dodatkowe obowiązki nałożone na podmioty realizujące dodatkowe świadczenia w związku z rejestrem usług o podwyższonej opłacie. W tym zakresie wskazujemy, że <u>proponowane przepisy stanowią ogromne obciążenie zarówno dla Prezesa UKE, jak i poszczególnych podmiotów realizujących dodatkowe świadczenie</u>, które mają: a) zaktualizować swoje dotychczasowe zgłoszenia w terminie 60 dni od wejścia w życie ustawy; b) dokonywać bieżących zgłoszeń z wyprzedzeniem co najmniej 14 dni (z pewnymi wyjątkami o których mowa art. 65 ust. 1c, gdzie termin ten ulega skróceniu do 2 dni roboczych).</p> <p>Warto podkreślić, że baza usług o podwyższonej opłacie jest ogromna, a ich liczba oraz zakres zmieniają się niekiedy z dnia na dzień, co oznacza, że liczba zgłoszeń do Prezesa UKE oraz aktualizacji tych zgłoszeń ze strony wszystkich działających na rynku podmiotów będzie ogromna i będzie wymagała ogromnej ilości pracy zarówno po stronie podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie, jak i po stronie Prezesa UKE. Obecnie serwisy zgłaszane są do UKE w celach informacyjnych, natomiast proponowane zmiany zmieniają także charakter takiego zgłoszenia – poprawność zgłoszenia oraz jego publikacja w rejestrze (lub jej brak) rodzą bardzo konkretne obowiązki dla podmiotów biorących udział w realizacji zgłaszanej usługi oraz decydują o możliwości jej świadczenia (pod groźbą sankcji). <u>Dlatego też komunikacja pomiędzy Prezesem UKE oraz podmiotami świadczącymi usługi dodatkowe nie powinna być realizowana pisemnie, ani też realizowana elektronicznie za pomocą takich kanałów jak ePUAP.</u> Zwłaszcza forma pisemna komunikacji spowoduje całkowity paraliż po stronie podmiotów dokonujących zgłoszeń, jak i Prezesa UKE oraz pełną niewydolność projektowanego systemu. <u>W celu zapewnienia efektywnej komunikacji niezbędne jest dedykowane narzędzie informatyczne zbliżone do narzędzi stosowanych w ramach PLI CBD, gdzie każdy podmiot realizujący dodatkowe świadczenie będzie mógł samodzielnie publikować, modyfikować i usuwać zgłoszenia za pomocą zdefiniowanych komunikatów (tak jak to ma miejsce przy usługach związanych z przenośnością numerów).</u> Jednocześnie komunikacja z Prezesem UKE powinna być realizowana dedykowanym do tego celu kanałem komunikacyjnym (zapewniającym też łączność awaryjną), a nie za pośrednictwem narzędzi typu ePUAP, gdzie np. awaria systemu mogłaby praktycznie uniemożliwić zainteresowanym podmiotom rozpoczęcie nowej działalności ze względu na brak możliwości dokonania zgłoszenia i weryfikacji jego bieżącego statusu. Dostęp do tego kanału miałyby jedynie certyfikowane uprzednio podmioty.</p>	<p>Na chwilę obecną nie przewiduje się zmian w zakresie komunikacji z Prezesem UKE.</p>

			<p>Jednocześnie rola Prezesa UKE sprowadzałaby się do wysyłania komunikatu potwierdzającego prawidłowość zgłoszenia ze strony podmiotu świadczącego usługi dodatkowe. Zarówno komunikat podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie, jak i komunikat zwrotny Prezesa UKE byłby wysyłany za pośrednictwem systemu do wszystkich zainteresowanych podmiotów tj. do podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie oraz wskazanych przez niego dostawców usług telekomunikacyjnych (operatorów sieci) w których sieciach dostępna będzie dana usługa. Zwrotnym komunikat Prezesa UKE stanowiłby de facto autoryzację zgłoszenia i umożliwił jego automatyczną publikację w rejestrze Prezesa UKE.</p>	
Art. 65 Pt	PIIT Lewiatan Pracodawcy RP	<p>Biorąc pod uwagę, iż Projekt przewiduje odpowiedzialność dostawcy usług telekomunikacyjnych za umożliwienie świadczenia usługi o podwyższonej opłacie niewpisanej do rejestru (projektowane art. 65a oraz art. 209 ust. 1 pkt 14c)), ustawodawca powinien zapewnić takie działanie rejestru, aby dostawcy usług telekomunikacyjnych mieli realną możliwość weryfikacji danych zawartych w rejestrze.</p> <p>Zarówno w obecnym jak i projektowanym stanie prawnym rejestr prowadzony przez Prezesa UKE funkcjonuje jako baza dostępna z poziomu strony internetowej UKE, możliwa do pobrania w formacie XML. Niezbędne jest, aby utrzymać i rozbudować funkcjonalności techniczne rejestru, umożliwiające automatyczne pobieranie i przetwarzanie danych zawartych w rejestrze. W tym zakresie zwracamy się do projektodawcy i Prezesa UKE z wnioskiem o organizację warsztatów technicznych, podczas których omówione zostaną techniczne aspekty pobierania i przetwarzania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych danych zawartych w rejestrze. Konieczne jest również zapewnienie przez Prezesa UKE aktualności wszystkich danych zawartych w rejestrze.</p> <p>Bez funkcjonalności pozwalających na automatyczne pobieranie i przetwarzanie danych zawartych w rejestrze wywiązanie się przez dostawcę usług telekomunikacyjnych z nowych obowiązków będzie oznaczało konieczność „ręcznego” weryfikowania każdej usługi w rejestrze, przed umożliwieniem jej uruchomienia w sieci dostawcy usług, ale co gorsza będzie oznaczało konieczność „ręcznego”, bieżącego monitoringu wszystkich wpisów w rejestrze, celem ustalenia, czy dana usługa / numer nie została z rejestru wykreślona przez Prezesa UKE, który będzie miał taką kompetencję. Jednocześnie Projekt nie przewiduje, aby Prezes UKE miał obowiązek informowania – czy to dostawcy usług telekomunikacyjnych, czy to podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie – o fakcie wykreślenia usługi / numeru z rejestru. Biorąc pod uwagę, iż rejestr na dzień 13 lipca 2017 r. zawiera 40542 wpisów, „ręczna” weryfikacja zarówno dokonania jak i wykreślenia wpisu nie jest możliwa, bez ponoszenia dużych nakładów na zatrudnienie osób, które miałyby się tym zajmować i bez ryzyka błędu ludzkiego przy takim systemie weryfikacji.</p> <p>W związku z powyższym zwracamy uwagę projektodawcy na potrzebę uzupełnienia przepisów Projektu o rozwiązania, które zagwarantowałyby (teraz i na przyszłość) działanie rejestru w taki sposób, aby adresaci nowych obowiązków (w szczególności dostawcy usług</p>	<p>Uwaga częściowo zasadna - w zakresie uzupełnienia danych kontaktowych w rejestrze.</p> <p>Ad formy kontaktowania się z regulatorem utrzymującym rejestr – na chwilę obecną nie jest planowana zmiana w tym zakresie.</p> <p>Propozycje w zakresie sformalizowania zasad przekazywania informacji o dokonaniu wpisu, usunięciu wpisu w rejestrze nie są zasadne. Należy zwrócić uwagę, iż rejestr jest publicznie dostępny.</p> <p>Jednocześnie propozycja wydawania decyzji administracyjnej w sprawie wykreślenia z rejestru nie jest niezbędna dla realizacji celu rejestru, a jednocześnie powodowałaby paraliż rejestru.</p>	

		<p>telekomunikacyjnych) mieli możliwość automatycznego łączenia się z bazą i przetwarzania danych zawartych w bazie tak, aby móc automatycznie weryfikować dokonanie jak i wykreślenie usługi / numeru z rejestru.</p> <p>Niezależnie od kwestii automatycznego przetwarzania danych zawartych w rejestrze, biorąc pod uwagę, że projektowane przepisy wiążą odpowiedzialność dostawcy usług telekomunikacyjnych z wpisem numeru do rejestru, zwracamy uwagę, iż projektowane mechanizmy mogą znacznie utrudnić czy wręcz uniemożliwić dostawcy usług realizację tych obowiązków. Rejestr prowadzony przez Prezesa UKE ma bowiem postać elektronicznej bazy danych dostępnej z poziomu strony internetowej, a wpis albo usunięcie wpisu rodzi konsekwencje dla dostawcy usług telekomunikacyjnych i podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie. Tym samym dostawcy usług telekomunikacyjnych powinni dysponować dowodem, iż dana usługa została wpisana albo wykreślona z rejestru, w przeciwnym wypadku dostawcy usług będą mogli posługiwać się jedynie własnymi kopiami elektronicznych wersji rejestru czy ich obrazami, co może komplikować dowodzenie prawidłowości postępowania w przypadku kontroli. W związku z powyższym zwracamy uwagę na konieczność uzupełnienia analizowanych przepisów w następującym zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ w przypadku wpisu do rejestru: Prezes UKE powinien być zobowiązany wystawić z urzędu zaświadczenie albo inny dokument oficjalnie potwierdzający dokonanie wpisu numeru / usługi do rejestru, tak, aby mógł nim dysponować co najmniej podmiot realizujący dodatkowe świadczenie na potrzeby udowodnienia wobec dostawcy usług telekomunikacyjnych, że usługa została wpisana do rejestru i aby dostawca usług telekomunikacyjnych mógł posłużyć się takim dokumentem w toku postępowań przed organami, na dowód, że usługa, której świadczenie umożliwił w swojej sieci, została wpisana do rejestru.➤ w przypadku wykreślenia z rejestru: Prezes UKE powinien być zobowiązany doręczyć decyzję o wykreśleniu numeru / usługi z rejestru operatorom, w których sieci - zgodnie z wnioskiem i wpisem – usługa była świadczona; w każdym przypadku decyzje Prezesa UKE powinny być publikowane na stronach UKE, w dedykowanej zakładce, optymalnie w formie tabeli (rejestru) numerów / usług wykreślonych; ponadto, należy wdrożyć system automatycznych powiadomień (np. w formie newslettera dla zainteresowanych podmiotów) informujących dostawców usług telekomunikacyjnych o dokonaniu zmiany w rejestrze (wpis, wykreślenie wpisu, zmiana danych itd.)➤ konieczne jest również zapisanie w ustawie, iż dostawca usług telekomunikacyjnych jest zobowiązany do uniemożliwienia świadczenia usługi / numeru wykreślonego z rejestru w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania decyzji (ewentualnie elektronicznego powiadomienia) o wykreśleniu numeru / usługi. Zwracamy bowiem uwagę, iż zgodnie z	
--	--	--	--

		<p>projektowanymi przepisami w obecnym kształcie wykreślenie z rejestru może nastąpić np. w piątek o godz. 16:00, bez informowania o tym operatorów, a operatorzy – wobec braku powiadomienia – będą umożliwiali funkcjonowanie wykreślonej usługi w swojej sieci przez cały weekend, co uruchamia – całkowicie niezawinioną i niedającą się uchylić – odpowiedzialność i ryzyko kary po stronie dostawcy usług telekomunikacyjnych. Co więcej, samo wykreślenie usługi z rejestru jest czynnością stosunkowo prostą, natomiast uniemożliwienie świadczenia wykreślonej usługi w sieci danego operatora jest procesem skomplikowanym, tak organizacyjnie jak i technicznie, w efekcie dostawca usług telekomunikacyjnych powinien mieć co najmniej kilka dni na realizację obowiązku.</p> <p>Ponadto, proponujemy uzupełnienie danych przekazywanych do rejestru przez podmiot realizujący dodatkowe świadczenie o informacje na temat jednostki do kontaktu z abonentami, adresie poczty elektronicznej oraz numerów telefonu, pod którymi abonent może szybko i efektywnie kontaktować się z przedsiębiorcą, w tym składać reklamacje. W związku z powyższym analizowany przepis powinien uzyskać następujące brzmienie (tekst dodany czcionką wyróżnioną):</p> <p><i>art. 65 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</i></p> <p><i>„1. Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, o którym mowa w art. 64 ust.1 przekazuje Prezesowi UKE zgłoszenie zawierające informacje o:</i></p> <ol style="list-style-type: none"><i>1) swojej nazwie (firmie), adresie i siedzibie;</i><i>2) rodzaju i zakresie świadczonej usługi o podwyższonej opłacie oraz identyfikatorze usługi, w przypadku gdy na jednym numerze będzie świadczona więcej niż jedna usługa;</i><i>3) numerze wykorzystywanym do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie;</i><i>4) nazwie (firmie), adresie i siedzibie operatora, w którego sieci będzie uruchomiona usługa o podwyższonej opłacie;</i><i>5) cenie netto i brutto za jednostkę rozliczeniową usługi o podwyższonej opłacie albo za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie;</i><i>6) adresie jednostki do kontaktu z abonentami, adresie poczty elektronicznej oraz numery telefonu, pod którymi abonent może szybko i efektywnie kontaktować się z przedsiębiorcą, w tym składać reklamacje;</i><i>7) terminie rozpoczęcia świadczenia usługi o podwyższonej opłacie, oraz – o ile jest znany – terminie zakończenia jej świadczenia.</i>	
--	--	--	--

			<p>Podanie zaproponowanych danych w rejestrze będzie ułatwieniem dla abonentów korzystających z usług o podwyższonej opłacie w ewentualnych kontaktach z podmiotem realizującym dodatkowe świadczenie.</p> <p>Powyższe uwagi nie zmieniają faktu, iż w ocenie Izby projektowany art. 65a powinien zostać albo wykreślony z Projektu albo zmieniony tak, aby odpowiedzialność z niego wynikająca ciążyła na podmiocie realizującym dodatkowe świadczenie.</p> <p>Jednocześnie zwracamy uwagę na konieczność wprowadzenia zmian do uzasadnienia Projektu (str. 9 i 10), gdzie – jak się wydaje – doszło do połączenia w jednym punkcie uzasadnienia do art. 65 i 65a, które mają innych adresatów. W efekcie uzasadnienie do projektowanego art. 65 zaczyna się od wskazania, że obowiązki w tym artkule przewidziane ciążą na przedsiębiorcach telekomunikacyjnych, podczas gdy zarówno obecny jak i projektowany art. 65 nakłada obowiązki na podmioty realizujące dodatkowe świadczenie, o których mowa w art. 64 ust. 1. Jednocześnie brakuje odrębnego uzasadnienia do projektowanego art. 65a. Co więcej, uzasadnienie do art. 65 wskazuje, że obowiązki informacyjne związane z rejestrem mają być realizowane wyłącznie w formie elektronicznej (bez potrzeby gromadzenia przekazów papierowych), podczas gdy w rzeczywistości projektowane przepisy (por. projektowany art. 65 ust. 2b Prawa telekomunikacyjnego oraz art. 6 Projektu) przewidują formę pisemną (a więc najczęściej dokument papierowy opatrzony własnoręcznym podpisem) jako jedną z form przekazania wniosku o dokonanie / aktualizację / wykreślenie wpisu.</p>	
Art. 65 Pt	IAA Polska	<p>Nowelizacja przewiduje zwiększenie zakresu informacji, objętych zgłoszeniem. Co do zasady, są to zmiany zasługujące na aprobatę, gdyż mają umożliwić abonentowi sprawdzenie, jaki podmiot realizuje oferowane mu dodatkowe świadczenie (np. organizuje konkurs) i jaka jest jego cena. Jednak trudno uznać za uzasadnione wymaganie, aby podmiot, realizujący dodatkowe świadczenie, zgłaszał nazwę (firmę), adres i siedzibę operatora, w którego sieci będzie uruchomiona usługa o podwyższonej opłacie.</p> <p>M. in dlatego, że numeracja jest jednolita i te same numery nie powtarzają się w różnych sieciach. Zatem do sprawdzenia, czy oferowana usługa o dodatkowej opłacie jest świadczona legalnie, Abonentowi wystarczy sam numer (ewentualnie wraz z identyfikatorem usługi, jeżeli numer jest używany do świadczenia więcej niż jednej usługi).</p> <p><u>Obowiązek zgłaszania, a zwłaszcza aktualizowania informacji o operatorze będzie poważnym obciążeniem dla podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie.</u> Zazwyczaj podmiot ten zawiera umowę z integratorem, który z kolei jest kontrahentem dostawcy usług telekomunikacyjnych. Ten zaś może, ale nie musi być operatorem. W rezultacie nie jest oczywiste, że podmiot realizujący dodatkowe świadczenie zna dane operatora – a w każdym razie może nie wiedzieć o zmianach tych danych. Tymczasem projektowany art. 65 ust. 1d pkt 1 w związku z ust. 1 pkt 4</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Informacja o danych operatora jest niezbędna w celu wydania decyzji, o której mowa w art. 79b pkt 1. Wskazać również należy, iż dotychczasową praktyką było wskazywanie takich informacji w zgłoszeniu.</p> <p>Uwaga dot. terminu – w związku z nowym zakazem kierowania ruchu na numery niewpisane do rejestru, niezbędne jest zagwarantowanie odpowiedniego czasu na zaimplementowanie niezbędnych zmian w sieci.</p>	

			<p>Prawa telekomunikacyjnego nakazuje temu podmiotowi – pod rygorem kary w wysokości do 3% rocznego przychodu – przekazywać zgłoszenie aktualizacyjne najpóźniej w terminie 7 dni od dnia zmiany danych operatora. Wykonanie tego obowiązku wymagałoby prowadzenia przez podmiot zobowiązany ciągłego monitoringu danych operatorów. Jest to praktycznie niemożliwe w przypadku podmiotów, dla których realizacja dodatkowych świadczeń nie stanowi głównego przedmiotu działalności.</p> <p>Nowelizacja obejmuje również szczegółowe uregulowania proceduralne, związane z obowiązkiem zgłoszeniowym. Regulacje te są potrzebne, gdyż dotychczasowe przepisy są bardzo lakoniczne. Jedną z tych zmian oceniamy jednak negatywnie – wydłużenie z 7 do 14 dni okresu wyprzedzenia, z jakim ma być dokonywane zgłoszenie.</p> <p><u>W konkluzji wnioskujemy o rezygnację z obowiązku określonego w projektowanym art. 65 ust. 1 pkt 4 Prawa telekomunikacyjnego oraz pozostawienie obecnie obowiązującego okresu wyprzedzenia, z jakim ma być dokonywane zgłoszenie.</u></p>	
Art. 65 ust. 1 Pt	KIGC	<p>Proponujemy w art. 65 uzupełnienie danych przekazywanych do Rejestru prowadzonego przez Prezesa UKE przez podmiot realizujący dodatkowe <u>świadczenie o informacji na temat jednostki do kontaktu z abonentami, adresie poczty elektronicznej oraz numerów telefonu, pod którymi abonent będzie mógł szybko i efektywnie kontaktować się z przedsiębiorcą, w tym składać reklamacje</u> – dodanie tego elementu stanowić będzie ułatwienie dla osób korzystających z usług Premium Rate.</p>	Uwaga zasadna.	
Art. 65 ust. 1b Pt	4MATIS.P L	<p><u>Negatywnie opiniujemy propozycję zmiany art. 65 zakładającą obowiązek „zgłaszania” do UKE usług o podwyższonej opłacie na 14 dni przed dniem rozpoczęcia świadczenia usług.</u> Termin tej jest zdecydowanie zbyt długi i powoduje, że podmioty świadczące usługi o podwyższonej opłacie tracą swoją mobilność, elastyczność i możliwość dostosowywania się do wymogów swoich klientów, co do tej pory było bardzo dużą przewagą konkurencyjną. Należy również pamiętać, że jest to wyłącznie „zgłoszenie” gdyż świadczenie usług o podwyższonej opłacie nie wymaga uzyskania jakiegokolwiek zgody. Oznacza to, że UKE nie może nie wyrazić zgody na świadczenie tego rodzaju usług. Z tego względu niezrozumiałe jest ustalenie bardzo długiego terminu na dokonanie „zgłoszenia” wynoszącego aż 14 dni przed planowanym rozpoczęciem świadczenia usługi o podwyższonej opłacie. Jest to dogodny termin dla UKE dla dokonania weryfikacji „zgłoszenia” i dokonania wpisu do rejestru, z tym, że zupełnie niepotrzebnie wiążące przedsiębiorcom i ogranicza ich dotychczasową elastyczność. Biorąc pod uwagę, że UKE nie ma kompetencji do tego aby wyrażać lub nie wyrażać zgody na świadczenie usług o podwyższonej opłacie wystarczające jest rozwiązanie z którym podmiot niedokonujący zgłoszenia do UKE najpóźniej z chwilą rozpoczęcia świadczenia takich usług powinien spotkać się z sankcją, ewentualnie termin na zgłoszenie powinien zostać skrócony do 3 dni roboczych.</p>	Uwaga niezasadna. W związku z nowym zakazem kierowania ruchu na numery niewpisane do rejestru, niezbędne jest zagwarantowanie odpowiedniego czasu na zaimplementowanie niezbędnych zmian w sieci.	

	Art. 65a Pt	FK	<p>Dodatkowo zaznaczyć należy, że w myśl art. 65a projektu ustawy, abonent nie jest w tej sytuacji dostatecznie chroniony, ponieważ nie może dokładnie sprawdzić, kim jest dostawca świadczący usługę Premium Rate. Konsument kierując swoje roszczenia w pierwszej kolejności do operatora swojej sieci, spotkać może się z sytuacją w której ów operator także nie jest w stanie określić, kim jest dostawca usługi. Rodzi to po stronie użytkownika końcowego obowiązek zapłaty, przy konfrontacji z nieskutecznością procesów reklamacyjnych. <u>W opinii Federacji Konsumentów rejestr numerów Premium Rate i świadczonych na nich usług powinien być obligatoryjnie uzupełniany przez podmiot poprzedzający ostatecznego dostawcę treści lub usług, pod rygorem zakazu pobierania/przekazywania jakichkolwiek opłat.</u> Przy takim rozwiązaniu, w przypadku praktyk oszukańczych ze strony usługodawców, konsument mógłby ustalać rzeczywisty podmiot odpowiedzialny, a jeśli w rejestrze znajdowałyby się dane nieprawdziwe lub nieaktualne, operatorzy nie mogliby przekazywać swoim kontrahentom kwot wpłacanych przez konsumentów tytułem świadczenia usług telekomunikacyjnych. Nieakceptowalna jest bowiem sytuacja, w której operator telekomunikacyjny domaga się zapłaty za usługi premium od konsumenta, a jednocześnie nie jest w stanie wskazać klientowi, kto te usługi w rzeczywistości świadczy i na czyją rzecz realizuje windykację.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Intencją projektodawcy jest identyfikacja podmiotu, który jest i będzie odpowiedzialny za realizację dodatkowego świadczenia. Podmiot ten będzie uwidoczniiony w rejestrze.</p>
	Art. 65a Pt oraz art. 209 ust. 1 pkt. 14c) Pt	PIIT	<p>Stanowczy sprzeciw i protest budzi obecne brzmienie projektowanego art. 65a ustawy oraz punktu 14c w art. 209 ust. 1, <u>które w sposób niedopuszczalny w demokratycznym państwie prawa przewidują, że odpowiedzialność (wraz z karami pieniężnymi) za naruszenie prawa przed podmioty realizujące dodatkowe świadczenie będzie przerzucona na dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych (operatorów).</u> Tym samym <u>przepis przewiduje prawnie i logicznie niedopuszczalny mechanizm, w którym za naruszenia przepisów prawa odpowiedzialność (łącznie z karami) ma ponosić podmiot inny, niż sprawca naruszenia.</u></p> <p>Rozwiązanie takie budzi tym większy sprzeciw, że nie ma żadnych przeszkód, aby odpowiedzialność za niewykonanie obowiązków ciążyła na podmiotach, które są zobowiązane owe obowiązki wykonywać (tj. na podmiotach realizujących dodatkowe świadczenie). Istnienie praktycznych trudności w ustaleniu i pociągnięciu do odpowiedzialności sprawcy naruszenia w żaden sposób nie uzasadnia „przerzucania” i egzekwowania tej odpowiedzialności wobec dostawców usług telekomunikacyjnych. Projektowane przepisy w obecnym kształcie <i>de facto</i> przerzucają na dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych rolę organu regulacyjnego wobec rynku usług o podwyższonej opłacie i podmiotów realizujących dodatkowe świadczenie, którą to rolę powinny pełnić organy państwa, co gorsza przewidując kary finansowe za niewywiązanie się przez dostawcę usług telekomunikacyjnych z tych obowiązków. Oczywistym jest, iż to Prezes UKE, a nie dostawcy usług telekomunikacyjnych, prowadząc rzeczony rejestr, powinien egzekwować przestrzeganie prawa przez podmioty zobowiązane do uzyskiwania wpisu do rejestru. Nie ma bowiem żadnych przeszkód, aby przepisy przewidywały możliwość nakładania przez Prezesa UKE kar pieniężnych na podmioty realizujące dodatkowe świadczenie,</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Przepis nie przenosi odpowiedzialności tylko określa, iż przedsiębiorcy telekomunikacyjni mogą świadczyć usługi wyłącznie te, które figurują w publicznie dostępnym rejestrze.</p>

w przypadku naruszenia przez te podmioty przepisów prawa. Już teraz ustawa Prawo telekomunikacyjne przewiduje możliwość nakładania przez Prezesa UKE kar pieniężnych np. na każdy podmiot, który narusza obowiązki wynikające z tzw. cookies (art. 209 ust. 1 pkt 27 Prawa telekomunikacyjnego), a w samym Projekcie przewiduje się nadanie Prezesowi UKE kompetencji do wydawania wiążących decyzji wobec dostawców usług świadczonych drogą elektroniczną (nowe brzmienie art. 79b Prawa telekomunikacyjnego).

Nie sposób również nie zauważyć, iż projektowane przepisy w obecnym kształcie zwiększają poczucie bezkarności i w zasadzie zachęcają podmioty realizujące dodatkowe świadczenie do oferowania abonentom usług w sposób niezgodny z przepisami ustawy, skoro odpowiedzialność za naruszenia ma ponieść wyłącznie dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.

Co więcej, takie rozwiązanie premiuje nieliczne nieuczciwe i nierzetelne podmioty realizujące dodatkowe świadczenie, w stosunku do stanowiących zdecydowaną większość podmiotów działających uczciwie i zgodnie z przepisami prawa, gdyż zdejmuje z tych podmiotów w zasadzie jakąkolwiek odpowiedzialność, a tym samym stanowi zachętę do działania niezgodnie z przepisami i regułami uczciwej konkurencji.

Biorąc powyższe pod uwagę, projektowane przepisy powinny zostać zmienione tak, aby realizowały swój cel respektując podstawowe, konstytucyjne zasady demokratycznego państwa prawa. Postulujemy taką zmianę brzmienia projektowanych przepisów, aby odpowiedzialność za naruszenie ponosił sprawca naruszenia.

Podsumowując uwagi przedstawione powyżej należy podkreślić, że nieuwzględnienie tych uwag może mieć poważne, negatywne konsekwencje dla dostawców usług telekomunikacyjnych oraz innych podmiotów (może skutkować wykluczeniem mniejszych podmiotów z rynku), jednocześnie nie adresując zagadnień leżących u źródła problemów występujących na rynku usług o podwyższonej opłacie.

Ponadto, zwracamy uwagę na potrzebę zmiany projektowanego art. 65a tak, aby przepis odnosił się do usługi o podwyższonej opłacie, która została wpisana do rejestru, a nie usługi wpisanej do rejestru. W obecnym brzmieniu przepis może być odczytywany w ten sposób, że dostawcy usług telekomunikacyjnych będą musieli sprawdzać nie tylko fakt wpisania numeru / usługi do rejestru (przed umożliwieniem jej świadczenia w sieci), ale również może oznaczać konieczność stałego, bieżącego monitoringu, czy usługa / numer nie został wykreślony np. decyzją Prezesa UKE, co będzie w praktyce bardzo trudne do realizacji, w szczególności, że przepisy w obecnym kształcie nie nakładają na Prezesa UKE obowiązku informowania adresata ani dostawcy usług telekomunikacyjnych o wykreśleniu numeru / usługi z rejestru.

W związku z powyższym proponujemy nadanie projektowanym art. 65a oraz art. 209 ust. 1 pkt 14c) następującego brzmienia:

			<ul style="list-style-type: none"> ➤ art. 65a: <i>Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, o którym mowa w art. 64 ust. 1, może świadczyć wyłącznie usługi, które zostały wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 65 ust. 2;</i> ➤ art. 209 ust. 1 pkt 14c): <i>realizuje dodatkowe świadczenie niezgodnie z art. 65a.</i> <p>Taka zmiana pozwoli na pełniejszą ochronę interesów konsumentów oraz ograniczenie przypadków świadczenia usług Premium Rate z naruszeniem przepisów prawa, bez nieuzasadnionego przenoszenia odpowiedzialności na dostawców usług telekomunikacyjnych.</p> <p>Ponadto, gdyby art. 65a w brzmieniu zaproponowanym przez MC miał zostać utrzymany a operator na bieżąco miałby sprawdzać, do jakich numerów mogą być wykonane połączenia, a do jakich nie – to istnieje obawa, że może być to niewykonalne technicznie. Konieczność parametryzacji central, której nie da się robić na bieżąco, lub rozbudowania systemu zarządzającego ruchem będzie generować ogromne koszty i stawiać pod znakiem zapytania wykonalność ekonomiczną i opłacalność. Dodatkowo do wyjaśnienia pozostaje kwestia czy w myśl nowych przepisów operatorzy mają blokować swoim abonentom dostęp do poszczególnych numerów 70x, jeśli taki numer nie jest w rejestrze UKE.</p>	
art. 65 Pt, art. 65a Pt oraz art. 209 ust. 1 pkt 14c Pt	KIGEiT	<p>Art. 1 pkt 13 – 15 Projektu [projektowany art. 65, art. 65a oraz art. 209 ust. 1 pkt 14c]</p> <p><u>Izba wnosi o zmianę Projektu i zdjęcie z dostawców usług w publicznych sieciach telekomunikacyjnych odpowiedzialności za świadczenie w ich sieciach usług przez podmioty niewpisane do rejestru na podstawie art. 65 Pt.</u></p> <p>Po pierwsze, brak jest podstaw do karania dostawców usług telekomunikacyjnych za nieprawidłowe, niezależne od PT, naruszenia przepisów przez podmioty trzecie, tj. dostawców usług o podwyższonej opłacie. Obowiązek zgłoszenia do rejestru [jego aktualizacji itp.] nałożony jest na dostawców usług o podwyższonej opłacie. PT nie mają żadnego wpływu na jego spełnienie, nie mają również narzędzi do jego egzekwowania.</p> <p>Po drugie, przygotowując projekt nowego art. 65a Autor Projektu pominął, że na jednym numerze [na którym są świadczone usługi o podwyższonej opłacie] usługi mogą być świadczone przez wielu dostawców usług o podwyższonej opłacie. Autor jednak zdaje sobie sprawę z tego zagadnienia, gdyż w art. 65 ust. 1 w pkt 2 dopuszcza sytuację, w której „na jednym numerze będzie świadczona więcej niż jedna usługa”. Dostawcy usług telekomunikacyjnych nie mają możliwości weryfikacji, który dostawca usług telekomunikacyjnych w danym momencie świadczy usługę, weryfikują oni bowiem numer wykorzystywany do świadczenia usługi. Tym samym, jeżeli</p>	<p>Ad. 1 – uwaga niezasadna. Przepisy nakładają na dostawców usług telekomunikacyjnych obowiązek sprawdzania czy usługa jest wpisana do rejestru.</p> <p>Ad. 2 – uwaga niezasadna. Projektodawca wprowadza taki obowiązek, mając świadomość, iż w pewnych sytuacjach wymagać to będzie zmiany modeli i zasad współpracy podmiotów</p>	

			<p>dany numer znajduje się w rejestrze, brak jest podstaw do „generalnego” zablokowania dostępu do usług o podwyższonej opłacie świadczonych na danym numerze. Wydaje się, że rozwiązanie takie nie jest intencją Autorów Projektu.</p> <p>Mając na uwadze powyższe, Izba apeluje, aby odpowiedzialność za nieprawidłowe wpisy do rejestru była ograniczona do podmiotów, które są obowiązane do tego wpisu. Podmioty trzecie nie mogą być karane za zaniechania w tym zakresie.</p>	<p>zaangażowanych w proces świadczenia usług o podwyższonej opłacie.</p>
	Art. 79b Pt	BCC	<p>Przyznanie Prezesowi UKE większych uprawnień usprawni jego działanie i pozwoli na szybkie reagowanie i zwalczanie nadużyć ze strony dostawców usług o podwyższonej opłacie.</p>	<p>Pozytywna ocena propozycji.</p>
	Art. 79b Pt	FK	<p>Oddzielnego zaakcentowania wymaga art. 79b projektu ustawy, który odnosi się do możliwości blokady dostępu do numerów lub usług. Propozycją Federacji Konsumentów jest <u>wprowadzenie do przedmiotowego przepisu — decyzji tymczasowej</u>. Z uwagi na długość postępowania prowadzonego przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, wymagane jest podejmowanie działań sprawnych i służących pełnej ochronie słabszej strony stosunku zobowiązaniowego. Wprowadzenie decyzji tymczasowej usprawniłoby działania proceduralne i zapewniłoby zabezpieczenie dla interesu konsumenta, który w wyniku przedłużającego się postępowania w zwykłym trybie mógłby ponieść uszczerbek majątkowy. Decyzje tymczasowe są już znane w polskim systemie regulacyjnym, np. kompetencje takie posiada Prezes UOKiK.</p>	<p>Uwaga niezasadna. Przesłanka z art. 79b jest wystarczająca do szybkiego wydania decyzji administracyjnej.</p>
	ART. 79b Pt	PIIT Pracodawcy RP Lewiatan	<p>Propozycja brzmienia art. 79b:</p> <p><i>„Art. 79b. Prezes UKE może, gdy jest to uzasadnione ochroną użytkowników końcowych przed nadużyciami z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej, w drodze decyzji, nakazać:</i></p> <p><i>1) przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu zablokowanie dostępu do numeru lub usługi oraz nałożyć obowiązek wstrzymania pobierania opłat za połączenia lub usługi zrealizowane po wydaniu tej decyzji;</i></p> <p><i>2) podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie, o którym mowa w art. 64 ust. 1, zaprzestanie świadczenia usługi;</i></p> <p><i>3) usługodawcy w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną usunięcie wszystkich publicznie dostępnych informacji promocyjnych lub reklamowych zawartych w systemie teleinformatycznym, którym posługuje się usługodawca, numeru lub usługi o podwyższonej opłacie.</i></p> <p><i>Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”;</i></p>	<p>Uwaga niezasadna. Przepisy w obecnym brzmieniu wskazują, iż adresatem decyzji będzie właśnie podmiot realizujący dodatkowe świadczenie. Nie ma zatem potrzeby odesłania do art. 64 ust. 1, który dotyczy dostawcy usługi publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, świadczącego usługę o podwyższonej opłacie.</p>

			<p><u>Powyższa zmiana ma na celu jednoznaczne przesądzenie, że adresatem decyzji, o której mowa w projektowanym art. 79b pkt 2), jest podmiot realizujący dodatkowe świadczenie (który, zgodnie z art. 64 ust. 1 może być – i najczęściej jest – podmiotem innym niż dostawca usług telekomunikacyjnych), a nie dostawca usług telekomunikacyjnych (który może być adresatem decyzji, o której mowa w obowiązującym i projektowanym art. 79b pkt 1).</u></p> <p>Jednocześnie zwracamy uwagę, iż w uzasadnieniu do Projektu (str. 10 i 11), w punkcie dotyczącym projektowanych zmian w art. 79b, brakuje informacji, iż jedną ze zmian jest umożliwienie wydawania decyzji, o których mowa w przepisie, wobec podmiotów realizujących dodatkowe świadczenie, o których mowa w art. 64 ust. 1.</p>	
Art. 79b Pt	IAB	<p>Dostrzegamy istotną rolę branży reklamowej w realizacji strategii follow the money zakładającej przeciwdziałanie czerpaniu korzyści finansowej z nielegalnej działalności, jednak w związku z bardzo ogólnymi kryteriami oceny uzasadniającymi żądanie usunięcia tj. „ochroną użytkowników końcowych przez nadużyciami z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej” <u>wydanie takiej decyzji może cechować się uznaniowością.</u> Może to doprowadzić do niezasadnego żądania usuwania określonych treści lub przynajmniej żądania usuwania treści w szerszym zakresie niż byłoby to uzasadnione. Usuwanie przez usługodawców treści w wyniku otrzymania takich żądań może spotkać się z negatywną oceną użytkowników i być postrzegane jako cenzurowanie Internetu. Ponadto, usuwanie takich treści przez usługodawców okaże się nieskuteczne, gdyż do czasu zablokowania przez przedsiębiorcę dostępu do numeru lub usługi (co może nakazać Prezes UKE również na podstawie dotychczasowej treści art. 79b Pr. tel.), wciąż będzie możliwe dokonywanie ewentualnych nadużyć. <u>Proponowana zmiana zakłada także nadanie przedmiotowym decyzjom rygoru natychmiastowej wykonalności, co zdecydowanie osłabia możliwość skutecznego zakwestionowania wydanej przez Prezesa UKE decyzji.</u> Uzasadnienie Projektu nie zawiera niestety szerszego opisu przesłanek, którymi będzie kierował się Prezes UKE przy ocenie, czy zamieszczono jak to określono w uzasadnieniu Projektu „odpowiednio spreparowane, w większości nieprawdzie informacje” prowadzące do subskrybowania usługi o podwyższonej opłacie lub wysłaniu SMS na taki numer, a które będą uzasadniać żądanie ich usunięcia.</p> <p>Należy także podkreślić, w kontekście możliwości wydania decyzji nakazującej usunięcie określonej treści w stosunku do usługodawcy usług świadczonych drogą elektroniczną, że uprawnienia Prezesa UKE w stosunku do tego typu usługodawców zostaną znacząco poszerzone, a które powinny skupiać się na regulowaniu i kontrolowaniu rynku usług telekomunikacyjnych, a nie świadczonych drogą elektroniczną.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Proponowane rozwiązanie zmierza do zwiększenia ochrony użytkowników końcowych i dotyczy wyłącznie treści dotyczących informacji promocyjnych lub reklamowych. Przepis dotyczy sytuacji przeciwdziałania nadużyciom, zatem brak rygoru natychmiastowej wykonalności wpływałby negatywnie na możliwość działania Prezesa UKE. Kwestia rygoru decyzji nie wpływa na zakres środków odwoławczych przysługujących od decyzji.</p>	
Art. 79b Pt	PIKE UPC	<p>Apelujemy o wprowadzenie zapisu, zgodnie z którym Prezes UKE <u>może (a nie musi) nadać decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.</u> Pozwoli to Prezesowi UKE na dostosowanie treści decyzji do okoliczności oraz wymogów określonego przypadku. Nie każda bowiem decyzja może być</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Intencją jest ukrócenie nadużyć na rynku smsów premium.</p>	

			natychmiast wykonalna, jak również nie zawsze natychmiastowa wykonalność decyzji będzie w okolicznościach danego konkretnego przypadku celowa i uzasadniona. Do tej pory system funkcjonował w ten sposób i nie odnajdujemy na tę chwilę żadnego uzasadnienia dla jego zmiany.	
Art. 79b Pt	KIGEiT	Przepis ten uprawnia Prezesa UKE do wydania decyzji nakazując blokowanie połączeń do konkretnego numeru lub usługi. Zwracamy się o rozważenie tego problemu i rozstrzygnięcie, że decyzje Prezesa UKE powinny dotyczyć konkretnych numerów.	Uwaga niezrozumiała. Decyzje dotyczyć będą konkretnych usług lub numerów.	
Art. 80 ust. 6 pkt 1 Pt	FK	Artykuł 80 ust. 6 pkt 1 projektu ustawy przewiduje, w dalszym ciągu, 12-miesięczny okres rozliczeniowy, odnoszący się do żądań abonenta w sprawie dostarczenia przez dostawcę usług telekomunikacyjnych szczegółowego wykazu wykonywanych usług. W tym miejscu warto przeanalizować, czy <u>wydłużony do 24 miesięcy (lub dłuższy) okres na powyższe działanie</u> , nie byłby bardziej adekwatnym do przewidywanych ustawowo w Kodeksie cywilnym, okresów przedawnienia roszczeń.	Uwaga niezasadna. Wprowadzenie zmiany wiązałoby się z dużymi kosztami dla przedsiębiorców, przy czym należy zwrócić uwagę, że okres przechowywania danych dla celów reklamacji jest skorelowany z okresem retencji. Nie ma również w tym zakresie żadnych skarg czy postulatów.	
Art. 80a Pt	KIGEiT	Umieszczanie informacji o numerach usługi o podwyższonej opłacie we wskazanym wykazie, może spowodować znaczne wydłużenie się takiego wykazu. Właściwym miejscem dla takiego wykazu jest wykaz, o którym mowa w art. 80 ust. 2 (tj. wykaz szczegółowy, zamawiany na życzenie abonenta).	Uwaga niezasadna. Dla realizacji celu nowelizacji zasadne jest zamieszczanie tych informacji w podstawowym wykazie.	
Przetwarzanie danych				
ART. 161 Pt	PIIT	<i>„Celem przepisu jest umożliwienie dostawcom publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych przetwarzania wszystkich danych zawartych w dokumencie potwierdzającym tożsamość użytkownika będącego osobą fizyczną. W przypadku osoby fizycznej będącej obywatelem RP przepis upoważnia do przetwarzania wszystkich danych zawartych w szczególności w dowodzie osobistym lub paszporcie. Proponowana zmiana wychodzi naprzeciw postulatam dostawców usług, a jednocześnie zwiększa pewność obrotu. Dodatkowo, w związku z tym, że celem ustawy jest zwiększenie elektronizacji procedur obsługi abonenta, dostawca usług będzie również uprawniony z mocy ustawy do przetwarzania adresu poczty elektronicznej. W obecnym stanie prawnym do przetwarzania tych danych niezbędne było uzyskanie zgody użytkownika.”.</i>	Uwaga niezasadna. Zmiana w wyniku uwagi GIODO została wycofana.	

			<p>Proponujemy następujące doprecyzowanie uzasadnienia do projektowanej zmiany art. 161 ust. 2 pkt 6 polegającej na wskazaniu dokumentów potwierdzających tożsamość, o których mowa w tym przepisie.</p>	
Art. 159 ust 2 Pt i Art. 161 ust.1 Pt	PIIT Lewiatan	<p>Propozycja zmiany w Art. 159 ust. 2. PT: <i>„2. Zakazane jest zapoznawanie się, zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, usuwanie, udostępnianie przekazywanie lub inne wykorzystywanie treści lub danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną przez osoby inne niż nadawca i odbiorca komunikatu, chyba że [...]”</i></p> <p>Propozycja zmiany w Art. 161 ust. 1 PT: <i>„1. Z zastrzeżeniem ust. 2, treści lub dane objęte tajemnicą telekomunikacyjną mogą <u>podlegać zapoznawaniu się lub</u> być zbierane, utrwalane, przechowywane, opracowywane, zmieniane, usuwane lub udostępniane <u>lub w inny sposób wykorzystywane</u> tylko wówczas, gdy czynności te, zwane dalej „przetwarzaniem”, dotyczą usługi świadczonej użytkownikowi albo są niezbędne do jej wykonania. Przetwarzanie w innych celach jest dopuszczalne jedynie na podstawie przepisów ustawowych.”</i></p> <p><u>W przepisach art. 159 ust 2 i art. 161 ust.1 PT istnieją zróżnicowane katalogi czynności. Zróżnicowanie to nie ma uzasadnienia, dlatego też proponujemy ujednoczyć siatkę pojęciową.</u></p>	<p>Zmiana wskazywana jest jako zmiana o charakterze legislacyjnym, natomiast wydaje się, że stanowi <u>istotną zmianę merytoryczną.</u></p>	
Art. 159 ust. 2 pkt. 5 Pt i art. 166 Pt oraz 161 ust. 1a Pt	PIIT Lewiatan	<p>Propozycja dodania w art. 159 ust. 2 pkt 5) w brzmieniu: <i>„5) dane, o których mowa jest w ust. 1 pkt. 1 oraz 3 - 5 zostały poddane anonimizacji lub pseudonimizacji oraz zastosowano środki techniczne i organizacyjne zabezpieczające przed odwróceniem pseudonimizacji lub identyfikacją użytkownika przy uwzględnieniu stanu wiedzy technicznej oraz racjonalnych kosztów ich wdrożenia.”</i></p> <p>Propozycja zmiany Art. 166 poprzez wykreślenie ust. 4 i nadanie ust 1. nowego brzmienia: <i>„1. W celu wykorzystania danych o lokalizacji dla celów niezbędnych do świadczenia usług o wartości wzbogaconej dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany:”</i></p> <p>Propozycja dodania art. 161 ust. 1a: <i>„1a. Przetwarzanie danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną w celu innym niż ten, dla którego te treści lub dane zostały zebrane, jest dopuszczalne, jeżeli nie narusza praw i wolności abonenta lub użytkownika, którego te treści lub dane dotyczą, oraz następuje:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) w celach badań naukowych, dydaktycznych, historycznych lub statystycznych,</i> <i>2) po spełnieniu przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnych wymaganych przepisami prawa obowiązków informacyjnych.”.</i> <p>W kontekście rozwoju Big Data w Polsce istotne jest umożliwienie wykorzystania i przetwarzania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych zanonimizowanych/ poddanych pseudonimizacji danych transmisyjnych i o lokalizacji do celów statystycznych np. na potrzeby</p>	<p>Zmiana wskazywana jest jako zmiana o charakterze legislacyjnym, natomiast wydaje się, że <u>stanowi istotną zmianę merytoryczną.</u></p>	

		<p>Smart Cities, administracji/samorządów, inteligentnych systemów transportowych, statystyki publicznej, procesów planistycznych, ochrony, czy też bezpieczeństwa.</p> <p>Anonimizacja jest procesem, w którym z danych umożliwiających identyfikację użytkownika uzyskuje się dane, które nie dają takiej możliwości.</p> <p>Zgodnie z definicją zawartą w Rozporządzeniu 2016/679 (RODO), pseudonimizacja oznacza przetworzenie danych osobowych w taki sposób, by nie można ich było już przypisać konkretnej osobie, której dane dotyczą, bez użycia dodatkowych informacji, pod warunkiem, że takie dodatkowe informacje są przechowywane osobno i są objęte środkami technicznymi i organizacyjnymi uniemożliwiającymi ich przypisanie osobie fizycznej.</p> <p>Trafnie zdiagnozowano ten problem w rządowym dokumencie „Strategia na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju”, gdzie wskazuje się Big Data, jako jedno z wyzwań stojących przed Polską w najbliższym czasie. Strategia zapowiada również wspieranie przemysłu, który charakteryzuje się m.in. wykorzystaniem kluczowych technologii horyzontalnych, w szczególności integracji technologii cyfrowych takich jak Big Data, Internet rzeczy itp. Ponadto w ramach rozwoju gospodarki jednym z przewidzianych działań Rządu będzie rozpowszechnienie w firmach systemów statystycznego wspomaganie decyzji – opartych o analitykę Big Data oraz zarządzanie i przetwarzanie w chmurze, tak aby rozpowszechnione były narzędzia analityczne umożliwiające umiejętne wykorzystywanie danych, uchwycenie korelacji między nimi oraz sformułowanie wykorzystanie płynących z tego wniosków.</p> <p>Ostatecznie analizy danych zanonimizowanych/poddanych pseudonimizacji dają szansę na skrócenie procesu decyzyjnego w przedsiębiorstwach, co przekłada się na przyspieszenie procesów inwestycyjnych, jak również pozwala na lepsze dopasowanie inwestycji do oczekiwań rynkowych, co zwiększa gotowość przedsiębiorstw do podejmowania decyzji inwestycyjnych w nowe usługi/produkty.</p> <p>Uruchomienie tego potencjału ekonomicznego jest możliwe poprzez usunięcie niejasności, które, powodują istotne wątpliwości dotyczące tego, czy przedsiębiorca telekomunikacyjny może przetwarzać posiadane dane na potrzeby statystyczne, a nawet czy może dokonać ich anonimizacji. Brak jest jednoznacznej podstawy do dokonywania anonimizacji danych transmisyjnych i traktowania danych zanonimizowanych jako nieobjętych tajemnicą telekomunikacyjną. Należy podkreślić, iż nawet na szczeblu UE, Grupa Robocza ds. art. 29 widziała możliwość przetwarzania zagregowanych danych o lokalizacji na potrzeby mierzenia „korków” w mieście przez administrację (co wynikało z ich interpretacji dyrektywy).</p> <p>W celu optymalnego wykorzystania potencjału informacyjnego jaki tkwi w danych telekomunikacyjnych istnieje potrzeba umożliwienia dokonywania analiz na danych poddanych pseudonimizacji. Dopiero analiza takich danych umożliwia wyciągnięcie wiarygodnych wniosków np. o potrzebach społeczności lokalnej w zakresie infrastruktury drogowej, Smart Cities etc.</p>	
--	--	---	--

			<p>Dzięki tego rodzaju analizom, można ustalić np. liczbę osób, które codziennie przemieszczają się z jednego miejsca w drugie oraz to z jakich szlaków komunikacyjnych osoby te korzystają. Co istotne osoby te pozostają niezidentyfikowane, a po zakończeniu analizy i wyciągnięciu wniosków dane detaliczne podlegałyby usunięciu/anonimizacji. Przy czym, w przypadku danych poddanych anonimizacji możliwe byłoby prowadzenie dalszych analiz na takich anonimowych danych, bez ryzyka naruszenia praw i wolności osób fizycznych.</p> <p>Dlatego też proponuje się wprowadzenie zmian do Prawa telekomunikacyjnego (Art. 159 ust. 2 pkt. 5, art. 166 oraz art. 161 ust. 1a), które wpisują się w cele Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju i umożliwiają rozwój polskiej gospodarki opartej na danych.</p>	
Art. 161 Pt	FK	<p>Z uwagi na zaproponowaną zmianę treści art. 161 Prawa telekomunikacyjnego, <u>wątpliwości Federacji Konsumentów wzbudził zapis „w szczególności” w art. 161 ust. 3 projektu ustawy. Daje to możliwości stosowania katalogu otwartego na temat zbieranych danych o konsumencie, co może przyczynić się do nasilenia zjawiska wykorzystywania przez nieuczciwe podmioty, poufnych danych abonentów w celach komercyjnych.</u> Zgodnie z opinią Głównego Inspektoratu Ochrony Danych Osobowych, kopiowanie dokumentów tożsamości przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych jest działaniem bezprawnym (zob. wyrok W5A w Warszawie z 18.2.2016 r. sygn. akt II SA/Wa 1655/15 oraz 28.3.2017 r. sygn. akt II SA/Wa 779/16). Zjawisko kopiowania przez przedsiębiorców dokumentów tożsamości, paszportów, a także kart kredytowych i debetowych z numerami zabezpieczeń CVV/CVC, nasiliło się w ostatnim czasie, o czym stale interesanci alarmują Federację Konsumentów. Rodzi to poważne wątpliwości przed kolejnymi zmianami legislacyjnym, które w sposób niedorozumiany umożliwiają tego typu patologię. W opinii Federacji Konsumentów zapis „w szczególności” powinien zostać wykreślony.</p>	<p>Uwaga niezasadna. Przetwarzanie odbywa się za zgodą abonenta.</p>	
Art. 161 ust. 3 Pt	SKOK	<p>Obowiązująca ustawa - Prawo telekomunikacyjne posługuje się w przepisie art. 161 ust. 3 terminem „konto bankowe”, które to wyrażenie nie jest spójne z terminologią wprowadzoną przepisami Księgi III Tytułu XX Kodeksu cywilnego o umowie rachunku bankowego, jak również nie uwzględnia tej okoliczności, że w aktualnym stanie prawnym rachunki, do których mają zastosowanie regulacje zawarte w Tytule XX Księgi III Kc prowadzone są również przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe. Propozycja brzmienia tekstu: „3. Oprócz danych, o których mowa w ust. 2, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych może, za zgodą użytkownika będącego osobą fizyczna, przetwarzać inne dane tego użytkownika w związku ze świadczą usługą, w szczególności <u>numer rachunku bankowego lub rachunku prowadzonego przez spółdzielczą kasą oszczędnościowo-kredytową</u>, numer karty płatniczej oraz numery telefonów kontaktowych.”.</p>	<p>Uwaga niezasadna. Katalog z ust. 3 jest otwarty i nie wyklucza przetwarzania za zgodą użytkownika innych danych niż są wskazane wprost w przepisie.</p>	
Art. 161 ust. 3 Pt	KIGEIT	<p>Izba zwraca uwagę, że dodatkowe dane podawane są bardzo często przez abonenta bez możliwości pobrania zgody, np. w piśmie kierowanym do dostawcy, czy poprzez czynności faktyczne (dokonanie płatności za usługę). <u>Dostawca powinien posiadać prawo przetwarzania</u></p>	<p>Uwaga niezasadna. Taki zapis rozszerzałby w nieuzasadniony sposób katalog danych w znacznie wykraczający</p>	

			<p><u>takich danych dla celów związanych z realizacją umowy (np. dla możliwości wypłaty odszkodowania na wskazany numer rachunku).</u></p> <p>W związku z powyższym proponujemy nadać ww. przepisowi następującą treść: <i>Oprócz danych, o których mowa w ust. 2, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych może, za zgodą użytkownika będącego osobą fizyczną, przetwarzać inne dane tego użytkownika w związku ze świadczoną usługą, w szczególności numer konta bankowego lub karty płatniczej oraz numery telefonów kontaktowych, z zastrzeżeniem, że wykorzystywanie tych danych do celów marketingowych wymaga zgody użytkownika będącego osobą fizyczną.</i></p>	<p>sposób <u>poza dane niezbędne do zawarcia umowy i świadczenia usług.</u></p> <p>Należy zwrócić w tym miejscu uwagę, iż katalog z ust. 3 jest katalogiem otwartym.</p>
Postępowanie kontrolne				
	Art. 201 Pt	<p>KIKE UPC IAA PIKE KIGC Mediakom Lewiatan Pracodawcy RP PIIT ZPP KIGEIT PIIT</p>	<p>Projekt przewiduje modyfikację art. 201 PT polegającą na pozostawieniu Prezesowi UKE możliwości nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 209 PT niezależnie od prowadzonego postępowania kontrolnego. Takie rozwiązanie (wedle treści uzasadnienia projektodawcy) miałyby doprowadzić do poprawy realizacji funkcji wychowawczej, represyjnej i prewencyjnej przez Prezesa UKE. Zdaniem Izby, <u>proponowana modyfikacja przepisów może w praktyce doprowadzić do automatycznego obciążania karami pieniężnymi przedsiębiorców telekomunikacyjnych nawet za drobne uchybienia dostrzeżone podczas kontroli.</u> Właśnie instytucja zaleceń pokontrolnych dobrze wypełnia wymienione powyżej funkcje, wciąż umożliwiając Prezesowi UKE nałożenie kar w razie niewykonania zaleceń. Izba postuluje więc o niewprowadzanie tak daleko idących zmian i rozdzielenie instytucji kontroli (wraz z zaleceniami pokontrolnymi) od regulacji z art. 209 PT dotyczącej nakładania kar pieniężnych. Ewentualnie, wnosi o precyzyjne określenie w jakich sytuacjach organ może równocześnie wydać zalecenia pokontrolne i jednocześnie obciążyć przedsiębiorcę karą.</p> <p>Niezależnie od powyższych uwag pragniemy podkreślić, iż dualizm trybów nakładania kar pieniężnych przez Prezesa UKE (art. 201 i art. 209 Pt), nie służy ani pewności prawa niezbędnej do prowadzenia działalności gospodarczej, ani przejrzystości i jednolitym przesłankom stosowania prawa, ani nie ułatwia Prezesowi UKE egzekwowania istniejących regulacji. Jeśli zatem intencją projektodawcy jest reforma i uporządkowanie obecnego, niejasnego, stanu prawnego, to postulujemy kompleksowy przegląd analizowanych przepisów tak, aby uczynić analizowane regulacje bardziej przejrzystymi, przewidywalnymi zarówno dla uczestników rynku jak i Prezesa UKE.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Już w chwili obecnej istnieje możliwość nałożenia kary na podstawie art. 209 PT bez konieczności prowadzenia wcześniej postępowania kontrolnego.</p> <p>Stwierdzenie naruszenia następuje w ramach kontroli. Zalecenia pokontrolne zmierzają do wyeliminowania tego naruszenia, natomiast celem kary jest sankcja za naruszenie, które zostało już stwierdzone.</p> <p>Celem projektowanych zmian art. 201 Pt jest przede wszystkim zrównanie sytuacji prawnej podmiotów, których naruszenia zostały stwierdzone w toku kontroli z podmiotami, których naruszenia zostały stwierdzone w inny sposób. W chwili obecnej możemy mieć do czynienia z sytuacją, gdy dwa podmioty dopuszczają się podobnych albo identycznych naruszeń</p>

				<p>sankcjonowanych w art. 209 Pt, a tylko jeden będzie mógł zostać ukarany. Nastąpi to w sytuacji, w której naruszenie jednego podmiotu zostanie stwierdzone w toku kontroli, a drugiego w innym trybie. Podmiot pierwszy będzie miał możliwość wykonania zaleceń pokontrolnych, a tym samym „zablokowania” nałożenia kary pieniężnej. Natomiast w przypadku podmiotu drugiego Prezes UKE będzie miał obowiązek nałożenia kary pieniężnej nawet po zaprzestaniu naruszenia (wyjątek: art. 209 ust. 1 a).</p> <p>Kolejnym argumentem potwierdzającym konieczność wprowadzenia zmian jest to, że w chwili obecnej nałożenie kary, za stwierdzone w toku kontroli nawet rażące i długotrwałe naruszenia prawa, może być skutecznie przez podmiot kontrolowany „zablokowane” poprzez wykonanie zaleceń pokontrolnych. W obecnym stanie prawnym na podmiot długotrwałe, w sposób lekceważący i rażąco naruszający przepisy prawa często nie ma możliwości nałożenia kary pieniężnej – w przypadku gdy podmiot ten wykona zalecenia pokontrolne. Trzeba mieć na uwadze również to, że działaniem takiego podmiotu mogą być</p>
--	--	--	--	--

				<p>pokrzywdzone tysiące osób, w tym również konsumenci.</p> <p>Ponadto pewne kategorie naruszeń da się stwierdzić wyłącznie w toku kontroli. Obecny stan prawny w praktyce uniemożliwia ukaranie takiego podmiotu, gdyż podmiot taki będzie usuwał naruszenie dopiero w celu wykonania zaleceń pokontrolnych. Sytuacja taka umożliwia nieuczciwym podmiotom uciekanie przed odpowiedzialnością, tj. karą pieniężną.</p> <p>Ponadto należy wskazać, że zalecenia pokontrolne odnoszą się do przyszłych działań kontrolowanego podmiotu, natomiast kara pieniężna odnosi się do zdarzeń, które już wystąpiły. Często wydawanie zaleceń pokontrolnych jest bezcelowe, np. w przypadku hurtowej wysyłki smsów z przekazem marketingowym bez zgody użytkowników końcowych.</p> <p>Zarówno w trakcie postępowania kontrolnego jak i postępowania w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej przedsiębiorcy mają możliwość ustosunkowania się do stwierdzonych naruszeń czy przedstawianych zarzutów.</p> <p>Ponadto, projektowany przepis nie nakłada obowiązku nałożenia kary na podmiot, który zaniechał</p>
--	--	--	--	---

				naruszeń i zastosował się do zaleceń pokontrolnych. Słowo „lub” oznacza, że konieczne jest dokonanie co najmniej jednej czynności.
	Art. 79 usdg	BCC	Kontrole nie będą zapowiadane 7 dni wcześniej, co ukróci operatorom jakiegokolwiek możliwości tuszowania nieprawidłowości, a tym samym niedozwolone praktyki. Nadużycia będą łatwiejsze do wykrycia, a wykonywanie nadzoru nad rynkiem telekomunikacyjnym efektywniejsze.	Pozytywna ocena propozycji.
	Art. 79 usdg	Pracodawcy RP PIIT UPC PIKE Lewiatan KIGEIT	<p>W naszej ocenie brak jest podstaw do uznania, że charakter i cel postępowań kontrolnych prowadzonych przez Prezesa UKE uzasadniają wyłączenie stosowania przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, dotyczących obowiązku zawiadamiania o zamiarze wszczęcia kontroli, pamiętając, że przepisy te mają chronić przedsiębiorców przed nadmiernymi obciążeniami związanymi z licznymi kontrolami prowadzonymi przez bardzo liczne i różne instytucje państwa.</p> <p>Odstąpienie od stosowania przepisów SDG, których celem jest ochrona konstytucyjnej wartości, jaką jest wolność działalności gospodarczej (art. 20 i 22 Konstytucji RP) i bezkrytyczne uznawanie, że każde kolejne wykonywanie zadań przez organy administracji publicznej jest ważniejsze od wolności działalności gospodarczej powoduje, iż gwarancje przewidziane w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej (która ma zostać zastąpiona przez Prawo przedsiębiorców, czyli kluczową ustawę z pakietu „Konstytucji biznesu”), ze względu na ilość włączeń i wyjątków od ich stosowania, stają się pustymi deklaracjami.</p> <p>Planowana nowelizacja istotnie ogranicza swobodę gospodarczą operatorów telekomunikacyjnych, narażając ich na niespodziewane kontrole zakłócające działalność biznesową.</p> <p>Biorąc pod uwagę powyżej przytoczone argumenty, w naszym przekonaniu rynek telekomunikacyjny nie powinien być w taki sposób „wyróżniany” regulacyjnie na tle innych sektorów, dlatego też nie ma uzasadnienia dla zaproponowanych przepisów.</p> <p>Również uzasadnienie Projektu (str. 14) nie zawiera przekonujących argumentów, które uzasadniałyby zwolnienie Prezesa UKE z obowiązku zawiadomienia o wszczęciu kontroli. W uzasadnieniu znajduje się nieuprawniona i daleko idąca sugestia, iż kontrolowani przedsiębiorcy dokonują masowo rekonfiguracji swoich urządzeń po otrzymaniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, co ma wynikać z faktu, iż nieprawidłowości są wykrywane „jedynie” w przypadku 43% kontrolowanych podmiotów. Uzasadnienie Projektu sugeruje zatem, że w pozostałych przypadkach (tj. 57%) kontrolowani przedsiębiorcy dokonywali rekonfiguracji urządzeń po otrzymaniu zawiadomienia o zamiarze kontroli. Przedstawiona w uzasadnieniu argumentacja prowadzi do nielogicznego i niemożliwego do zaakceptowania wniosku, że zmiana</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Dotychczasowe doświadczenia wskazują, że termin 7-dniowy jest często wystarczający do tymczasowego zaprzestania naruszeń.</p> <p>Obrazują to kontrole radiowe. Wszczęcie takiej kontroli jest poprzedzane „namierzaniem” podmiotu dokonującego naruszenie i faktycznym stwierdzeniem nieprawidłowości. Żeby jednak formalnie taką nieprawidłowość stwierdzić należy przeprowadzić kontrolę a najpierw zawiadomić o takim zamiarze kontrolowanego. W formalnej procedurze i w terminie uzgodnionym z kontrolowanym potwierdza się już tylko 43% naruszeń z czego można wnosić, że w 57% przypadków kontrolowany zdążył zmienić parametry swojej radiowej transmisji. 57% kontroli kończy się formalnie bez stwierdzenia naruszeń mimo że zostały one wcześniej wykryte. Dzień po kontroli kontrolowany może</p>

			przepisów w analizowanym zakresie nie byłaby konieczna, gdyby kontrole Prezesa UKE wykazywały nieprawidłowości w 100% przypadków.	znowu dokonywać naruszeń i dopóki będzie uprzedzany o kontroli nigdy nie poniesie konsekwencji.
Kary				
	Art. 209 Pt	UPC PIKE	Apelujemy o konkretne wskazanie w treści projektu jakich dokładnie informacji oraz dokumentów (zwłaszcza, że Megaustawa statuuje tylko jeden obowiązek przekazywania dokumentów) dotyczy komentowany przepis, a także udzielenia komu informacji oraz dostarczenia komu dokumentów ma dotyczyć proponowana regulacja. Proponowany zakres naruszenia określony został zbyt ogólnie (w porównaniu np. z regulacjami art. 209 Prawa telekomunikacyjnego wyjątkowo ogólnie) i będzie powodował niepotrzebne wątpliwości interpretacyjne.	Uwaga niezasadna. Zakres przepisu nie został zmieniony w stosunku do stanu obecnego (obecny art. 209 ust. 1 pkt 1).
	Art. 209 Pt	Lewiatan Pracodawcy RP	Postulujemy taką zmianę brzmienia projektowanych przepisów, aby odpowiedzialność za naruszenie ponosił sprawca naruszenia. Art. 209. 1. Kto: 14a) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki określone w art. 64, art. 64a i - art. 65, 14b) nie wykonuje w terminie obowiązku określonego w decyzji, o której mowa w art. 62a ust. 5, 14c) realizuje dodatkowe świadczenie bez wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 65 ust. 2; Taka zmiana pozwoli na pełniejszą ochronę interesów konsumentów oraz ograniczenie przypadków świadczenia usług Premium Rate z naruszeniem przepisów prawa, bez nieuzasadnionego przenoszenia odpowiedzialności na dostawców usług telekomunikacyjnych.	Uwaga niezasadna. Sankcje związane są z obowiązkami nałożonymi na dostawców usług telekomunikacyjnych.
	Art. 209 ust. 1 pkt 14a, 14c Pt	KIGC	Również zmiany w przepisach sankcyjnych Prawa telekomunikacyjnego (art. 209 ust. 1 pkt 14a, 14c) budzą wątpliwości, ponieważ jednoznacznie przenoszą odpowiedzialność na operatorów telekomunikacyjnych, już nie tylko w zakresie implementacji rozwiązań zabezpieczających klienta na etapie pozyskiwania usług Premium Rate, ale również w kontekście finansowo-karnym, przy jednoczesnym pozostawieniu bezkarności dla podmiotów, które faktycznie dokonują naruszeń realizując usługi Premium Rate. Zastanawiająca jest również kwestia określenia wejścia w życie norm dot. Premium Rate od 1 stycznia 2018 r., ponieważ nie bierze ona pod uwagę ilości dodatkowych rozwiązań, które wewnętrzne systemy przedsiębiorców telekomunikacyjnych będą musiały zapewnić w celu realizacji nakładanych obowiązków. Tak skomplikowane zmiany w systemach IT muszą być wprowadzane z zapewnieniem bezpieczeństwa systemów i bez oddziaływania na obecnie świadczone usługi. Kwestia wejścia w życie proponowanych zmian powinna dać przedsiębiorcą odpowiedni czas do wypracowania właściwych rozwiązań, które będą nie tylko realizowały	Uwaga niezasadna. Sankcje związane są z obowiązkami nałożonymi na dostawców usług telekomunikacyjnych.

			zobowiązania ustawowe, ale również zapewnią klientom odpowiedni komfort korzystania z usług pomimo duże ilości nakładanych regulacji.	
Art. 210 Pt	KIGEiT	<p>[zmiana art. 210 Pt w zakresie podstawy wymiaru kary]</p> <p>Izba postuluje również dokonanie zmiany w zakresie podstawy wymiaru kary. W ocenie KIGEiT, kierując się wspomnianą wyżej zasadą proporcjonalności, <u>należy za podstawę wymiaru kary przyjąć przychód uzyskany z działalności telekomunikacyjnej.</u></p> <p>Coraz silniejsza jest tendencja wśród przedsiębiorców telekomunikacyjnych do rozszerzania swojej oferty poprzez włączanie do niej sprzedaży energii elektrycznej czy też usług finansowych (por. m.in. T-Mobile Polska S.A., Polkomtel Sp. z o.o., GK Orange Polska, Multimedia Polska etc.). W zależności od przyjętych rozwiązań prawnych (tj. tego, czy np. działalność w zakresie sprzedaży energii elektrycznej jest wydzielona do osobnej spółki czy też odbywa się w ramach tej samej osoby prawnej) kara za takie same przewinienie będzie się radykalnie różnić. Zdarzają się przypadki, gdy działalność nitelekomunikacyjna zapewnia większość przychodów takiego podmiotu.</p> <p>W wyroku z dnia 19 sierpnia 2009 r. (sygn. akt III SK 5/09) Sąd Najwyższy wskazał, że:</p> <p><i>„można jedynie rozważyć, czy wysokość kary w niniejszej sprawie spełnia wymogi wynikające z zasady proporcjonalności. Podstawę wymiaru kary stanowił przychód powódki, uzyskiwany ze sprzedaży różnych tytułów. Jest to co prawda zgodne z art. 102 ustawy, który mówi ogólnie o przychodzie przedsiębiorcy (a nie o przychodzie z rynku pozycji dominującej, rynku praktyki, itp.), ale zasada proporcjonalności sugeruje zrelatywizowanie wymierzonej kary pieniężnej do wysokości przychodów uzyskiwanych ze sprzedaży P.S., skoro sprzedaż tej gazety jest źródłem pozycji dominującej w niniejszej sprawie. Sprzedaż innych tytułów jest co najwyżej źródłem zasobów finansowych wzmacniających przewagę konkurencyjną nad innymi wydawcami i mogłaby być brana pod uwagę wówczas, gdyby powódce zarzucono stosowanie ceny rażąco niskiej, gdyż wtedy przychody uzyskiwane z działalności na innych rynkach byłyby wykorzystywane do finansowania antykonkurencyjnej działalności na rynku codziennej prasy sportowej”</i></p> <p>Podobnie w wyroku z dnia 17 września 2013 r. (sygn. akt VI ACa 200/13) Sąd Apelacyjny w Warszawie stwierdził, że:</p> <p><i>„Zgodnie z treścią art. 106 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć karę pieniężną, a zatem kary są wyłącznie fakultatywne. Prezes Urzędu, wydając decyzję o nałożeniu kary pieniężnej, działa w ramach uznania administracyjnego. Powinien on kierować się zasadą równości i proporcjonalności, jak również kryteriami określonymi w art. 111 ustawy. Kara (za stosowanie praktyk antykonkurencyjnych) powinna</i></p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Dokonać naruszenia przepisów sankcjonowanego nałożeniem kary pieniężnej mogą dokonać również podmioty niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi. Zmiana przychodu na przychód z działalności telekomunikacyjnej w praktyce uniemożliwiłaby nakładanie kar pieniężnych przez Prezesa UKE na część podmiotów. Jako przykład można podać bank naruszający przepis art. 172 Pt. Ponadto zasadnym jest aby wysokość kary nadal była uzależniona od możliwości finansowych danego podmiotu, na które ma wpływ całość przychodów.</p>	

			<p>pozostawać we właściwej proporcji do potencjału ekonomicznego sprawcy oraz korzyści, jakie osiągnął lub zamierzał osiągnąć”.</p> <p>Podsumowując, Izba postuluje nadanie art. 210 ust. 1 Pt następującego brzmienia: <i>„1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 209 ust. 1 i 11, nakłada Prezes UKE, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Decyzji o nałożeniu kary pieniężnej nie nadaje się rygoru natychmiastowej wykonalności.”.</i></p>	
Megaustawa				
	Meg aust awa	BCC	Proponowaną zmianę należy ocenić pozytywnie zarówno z punktu widzenia jednostek samorządu terytorialnego jak i użytkowników takich hot-spotów. Nowe przepisy starają się częściowo rozwiązać również problem wykluczenia cyfrowego.	Pozytywna ocena propozycji.
	Art. 6 i 7 Meg aust awy	PIIT Lewiatan KIGC	<ol style="list-style-type: none"> 1. Propozycja wykreślenia całego art. 3 pkt 3 (projektowanej ustawy o zmianie Pt i innych ustaw), który odnosi się do zniesienia decyzji Prezesa UKE w zakresie bezpłatnego dostępu do Internetu oraz wprowadzenia minimalnej prędkości bezpłatnej usługi w projektowanym rozporządzeniu, lub utrzymanie wymogu wydania zgody UKE, przy czym dzięki określeniu ramowych parametrów w rozporządzeniu byłaby to procedura uproszczona i przyspieszona. Propozycja wprowadzenia wzoru wniosku. 2. Propozycja zachowania przesłanki <i>niezaspokojenia zapotrzebowania użytkowników końcowych w zakresie dostępu do usług telekomunikacyjnych</i>, jako jednego z warunków dopuszczających możliwość uruchomienia przez JST usługi dostępu do Internetu, świadczonej bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa. 3. Należy doprecyzować pojęcie „miejsca publicznego”, które aktualnie nie jest zdefiniowane w przepisach prawa, wobec czego nie jest jasny jego zakres. Brak zdefiniowania tego pojęcia może prowadzić do nadużywania uprawnienia przez JST, a tym samym istotnego zagrożenia naruszenia warunków konkurencyjnych. 4. Delegacja ustawowa do wydania aktu wykonawczego powinna wskazywać obok uwzględnionego już interesu użytkowników końcowych również interes dostawców usług telekomunikacyjnych jako jedną z wytycznych. 5. Upoważnienie do wydania aktu wykonawczego w art. 7 ust. 1b: <ul style="list-style-type: none"> ○ należy uzupełnić o wskazanie parametrów maksymalnych, w tym odnoszących się do czasu trwania połączenia, a także maksymalnego wolumenu danych, z zastrzeżeniem w projektowanym art. 7 ust. 1a, że transmisja danych w ramach usługi 	<ol style="list-style-type: none"> 1. uwaga niezasadna – cel i zakres planowanych zmian w Megaustawie, których jednym z głównych założeń jest odstępianie od wydawania decyzji administracyjnych przez Prezesa UKE. 2. uwaga niezasadna – aktualnie również ta przesłanka nie jest rozstrzygana, jeśli działalność jest świadczona w miejscu publicznym, a takie jest założenie proponowanych zmian, że będą to usługi świadczone wyłącznie w miejscach publicznych. 3. Uwaga niezasadna Pojęcie „miejsca publicznego” nie budzi wątpliwości i dotychczas nie było konieczności jego definiowania. Jest w obecnym brzmieniu w ustawie od 2010 r. i nie budziło wątpliwości. 4. uwaga niezasadna –

		<p>nie może być niższa od prędkości minimalnej ani wyższa od prędkości maksymalnej;</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ należy uzupełnić o określenie sposobu uwzględnienia technicznych ograniczeń parametrów usługi w przypadku jej świadczenia w miejscu publicznym, ale posiadającym również charakter mieszkalny, np. place, skwery otoczone zabudową mieszkalną; ○ zwrot „prędkość” należy zastąpić zwrotem „szybkość”. <p>6. Warunki minimalne dostępu bezpłatnego, które będą określone w rozporządzeniu, muszą podlegać konsultacjom rynkowym w celu określenia takich parametrów usługi bezpłatnej, aby nie nastąpiło zaburzenie konkurencji na rynku bądź pojawienie się czynników zniechęcających do inwestycji w sieci NGA.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Warunki określone w planowanym rozporządzeniu powinny podlegać obowiązkowej cyklicznej weryfikacji (np. co 2 lata). W wyniku takiej weryfikacji powinno być dopuszczone ograniczenie parametrów usługi bezpłatnej w przypadku zidentyfikowania przypadków zaburzenia konkurencji bądź ograniczenia inwestycji prywatnych na skutek świadczenia bezpłatnych usług. <p>7. Prezes UKE powinien mieć prawo do wydania decyzji nakazującej zmianę parametrów usługi bezpłatnej na uzasadniony wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.</p> <p>8. Decyzje dotyczące świadczenia usługi bezpłatnej powinny być wydawane na określony czas (np. 2 lata). Po tym okresie następowałoby przedłużenie czasu świadczenia usługi bezpłatnej w przypadkach, gdy:</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ warunki ramowe określające parametry bezpłatnej usługi nie ulegną zmianie; ○ Prezes UKE nie zgłosił sprzeciwu. <p>9. Należy wzmocnić mechanizmy nadzoru UKE nad prowadzoną działalnością JST, w tym, w tym zasadne jest wprowadzenie możliwości nałożenia kar pieniężnych na podstawie art. 209 PT za prowadzenie działalności w sposób niezgodny z decyzją lub planowanym do wydania rozporządzeniem.</p>	<p>Należy zwrócić uwagę, iż usługa dotyczy wyłącznie miejsc publicznych i użytkownicy będą z niej korzystać okazjonalnie. Regulacja zatem nie zagraża interesom dostawców usług. Nie ma zatem potrzeby uzupełnienia delegacji.</p> <p>5. uwaga niezasadna – usługa nie może oddziaływać na mieszkańców w miejscu zamieszkania (budynki mieszkalne), gdyż będzie ograniczona wyłącznie do miejsc publicznych.</p> <p>6. Rozporządzenie będzie podlegało konsultacjom społecznym.</p> <p>7. uwaga niezasadna nie przewiduje się obowiązkowej, cyklicznej weryfikacji warunków określonych w rozporządzeniu. W przypadku zagrożenia dla rozwoju konkurencji na rynku usług dostępu do Internetu Prezes UKE może zaproponować zmianę rozporządzenia przez Ministra właściwego ds. informatyzacji w zakresie parametrów bezpłatnej usługi.</p> <p>8. uwaga niezasadna – nie ma możliwości modyfikacji przepływności ustalonej w drodze rozporządzenia.</p>
--	--	---	---

				<p>uwaga niezasadna – nie przewiduje się wydawania decyzji, również czasowych.</p> <p>9. uwaga niezasadna. Niecelowe jest nakładanie kar na jednostkę samorządu terytorialnego.</p>
Meg aust awa	Pracodaw cy RP	<p>Zastrzeżenia i wątpliwości budzi również propozycja zmian w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w wyniku których jednostki samorządu terytorialnego mogłyby bez potrzeby uzyskania decyzji (zgody) Prezesa UKE świadczyć usługę dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub za opłatą niższą niż cena rynkowa. Co więcej, w ramach wprowadzanego upoważnienia ustawowego Minister Cyfryzacji miałby określić jedynie minimalną, a nie maksymalną prędkość transmisji danych jaka miałaby być świadczona przez taką jednostkę. Istotną kwestią jest także wskazanie, iż usługa świadczona będzie mogła być przez JST tylko w miejscach publicznych – użyty w tym przypadku zwrot jest o tyle ważny, że nie ma jego ustawowej definicji.</p> <p>Niestety zdaje się, że projektodawca nie wziął pod uwagę kwestii konkurencyjności projektowanego rozwiązania dla sektora telekomunikacyjnego – świadczy o tym nie tylko samo brzmienie projektu czy uzasadnienia, ale przede wszystkim brak ujęcia tego problemu w ramach Oceny Skutków Regulacji zaproponowanych rozwiązań.</p> <p>Podkreślić należy, że tzw. hot-spoty jednostek samorządu terytorialnego będą bezpośrednio konkurowały z istniejącymi już usługami operatorów telekomunikacyjnych. Ponadto zważywszy na niejasną kwalifikację miejsca publicznego, ze względu na oparcie o usługę radiową, istnieje duże prawdopodobieństwo, że internet w oparciu o hot-spoty JST będzie dostępny nie tylko w miejscach użyteczności społecznej, ale również miejscach mieszkalnych, czy lokalach w których prowadzona jest działalność gospodarcza (ze względu na charakterystykę potocznie postrzeganych miejsc publicznych takich jak place, skwery itp. takie miejsca właściwie zawsze otoczone są budynkami o charakterze komercyjnym, czy to z przeznaczeniem mieszkalnym, czy na działalność gospodarczą), w których będzie bezpośrednią konkurencją dla komercyjnych usług operatorów telekomunikacyjnych.</p> <p>Wskazane powyżej wątpliwości podzielane były również przez Urząd Komunikacji Elektronicznej, który w październiku 2015 r. wskazywał, że „Podejmowanie przez JST działalności w zakresie usługi darmowego dostępu do Internetu zawsze będzie wywierać wpływ na rynek telekomunikacyjny. Oddziaływanie to z jednej strony może mieć charakter pozytywny, gdyż będzie przejawiać się między innymi zapewnieniem osobom wykluczonym cyfrowo możliwości korzystania z usługi dostępu do Internetu, czy też zwiększeniem zainteresowania technologiami</p>	<p>Uwaga niezasadna. Zgodnie z proponowanymi zmianami będą to usługi świadczone wyłącznie w miejscach publicznych.</p>	

			<p>informacyjno-komunikacyjnymi. Z drugiej strony taka działalność może jednak powodować stagnację lokalnego rynku telekomunikacyjnego oraz zakłócić rozwój konkurencji na tym rynku".</p> <p>W zakresie przedstawionej w projekcie propozycji, niezbędna jest ze strony Ministerstwa ponowna analiza z szczególnym uwzględnieniem możliwości naruszenia warunków konkurencyjnych na rynkach lokalnych, także z odniesieniem zarówno do ogółu rynku, jak i MŚP.</p> <p>W związku z zaproponowaną, pozbawioną faktycznej kontroli uprzedniej organu nadzorczego, możliwością świadczenia usług dostępu do Internetu, szczególnie biorąc pod uwagę propozycję dot. określenia jedynie minimalnych parametrów, niezbędna jest pogłębiona analiza skutków takiego rozwiązania.</p> <p>W naszej ocenie konieczne jest utrzymanie procedury decyzyjnej Prezesa UKE w kontekście świadczenia usługi dostępu do Internetu przez JST, z równoczesnym dookreśleniem maksymalnego parametru dot. prędkości transmisji, który dozwoli na korzystanie z podstawowych usług Internetu, jednak nie zakłóci konkurencyjności na rynkach lokalnych, szczególnie uwzględniając sytuację małych i średnich przedsiębiorców.</p>	
	Megaustawa	IAB	<p>Z kolei w kontekście propozycji zmian ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1537 z późn. zm.), zakładających likwidację decyzji dotyczących zgody na świadczenie przez jednostki samorządu terytorialnego usługi dostępu do Internetu, wskazujemy, że wprowadzone zmiany nie mogą zakłócać reguł uczciwej konkurencji, tj. świadczenia tego typu usług przez podmioty komercyjne, co jest także podkreślane w uzasadnieniu Projektu. Ograniczenie możliwości tworzenia publicznie dostępnych punktów dostępu do Internetu jedynie do „miejsc publicznych” zmniejsza ryzyko takich zakłóceń.</p> <p>Z drugiej jednak strony odformalizowanie procedury rozpoczęcia i dalszego prowadzenia takiej działalności przez jednostki samorządu terytorialnego może prowadzić do nadużyć i obniżenia opłacalności prowadzenia działalności przez usługodawców zapewniających dostęp do Internetu. Wprowadzenie takiej zmiany powinno podlegać więc okresowej ocenie zgodności z założonymi celami.</p>	Prezes UKE jako organ regulacyjny stale monitoruje stan rynku telekomunikacyjnego.
	Art. 6, 7 ust. 1 Megaustawy	PIKE	<ol style="list-style-type: none"> 1. Niecelowa i niesłuszna jest rezygnacja z wydawania zgód w drodze decyzji. 2. Propozycja przywrócenia przesłanki zaspokojenia zapotrzebowania użytkowników końcowych w zakresie dostępu do Internetu (art. 6 ust.1 Megaustawy). 	<p>uwaga niezasadna – cel i zakres planowanych zmian w Megaustawie, których jednym z głównych założeń jest odstępnie od wydawania decyzji administracyjnych przez Prezesa UKE.</p> <p>uwaga niezasadna – aktualnie również ta przesłanka nie jest rozstrzygana, jeśli działalność jest świadczona w</p>

			<p>3. Propozycja powrotu do rozwiązań dot. określenia wymagań dla bezpłatnej usługi świadczonej na potrzeby organów administracji publicznej.</p> <p>4. Zagrożenie dla konkurencyjności na rynku usług dostępu do Internetu – nowa bezpłatna usługa może okazać się atrakcyjniejszą od usługi rynkowej.</p> <p>5. Propozycja publikowania w BIP uzasadnienia spełnienia przez JST wymagań z aktualnego art. 6ust. 1 Megaustawy (czy jest zaspokojone zapotrzebowanie użytkowników końcowych w zakresie dostępu do Internetu).</p> <p>6. Propozycja wprowadzenia maksymalnej prędkości transmisji danych bezpłatnej usługi do rozporządzenia (aby bezpłatne usługi nie wyparły komercyjnych).</p>	<p>miejscu publicznym, a takie jest założenie proponowanych zmian, że będą to usługi świadczone wyłącznie w miejscach publicznych.</p> <p>uwaga niezasadna – nie ma potrzeby regulowania zasad świadczenia usług na własne potrzeby JST.</p> <p>uwaga niezasadna – usługi świadczone komercyjnie powinny być bardzo dobrej jakości i operatorzy powinni dążyć do podnoszenia jakości oferowanych przez siebie komercyjnych usług. Bezpłatna usługa nadal będzie miała charakter usługi okazjonalnej, dostępnej wyłącznie w miejscu publicznym.</p> <p>uwaga niezasadna – nie będzie konieczności spełniania tej przesłanki, a tym samym publikacji.</p> <p>Uwaga niezasadna - Propozycja nie może być przyjęta z uwagi na cel i zakres planowanych zmian w Megaustawie.</p>
Art. 30 ust. 5d Meg aust awy	KIKE	<p>W wyniku ostatniej nowelizacji przepisów Megaustawy, do art. 30 dodano ust. 1b precyzujący, że obowiązek zapewnienia dostępu do nieruchomości jest niezależny od tego, czy budynek został ukończony i czy rozpoczęto jego użytkowanie, choćby w budynku istniała lub była wykonywana inna instalacja telekomunikacyjna.</p> <p>Celem powyższego było zapewnienie przedsiębiorcom telekomunikacyjnym możliwości budowy infrastruktury światłowodowej już na etapie budowy budynku mieszkalnego, co miało zapewnić</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Artykuł 30 Megaustawy wprowadza obowiązek zapewnienia dostępu do nieruchomości w pierwszej kolejności poprzez zawarcie</p>	

		<p>jego przyszłym mieszkańcom dostęp do konkurencyjnych usług, a przedsiębiorcom telekomunikacyjnym umożliwić budowę swoich sieci na etapie wykańczania budynku. Przepis ten w praktyce pozostaje jednak martwy, bowiem, wobec długości trwania postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Komunikacji Elektrycznej, niemożliwym jest w praktyce przeprowadzenie postępowania administracyjnego i wydanie decyzji zanim zostaną sprzedane pierwsze lokale w inwestycji deweloperskiej.</p> <p>Należy w tym miejscu przypomnieć, iż z chwilą sprzedaży pierwszego lokalu, z mocy prawa powstaje wspólnota mieszkaniowa, która to od chwili jej powstania jest podmiotem obowiązany do zapewnienia dostępu do nieruchomości. Deweloper będący adresatem wniosku o udostępnienie nieruchomości i powstających budynków, a następnie będący stroną postępowania przestaje być jednocześnie podmiotem zobowiązany do zapewnienia dostępu w rozumieniu przepisów Megaustawy. Udostępniającym staje się automatycznie wspólnota mieszkaniowa.</p> <p>Negocjacje prowadzone przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z deweloperem nie wiążą powstałej po wyodrębnieniu się pierwszego lokalu wspólnoty mieszkaniowej, a co za tym idzie, w przedstawionym stanie faktycznym należałoby prowadzić je od nowa. Konieczne jest wówczas stwierdzenie, że przedsiębiorca telekomunikacyjny nie przeprowadził negocjacji z właścicielem nieruchomości, wobec czego postępowanie administracyjne, z uwagi na brak spełnienia ww. przesłanki, musi zakończyć się odmową udostępnienia nieruchomości.</p> <p>Tym samym, przepis art. 30 ust. 1b Megaustawy, mimo iż słuszny w swoim założeniu, w przypadku budynków deweloperskich nie znajduje praktycznego zastosowania, a negocjacje prowadzone na jego podstawie nie wiążą następcy dewelopera, tj. wspólnoty mieszkaniowej. Mając powyższe na uwadze, po powstaniu wspólnoty mieszkaniowej i w sytuacji, kiedy negocjacje wcześniej były prowadzone z deweloperem, przedsiębiorca telekomunikacyjny powinien mieć uprawnienie do skutecznego powołania się, na etapie postępowania administracyjnego przed Prezesem UKE, na rokowania prowadzone z deweloperem jako poprzednikiem prawnym nawet wtedy, kiedy dysponentem nieruchomości będzie już wspólnota mieszkaniowa.</p> <p>W celu rozwiązania opisanego problemu proponujemy, by zastosować konstrukcję sukcesji singularnej i w art. 30 ust. 5d Ustawy dodać zdanie drugie o następującym brzmieniu (zdanie podkreślone):</p> <p>5d. Umowa oraz decyzja w sprawie dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, są wiążące dla następców prawnych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętej tą umową lub decyzją oraz innych podmiotów władających tą nieruchomością. Negocjacje, o których mowa w ust. 5, podjęte z podmiotem uprawnionym do ich prowadzenia w chwili wystąpienia z wnioskiem o dostęp, o którym mowa w ust. 1 i 3 są wiążące dla jego następców prawnych.</p>	<p>umowy między podmiotem uprawnionym (właścicielem, użytkownikiem wieczystym i zarządcą nieruchomości) a przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. W szczególnych sytuacjach wskazanych w przepisie możliwe jest zastąpienie takiej umowy decyzją Prezesa UKE. W tym kontekście sytuacja, w której dostęp zostaje ustanowiony w drodze postępowania administracyjnego jest szczególnym przypadkiem wynikającym z przesłanek wskazanych w art. 30 Megaustawy. Ponadto, należy też zwrócić uwagę na obowiązek wyposażania na etapie budowy, nadbudowy, rozbudowy lub przebudowy budynków mieszkalnych wielorodzinnych, budynków zamieszkania zbiorowego oraz budynków użyteczności publicznej w instalację telekomunikacyjną umożliwiającą przyłączenie do publicznych sieci telekomunikacyjnych. Opisana więc w uwadze sytuacja dotyczy ograniczonej liczby przypadków. Zgodnie z wiedzą Ministerstwa Cyfryzacji do tej pory nie umorzono żadnego postępowania w związku ze wskazaną w uwadze przesłanką. Zaproponowana zmiana w art. 30 ust. 5d</p>
--	--	---	---

				<p>Megaustawy wprowadzałyby sukcesję co do postanowień przeprowadzonych negocjacji a następcą prawnym podmiotu upragnionego miałyby być związany przeprowadzonymi negocjacjami w sprawie dostępu do nieruchomości. Taki zapis wydaje się za daleko posunięty gdyż zakłada, że nowy podmiot nawet w przypadku niewystąpienia sytuacji konfliktowej nie miałby możliwości ukształtowania warunków współpracy z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. Zmiana taka może w konsekwencji być też niekorzystna dla samego przedsiębiorcy gdyż negocjacje przeprowadzone z nowym podmiotem mogłyby zakończyć się zawarciem umowy a przedstawione przez ten podmiot warunki okazać się bardziej korzystne dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.</p>
Art. 30 ust. 7 i 9 Megaustawy	KIKE	<p>Z dniem 1 stycznia 2017 r., ustawą z dnia 9 czerwca 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 903) dodano do art. 30 Megaustawy ust. 7-9, których celem było wdrożenie do polskiego porządku prawnego przepisów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej (dalej Dyrektywa kosztowa) w zakresie nałożenia na właścicieli budynków wielomieszkańczych obowiązku wyposażenia budynków w szybką sieć telekomunikacyjną (min. 30 Mb/s) podczas remontu.</p> <p>Jednakże, wedle treści przepisów Megaustawy, wymóg ten dotyczy tylko przypadku rozbudowy, nadbudowy lub przebudowy budynku związanej z rozbudową, nadbudową lub przebudową instalacji technicznej wewnątrz budynku. Natomiast Dyrektywa w art. 2 pkt 9 pojęcie „generalnych prac remontowych” definiuje znacznie szerszej. Pod tym pojęciem rozumie się</p>	<p>Uwaga częściowo zasadna</p> <p>Zarzut postawiony w uwadze o braku implementacji w Megaustawie przepisów dyrektywy oraz zawężeniu pojęcia „pozwolenia” jest bezzasadny. Błędnie wskazano, że w związku ze zmianą PB i wprowadzeniem dla niektórych prac procedury zgłoszenia, odpadł w takich sytuacjach wymóg wyposażenia</p>	

		<p>roboty budowlane lub inżynieryjno-budowlane w obiekcie użytkownika końcowego, obejmujące modyfikacje konstrukcyjne całej wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej lub jej znacznej części i wymagające pozwoleń na budowę. Trzeba jednak wziąć przy tym pod uwagę definicję pojęcia „pozwoleń”, które w Dyrektywie kosztowej zdefiniowane jest w art. 2 pkt 10 jako bezpośrednia lub pośrednia decyzja właściwego organu będąca wynikiem procedury, zgodnie z którą przedsiębiorstwo jest zobowiązane do podjęcia kroków w celu zgodnego z prawem wykonania robót budowlanych lub inżynieryjno-budowlanych.</p> <p>Zdaniem Izby, definicja z Dyrektywy kosztowej nie obejmuje wyłącznie przypadków, gdy wymagane jest pozwolenie na budowę, lecz również sytuacje, gdy wykonywane roboty budowlane wymagają podjęcia innych kroków o charakterze administracyjnoprawnym. Takim przypadkiem jest funkcjonująca w polskim ustawodawstwie instytucja zgłoszenia robót budowlanych. Procedura zgłoszeniowa (jako procedura pośrednia), w wyniku kilku ostatnich nowelizacji przepisów ustawy Prawo budowlane z dnia 7 lipca 1994 r. (t. jedn. Dz.U. z 2017 r. poz. 1332; dalej PB) obejmuje coraz większą grupę robót budowlanych, w przypadku których uprzednio konieczne było uzyskanie pozwolenia na budowę.</p> <p>Innymi słowy, do tej pory polski ustawodawca nie wdrożył postanowień Dyrektywy kosztowej w pełnym zakresie i ograniczył jej zastosowanie wyłącznie do sytuacji, w których konieczne jest uzyskanie pozwolenia na budowę, zawężając przy tym w sposób nieuprawniony zawartą w Dyrektywie definicję pojęcia „pozwoleń”.</p> <p>W praktyce, niezwykle rzadko będzie dochodzić do sytuacji, w których inwestor będzie występował z wnioskiem o wydanie pozwolenia na budowę dotyczącego rozbudowy, nadbudowy lub przebudowy budynku mieszkalnego wielorodzinnego, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku użyteczności publicznej związanej z rozbudową, nadbudową lub przebudową instalacji technicznej wewnątrz budynku.</p> <p>Powyższe wynika z tego, że prace związane z modyfikacjami instalacji technicznej budynku nie wymagają dopełnienia takich formalności. Zgodnie bowiem z art. 29 ust. 2 pkt 1 oraz 1aa PB, pozwolenia na budowę nie wymaga wykonywanie robót budowlanych polegających na: (1) remoncie obiektów budowlanych oraz (1aa) przebudowie budynków, innych niż budynki, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem ich przegród zewnętrznych oraz elementów konstrukcyjnych, a także z wyłączeniem budynków, których projekty budowlane wymagają uzgodnienia pod względem ochrony przeciwpożarowej. W obu tych przypadkach konieczne jest jedynie dokonanie zgłoszenia prowadzenia robót budowlanych.</p> <p>Mając na uwadze, że niemal wszystkie prace obejmujące modyfikacje konstrukcyjne w obrębie infrastruktury technicznej mieścić się będą w zakresie pojęcia remontu (odtworzenie stanu pierwotnego z dopuszczeniem innych materiałów budowlanych niż użyto w stanie pierwotnym) bądź będą polegały na przebudowie budynku bez konieczności ingerencji w przegrody zewnętrzne i elementy konstrukcyjne, to w zasadzie nigdy nie dojdzie do powstania obowiązku, o którym mowa w art. 30 ust. 8 Megaustawy, bowiem prace te nie będą wymagały uzyskania</p>	<p>budynków w szybką sieć telekomunikacyjną. Obowiązek, o którym mowa w uwadze wynika bowiem z art. 30 ust. 7 Megaustawy a nie jak błędnie wskazano z art. 30 ust. 8 Megaustawy. Zgodnie z art. 30 ust. 7 Megaustawy:</p> <p><i>„Jeżeli użytkowany budynek mieszkalny wielorodziny, budynek zamieszkania zbiorowego lub budynek użyteczności publicznej nie jest wyposażony w instalację, o której mowa w ust. 6, właściciel jest obowiązany wyposażyć budynek w taką instalację w przypadku rozbudowy, nadbudowy lub przebudowy budynku związanej z rozbudową, nadbudową lub przebudową instalacji technicznej wewnątrz budynku”.</i> We wskazanym przepisie brak jest wymogu by dane roboty były wykonywane w ramach procedury pozwolenia na budowę.</p> <p>Obowiązek wyartykułowany w tym ustępie dotyczy zarówno robót, dla których przewidziano procedurę pozwolenia budowlanego jak również takich, dla których przewidziano procedurę zgłoszenia. Natomiast artykuł 30 ust. 8 Megaustawy odnosi się do wymagań formalnych, jakie należy spełnić w przypadku występowania z wnioskiem o pozwolenie na</p>
--	--	---	---

		<p>pozwolenia na budowę w rozumieniu przepisów PB. Przepis art. 30 ust. 7-9 w obecnym kształcie jest martwy, a implementacja postanowień Dyrektyw kosztowej do przepisów prawa krajowego została przeprowadzona w sposób nieprawidłowy, mając na względzie brak weryfikacji uregulowań i wymogów stawianych w PB dla poszczególnych rodzajów robót budowlanych. Zdaniem KIKE, aby przepisy art. 30 ust. 7-9 Megaustawy nabrały praktycznego znaczenia i mogły zostać zastosowane, należy zmodyfikować je w taki sposób, by dotyczyły one również remontu budynku i obejmowały wszelkie prace wykonywane przez inwestora, na które wymagane jest nie tylko pozwolenie na budowę, ale również zgłoszenie. Będzie to również odpowiadało treści definicji „pozwolenia” ujętego w Dyrektywie kosztowej. <u>Wobec powyższego, Izba postuluje zmianę treści art. 30 ust. 8 Megaustawy na następującą:</u> W przypadku gdy inwestor występuje z wnioskiem o pozwolenie na budowę bądź dokonuje zgłoszenia dotyczącego dotyczącego rozbudowy, nadbudowy, lub przebudowy lub remontu budynku mieszkalnego wielorodzinnego, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku użyteczności publicznej związanej z rozbudową, nadbudową, lub przebudową lub remontem instalacji technicznej wewnątrz budynku, a: 1) budynek jest wyposażony w instalację, o której mowa w ust. 6, do wniosku o pozwolenie na budowę lub zgłoszenia dołącza się oświadczenie, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o istnieniu w budynku takiej instalacji; 2) budynek nie jest wyposażony w instalację, o której mowa w ust. 6, wnioskiem lub zgłoszeniem należy objąć również budowę takiej instalacji. Wówczas rozwiązanie przewidziane w Dyrektywie kosztowej, jak dotąd nie w pełni wdrożone do przepisów krajowych, zostanie w pełni zaimplementowane, a nowe przepisy nabiorą praktycznego znaczenia i przyczynią się do zwiększenia dostępności do usług świadczonych z wykorzystaniem szybkiej sieci telekomunikacyjnej oraz wypełnienia obowiązków wynikających z Europejskiej Agendy Cyfrowej.</p>	<p>budowę dotyczącą rozbudowy, nadbudowy lub przebudowy budynku mieszkalnego wielorodzinnego, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku użyteczności publicznej związanej z rozbudową, nadbudową lub przebudową instalacji technicznej wewnątrz budynku. Należy podkreślić, że tryb dokonania zgłoszenia dotyczącego robót budowlanych jest trybem uproszonym, a więc wprowadzanie dla niego dodatkowych wymogów formalnych jest zaprzeczeniem tej idei, a także jednego z celów dyrektywy kosztowej, tj. likwidacji uciążliwych procedur administracyjnych dotyczących udzielania zezwoleń. Z kolei rozumiejąc stanowisko Izby, reprezentującej część środowiska przedsiębiorców telekomunikacyjnych, wskazując na przedmiotowy problem jako wynikające z dyrektywy kosztowej wąskie gardło dotyczące rozmieszczania sieci wewnątrz budynków, <u>Ministerstwo Cyfryzacji popiera wprowadzenie postulowanej zmiany w art. 30 ust. 8 Megaustawy, jednak nastąpi to przy okazji najbliższej nowelizacji megaustawy.</u></p>
--	--	--	---

	Prze pisy końcowe - sąd polubowny	BCC	Konieczne jest szczegółowe uregulowanie kwestii zakończenia sądów polubownych. W związku z zapisem, że wnioski, które wpłyną po dniu ogłoszenia ustawy zostawia się bez rozpoznania. W związku z tym powinien zostać wprowadzony obowiązek informacyjny wobec wnioskodawców o wprowadzeniu nowych przepisów z pouczeniem o przysługujących im możliwościach rozwiązania sporu. Również termin 3 miesięczny na rozstrzygnięcie sporów, które się toczą przed sądem polubownym może okazać się terminem za krótkim i wpłynąć na jakość pracy sądów, a tym samym jakość i prawidłowość wyników postępowań. Warto przypomnieć, że traci moc Rozporządzenie MC w sprawie określenia regulaminu organizacji i działania stałych polubownych sądów konsumenckich przez Prezesie UKE.	Uwaga zasadna.
	Prze pisy końcowe – sąd polubowny	FK	Odnosząc się do zmian zaproponowanych w Art. 5 prezentowanego projektu, szczególną uwagę należy zwrócić na ust. 3: „Wnioski o rozpatrzenie sporu, które wpłyną do stałych polubownych sądów konsumenckich po dniu ogłoszenia niniejszej ustawy pozostawia się bez rozpatrzenia.” Problematyka pozostawienia podania bez rozpoznania jest kluczowa, nie tylko z punktu widzenia wszczęcia postępowania, ale także przesądza o jego prawidłowym przebiegu. Przedstawiona zmiana przepisów stoi w sprzeczności z przepisami ustawy z 14.6.1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 1257; dalej: KPA). Przewidziane w trybie art. 64 KPA pozostawienie pisma bez rozpoznania związane jest bowiem z zawiadomieniem (w formie pouczenia) składającego podanie konsumenta o statusie sprawy. Konsument, którego pismo pozostałoby bez rozpatrzenia, nie uzyskałby informacji zwrotnej na temat stanu swojej sprawy. Powodowałoby to nieprawidłowości informacyjne oraz rodziło wątpliwości, co do rzetelności i sprawności działania organów w kontakcie z interesantami.	Uwaga zasadna.
Vacatio legis				
	VAC ATIO LEGI S	Pracodawcy RP Lewiatan	<p>Postulujemy zmianę projektowanego art. 10 tak, aby przepisy dotyczące usług o podwyższonej opłacie (tj. art. 1 pkt 12) – 15), pkt 18), pkt 26) projektu), wchodziły w życie w terminie przynajmniej 9 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy (zamiast wskazanej „na sztywno” daty 1 stycznia 2018 r.). Potrzeba wprowadzenia zmiany wynika z faktu, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> Dostosowanie się przez dostawców usług telekomunikacyjnych do projektowanych zmian będzie wymagało poważnych zmian w systemach IT i sieciach telekomunikacyjnych. Bardzo prawdopodobne jest, iż wprowadzenie zmian będzie wymagało wyłączenia i ponownego uruchomienia niektórych modułów i systemów IT (analogicznie do większości zmian w oprogramowaniu). Jednocześnie zmiany systemowe o tak dużych rozmiarach muszą być wprowadzane w sposób gwarantujący ciągłość i wysoką jakość usług świadczonych dla abonentów, jak również bezpieczeństwo i stabilność działania systemów dostawcy usług. Natomiast święta Bożego Narodzenia i Nowy Rok to okres, w którym abonenci najintensywniej korzystają z usług telekomunikacyjnych, co wiąże się z najwyższym obciążeniem sieci i systemów IT przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Z tego też względu w okresie grudzień 	Przewidziano przepis przejściowy.

			<p>- styczeń przedsiębiorcy telekomunikacyjni, co do zasady powstrzymują się od wprowadzania większych zmian w systemach, gdyż powodowałoby to niepotrzebne ryzyko zarówno dla sieci jak i abonentów. Co więcej, święta Bożego Narodzenia i Nowy Rok dni ustawowo wolne od pracy i tradycyjnie okres urlopowy, co nie sprzyja wprowadzaniu poważnych zmian systemowych, które z oczywistych powodów wymagają wzmożonej pracy wielu osób.</p> <p>Przepisy zawarte w projekcie ustawy niewątpliwie będą się zmieniały na kolejnych etapach prac legislacyjnych, zarówno na etapie prac rządowych jak i na etapie prac parlamentarnych. Proces legislacyjny w przypadku projektu ustawy zajmuje zazwyczaj kilka miesięcy (od publikacji projektu do jego uchwalenia przez Sejm). W efekcie może się okazać, że projekt zostanie uchwalony przez Sejm w grudniu 2017 r., co pozostawi adresatom norm zbyt mało czasu na wdrożenie niezbędnych zmian systemowych i innych prac dostosowawczych. Jednocześnie nie ma możliwości, aby rozpocząć i zakończyć szeroko zakrojone, kosztowne zmiany systemowe w oparciu tylko i wyłącznie o projekt ustawy.</p>	
	VAC ATIO LEGI S	ZPP	<p>Kolejna istotna kwestia to ustalenie odpowiedniego okresu vacatio legis dla proponowanych zmian. Jak wskazywaliśmy powyżej, proponowane regulacje stanowią istotną zmianę w stosunku do obowiązujących przepisów i ich wdrożenie wymaga istotnych zmian w systemach bilingowych, w systemach technicznych oraz procesach operacyjnych operatorów oraz dostawców usług. Powyższe zmiany wymagają zmian lub nowych umów z dostawcami sprzętu, przygotowania zmian w urządzeniach oraz w oprogramowaniu, a następnie przeprowadzenia procesów wdrożeniowych, procedur testowych i wreszcie uruchomienia nowych rozwiązań dla użytkowników. Każdy z tych procesów zajmuje co najmniej kilka miesięcy, a część z nich jest całkowicie niezależna od dostawców usług, ale jest warunkowana możliwościami dostawców sprzętu. Wdrożenie jakichkolwiek zmian dla uczciwych i rzetelnych małych i średnich przedsiębiorstw będących dostawcami tzw. „kontentu” jest wyzwaniem organizacyjnym wymagającym zaangażowania niedostępnych na co dzień zasobów. Dlatego też okres vacatio legis powinien wynosić co najmniej 12 miesięcy.</p>	Przewidziano przepis przejściowy.
	VAC ATIO LEGI S	PIIT	<p><i>Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r., z wyjątkiem:</i></p> <p><i>1) art. 1 pkt 2 lit. b tiret drugie, art. 1 pkt 21-23 art. 4 i 9, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy;</i></p> <p><i>2) art. 3 i 7, które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia ustawy;</i></p> <p>3) art. 1 pkt 12 – 15, pkt 18 oraz pkt 26, które wchodzi w życie w po upływie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.</p> <p>Postulujemy zmianę projektowanego art. 10 tak, aby przepisy dotyczące usług o podwyższonej opłacie (tj. art. 1 pkt 12) – 15), pkt 18), pkt 26) Projektu), wchodziły w życie w terminie 9</p>	Przewidziano przepis przejściowy.

			<p>miesiący od dnia ogłoszenia ustawy (zamiast wskazanej „na sztywno” daty 1 stycznia 2018 r.). Potrzeba wprowadzenia zmiany wynika z faktu, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Dostosowanie się przez dostawców usług telekomunikacyjnych do projektowanych zmian będzie wymagało poważnych zmian w systemach IT i sieciach telekomunikacyjnych. Bardzo prawdopodobne jest, iż wprowadzenie zmian będzie wymagało wyłączenia i ponownego uruchomienia niektórych modułów i systemów IT (analogicznie do większości zmian w oprogramowaniu). Jednocześnie zmiany systemowe o tak dużych rozmiarach muszą być wprowadzane w sposób gwarantujący ciągłość i wysoką jakość usług świadczonych dla abonentów, jak również bezpieczeństwo i stabilność działania systemów dostawcy usług. Natomiast święta Bożego Narodzenia i Nowy Rok to okres, w którym abonenci najintensywniej korzystają z usług telekomunikacyjnych, co wiąże się z najwyższym obciążeniem sieci i systemów IT przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Z tego też względu w okresie grudzień - styczeń przedsiębiorcy telekomunikacyjni co do zasady powstrzymują się od wprowadzania większych zmian w systemach, gdyż powodowałyby to niepotrzebne ryzyko zarówno dla sieci jak i abonentów. Co więcej, święta Bożego Narodzenia i Nowy Rok dni ustawowo wolne od pracy i tradycyjnie okres urlopowy, który wybitnie nie sprzyja wprowadzaniu poważnych zmian systemowych, które z oczywistych powodów wymagają wzmożonej pracy wielu osób. 2. Przepisy zawarte w projekcie ustawy niewątpliwie będą się zmieniały na kolejnych etapach prac legislacyjnych, zarówno na etapie prac rządowych jak i na etapie prac parlamentarnych. Proces legislacyjny w przypadku projektu ustawy zajmuje zazwyczaj kilka miesięcy (od publikacji projektu do jego uchwalenia przez Sejm). W efekcie może się okazać, że projekt zostanie uchwalony przez Sejm w grudniu 2017 r., co pozostawi adresatom norm zbyt mało czasu na wdrożenie niezbędnych zmian systemowych i innych prac dostosowawczych. Jednocześnie nie ma możliwości, aby rozpocząć i zakończyć szeroko zakrojone, kosztowne zmiany systemowe tylko i wyłącznie bazując na projekcie ustawy, który jak wiadomo będzie się zmieniał na kolejnych etapach prac legislacyjnych. 	
VAC ATIO LEGI S	Teleaudio , Mobiltek, Digital Virgo	<p>Wejście w życie ustawy oraz termin realizacji obowiązków aktualizacji zgłoszeń Ostatnią istotną kwestią jest data wejścia w życie znowelizowanych przepisów. Należy podkreślić, że nowelizacja przynosi istotne zmiany, które wymagają zmian zarówno w systemach i narzędziach informatycznych integratorów usług (zależnych także od rozwiązań jakie wypracują operatorzy telekomunikacyjni), jak i zmiany otoczenia prawnego tj. umów z operatorami telekomunikacyjnymi, jak i podmiotami dostarczającymi treści. Wszystkie te czynności są czasochłonne i potrzebny jest okres co najmniej 8-10 miesięcy na realizację tych zadań. Stąd też zwracamy się z prośbą, aby nowe przepisy otrzymały co najmniej 10 miesięczny okres na wdrożenie.</p>	Przewidziano przepis przejściowy.	

			<p>Dodatkowo podkreślamy, że okres przewidziany w art. 6 ust. 1 projektu na dokonanie aktualizacji zgłoszeń jest niewystarczający. Nawet zakładając komunikację w sposób opisany w niniejszym stanowisku potrzebne jest co najmniej 90 dni na prawidłowe dokonanie aktualizacji. Gdyby kanały komunikacji miały pozostać zgodnie z propozycją w projekcie to nawet ten okres może okazać się zbyt krótki. Zwracamy również uwagę, że początkiem biegu terminu w art. 6 ust. 1 powinna być data wydania przepisów wykonawczych o których mowa w art. 65 ust. 2c Pt. Wskazujemy, że ze względu na rygor jakim jest wykreślenie danej usługi, wydłużenie tych terminów jest niezbędne.</p>	
VAC ATIO LEGI S	IAA	<p>Okres wejścia w życie nowych przepisów</p> <p>Usługi o podwyższonej opłacie są świadczone w bardzo skomplikowanych modelach, gdzie występuje dostawca usług telekomunikacyjnych, integrator usług o podwyższonej opłacie i wreszcie podmiot realizujący dodatkowe świadczenie. To oznacza, że na każdym z w/w poziomów konieczne jest podjęcie działań w celu wdrożenia nowych przepisów. Proces ten nie dzieje się równocześnie, ale z reguły najpierw przepisy wdrażają dostawcy usług telekomunikacyjnych (często takie wdrożenie zajmuje prawie cały okres przewidziany w przepisach na dostosowanie do nowego prawa), następnie integratorzy usług, a dopiero na końcu podmioty realizujące dodatkowe usługi. Wynika to ze skali działalności i będącej jej konsekwencją siły rynkowej poszczególnych grup podmiotów. Integratorzy dostosowują się do rozwiązań oferowanych przez dostawców usług telekomunikacyjnych, a podmioty ostatniej grupy – do rozwiązań integratorów. Dlatego bez odpowiedniego czasu na wdrożenie nowych przepisów szczególnie podmioty realizujące dodatkowe usługi mogą mieć problem z dostosowaniem się do nowych przepisów na czas.</p> <p>Biorąc powyższe pod uwagę wnioskujemy, by nowe przepisy weszły w życie po 9 miesiącach.</p>	Przewidziano przepis przejściowy.	
OSR – część uwag w tym zakresie znajduje się przy uwagach do przepisów				
Uwa ga do OSR	KIGC	<p>KIGC jako branżowa izba gospodarcza nie może przejść obojętnie wobec załączonej wraz z projektem ustawy Oceny Skutków Regulacji. Przedstawiana wraz z projektem aktu prawnego Ocena powinna podsumowywać proces analizy dokonanej przez projektodawcę pod kątem zaproponowanych sposobów rozwiązania problemu i konsekwencji wprowadzenia regulacji, w związku z czym w założeniu stanowi element procesu stanowienia dobrej jakości prawa.</p> <p>Przedstawiona Ocena Skutków Regulacji jest niepełna. W punkcie 4 – Podmioty, na które oddziałuje projekt np. w odniesieniu do grupy przedsiębiorców telekomunikacyjnych w zakresie oddziaływania odnotowuje bardzo ogólnie zmiany przepisów regulujących świadczenie usług – wydaje się, że jest to zbyt oględne podejście do zaproponowanych w ramach projektu szczegółowych zmian w wielu zakresach i zasięgu ich oddziaływania. Również punkt 7 – Wpływ</p>	<p>Nie przewiduje się negatywnego wpływu na przedsiębiorców jeśli usługa będzie świadczona w miejscach publicznych, będą z niej korzystali użytkownicy okazjonalnie a nie w sposób ciągły co nie powinno powodować rezygnacji z ofert dostawców usług komercyjnych.</p>	

			<p>na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczości, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, nie wskazuje żadnego wpływu w ujęciu pieniężnym, pomimo iż z daleko idących propozycji zawartych w projekcie takowe wynikną chociażby w zakresie zaadresowanych powyżej uwag dot. usług premium rate czy liberalizacji przepisów dot. hot-spotów jednostek samorządu terytorialnego (art. 3, art. 6-7 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych). W ujęciu niepieniężnym ujęto jedynie pozytywny aspekt wynikający z wprowadzenia formy dokumentowej jako zmniejszenie papierowego obiegu dokumentów i ilości procedur, nie ujmując jednocześnie zwiększenia procedur implementacyjnych w zakresie propozycji dot. metod pomiaru usług dostępu do internetu (art. 62b, art. 209 ust. 1 pkt 14b Pt), czy wdrożenia obowiązków wynikających z obowiązków dot. premium rate (np. art. 64 ust. 5, art. 64a, art. 64b, art. 209 ust. 1 pkt 14a PT).</p> <p>Z powyższym względów KIGC postuluje o uzupełnienie Oceny Skutków Regulacji do przedstawionego projektu, tak aby odzwierciedlała ona pełne oddziaływanie na sytuację ekonomiczną i konkurencyjną przedsiębiorców.</p>	
	Uwaga do OSR	PIIT	<p>W punkcie 7 OSR:</p> <ol style="list-style-type: none"> W ujęciu pieniężnym: brakuje jakichkolwiek danych na temat negatywnego wpływu projektowanych regulacji na sektor przedsiębiorstw. Jak już wskazano powyżej projektowane regulacje w zakresie zmian dotyczących świadczenia usług o podwyższonej opłacie nieuchronnie pociągną za sobą negatywne skutki finansowe dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz podmiotów realizujących dodatkowe świadczenie, których część, w szczególności małych i średnich, będzie musiała zakończyć działalność. Do podstawowych i najbardziej oczywistych negatywnych skutków finansowych należą: <ul style="list-style-type: none"> ➤ zmniejszenie blisko o połowę przychodów z usług o podwyższonej opłacie wraz ze wzrostem kosztów świadczenia takich usług; ➤ koszty zmian systemowych, dostosowujących systemy IT i sieci przedsiębiorców telekomunikacyjnych do projektowanych zmian; <p>W związku z powyższym zwracamy uwagę na konieczność uzupełnienia OSR w tym punkcie konkretnymi danymi finansowymi.</p> <p>Dodatkowo brakuje wyliczeń jak spadek przychodów z usług o podwyższonej opłacie wpłynie na finanse publiczne. Według szacunków operatorów telekomunikacyjnych zmniejszenie wpływów z samego VAT może być liczone w dziesiątkach mln zł.</p> W ujęciu niepieniężnym: poza opisem pozytywnego wpływu wynikającego ze zmian w zakresie formy zawierania i dokonywania i zmian warunków umowy oraz większej ochrony abonentów na rynku usług o podwyższonej opłacie, brakuje rzetelnego opisu 	OSR będzie uzupełniany

			<p>negatywnego wpływu zmian w zakresie usług o podwyższonej opłacie na sektor przedsiębiorstw (szereg takich negatywnych konsekwencji zostało opisanych w powyżej przedstawionych uwagach).</p> <p>W związku z powyższym zwracamy uwagę na konieczność uzupełnienia OSR w tym punkcie o rzetelny opis wpływu (zarówno pozytywnego jak i negatywnego) projektowanych zmian na sektor przedsiębiorców telekomunikacyjnych i usług o podwyższonej opłacie.</p>	
Dodatkowe propozycje nowelizacji wykraczające poza zakres projektu skierowanego do konsultacji				
	Uwagi ogólne do innych przepisów Pt	PIIT	<p>Nadużycia telekomunikacyjne</p> <p>Należy podkreślić, że bez wsparcia organów administracji jakakolwiek próba wyeliminowania nadużyć w telekomunikacji może nie przynieść oczekiwanych skutków. Działalność taka - niezdefiniowana przez prawo, jako nielegalna- nosi znamiona działalności telekomunikacyjnej jedynie z nazwy i nie ma nic wspólnego z przyjętymi w obrocie gospodarczym regułami oraz dobrymi praktykami. Charakter tej działalności ma na celu uzyskanie nieuzasadnionych korzyści materialnych, powodujących wyrządzenie szkody przedsiębiorcom telekomunikacyjnym. Zjawisko „nadużyć telekomunikacyjnych” od dłuższego czasu jest przedmiotem wielu dyskusji prowadzonych w środowisku telekomunikacyjnym. Praktycznie każdy przedsiębiorca telekomunikacyjny realizuje samodzielnie działania w zakresie zwalczania nadużyć telekomunikacyjnych dzięki czemu wypracowane zostały własne metody działania, na które składają się stosowane procedury, technologie oraz zespoły pracownicze. <u>Niestety samo wdrażanie indywidualnych działań nie jest wystarczające wobec braku odpowiednich rozwiązań systemowych.</u> Zjawisko nadużyć dotyczy nie tylko przedsiębiorców telekomunikacyjnych, ale również użytkowników końcowych, którzy stają się ofiarami takich nadużyć. Ponadto, nadużycie telekomunikacyjne polegające na ingerencji w numer abonenta A uniemożliwia identyfikację abonenta inicjującego połączenia, co ma istotne znaczenia dla realizacji obowiązków przez uprawnione podmioty (służby).</p> <p>Należy jednocześnie podkreślić, iż sprawcami niektórych nadużyć telekomunikacyjnych są podmioty podszywające się pod abonentów, a więc osoby albo organizacje, które kupują usługi telekomunikacyjne oraz organizują swoją działalność w taki sposób, aby w sposób nieuczciwy generować sztuczny ruch i zarabiać na tak generowanym ruchu telekomunikacyjnym, ukrywając się pod płaszczkiem przeciętnego abonenta. Takie osoby (a najprawdopodobniej grupy osób) wykorzystują coraz bardziej zaawansowane i wyrafinowane narzędzia i mechanizmy służące oszukiwaniu systemów dostawców usług telekomunikacyjnych przeznaczonych do wychwytywania ruchu, którego specyfika może świadczyć o nadużyciach telekomunikacyjnych,</p>	<p>Zagadnienie dotyczy wielu płaszczyzn (aspekty hurtowe, konsumenckie, techniczne i kontrolne), co wymaga dalszych dyskusji z całym rynkiem w celu doprecyzowania i kompleksowego podejścia do tematu. Proponuje się wydzielenia tego zagadnienia do omówienia w zespole roboczym.</p>

		<p>Mając powyższe na uwadze, działania strategiczne powinny koncentrować się na realizacji trzech podstawowych celów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • należyte wykonywanie obowiązków na rzecz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym wiarygodne pozyskiwanie informacji istotnych z punktu widzenia bezpieczeństwa publicznego • ochrona przedsiębiorstw telekomunikacyjnych przed stratami finansowymi oraz • ochrona uczciwych użytkowników końcowych przed oszustwami odbywającymi się w sieci telekomunikacyjnej. <p>Realizacja tych celów oznacza podjęcie działań w obszarze ex-ante, aby stworzyć warunki do stałej współpracy operatorów telekomunikacyjnych oraz administracji państwowej pozwalającej na ograniczenie prawdopodobieństwa pojawienia się nadużyć telekomunikacyjnych. Ponadto, niezbędne jest stworzenie warunków do działań typu ex-post, podejmowanych w momencie wystąpienia nadużycia, aby jak najszybciej przerwać przepływ środków finansowych do podmiotów organizujących nielegalną aktywność.</p> <p>W ocenie PIIT, tylko podjęcie usystematyzowanych działań ze strony wszystkich zainteresowanych podmiotów (sektor publiczny i prywatny) pozwoli zbudować „odporność” całego sektora na zjawisko nadużyć telekomunikacyjnych w długim okresie.</p> <p>Przechodząc do analizy zidentyfikowanych obszarów działania, pragniemy podkreślić, iż każde takie działanie powinno zostać poddane dyskusji/ocenie pod kątem efektywności/skuteczności, a także zachowania równowagi relacji między operatorami oraz operatorami i użytkownikami końcowymi.</p> <p>Niezmiernie ważne jest, aby proponowane w załączeniu zmiany warunków regulacyjnych prowadziły do stałej poprawy efektywności stosowanych przez operatorów metod działania walki z nadużyciami, oraz dały skuteczniejsze narzędzia organom Państwa w zwalczaniu tych nadużyć.</p>	
Uwagi ogólne do innych przepisów Pt	PIIT	<p>Nadużycia telekomunikacyjne</p> <p>Należy podkreślić, że bez wsparcia organów administracji jakakolwiek próba wyeliminowania nadużyć w telekomunikacji może nie przynieść oczekiwanych skutków. Działalność taka - niezdefiniowana przez prawo, jako nielegalna- nosi znamiona działalności telekomunikacyjnej jedynie z nazwy i nie ma nic wspólnego z przyjętymi w obrocie gospodarczym regułami oraz dobrymi praktykami. Charakter tej działalności ma na celu uzyskanie nieuzasadnionych korzyści materialnych, powodujących wyrządzenie szkody przedsiębiorcom telekomunikacyjnym. Zjawisko „nadużyć telekomunikacyjnych” od dłuższego czasu jest przedmiotem wielu dyskusji prowadzonych w środowisku telekomunikacyjnym. Praktycznie każdy przedsiębiorca telekomunikacyjny realizuje samodzielnie działania w zakresie zwalczania nadużyć</p>	Zagadnienie dotyka wielu płaszczyzn (aspekty hurtowe, konsumenckie, techniczne i kontrolne), co wymaga dalszych dyskusji z całym rynkiem w celu doprecyzowania i kompleksowego podejścia do tematu. Proponuje się wydzielenia tego zagadnienia do omówienia w zespole roboczym.

		<p>telekomunikacyjnych dzięki czemu wypracowane zostały własne metody działania, na które składają się stosowane procedury, technologie oraz zespoły pracownicze. <u>Niestety samo wdrażanie indywidualnych działań nie jest wystarczające wobec braku odpowiednich rozwiązań systemowych</u>. Zjawisko nadużyć dotyka nie tylko przedsiębiorców telekomunikacyjnych, ale również użytkowników końcowych, którzy stają się ofiarami takich nadużyć. Ponadto, nadużycie telekomunikacyjne polegające na ingerencji w numer abonenta A uniemożliwia identyfikację abonenta inicjującego połączenia, co ma istotne znaczenia dla realizacji obowiązków przez uprawnione podmioty (służby).</p> <p>Należy jednocześnie podkreślić, iż sprawcami niektórych nadużyć telekomunikacyjnych są podmioty podszywające się pod abonentów, a więc osoby albo organizacje, które kupują usługi telekomunikacyjne oraz organizują swoją działalność w taki sposób, aby w sposób nieuczciwy generować sztuczny ruch i zarabiać na tak generowanym ruchu telekomunikacyjnym, ukrywając się pod płaszczykiem przeciętnego abonenta. Takie osoby (a najprawdopodobniej grupy osób) wykorzystują coraz bardziej zaawansowane i wyrafinowane narzędzia i mechanizmy służące oszukiwaniu systemów dostawców usług telekomunikacyjnych przeznaczonych do wychwytywania ruchu, którego specyfika może świadczyć o nadużyciach telekomunikacyjnych,</p> <p>Mając powyższe na uwadze, działania strategiczne powinny koncentrować się na realizacji trzech podstawowych celów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • należyte wykonywanie obowiązków na rzecz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym wiarygodne pozyskiwanie informacji istotnych z punktu widzenia bezpieczeństwa publicznego • ochrona przedsiębiorstw telekomunikacyjnych przed stratami finansowymi oraz • ochrona uczciwych użytkowników końcowych przed oszustwami odbywającymi się w sieci telekomunikacyjnej. <p>Realizacja tych celów oznacza podjęcie działań w obszarze ex-ante, aby stworzyć warunki do stałej współpracy operatorów telekomunikacyjnych oraz administracji państwowej pozwalającej na ograniczenie prawdopodobieństwa pojawienia się nadużyć telekomunikacyjnych. Ponadto, niezbędne jest stworzenie warunków do działań typu ex-post, podejmowanych w momencie wystąpienia nadużycia, aby jak najszybciej przerwać przepływ środków finansowych do podmiotów organizujących nielegalną aktywność.</p> <p>W ocenie PIIT, tylko podjęcie usystematyzowanych działań ze strony wszystkich zainteresowanych podmiotów (sektor publiczny i prywatny) pozwoli zbudować „odporność” całego sektora na zjawisko nadużyć telekomunikacyjnych w długim okresie.</p>	<p>Jak dotąd kwestie związane z nadużyciami telekomunikacyjnym dotyczącymi świadczenia usług telekomunikacyjnych zostały zaadresowane w decyzji Prezesa UKE (DHRT-WWM-6080-71/12(50)) oraz w opublikowanym 13 listopada 2013 r. <i>Aneksie dotyczącym przeciwdziałaniu nadużyciom</i>.</p>
--	--	--	--

			<p>Przechodząc do analizy zidentyfikowanych obszarów działania, pragniemy podkreślić, iż każde takie działanie powinno zostać poddane dyskusji/ocenie pod kątem efektywności/skuteczności, a także zachowania równowagi relacji między operatorami oraz operatorami i użytkownikami końcowymi.</p> <p>Niezmiernie ważne jest, aby proponowane w załączeniu zmiany warunków regulacyjnych prowadziły do stałej poprawy efektywności stosowanych przez operatorów metod działania walki z nadużyciami, oraz dały skuteczniejsze narzędzia organom Państwa w zwalczaniu tych nadużyć.</p>	
	Art. 2 - definicje	PIIT	<p>Nadużycia telekomunikacyjne</p> <p>Istnieje konieczność określenia w ustawie dodatkowych pojęć odnoszących się do walki z nadużyciami telekomunikacyjnymi. Stąd propozycja dodania definicji nadużycia telekomunikacyjnego obejmującego w szczególności sztuczny ruch oraz nieuprawnioną zmianę informacji adresowej.</p> <p>Pojęcia te są stosowane w umowach międzyoperatorskich oraz w decyzjach Prezesa UKE, natomiast zasady prawidłowego adresowania zostały określone w rozporządzeniu Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących zasad adresowania dla właściwego kierowania połączeń (wydanym na podstawie art. 126 ust. 13 Prawa telekomunikacyjnego). Z uwagi na konieczność skutecznej walki z ww. negatywnymi zjawiskami niezbędne jest zaproponowanie legalnej definicji tych pojęć.</p> <p>Art. 2 Pt</p> <p>W art. 2: a) dodaje się pkt 20b w brzmieniu: <i>„20b) nadużycie telekomunikacyjne – świadczenie lub korzystanie z usługi telekomunikacyjnej lub korzystanie z infrastruktury telekomunikacyjnej, urządzeń końcowych niezgodnie z ich przeznaczeniem, zawartymi umowami, obowiązującymi przepisami prawa, albo obowiązującymi normami technicznymi, którego celem lub skutkiem jest osiągnięcie przez jakikolwiek podmiot korzyści majątkowej lub wyrządzenie szkody przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu lub użytkownikowi. Obejmuje ono</i> <i>w szczególności:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>inicjowanie lub odbieranie komunikatów, przekazów lub połączeń w sieci telekomunikacyjnej wykorzystaniem urządzeń telekomunikacyjnych lub programów, których celem nie jest</i> 	<p>Należy zwrócić uwagę na fakt, że zaproponowana przez PIIT definicja nadużyć telekomunikacyjnych odwołuje się nie tylko do działań związanych z generowaniem sztucznego ruchu czy zmianą informacji adresowej, ale także do korzystania z infrastruktury telekomunikacyjnej. Definiowanie nadużycia poprzez odwołanie się do celu działania może rodzić bardzo poważne problemy dowodowe. Z kolei ograniczenie się do skutku działań spowoduje objęcie pojęciem nadużyć telekomunikacyjnych każdego naruszenia np. umowy o dostępie telekomunikacyjnym, które spowoduje powstanie szkody po stronie PT – bez względu na charakter takiego naruszenia. Ponadto brzmienie propozycji definicji (jej otwarty charakter) nie pozwala stwierdzić, czy zakazane i podlegające karze nadużycie telekomunikacyjne może wystąpić w relacji PT-PT, czy także w relacji PT-niePT. Wskazówką interpretacyjną jest</p>

			<p>skorzystanie z usługi telekomunikacyjnej, lecz ich zarejestrowanie na punkcie połączenia sieci telekomunikacyjnych bądź przez systemy rozliczeniowe (sztuczny ruch);</p> <p>2) nieuprawnioną modyfikację informacji adresowej o numerze abonenta wywołującego połączenie, uniemożliwiającą ustalenie przez podmioty do tego uprawnione lub innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych uczestniczących w realizacji połączenia, numeru przy użyciu którego nastąpiło zainicjowanie połączenia przez abonenta wywołującego połączenie (nieuprawniona zmiana informacji adresowej) ”.</p>	<p>jedynie propozycja umieszczenia art. 31a Pt w rozdziale dotyczącym dostępu telekomunikacyjnego.</p>
Art. 31	PIIT	<p>Nadużycia telekomunikacyjne</p> <p><u>Celem proponowanej zmiany jest wprowadzenie mechanizmu wypowiedzenia umowy o dostępie telekomunikacyjnym w sytuacji, gdy jeden z przedsiębiorców telekomunikacyjnych będący stroną takiej umowy dokonuje nadużyć telekomunikacyjnych.</u></p> <p>W ocenie PIIT przedsiębiorcy telekomunikacyjni powinni posiadać wpisany w umowie o dostęp telekomunikacyjny mechanizm, który pozwalałby chronić przedsiębiorcę telekomunikacyjnego oraz użytkowników w sytuacji, gdy relacja międzyoperatorska uzyskuje wymiar patologiczny z uwagi na skalę występujących nadużyć.</p> <p>Celem zmiany wprowadzanej w ramach art. 31 ust. 2 pkt 9 jest traktowanie działań na rzecz walki z nadużyciami telekomunikacyjnym, jako pewnego rodzaju standardu aktywności międzyoperatorskiej, który wymaga czynnego działania przedsiębiorców. W umowie o dostępie telekomunikacyjnym powinny znaleźć się zapisy odnoszące się do kwestii nadużyć telekomunikacyjnych, jak również działań, jakie mają podjąć operatorzy w momencie wystąpienia takiego nadużycia. Proponowany zapis wymusi na przedsiębiorcach telekomunikacyjnych podjęcie działań (negocjacji) w celu wypracowania odpowiednich warunków współpracy. Tym samym ograniczy to prawdopodobieństwo odmowy uzgodnienia przez operatora warunków współpracy odnoszących się do walki z nadużyciami telekomunikacyjnymi (przypadek operatora, który przerzuca koszt nadużyć na inne podmioty).</p> <p>Art. 31 ust. 2 pkt 7 Pt</p> <p>W art. 31 ust. 2:</p> <p>a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>„7) uprawnienia do rozwiązania umowy w przypadku wystąpienia nadużycia telekomunikacyjnego oraz innych warunków uprawniających do rozwiązania umowy, dotyczących w szczególności zachowania ciągłości świadczenia usługi powszechnej, jeżeli jest świadczona w łączonych sieciach telekomunikacyjnych, ochrony interesów użytkowników, potrzeb obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego”</i></p>	<p>Redakcja proponowanego przepisu nie pozwala jednoznacznie stwierdzić, do czego odnosi się fragment „oraz innych warunków (...)”.</p> <p>Uprawnienie do rozwiązania umowy o dostępie w przypadku wystąpienia nadużycia telekomunikacyjnego jest daleko idącym środkiem, którego zastosowanie nie może wpływać negatywnie na sytuację użytkowników końcowych. Z tego względu należałoby rozważyć określenie na poziomie ustawowym ograniczeń w zakresie stosowania tego uprawnienia (np. poprzez powiązanie omawianego przepisu z proponowanym art. 31a Pt).</p> <p>Należy zwrócić uwagę, że ani w decyzji Prezesa UKE (DHRT-WWM-6080-71/12(50)), ani w <i>Aneksie dotyczącej przeciwdziałaniu nadużyciom</i> skutek polegający na możliwości wypowiedzenia umowy nie został przewidziany.</p>	

			<p>b) dodaje się pkt 9 w brzmieniu: „9) działań podejmowanych w związku z przypadkami nadużycia telekomunikacyjnego.”</p>	
Art. 31a	PIIT	<p>Nadużycia telekomunikacyjne Jeśli ustawa ma dawać skuteczne narzędzia walki z nadużyciami telekomunikacyjnymi, to potrzebny jest przepis, który wprost zakazuje działań, które ustawa definiuje jako nadużycia telekomunikacyjne, w tym w szczególności zakaz generowania sztucznego ruchu, jak również zakaz podmiany numeru A (niezgodnie z wymaganiami zawartymi w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 126 ust. 13 Prawa telekomunikacyjnego).</p> <p>Ponadto, w przypadku wystąpienia nadużycia telekomunikacyjnego, w celu ochrony działalności przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników niezbędne jest szybkie przerwanie przepływu finansowego do podmiotów tworzących nadużycia (działania typu ex-post). W związku z tym niezbędne jest wyposażenie przedsiębiorców telekomunikacyjnych w uprawnienie do podjęcia szybkiej decyzji o ograniczeniu zakresu świadczenia usług (np. czasowe zawieszenie świadczenia usług - kwarantanna do czasu wyjaśnienia źródła anomalii lub też zablokowanie numeru B wykorzystywanego do nadużyć).</p> <p>W związku z tym, iż przedsiębiorcy telekomunikacyjni prowadząc walkę z nadużyciami telekomunikacyjnymi (np. ograniczając zakres usług) mogą spotkać się z działaniami odwetowymi podmiotu dokonującego nadużycia, które polegają na wystąpieniu z roszczeniami wobec operatora z tytułu ograniczenia zakresu usług, niezbędne jest wdrożenie przepisów, które zwalniałyby przedsiębiorców telekomunikacyjnych z odpowiedzialności za realizowane działania wobec nadużyć telekomunikacyjnych. Warto podkreślić, iż mechanizm ograniczenia zakresu usług stosowany jest przez przedsiębiorcę w ostateczności, gdy uzyska on wystarczający poziom pewności, aby uznać, iż dane zachowanie użytkownika/ruch telekomunikacyjny świadczy o wystąpieniu nadużyć telekomunikacyjnych. Izba pragnie wyraźnie podkreślić, iż istotą aktywności operatora nie jest bowiem ograniczanie zakresu usług uczciwym użytkownikom, a tym samym spotkanie się z ich dezaprobatą, lecz świadczenia usług, które przynoszą satysfakcję użytkownikom i przychód operatorowi.</p> <p>Dodatkowo, w celu podjęcia szybkich działań dotyczących ograniczenia przepływu środków finansowych do podmiotów dokonujących nadużyć niezbędne jest umożliwienie przedsiębiorcom</p>	<p>Wątpliwości budzi zasadność proponowanego art. 31a ust. 1 Pt. Już z proponowanego art. 209 ust. 1 pkt 11a Pt wynikałoby bowiem, że nadużycie telekomunikacyjne jest zakazane.</p>	

		<p>telekomunikacyjnym wymiany informacji/danych na temat identyfikacji oraz ograniczenia nadużycia.</p> <p>Art. 31a Pt</p> <p>Po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:</p> <p>„Art.31a</p> <p>1. <i>Nadużycia telekomunikacyjne, w szczególności generowanie sztucznego ruchu lub nieuprawniona zmiana informacji adresowej, są zakazane.</i></p> <p>2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny może podjąć proporcjonalne i uzasadnione środki mające na celu zwalczanie nadużyć telekomunikacyjnych, w tym:</p> <p>1) <i>zablokowanie przesyłania przekazu telekomunikacyjnego, komunikatu lub połączenia, które stanowią lub powodują nadużycie telekomunikacyjne,</i></p> <p>2) <i>przerwanie lub ograniczenie świadczenia usługi telekomunikacyjnej dla zakończenia sieci, z którego lub do którego następuje wysyłanie przekazów telekomunikacyjnych, komunikatów lub połączeń telefonicznych powodujących nadużycie telekomunikacyjne.</i></p> <p>2. W przypadku podjęcia środków, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca telekomunikacyjny nie ponosi odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usług telekomunikacyjnych w zakresie wynikającym z podjętych środków.</p> <p>3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny zobowiązany jest poinformować niezwłocznie Prezesa UKE o zakresie zastosowanych środków, o których mowa w ust. 2.</p> <p>4. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zakazać stosowania środków, o których mowa w ust. 2, jeżeli uzna, że nie są one proporcjonalne lub uzasadnione lub nie realizują celów, o których mowa w tym przepisie.</p> <p>5. Przedsiębiorca telekomunikacyjny może informować innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych o zidentyfikowanych zagrożeniach w zakresie nadużycia telekomunikacyjnego. Informacja może zawierać dane niezbędne do identyfikacji oraz zwalczania nadużycia.”</p>	
Art. 57 ust. 6 Pt, Art. 60a ust. 2 Pt, Art.	PIIT	<p>Nowa propozycja poza zakresem nowelizacji – kara umowna/roszczenie</p> <p>Art. 57 ust. 6 PT</p> <p>„6. <i>W przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia, <u>w tym także kary umownej,</u> z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem <u>terminu czasu oznaczonego,</u> na jaki umowa została zawarta, <u>może zostać określona w umowie lub regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych przy czym w przypadku konsumenta, wysokość takiego roszczenia</u> nie może przekroczyć wartości ulgi</i></p>	<p>Należy zwrócić uwagę, iż kara umowna nie pozostaje w związku z przyznaną ulgą. Podmioty „B2B” to również jednoosobowa działalność gospodarcza.</p>

<p>61 ust. 6 Pt, Art. 61a ust. 1 pkt. 3) Pt, Art. 71a Pt</p>		<p><i>przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Roszczenie nie przysługuje w przypadku rozwiązania przez konsumenta umowy przed rozpoczęciem świadczenia usług, chyba że przedmiotem ulgi jest telekomunikacyjne urządzenie końcowe.</i></p> <p>Art. 60a ust. 2 PT <i>„2. W razie skorzystania z prawa wypowiedzenia umowy, o którym mowa w ust. 1, dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie przysługuje zwrot ulgi, o której roszczenie o którym mowa w art. 57 ust. 6, o czym abonent powinien zostać także poinformowany.”</i></p> <p>Art. 61 ust. 6 PT <i>„6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5 i 5a, abonent powinien zostać poinformowany także o tym, że w razie skorzystania z prawa wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji podwyższenia cen dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie przysługuje zwrot ulgi, o której roszczenie o którym mowa w art. 57 ust. 6.”</i></p> <p>Art. 61a ust. 1 pkt. 3) <i>„3) o konieczności zwrotu ulgi- zapłaty roszczenia, o której mowa w art. 57 ust. 6, w przypadku skorzystania przez abonenta z prawa do wypowiedzenia umowy.”</i></p> <p>Art. 71a <i>„Abonent, o którym mowa w art. 71, żądając przeniesienia przydzielonego numeru może rozwiązać umowę z dotychczasowym dostawcą usług bez zachowania terminów wypowiedzenia określonych w rozwiązywanej umowie. W takim przypadku abonent jest obowiązany do uiszczenia opłaty dotychczasowemu dostawcy usług w wysokości nieprzekraczającej opłaty abonamentowej za okres wypowiedzenia, nie wyższej jednak niż opłata abonamentowa za jeden okres rozliczeniowy, powiększonej o roszczenie związane z ulgą przyznaną abonentowi obliczoną proporcjonalnie do czasu pozostającego do zakończenia trwania umowy o którym mowa w art. 57 ust. 6.”</i></p> <p>Celem zmiany jest możliwość, <u>przynajmniej w odniesieniu do abonentów, którzy nie są konsumentami, opierania roszczeń z tytułu rozwiązania umowy przed upływem czasu określonego na jaki została zawarta, na systemach innych niż „ulgowy”</u>. W takim kierunku zmierza bowiem praktyka na rynku B2B. Klientom i nam częściej zależy na określaniu kar opartych np. o zobowiązanie kwotowe (przychodowe) niż ulgowe, bo jest to bardziej przejrzyste. Oczywiście wszystko z poszanowaniem art. 57 ust. 5 PT.</p>	
<p>Art. 60b ust. 3 pkt 2 lit a Pt</p>	<p>SKOK</p>	<p>Nowa propozycja poza zakresem nowelizacji Należy zrównać sytuacje członków spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych z sytuacją klientów banków poprzez umożliwienie tym pierwszym podania i potwierdzenia danych, o których mowa w art. 60b ust. 1 ustawy - Prawo telekomunikacyjne, drogą elektroniczną przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej. Art. 60b w ust. 3 pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:</p>	<p>Uwaga niezasadna. Przepisy w tym zakresie nie podlegają w chwili obecnej nowelizacji. Należy zwrócić uwagę, iż przepis wprowadzany był w ramach innej ustawy i kwestia uwierzytelniania</p>

			<p>„a) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym banku krajowego lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej,”.</p>	<p>została w jej drodze rozstrzygnięta przez projektodawcę. Należy jednocześnie zwrócić uwagę, iż ustawowe wymogi dla SKOKów nie są tożsame jak dla banków.</p>
Art. 60b ust. 2 Pt	PIIT	<p>Nowa propozycja poza zakresem nowelizacji</p> <p>2. Abonent podaje dane, o których mowa w ust. 1, przy zawieraniu umowy w formie pisemnej, lub elektronicznej <u>lub dokumentowej</u>. Abonent będący stroną umowy o świadczenie usług przedpłaconych w publicznej sieci telekomunikacyjnej podaje dane, o których mowa w ust. 1, dostawcy usług. Dane mogą być podane również drogą elektroniczną albo w inny sposób określony przez dostawcę tych usług.</p> <p>3. Dostawca usług rozpoczyna świadczenie usług telekomunikacyjnych:</p> <p>1) nie wcześniej niż po potwierdzeniu zgodności podanych przez abonenta danych z danymi określonymi w ust. 1:</p> <p>a) pkt 1, zawartymi w dokumencie potwierdzającym tożsamość abonenta będącego osobą fizyczną,</p> <p>b) pkt 2, zawartymi we właściwym rejestrze albo</p> <p>2) po podaniu przez abonenta danych określonych w ust. 1 i potwierdzeniu ich drogą elektroniczną przy wykorzystaniu:</p> <p>a) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym banku krajowego,</p> <p>b) danych weryfikowanych za pomocą bezpiecznego podpisu elektronicznego weryfikowanego za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu,</p> <p>c) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym dostawcy usług telekomunikacyjnych, jeżeli dane abonenta zostały już zweryfikowane w związku z inną umową,</p> <p>d) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym, który spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 20a ust. 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114 oraz z 2016 r. poz. 352),</p> <p><u>e) innych środków identyfikacji, w tym środków identyfikacji elektronicznej zapewniających co najmniej średni poziom bezpieczeństwa zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) NR 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE.</u></p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Kwestia była już wielokrotnie dyskutowana. Co więcej Izba wskazuje tu dowolne środki identyfikacji niezapewniające nawet co najmniej średniego poziomu bezpieczeństwa, co wynika z otwartego katalogu środków.</p>	

			<p><u>Propozycja ma na celu rozszerzenie katalogu instrumentów elektronicznego potwierdzenia danych Abonenta</u>. Nie ma powodu, aby w Profilu Zaufanym mechanizmy, które pozwalają na korzystanie np. z tzw. „credentiali” bankowych oraz innych przedsiębiorców, a w przypadku sektora telko, ograniczać je jedynie do bankowych. Ten sam poziom bezpieczeństwa (tj. średni) stosowany w cyfrowych usługach państwowych, jest wystarczający również w sektorze prywatnym, choć przepisy o wersyfikacji zostały wprowadzone w ramach uzasadnianych tzw. ustawą antyterrorystyczną.</p> <p>Katalog instrumentów elektronicznego potwierdzenia danych Abonenta jest równie kluczowym elementem, dla całego procesu digitalizacji relacji z Abonentami, jak wprowadzenie formy dokumentowej oraz zmian w sposobie i drodze przekazywania obowiązków informacyjnych. Postulat ten był przedkładany Ministerstwu w ramach wspólnego stanowiska trzech izb PIIT/KIGEiT/PIKE w sprawie potrzeby digitalizacji prawa telekomunikacyjnego, które było przedłożone w listopadzie 2016 r.</p>	
Art. 126a Pt	PIIT	<p>Propozycja nowego artykułu 126a Pt:</p> <p>Art. 126 a</p> <p><i>1. W wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na bezpośrednie i poważne zagrożenie naruszenia interoperacyjności lub ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych w sieciach telekomunikacyjnych oraz konkurencyjności lub interesów użytkowników, Prezes UKE może wydać decyzję bez przeprowadzenia postępowania, o którym mowa w art. 126 ust. 2 i 3 ustawy na okres nieprzekraczający 6 miesięcy.</i></p> <p><i>2. Numeracja przyznana w trybie, wskazanym w ust. 1 jest wykorzystywana przez danego operatora nieodpłatnie przez okres obowiązywania decyzji.</i></p> <p><i>3. Wydanie kolejnej decyzji w sprawach, o których mowa w ust. 1, w tym również decyzji w treści odpowiadającej - z wyjątkiem okresu obowiązywania - decyzji wydanej uprzednio, poprzedza się postępowaniem, o którym mowa w art. 126 ust. 2 i 3 ustawy. Decyzja taka wyłącza stosowanie decyzji, o której mowa w ust. 1, przed upływem okresu jej obowiązywania.</i></p> <p>Istnieje potrzeba wprowadzenia zmian w przepisach Pt w zakresie zarządzania numeracją na styku UKE/przedsiębiorcy telekomunikacyjni dla przypadków gdy przedsiębiorca telekomunikacyjny traci zdolność do świadczenia usług telekomunikacyjnych („upadający operator”), a tym samym istnieje wysoka konieczność „przejęcia” numeracji przez nowego operatora celem utrzymania ciągłości świadczenia usług na danej numeracji. W ramach PIIT proponujemy następujące rozwiązanie:</p> <p>a. W przypadku zidentyfikowania nagminnych przypadków problemów z połączeniami lub braku realizacji połączeń do danego zakresu numeracji - co może świadczyć o problemach operacyjnych leżących po stronie operatora posiadającego dany zakres - operator, który</p>	<p>Problematyka związana ze świadczeniem usług dla abonentów na numeracji operatora, który traci zdolność do świadczenia usług jest znana i prowadzone już były robocze rozmowy z operatorami w tej sprawie.</p> <p>Wskazana propozycja zmian Pt dotyczy jedynie części problemu i nie rozwiązuje go kompleksowo, m.in. kwestii obowiązku kierowania połączeń do numerów przeniesionych z przejmowanego zakresu numeracji (o takich niepełnych zakresach numeracji wspomniano zresztą w literze g. uzasadnienia, ale jednakże jedynie w kontekście zwolnienia z opłat przedsiębiorcy uzyskującego numerację).</p> <p>Uszczegółowienia wymaga użyte w propozycji określenie „<i>bezpośrednie i poważne zagrożenie naruszenia</i>”</p>	

			<p>zaobserwuje takie nieprawidłowości, przekazuje taką informację do UKE. W informacji takiej wskaże,</p> <p>iz istnieje ryzyko utraty ciągłości świadczenia usług, z uwagi na nieotrzymywanie połączeń przez swoich klientów.</p> <p>b. UKE, mając na uwadze utratę zdolności do świadczenia usług przez danego operatora, wszczyna postępowanie o odebranie danego zakresu numeracji.</p> <p>c. UKE informuje operatorów o wszczęciu postępowania o odebraniu danego zakresu numeracji (komunikat do operatorów i użytkowników na stronie internetowej/SOU PLI CBD).</p> <p>d. UKE zaprasza operatorów (komunikat do rynku na stronie internetowej/SOU PLI CBD) do składania wniosków o numerację dla danego bloku numeracji (jeszcze w trakcie postępowania o odebraniu numeracji), w celu zapewnienia ciągłości świadczenia usług. Jednocześnie operatorzy dostarczają listę numerów przeniesionych z danego bloku numeracji, w celu odtworzenia bazy numerów przeniesionych. Jest to również czas dla użytkowników końcowych do zgłaszania faktu wykorzystywania danej numeracji w relacji z „upadającym” operatorem.</p> <p>e. UKE publikuje listę podmiotów zainteresowanych pozyskaniem numeracji (komunikat do rynku na stronie internetowej/SOU PLI CBD).</p> <p>f. W przypadku, gdy jest więcej chętnych niż jeden operator na dany blok numerów, UKE powinno mieć możliwość przyznania numeracji w oparciu o nadzwyczajną procedurę. UKE powinno przyznać zasób numeracji podmiotowi, który ma najwięcej numerów w danym bloku. Jest to odejście od instytucji przetargu na numerację dla tej sytuacji, z uwagi na to, iż proces przetargu na numerację może trwać długo (nigdy taka procedura nie została jeszcze przeprowadzana), co może przedłużać negatywny stan dla użytkowników korzystających z tej numeracji.</p> <p>g. Odzyskana numeracja nie jest pełnowartościowa, ponieważ blok numeracji będzie „poszatkowany” – część numerów, poprzez proces przenośności numerów będzie w posiadaniu abonentów innych operatorów. W związku z obniżoną wartością bloku numeracji, uzasadnione jest aby odzyskana numeracja przydzielona „nowemu” operatorowi była bezpłatna przez okres przynajmniej trwania decyzji tymczasowej.</p>	<p><i>interoperacyjności lub ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych”, gdyż z takiego brzmienia propozycji wynika, iż Prezes UKE podejmowałby decyzje w tych sprawach w sposób arbitralny bez ściśle określonych kryteriów, co mogłoby dodatkowo negatywnie wpływać na funkcjonowanie operatora zagrożonego upadłością. Ponadto mogłoby powstawać sytuacje, w których podmioty przejmujące numerację byłyby w pozycji uprzywilejowanej w stosunku do innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych i np. mogłyby narzucać sposoby kierowania ruchu/budowania punktów styku.</i></p> <p><u>Propozycja jest do dalszych dyskusji z całym rynkiem, również z pozostałymi izbami.</u></p>
Art. 209 ust. 1 pkt 11a Pt	PIIT	<p>Nadużycia telekomunikacyjne</p> <p>W związku z występującym na rynku telekomunikacyjnym nadużyciem telekomunikacyjnym polegającym na:</p> <ul style="list-style-type: none"> • generowaniu sztucznego ruchu; • zmianie informacji adresowej o numerze abonenta i użytkownika wywołującego na drodze połączeniowej <p>- konieczne jest wzmocnienie sankcji w tym zakresie.</p>	<p>Zagadnienie dotyka wielu płaszczyzn (aspekty hurtowe, konsumenckie, techniczne i kontrolne), co wymaga dalszych dyskusji z całym rynkiem w celu doprecyzowania i kompleksowego podejścia do tematu.</p>	

		<p>Istotą nadużycia telekomunikacyjnego polegającego na generowaniu sztucznego ruchu jest inicjowanie lub odbieranie ruchu telekomunikacyjnego, nie w celu skorzystania z usługi telekomunikacyjnej, a w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przed podmiot generujący taki ruch, wynikającej z zarejestrowania takiego ruchu na punktach połączenia sieci albo w systemach rozliczeniowych dostawcy usług.</p> <p>Jeśli chodzi natomiast o nieuprawnioną zmianę informacji adresowej, to zgodnie z obecnym brzemieniem §1 załącznika pn. „Szczegółowe wymagania dotyczące zasad adresowania dla właściwego kierowania połączeń” do rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących zasad adresowania połączeń dla właściwego kierowania połączeń: <i>„Informacja adresowa o numerze abonenta wywołującego powinna być niezmienna na całej drodze połączeniowej (...).”</i></p> <p>Wskazane powyżej zjawisko polega na niedozwolonym oddziaływaniu na urządzenia telekomunikacyjne i zmianę danych rejestrowych np. połączenia międzynarodowego wywołującego (numeru A) oraz takim kierowaniu ruchu telekomunikacyjnego z/do innych sieci telekomunikacyjnych lub za pośrednictwem sieci operatorów, aby zgubić źródło ruchu i zakończyć połączenie po stawkach krajowych. Zasadniczym celem podmiany numeru jest wprowadzenie w błąd (co do źródła ruchu) systemów operatora do którego powinien trafić ruch.</p> <p>W wyniku powyżej opisanej działalności operatorzy telekomunikacyjni nie są w stanie przedstawić prawdziwych i kompletnych informacji o tym, kto faktycznie dzwonił na podany numer. Operatorzy nie są zatem w stanie zagwarantować prawidłowego wykonania serwisu retencyjnego, kierowanych przez uprawnione organy państwowe, wezwań do przedstawienia niezbędnych informacji objętych tajemnicą telekomunikacyjną.</p> <p>Brak odpowiednich regulacji prawnych oraz jednoznacznych zasad penalizacji takiej działalności może prowadzić do zagrożenia dla bezpieczeństwa państwa i ochrony porządku publicznego. Ponadto, daje możliwość takiej podmiany przez różne organizacje przestępcze i terrorystyczne do bezpiecznej komunikacji, co w znacznym stopniu utrudnia przeciwdziałanie aktom terrorystycznym.</p> <p>W celu skutecznej walki z ww. negatywnymi zjawiskami proponuje się określenie tych zjawisk, jako deliktów prawa administracyjnego zagrożonego karą pieniężną. Jest to propozycja dodatkowego narzędzia dla Prezesa UKE w skutecznym eliminowaniu tych negatywnych zjawisk.</p> <p>Należy zwrócić uwagę, że powyższy zapis nie ma na celu spowodowania ograniczenia działalności telekomunikacyjnej wykonywanej na podstawie przepisów prawa, a jedynie prewencyjny charakter dający możliwość bardziej skutecznych działań w tym zakresie. Przyjęty środek</p>	
--	--	---	--

			<p>powinien być na tyle wyważony i pragmatyczny, aby nie spowodował zakłócenia konkurencji na rynku, jak również zamknięcia wielu cennych usług w wyniku bezpodstawnych skarg operatorów.</p> <p>W art. 209 ust. 1 po punkcie 11) dodaje się punkt 11a) w brzmieniu: <i>11a) naruszając zakaz, o którym mowa w art. 31a ust. 1, dopuszcza się nadużycia telekomunikacyjnego polegającego <u>w szczególności</u> na generowaniu sztucznego ruchu lub na nieuprawnionej zmianie informacji adresowej.</i></p>	
	Inne ustawy	PIIT Lewiatan	<p>Zmiany w innych aktach prawnych - niezbędne dla pełnej realizacji obsługi abonenta, w sposób cyfrowy</p> <p>1) Proponowane zmiany w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych:</p> <p><i>„Art. 24. 1. Podmiot, który zawarł z biurem umowę o ujawnianie informacji gospodarczych, może wystąpić do biura o ujawnienie informacji gospodarczych o zobowiązaniach dłużnika będącego konsumentem, jeżeli posiada jego upoważnienie. Upoważnienie powinno być udzielone w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej. Upoważnienie jest ważne nie dłużej niż 30 dni od dnia jego udzielenia.”</i></p> <p>2) Proponowane zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. prawo bankowe:</p> <p><i>„Art. 105 ust. 4a¹. Udostępnianie danych na podstawie ust. 4a może nastąpić, jeżeli wierzyciel występujący o udostępnienie tych danych uzyskał pisemne upoważnienie osoby, której dotyczą te dane. Upoważnienie powinno być udzielone w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej oraz Upoważnienie określać zakres danych przeznaczonych do udostępnienia.”</i></p> <p>3) Proponowane zmiany w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim:</p> <p><i>„Art. 29. 1. Umowa o kredyt konsumencki powinna być zawarta w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, chyba że odrębne przepisy przewidują inną szczególną formę.”</i></p>	Poza zakresem nowelizacji i zakresem właściwości MC

KPRM

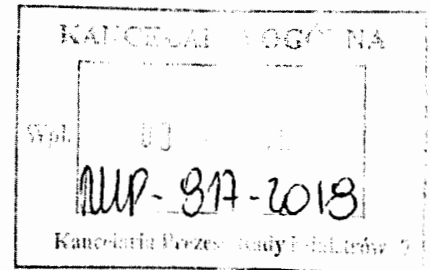
AAA308112

Warszawa, 28 GRU. 2017

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1121.2017 / 11/dl

dot.: RM-10-175-17 z 19.12.2017 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

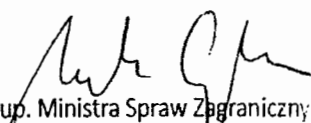
o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

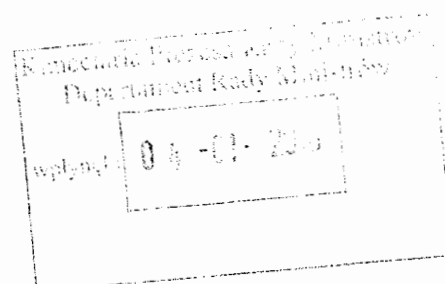
w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Jacek Czaputowicz
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:
Pani Anna Streżyńska
Minister Cyfryzacji

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

w sprawie przekazywania danych dotyczących działalności telekomunikacyjnej

Na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1907 i 2201 oraz z 2018 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wzory formularzy służących do przekazywania Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełnienia, a także sposób elektroniczny format przekazywania danych.

§ 2. 1. Ustala się wzór „Formularza 00 – Informacja o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym”, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Do formularza, o którym mowa w ust. 1, w zależności od rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, przedsiębiorca telekomunikacyjny załącza:

- 1) „Formularz 01 – Usługi telefoniczne świadczone w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej”;
- 2) „Formularz 02 – Współpraca międzyoperatorska w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej”;
- 3) „Formularz 03 – Współpraca międzyoperatorska w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej”;
- 4) „Formularz 04 – Usługi detaliczne świadczone użytkownikom końcowym w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej”;
- 5) „Formularz 05 – Usługi dostępu do sieci Internet świadczone użytkownikom końcowym”;

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 2327).

- 6) „Formularz 06 – Usługi wiązane”;
- 7) „Formularz 07 – Usługi telefonii VoIP świadczone w publicznej sieci telekomunikacyjnej”;
- 8) „Formularz 08 – Usługi telewizyjne świadczone użytkownikom końcowym”.

3. Wzory formularzy, o których mowa w ust. 2, są określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. Dane, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, przekazywane są w formacie XML za pomocą formularzy elektronicznych w rozumieniu art. 3 pkt 25 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570) przez elektroniczną skrzynkę podawczą w rozumieniu art. 3 pkt 17 tej ustawy udostępnioną przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

MINISTER CYFRYZACJI

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 10 grudnia 2014 r. w sprawie wzorów formularzy służących do przekazywania danych dotyczących działalności telekomunikacyjnej (Dz. poz. 1890), które na podstawie art. ... ustawy z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) utraciło moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) dokonała nowelizacji art. 7 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1907 i 2201 oraz z 2018 r. poz. ...) w związku z czym zachodzi konieczność wydania przez Ministra Cyfryzacji nowego rozporządzenia.

Wprowadzane projektowanym rozporządzeniem formularze będą miały zastosowanie do wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych, bez względu na osiągnięte przychody. Przed wejściem w życie znowelizowanego art. 7 Pt do wypełnienia formularzy sprawozdawczych obowiązani byli tylko przedsiębiorcy telekomunikacyjni których przychody roczne przekroczyły kwotę 4 mln złotych. Pozostali przedsiębiorcy telekomunikacyjni mogli sprawozdawać się za pomocą oświadczeń, które w przeważającej większości zawierają dane niespójne i niepełne. Niepozyskiwanie za pomocą ustandaryzowanych formularzy danych od mikroprzedsiębiorców powodowało po stronie Prezesa UKE brak znacznej części danych np. w zakresie technologii, za pomocą których świadczony jest dostęp do Internetu. I tak np. w technologii: LAN Ethernet – Prezes UKE miał dane dla ok. 50% użytkowników, WLAN – 10% użytkowników, a FTTH – 60%. Wejście w życie projektowanego rozporządzenia spowoduje zmniejszenie ilości danych, które przedsiębiorcy będą musieli przekazywać do Prezesa UKE poprzez ich ograniczenie do danych, które mają dla Prezesa UKE rzeczywistą wartość analityczną, a ich przekazywanie nie stanowi nadmiernego obciążenia dla obowiązanych podmiotów.

Projektowane rozporządzenie wprowadzi tylko 9 w miejsce 13 formularzy, które stanowiły załączniki do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 10 grudnia 2014 r. w sprawie wzorów formularzy służących do przekazywania danych dotyczących działalności telekomunikacyjnej.

Zmniejszeniu ilości formularzy towarzyszyć będzie znaczące „odchudzenie formularzy” poprzez zmniejszenie liczby pól do wypełnienia, razem o ok. 40% w porównaniu do łącznej ilości pól we wszystkich formularzach stanowiących załączniki do poprzedniego rozporządzenia. Przykładowo, nowy formularz F00 (Informacja o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym) zawierać będzie ok. 1/3 pól mniej; formularz dotyczący współpracy międzyoperatorskiej w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej będzie mieć o połowę mniej pól do wypełnienia, a formularz dotyczący współpracy międzyoperatorskiej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej zawierać będzie ich aż o $\frac{3}{4}$ mniej.

W celu nie pogarszania sytuacji małych przedsiębiorców, którzy mogą nie gromadzić wszystkich rodzajów danych wymaganych do wypełnienia formularza, zachowano możliwość wpisania danych szacunkowych, a w przypadku ich braku – „bd.”, tj. brak danych.

Projektowane rozporządzenie będzie więc korzystne także dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych, którzy już teraz, z roku na rok, coraz chętniej wypełniają obowiązek sprawozdawczy za pomocą formularzy składanych drogą elektroniczną, co jest szybsze, tańsze i bardziej ekologiczne, ponieważ pozwala uniknąć drukowania dokumentów i wysyłania ich pocztą. Rozporządzenie wpisuje się więc w realizowany przez Ministerstwo Cyfryzacji program „Od papierowej do cyfrowej Polski”.

Nowością, w stosunku do obecnego stanu prawnego, będzie to, że dane dotyczące rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych przekazywane będą w formacie XML za pomocą formularzy elektronicznych w rozumieniu art. 3 pkt 25 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570) przez elektroniczną skrzynkę podawczą w rozumieniu art. 3 pkt 17 tej ustawy udostępnioną przez Prezesa UKE, co pozwoli ujednoczyć i usprawnić proces przekazywania tych danych.

Uzyskanie ustandaryzowanych danych w postaci cyfrowej da możliwość zastosowania technik informatycznych do ich przetwarzania, co przełoży się na znaczne zwiększenie możliwości analitycznych Prezesa UKE.

Dysponowanie przez Prezesa UKE ustandaryzowanymi danymi, zapisanymi w postaci elektronicznej pozwoli na stworzenie bazy danych o rynku telekomunikacyjnym, co z kolei otworzy w przyszłości możliwość wykorzystywania danych zbieranych przez Prezesa UKE na potrzeby zarówno innych organów, (np. GUS, ZUS) jak i ich ponownego ich wykorzystania przez podmioty prywatne. Pozwoli to na odciążenie przedsiębiorców telekomunikacyjnych w zakresie obowiązków informacyjnych wobec innych niż Prezes UKE organów, które w pierwszej kolejności mogłyby korzystać z danych zgromadzonych przez Prezesa UKE, a dopiero w przypadku ich braku, zwracać się bezpośrednio do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Projektowane zmiany stanowią miły krok w procesie ujednoczenia i skonsolidowania obowiązków sprawozdawczych przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Niniejszy projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), gdyż nie zawiera przepisów technicznych.

Projekt rozporządzenia zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	0	0,23	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,77
budżet państwa	0	0,23	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,77
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0	-0,23	-0,06	-0,06	-0,06	-0,06	-0,06	-0,06	-0,06	-0,06	-0,06	-0,77
budżet państwa	0	-0,23	-0,06	-0,06	-0,06	-0,06	-0,06	-0,06	-0,06	-0,06	-0,06	-0,77
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Budżet państwa.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>W związku z wydaniem projektowanego rozporządzenia nastąpi konieczność rozbudowy Platformy Usług Elektronicznych UKE (PUE) poprzez którą będą składane formularze. Rozbudowa polegać będzie na zaimplementowaniu na tej platformie nowych formularzy elektronicznych, zgodnych ze wzorem i formatem określonymi w projektowanym rozporządzeniu. Szacuje się, że wdrożenie nowych funkcjonalności PUE to koszt ok. 230 000 zł. Rozwój nowych funkcjonalności będzie natomiast finansowany z puli środków zarezerwowanych ogólnie na rozwój PUE w poszczególnych latach.</p> <p>Konieczne będzie również utworzenie dodatkowego etatu w strukturze UKE na potrzeby obsługi technicznej w zakresie zakładania i utrzymania kont w PUE oraz konfiguracji i obsługi hurtowni danych w tym zakresie – koszt ok. 60 000 zł/rok.</p>											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0	0			
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0	0			
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0	0			
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Uproszczenie i usprawnienie procesu sprawozdawczego w zakresie działalności telekomunikacyjnej.										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Jw.										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Jw.										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Brak.											

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
<p>Komentarz:</p> <p>Rozporządzenie zmniejszy ilość dokumentów do wypełnienia (9 zamiast 13 formularzy). Skróceniu ulegnie czas załatwienia sprawy, polegającej na złożeniu Prezesowi UKE rocznego sprawozdania z działalności telekomunikacyjnej, ponieważ wypełnianie formularzy elektronicznych jest prostsze (szybsze) niż pisanie oświadczeń, wypełnianie formularzy papierowych oraz wysyłanie tych dokumentów pocztą.</p> <p>Rozporządzenie spowoduje zmniejszenie obciążeń regulacyjnych przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Nowe formularze będą zawierały o ok. 40% mniej pól do wypełnienia.</p>		
9. Wpływ na rynek pracy		
Brak.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Składanie sprawozdań w postaci elektronicznej, poprzez zmniejszenie zużycia papieru, pozytywnie wpłynie na środowisko naturalne, przyczyniając się równocześnie do zwiększenia informatyzacji działalności organów administracji publicznej.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
<p>Zakłada się, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.</p> <p>Za dzień wykonania przepisów rozporządzenia można przyjąć dzień przypadający bezpośrednio po 31 marca roku następującego po roku, w którym projektowane rozporządzenie zostanie ogłoszone w Dzienniku Ustaw. Zgodnie z art. 7 Pt dzień 31 marca jest dniem, w którym upływa termin na złożenie przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych sprawozdania z wykonywanej w poprzednim roku kalendarzowym działalności telekomunikacyjnej.</p> <p>Wykonanie aktu prawnego powinno więc nastąpić 1 kwietnia 2019 r. w tym dniu Prezes UKE powinien bowiem już dysponować kompletnymi i szczegółowymi danymi o stanie rynku telekomunikacyjnego za rok poprzedni (2018).</p>		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
<p>Zakłada się, że osiągnięcie celu projektowanego rozporządzenia, tj. zapewnienie Prezesowi UKE zupełnych i szczegółowych informacji o stanie rynku telekomunikacyjnego zostanie osiągnięte w 100% poprzez złożenie przez wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych sprawozdania rocznego na nowych zasadach. Z tego powodu nie zakłada się dokonywania ewaluacji stopnia osiągnięcia celu regulacji w stosunku do okresu sprzed jej wejścia w życie oraz na przestrzeni lat jej obowiązywania w odniesieniu do roku bazowego.</p>		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

FORMULARZ 00

Informacja o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym

Rok sprawozdawczy:

1. Wszelkie informacje dodatkowe proszę zamieszczać w polu „Uwagi”, znajdującym się w końcowej części formularza, ze wskazaniem numeru pola, którego dotyczy komentarz.
 2. Jeżeli pole formularza nie dotyczy wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności, należy wpisać w to pole: „nd”.
 3. Jeżeli pole formularza nie może być wypełnione przez przedsiębiorcę – o ile pole dotyczy prowadzonej przez niego działalności – należy wpisać w to pole: „bd”.
 4. Dane na temat przychodów, wartości inwestycji i infrastruktury należy wprowadzać w PLN bez VAT.
 5. Dane należy podać według stanu na dzień 31 grudnia roku objętego sprawozdaniem.

00.01 Dane o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym

00.01.1	Firma przedsiębiorcy lub nazwa innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów	1	
00.01.2	Numer w RPT	2	
00.01.3	Forma prawna	3	
00.01.4	Numer Identyfikacji Podatkowej	4	
00.01.5	Numer Identyfikacji Podatkowej spółki cywilnej	5	
00.01.6	Adres strony internetowej	6	
00.01.7	Adres e-mail przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	7	
Siedziba i adres przedsiębiorcy telekomunikacyjnego			
00.01.8	Miejscowość	8	
00.01.9	Kod pocztowy	9	
00.01.10	Ulica	10	
00.01.11	Nr posesji	11	
00.01.12	Nr lokalu	12	
00.01.13	Województwo	13	
00.01.14	Powiat	14	
00.01.15	Gmina	15	
Adres do korespondencji			
00.01.16	Miejscowość	16	
00.01.17	Kod pocztowy	17	
00.01.18	Ulica	18	
00.01.19	Nr posesji	19	
00.01.20	Nr lokalu	20	
00.01.21	Województwo	21	
00.01.22	Powiat	22	
00.01.23	Gmina	23	
Osoba lub osoby reprezentujące przedsiębiorcę telekomunikacyjnego			
00.01.24	Imię i nazwisko/Imiona i nazwiska	24	
00.01.25	Nr telefonu/telefonów	25	
Osoba lub osoby upoważnione do kontaktów z pracownikami Urzędu Komunikacji Elektronicznej			
00.01.26	Imię i nazwisko/Imiona i nazwiska	26	
00.01.27	Nr telefonu/telefonów	27	
00.01.28	Adres/adresy e-mail	28	

00.02 Dane finansowe przedsiębiorcy telekomunikacyjnego

00.02.1	Przychody netto z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej	29	
00.02.2	Wysokość przychodów słownie	30	
00.02.3	Wydatki netto na inwestycje telekomunikacyjne, w tym:	31	
00.02.3.1	wydatki netto na infrastrukturę telekomunikacyjną	32	
00.02.4	Wartość infrastruktury telekomunikacyjnej	33	

00.03 Działalność telekomunikacyjna

00.03.1 Dostarczanie publicznych sieci telekomunikacyjnych - rodzaj sieci		
00.03.1.1	Stacjonarna publiczna sieć telekomunikacyjna	☐
00.03.1.2	Ruchoma publiczna sieć telekomunikacyjna	☐
00.03.1.3	Sieć telekomunikacyjna przeznaczona do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych	☐
00.03.1.4	Inna sieć telekomunikacyjna (rodzaje sieci należy wymienić w polu „Uwagi”)	☐
00.03.2 Świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych – rodzaj usługi		
00.03.2.1	Usługa telefoniczna świadczona we własnej stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej	☐
00.03.2.2	Usługa telefoniczna świadczona z wykorzystaniem stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej innego operatora	☐
00.03.2.3	Usługa telefoniczna świadczona we własnej ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej	☐
00.03.2.4	Usługa telefoniczna świadczona z wykorzystaniem ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej innego operatora	☐
00.03.2.5	Usługa telefonii VoIP świadczona w publicznej sieci telekomunikacyjnej	☐
00.03.2.6	Usługa dostarczania do użytkownika końcowego programów telewizyjnych lub radiofonicznych:	☐
00.03.2.6.1	usługa naziemnej telewizji cyfrowej	☐
00.03.2.6.2	usługa telewizji kablowej	☐
00.03.2.6.3	usługa telewizji satelitarnej	☐
00.03.2.6.4	usługa telewizji IPTV	☐
00.03.2.6.5	usługa transmisji programów radia analogowego	☐
00.03.2.6.6	usługa transmisji programów radia cyfrowego	☐
00.03.2.7	Usługa dzierżawy łącz telekomunikacyjnych	☐
00.03.2.8	Usługa transmisji danych:	☐
00.03.2.8.1	transmisja przewodowa	☐
00.03.2.8.2	transmisja bezprzewodowa	☐
00.03.2.9	Usługa zapewniania dostępu do sieci Internet:	☐
00.03.2.9.1	świadczona we własnej publicznej sieci telekomunikacyjnej	☐
00.03.2.9.2	świadczona z wykorzystaniem publicznej sieci telekomunikacyjnej innego operatora	☐
00.03.2.10	Usługa zakończenia połączeń w poszczególnych stacjonarnych publicznych sieciach telekomunikacyjnych	☐
00.03.2.11	Usługa zakończenia połączeń w poszczególnych ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych	☐
00.03.2.12	Usługa lokalnego dostępu w stałej lokalizacji (usługa BSA)	☐
00.03.2.13	Usługa centralnego dostępu w stałej lokalizacji (usługa LLU)	☐
00.03.2.14	Usługa dostępu wysokiej jakości (ang. HOA) inna niż usługa dzierżawy łącza	☐
00.03.2.15	Inne usługi (rodzaje usług należy wymienić w polu „Uwagi”)	☐

00.04 Uwagi

Objaśnienia

Formularz należy wypełnić rzetelnie i prawidłowo pod względem merytorycznym i formalno-rachunkowym

Nr	Wskaźnik	Opis
00.01	Dane o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym	Pola w pozycji 00.01 dotyczą podstawowych danych rejestrowych oraz kontaktowych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Należy je wypełnić danymi aktualnymi na dzień składania sprawozdania.
00.01.2	Numer w RPT	Numer w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych Urzędu Komunikacji Elektronicznej, pod którym figuruje przedsiębiorca telekomunikacyjny.
00.01.5	Numer Identyfikacji Podatkowej spółki cywilnej	Należy wypełnić w przypadku, gdy przedsiębiorca telekomunikacyjny jest współnikiem spółki cywilnej.
00.01.7	Adres e-mail przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	Adres e-mail służący do kontaktów z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym.
od 00.01.16 do 00.01.23	Adres do korespondencji	Należy podać adres korespondencyjny, na który będzie wysyłana do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego korespondencja. W przypadku posiadania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego skrytki pocztowej należy w polu „miejscowość” dodać skrót „SP” oraz podać numer tej skrytki.
od 00.01.24 do 00.01.25	Osoba/osoby reprezentujące przedsiębiorcę telekomunikacyjnego	Dane osoby lub osób uprawnionych do reprezentowania przedsiębiorcy telekomunikacyjnego zgodnie z wpisem do Krajowego Rejestru Sądowego lub na podstawie pełnomocnictwa. Jeżeli osób uprawnionych do reprezentowania jest więcej niż jedna, należy podać dane wszystkich osób rozdzielając je znakiem „/”.
od 00.01.26 do 00.01.28	Osoba upoważniona do kontaktów z UKE	Dane osoby upoważnionej do kontaktów z Urzędem Komunikacji Elektronicznej. Należy podać aktualne na dzień sporządzania sprawozdania dane osoby, z którą Urząd będzie się kontaktował w sprawach związanych ze sprawozdawczością i działalnością przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.
00.02.1	Przychody netto z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej	Całkowita suma przychodów netto (tj. bez VAT) osiągniętych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w roku objętym sprawozdaniem. Nie należy wliczać przychodów ze sprzedaży telekomunikacyjnych urządzeń końcowych. W przypadku zagranicznych przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzących działalność telekomunikacyjną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w sprawozdaniu należy wykazać jedynie przychody z działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a nie łączne przychody przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.
00.02.3	Wydatki netto na inwestycje telekomunikacyjne	Całkowite wydatki na inwestycje z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej (z uwzględnieniem wartości niematerialnych i prawnych, jak np. oprogramowanie komputerowe czy opłaty związane z wykorzystaniem częstotliwości, rezerwacje, pozwolenia radiowe) poniesione przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w roku objętym sprawozdaniem, z wyłączeniem wydatków na badania i rozwój.
00.02.3.1	Wydatki netto na infrastrukturę telekomunikacyjną	Wydatki związane z inwestycjami w infrastrukturę, o której mowa w pozycji 00.02.4, poniesione w roku objętym sprawozdaniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
00.02.4	Wartość infrastruktury telekomunikacyjnej	Określając wartość infrastruktury telekomunikacyjnej należy wziąć pod uwagę następujące elementy: urządzenia telekomunikacyjne (oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych stanowiących własność użytkownika) oraz w szczególności: linie, kanalizacje kablowe, słupy, wieże, maszty, kable, przewody oraz osprzęt, wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji. Dodatkowo należy wziąć pod uwagę takie elementy, jak: aparaty samoinkasujące, wartości niematerialne i prawne np. opłaty związane z wykorzystaniem częstotliwości; rezerwacje, pozwolenia radiowe, systemy zarządzania i nadzoru nad siecią, platformy usługowe, systemy zarządzania i ewidencji sieci, utrzymania sieci i usuwania awarii, systemy billingowe, systemy (platformy) obsługi klienta, zobowiązań i należności, systemy taryfikacji usług, systemy ATM, Giga Ethernet, DSLAM, oprogramowanie do aparatów samoinkasujących, systemy analizy sieci, systemy obsługi i aktywacji usług telekomunikacyjnych. Kryterium decydującym o tym, czy dany element należy wziąć pod uwagę przy określaniu wartości infrastruktury, jest to, czy jest on niezbędny do funkcjonowania, rozbudowy i utrzymania sieci oraz świadczenia usług telekomunikacyjnych. Należy podać wartość księgową infrastruktury pomniejszoną o odpisy amortyzacyjne.
00.03	Działalność telekomunikacyjna	Rodzaj działalności telekomunikacyjnej, która jest prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego na podstawie wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych. W kolumnie po prawej stronie należy postawić znak „x” w polach dotyczących prowadzonej działalności. Jeżeli u przedsiębiorcy nastąpiły zmiany w charakterze działalności, należy to zaznaczyć znakiem „x” w odpowiedniej rubryce.
00.03.2.5	Usługa telefonii VoIP świadczona w publicznej sieci telekomunikacyjnej	Przez telefonię VoIP (Voice over Internet Protocol) należy rozumieć przesyłanie dźwięku za pomocą sieci Internet. Świadczenie usługi połączeń telefonicznych realizowane jest za pomocą protokołu IP (Internet Protocol). Do przesyłu głosu w technologii VoIP wykorzystywana jest komutacja pakietów (np. za pomocą protokołów H.323 i SIP). Do korzystania z usług VoIP niezbędne jest posiadanie oprogramowania bądź dedykowanego urządzenia systemu VoIP oraz łącza internetowego. Usługa może być świadczona abonentom publicznej sieci telekomunikacyjnej przez numery dostępowe, jak również abonentom sieci dostępowej IP za pomocą dedykowanej aplikacji umożliwiającej użytkownikowi inicjowanie lub przyjmowanie połączeń głosowych (oprogramowania, komunikatory głosowe).
00.03.2.6.1	Usługa naziemnej telewizji cyfrowej	Naziemna telewizja cyfrowa (NTC) to system nadawania cyfrowego sygnału telewizyjnego na terenie kraju, zgodnego z międzynarodowym standardem DVB-T i jego następcami zgodnie ze standardami ETSI. Użytkownik końcowy może ją odbierać dzięki dedykowanemu dekodrowi lub telekomunikacyjnemu urządzeniu końcowemu (odbiornikowi) posiadającemu odpowiedni tuner.
00.03.2.6.2	Usługa telewizji kablowej	Usługa transmisji sygnału telewizyjnego w sieciach kablowych. Przez sieci kablowe rozumie się sieci operatorów telewizji kablowej CATV, realizowanej w oparciu o kable koncentryczne lub w technologii mieszanej, światłowodowo-koncentrycznej.
00.03.2.6.3	Usługa telewizji satelitarnej	Usługi transmisji sygnału telewizyjnego za pomocą platformy satelitarnej przy wykorzystaniu satelitów umieszczonych na ustalonej pozycji orbity geostacjonarnej.
00.03.2.6.4	Usługa telewizji IPTV	Telewizja IPTV oznacza transmisję sygnałów telewizyjnych za pomocą sieci szerokopasmowych obsługujących protokół IP. Telewizja IPTV nie korzysta z ogólnodostępnego Internetu, lecz z wydzielonego odcinka sieci. Cechą odróżniającą IPTV od telewizji kablowej jest to, że w IPTV obraz i dźwięk jest przesyłany w postaci pakietów IP, podczas gdy w telewizji kablowej poszczególne kanały transmitowane są w odpowiednich przedziałach częstotliwościowych.
00.03.2.14	Usługa dostępu wysokiej jakości (ang. HQA) inna niż usługa dzierżawy łącza	Usługa hurtowa (niebędąca usługą dzierżawy łącza) polegająca na udostępnieniu innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu usługi dostępu wysokiej jakości w stałej lokalizacji, zrealizowanej pomiędzy telekomunikacyjnym urządzeniem końcowym a najbliższym, od telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, węzłem operatora sprzedającego usługę znajdującym się w sieci, do którego dołączony jest przedsiębiorca telekomunikacyjny. Cechy charakteryzujące usługę: 1. minimalna prędkość usługi określona w umowie; 2. zwięzła symetryczna prędkość; 3. stabilność parametrów transmisyjnych oraz monitoring parametrów transmisyjnych w czasie; 4. gwarantowana dostępność i jakość obsługi w każdych okolicznościach (w tym SLA 24/7), wsparcie obsługi klienta, krótkie czasy usuwania awarii oraz redundancja; 5. zarządzanie siecią wysokiej jakości, co ma przeniesienie na odpowiednią prędkość wysyłania i niski overbooking; 6. możliwość uzyskania dostępu do sieci w lokalizacjach i punktach, które zostały określone odpowiednio do geograficznej gęstości i rozmieszczenia użytkowników końcowych będących użytkownikami biznesowymi, a nie konsumentami; 7. możliwość oferowania wydzielonej ciągłości dla interfejsów Ethernetowych (np. dzięki dodatkowemu nagłówkowi umożliwiającemu rozdzielenie na wiele warstw wirtualnych sieci LAN).

FORMULARZ 01**Usługi telefoniczne świadczone w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej**

Rok sprawozdawczy:

Formularz dotyczy usług telefonicznych świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej. Usługi telefonii VoIP, jak również usługi dial-up, nie powinny być uwzględniane. Formularza nie wypełniają przedsiębiorcy, którzy zajmują się wyłącznie usługą zapewnienia dostępu do sieci Internet i przedsiębiorcy świadczący wyłącznie usługi telefonii VoIP.

- Jeżeli pole formularza nie dotyczy wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności, należy wpisać w to pole: „nd”.
- Jeżeli pole dotyczy prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności, a brak jest dokładnych danych, należy podać dane szacunkowe i informację na ten temat w polu „Uwagi”.
- W polu „Uwagi” uzasadnia się wpis ze wskazaniem numeru pola, którego to uzasadnienie dotyczy.
- Dane dotyczące przychodów należy wprowadzać w PLN bez VAT.
- Dane dotyczące czasu trwania połączeń należy wprowadzić w minutach.

01.01 Dane o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym

01.01.1 Firma przedsiębiorcy lub nazwa innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów

1

01.01.2 Numer w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych

2

01.02 Liczba własnych łączy abonenckich

		ogółem		konsumenci		biznes	
01.02.1	Liczba własnych łączy abonenckich	3		4		5	
01.02.2	<i>w tym w województwie:</i>						
01.02.2.1	dolnośląskim	6		7		8	
01.02.2.2	kujawsko-pomorskim	9		10		11	
01.02.2.3	lubelskim	12		13		14	
01.02.2.4	lubuskim	15		16		17	
01.02.2.5	łódzkim	18		19		20	
01.02.2.6	małopolskim	21		22		23	
01.02.2.7	mazowieckim	24		25		26	
01.02.2.8	opolskim	27		28		29	
01.02.2.9	podkarpackim	30		31		32	
01.02.2.10	podlaskim	33		34		35	
01.02.2.11	pomorskim	36		37		38	
01.02.2.12	śląskim	39		40		41	
01.02.2.13	świętokrzyskim	42		43		44	
01.02.2.14	warmińsko-mazurskim	45		46		47	
01.02.2.15	wielkopolskim	48		49		50	
01.02.2.16	zachodniopomorskim	51		52		53	
01.02.3	<i>w tym według rodzaju:</i>						
01.02.3.1	liczba łączy z dostępem ISDN	54		55		56	
01.02.3.2	liczba łączy z dostępem analogowym POTS	57		58		59	
01.02.3.3	liczba łączy telewizji kablowej	60		61		62	
01.02.3.4	liczba łączy w technologii xDSL	63		64		65	
01.02.3.5	liczba łączy światłowodowych FTTH	66		67		68	
01.02.3.6	liczba łączy światłowodowych FTTB	69		70		71	
01.02.3.7	liczba łączy światłowodowych FTTC	72		73		74	
01.02.3.8	liczba innego rodzaju łączy (rodzaje łączy należy wymienić w polu „Uwagi”)	75		76		77	

01.03 Liczba łączy abonenckich wykorzystywanych w ramach hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR)

		ogółem		konsumenci		biznes	
01.03.1	Liczba łączy abonenckich wykorzystywanych w ramach hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR)	78		79		80	

01.04 Liczba aparatów publicznych

		ogółem	
01.04.1	Liczba aparatów publicznych, w tym samoinkasujących (PAS)	81	

01.05 Liczba abonentów

		ogółem		konsumenci		biznes	
01.05.1	Liczba abonentów	82		83		84	
01.05.2	<i>w tym w województwie:</i>						
01.05.2.1	dolnośląskim	85		86		87	
01.05.2.2	kujawsko-pomorskim	88		89		90	
01.05.2.3	lubelskim	91		92		93	
01.05.2.4	lubuskim	94		95		96	
01.05.2.5	łódzkim	97		98		99	
01.05.2.6	małopolskim	100		101		102	
01.05.2.7	mazowieckim	103		104		105	
01.05.2.8	opolskim	106		107		108	
01.05.2.9	podkarpackim	109		110		111	
01.05.2.10	podlaskim	112		113		114	
01.05.2.11	pomorskim	115		116		117	
01.05.2.12	śląskim	118		119		120	
01.05.2.13	świętokrzyskim	121		122		123	
01.05.2.14	warmińsko-mazurskim	124		125		126	
01.05.2.15	wielkopolskim	127		128		129	
01.05.2.16	zachodniopomorskim	130		131		132	
01.05.3	<i>w tym według rodzaju:</i>						
01.05.3.1	liczba abonentów przyłączonych do sieci przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	133		134		135	

01.05.3.2	liczba abonentów korzystających z usług w ramach WLR	136		137		138	
01.06 Przychody ze świadczenia usług telefonicznych							
		ogółem		konsumenci		biznes	
01.06.1	Przychody ze świadczenia usług telefonicznych, w tym:	139		140		141	
01.06.1.1	przychody od abonentów przyłączonych do sieci	142		143		144	
01.06.1.2	przychody od abonentów korzystających z usług w ramach WLR	145		146		147	
01.07 Czas trwania połączeń							
		ogółem		konsumenci		biznes	
01.07.1	Czas trwania połączeń	148		149		150	
<i>w tym według kierunku:</i>							
01.07.1.1	czas trwania połączeń krajowych, w tym:	151		152		153	
01.07.1.1.1	do krajowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych	154		155		156	
01.07.1.2	czas trwania połączeń międzynarodowych, w tym:	157		158		159	
01.07.1.2.1	do zagranicznych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych	160		161		162	
01.08 Uwagi							
Objaśnienia do Formularza 01							
W formularzu powinny być wykazane wszystkie usługi telefoniczne, zarówno świadczone pojedynczo, jak również w ramach usług wiązanych							
Nr	Wskaźnik	Opis					
	Konsumenci	Osoby fizyczne wnoszące o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub korzystające z takich usług dla celów niezwiązanych bezpośrednio z ich działalnością gospodarczą lub wykonywaniem zawodu.					
	Biznes	Użytkownicy końcowi z wyłączeniem konsumentów.					
	Usługa wiązana	Usługa złożona z dwóch lub więcej usług telekomunikacyjnych, które są prezentowane na rynku jako jedna wspólna oferta oferowana po jednej cenie i zazwyczaj rozliczana w ramach jednego rachunku. Jeśli jednak pierwsze dwa warunki są spełnione, a z pewnych powodów technicznych na poszczególne składniki usługi wystawiane są osobne rachunki, taką usługę również traktuje się jako usługę wiązaną. Istotą usługi wiązanej są: 1) niższa cena tej usługi niż sumaryczny koszt poszczególnych usług wchodzących w jej skład w przypadku, gdyby były zakupione indywidualnie, lub 2) korzystniejsze warunki świadczenia jednej lub więcej usług wchodzących w jej skład.					
01.02.1	Liczba własnych łączy abonenckich	Liczba łączy abonenckich, do których tytuł prawny posiada przedsiębiorca telekomunikacyjny (niezależny od innego przedsiębiorcy, ani niebędący własnością abonenta), za pomocą których świadczy abonentom usługi telefoniczne w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej. Nie należy wliczać łączy wykorzystywanych na potrzeby własne, łączy wykorzystywanych w ramach hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR), jak również łączy, z których przedsiębiorca telekomunikacyjny korzysta w oparciu o usługę dostępu do lokalnej pętli i lokalnej podpętli abonenckiej (LLU). Wartość pozycji powinna być sumą pozycji od 01.02.2.1 do 01.02.2.16, a jednocześnie sumą pozycji od 01.02.3.1 do 01.02.3.8.					
01.02.3.1	Liczba łączy z dostępem ISDN	Liczba kanałów B używanych w dostęпах cyfrowych ISDN, na których świadczone są usługi telefoniczne w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej.					
01.02.3.2	Liczba łączy z dostępem analogowym POTS	Liczba łączy łączących telekomunikacyjne urządzenia końcowe abonenta z węzłem dostępowym sieci PSTN, na których świadczone są usługi telefoniczne w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, z wyłączeniem łączy ISDN.					
01.02.3.3	Liczba łączy telewizji kablowej	Liczba łączy telewizji kablowej, za pomocą których operatorzy telewizji kablowej świadczą usługi telefoniczne w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej bez wykorzystania technologii VoIP.					
01.02.3.4	Liczba łączy w technologii xDSL	Liczba cyfrowych łączy abonenckich opartych na technologii xDSL, za pomocą których świadczone są usługi telefoniczne w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej.					
01.02.3.5	Liczba łączy światłowodowych FTTH	Liczba łączy, których końcowy odcinek do lokalu abonenta to światłowód (światłowód wykorzystywany jest od przelącznicy ODF do zakończenia w lokalu abonenta). Aby zostać uznanym za łącze typu FTTH, światłowód dostępowy musi wkraczać w granice lokalu abonenta i kończyć się: w lokalu lub w ścianie zewnętrznej lokalu abonenta lub nie dalej niż 2 metry od ściany zewnętrznej lokalu abonenta. Usługi FTTH zazwyczaj dostarczają kilka aplikacji, np. transfer danych, głosu i wideo. Nie należy wliczać do kategorii FTTH sieci, gdzie światłowód kończy się w miejscu publicznym lub prywatnym, przed dotarciem do lokalu oraz na ścieżce dostępowej.					
01.02.3.6	Liczba łączy światłowodowych FTTB	Liczba łączy w przypadku, gdy światłowód doprowadzony jest od przelącznicy ODF do granic budynku, np. piwnica czy inne pomieszczenie, gdzie umieszczone są urządzenia telekomunikacyjne, a końcowym łączem do lokalu abonenta jest medium fizyczne inne niż światłowód - najczęściej para miedziana.					
01.02.3.7	Liczba łączy światłowodowych FTTC	Liczba łączy w przypadku, gdy światłowód doprowadzony jest od przelącznicy MDF/ODF do skrzynki ulicznej znajdującej się poza budynkiem abonenta, a od skrzynki ulicznej do budynku i następnie do lokali abonenckich wykorzystywana jest para miedziana.					
01.02.3.8	Liczba innego rodzaju łączy	Liczba łączy łączących telekomunikacyjne urządzenia końcowe abonenta z węzłem dostępowym sieci w innych technologiach, na których świadczone są usługi telefoniczne w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej.					
01.03.1	Liczba łączy abonenckich wykorzystywanych w ramach hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR)	Liczba łączy abonenckich wykorzystywanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wypełniającego formularz, a należących do innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, celem świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wypełniającego formularz usług telekomunikacyjnych na bazie hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR). Łącza te nie powinny być uwzględniane w pozycji 01.02. Łącza ISDN należy przeliczyć na kanały B.					
01.04.1	Liczba aparatów publicznych, w tym samoinkasujących (PAS)	Liczba aparatów publicznych, w tym samoinkasujących (PAS) posiadanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego. Aparatami publicznymi są publicznie dostępne telefony, w których połączenia opłacane są automatycznie, w szczególności za pomocą karty telefonicznej lub karty płatniczej.					

01.05.1	Liczba abonentów	Łączna liczba abonentów, którzy są stroną umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej z dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych. Wartość pozycji powinna zawierać zarówno abonentów przyłączonych do sieci przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jak również abonentów, którym przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczy usługi w oparciu o hurtowy dostęp do sieci (ang. WLR). Pozycja powinna być sumą pozycji od 01.05.2.1 do 01.05.2.16.
01.05.3.1	Liczba abonentów przyłączonych do sieci przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	Liczba abonentów, którym usługę przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej świadczy przedsiębiorca telekomunikacyjny wypełniający formularz.
01.05.3.2	Liczba abonentów korzystających z usług w ramach WLR	Liczba abonentów korzystających z usług przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w ramach hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR), tj. abonentów przyłączonych do sieci innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, którzy korzystają z detalicznych usług telekomunikacyjnych świadczonych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wypełniającego formularz w oparciu o hurtowy dostęp do sieci (ang. WLR).
01.06.1	Przychody ze świadczenia usług telefonicznych	Suma wszystkich przychodów z usług telefonicznych świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, zarówno za przyłączenie do sieci, abonament, usługi połączeń telefonicznych, jak również innych przychodów, które dotyczą tych usług. Należy uwzględnić przychody pochodzące zarówno od abonentów przyłączonych do sieci przedsiębiorcy wypełniającego formularz, jak również od abonentów, którym przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczy usługi telefoniczne w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej w oparciu o hurtowy dostęp do sieci (ang. WLR). Do sumy przychodów nie należy wliczać przychodów ze sprzedaży telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, jak również przychodów z połączeń VoIP, wdzwanianego dostępu do Internetu oraz dzierżawy łączy.
01.06.1.1	Przychody od abonentów przyłączonych do sieci	Przychody z tytułu opłat za przyłączenie do sieci, abonamentowych oraz opłat za usługi połączeń telefonicznych od abonentów, którym usługę przyłączenia do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej świadczy przedsiębiorca telekomunikacyjny wypełniający formularz. Do przychodów nie należy wliczać przychodów z dzierżawy łączy oraz przychodów z usług dostępu do Internetu.
01.06.1.2	Przychody od abonentów korzystających z usług w ramach WLR	Przychody od abonentów korzystających z usług przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w ramach hurtowego dostępu do sieci (ang. WLR), tj. od abonentów przyłączonych do sieci innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, którzy korzystają z detalicznych usług telekomunikacyjnych świadczonych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wypełniającego formularz w oparciu o hurtowy dostęp do sieci (ang. WLR).
01.07.1	Czas trwania połączeń	Całkowita liczba minut połączeń wykonywanych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej (informacje o czasie trwania połączeń dotyczą wszystkich abonentów). Nie należy wliczać czasu trwania połączeń w ramach usług telefonii VoIP.
01.07.1.1	Czas trwania połączeń krajowych	Liczba minut połączeń strefowych (należy włączyć całkowity czas trwania połączeń wewnątrzsiściowych), międzystrefowych oraz do krajowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych wykonywanych w publicznej sieci telekomunikacyjnej. Nie należy wliczać czasu trwania połączeń w ramach usług telefonii VoIP.
01.07.1.2	Czas trwania połączeń międzynarodowych	Liczba minut połączeń wykonanych przez abonentów do międzynarodowych stacjonarnych publicznych sieci telekomunikacyjnych, jak również do międzynarodowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych. Nie należy wliczać czasu trwania połączeń w ramach usług telefonii VoIP.

FORMULARZ 02

Współpraca międzyoperatorska w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej

Rok sprawozdawczy:

Formularz dotyczy świadczenia usług innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu we własnej stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej

1. Jeżeli pole formularza nie dotyczy wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności, należy wpisać w to pole: „nd”.
2. Jeżeli pole dotyczy prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności, a brak jest dokładnych danych, należy podać dane szacunkowe i informację na ten temat w polu „Uwagi”. W przypadku, gdy nie jest możliwe uzyskanie danych szacunkowych – należy wpisać w to pole: „bd” i stosowną informację w polu „Uwagi”.
3. W polu „Uwagi” uzasadnia się wpis ze wskazaniem numeru pola, którego to uzasadnienie dotyczy.
4. Dane dotyczące przychodów należy wprowadzać w PLN bez VAT.
5. Dane dotyczące czasu połączeń należy wprowadzać w minutach.

02.01 Dane o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym

02.01.1 Firma przedsiębiorcy lub nazwa innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów

1

02.01.2 Numer w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych

2

02.02 Rozpoczynanie połączeń głosowych

02.02.1 Czas trwania połączeń głosowych rozpoczynanych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego

3

02.02.2 Przychód przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z rozpoczynania połączeń głosowych

4

02.03 Zakończanie połączeń głosowych

02.03.1 Czas trwania połączeń głosowych zakończanych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego

5

02.03.2 Przychód przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z usługi zakończania połączeń głosowych

6

02.04 Tranzyt połączeń głosowych

02.04.1 Czas trwania połączeń głosowych tranzytowanych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego

7

02.04.2 Przychód przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z usług tranzytu połączeń głosowych

8

02.05 Uwagi

Objaśnienia do Formularza 02

Nr	Wskaźnik	Opis
02.02	Rozpoczynanie połączeń głosowych	<p>Usługę rozpoczynania połączeń głosowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej świadczą przedsiębiorcy telekomunikacyjni posiadający stacjonarną publiczną sieć telekomunikacyjną, do której przyłączeni są użytkownicy końcowi.</p> <p>Usługi realizowane są poprzez wybór odpowiedniego numeru dostępu dostawcy usług (NDS) lub za pośrednictwem stałego zlecenia (preselekcji). Inną możliwością jest wybór usług dostępu do sieci Internet za pośrednictwem numeru DSI oraz do numeracji usług w sieciach inteligentnych - poprzez numer DIN.</p> <p>Odbiorcą usługi rozpoczynania połączeń głosowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej jest dostawca usług, który chce świadczyć usługi użytkownikom końcowym, przyłączonym do sieci innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Usługę tę odbiorcy, tj. przedsiębiorcy telekomunikacyjni, uzyskują poprzez zakup u przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, dostarczającego stacjonarną publiczną sieć telekomunikacyjną, określonej ilości minut lub pojemności.</p>
02.02.1	Czas trwania połączeń głosowych rozpoczynanych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	Czas trwania wszystkich połączeń głosowych rozpoczynanych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego na rzecz innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, obliczony zgodnie z zasadami określonymi w umowach międzyoperatorskich.
02.02.2	Przychód przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z rozpoczynania połączeń głosowych	Kwota całkowitego przychodu osiągniętego przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z usługi rozpoczynania połączeń głosowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego na rzecz innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego - obliczonego według zasad określonych w umowach międzyoperatorskich.
02.03	Zakańczanie połączeń głosowych	<p>Zakańczanie połączeń głosowych w stacjonarnych publicznych sieciach telekomunikacyjnych jest usługą oferowaną przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych posiadających stacjonarną publiczną sieć telekomunikacyjną z przydzieloną pulą numerów geograficznych i niegeograficznych. Odbiorcami usług zakańczania połączeń są przedsiębiorcy telekomunikacyjni, którzy świadczą użytkownikom końcowym usługi połączeń telefonicznych. Świadczenie usługi zakańczania połączeń możliwe jest poprzez zakup u przedsiębiorcy telekomunikacyjnego posiadającego stacjonarną publiczną sieć telekomunikacyjną określonej ilości minut bądź pojemności połączeń zakończonych w tej sieci.</p>
02.03.1	Czas trwania połączeń głosowych zakańczanych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	Czas trwania wszystkich połączeń głosowych zakańczanych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obliczony zgodnie z zasadami określonymi w umowach międzyoperatorskich.
02.03.2	Przychód przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z usługi zakańczania połączeń głosowych	Kwota całkowitego przychodu osiągniętego przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z usługi zakańczania połączeń w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego - obliczona zgodnie z zasadami określonymi w umowach międzyoperatorskich.
02.04	Tranzyt połączeń głosowych	<p>Tranzyt połączeń głosowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej polega na kierowaniu połączeń od centrali abonenckiej, do której przyłączony jest abonent inicjujący połączenie do centrali abonenckiej abonenta, do którego kierowane jest to połączenie, pod warunkiem, że obie centrale nie są ze sobą bezpośrednio połączone. Oznacza to, iż dane połączenie musi być przesłane przy wykorzystaniu zasobów innej centrali lub innych central. Przy podawaniu danych w zakresie tranzytu należy wziąć pod uwagę połączenia przychodzące z sieci krajowych i wychodzące do sieci krajowych, przychodzące z sieci krajowych i wychodzące do sieci zagranicznych, przychodzące z sieci zagranicznych i wychodzące do sieci krajowych oraz przychodzące z sieci zagranicznych i wychodzące do sieci zagranicznych.</p>
02.04.1	Czas trwania połączeń głosowych tranzytowanych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	Czas trwania wszystkich połączeń tranzytowanych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obliczony zgodnie z zasadami określonymi w umowach międzyoperatorskich.
02.04.2	Przychód przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z usług tranzytu połączeń głosowych	Kwota całkowitego przychodu osiągniętego przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z usługi tranzytu połączeń głosowych. Należy określić przychody z tzw. „czystego” tranzytu, czyli z wyłączeniem przychodów ze świadczenia usługi zakańczania połączeń tranzytowanych we własnej sieci.

FORMULARZ 03

Współpraca międzyoperatorska w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej

Rok sprawozdawczy:

Formularz dotyczy świadczenia usług innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu we własnej ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej

1. Jeżeli pole formularza nie dotyczy wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności, należy wpisać w to pole: „nd”.
2. Jeżeli pole dotyczy prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności, a brak jest dokładnych danych, należy podać dane szacunkowe i informację na ten temat w polu „Uwagi”. W przypadku, gdy nie jest możliwe uzyskanie danych szacunkowych – należy wpisać w to pole: „bd” i stosowną informację w polu „Uwagi”.
3. W polu „Uwagi” uzasadnia się wpis ze wskazaniem numeru pola, którego to uzasadnienie dotyczy.
4. Dane dotyczące przychodów należy wprowadzać w PLN bez VAT.
5. Dane dotyczące czasu połączeń głosowych należy wprowadzić w minutach.

03.01 Dane o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym

03.01.1 Firma przedsiębiorcy lub nazwa innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów

1

03.01.2 Numer w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych

2

03.02 Rozpoczynanie połączeń głosowych

03.02.1 Czas trwania połączeń głosowych rozpoczynanych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego

3

03.02.2 Przychód osiągnięty przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z rozpoczynania połączeń głosowych

4

03.03 Zakończanie połączeń głosowych

03.03.1 Czas trwania połączeń głosowych zakańczanych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego

5

03.03.2 Przychód przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z usługi zakańczania połączeń głosowych

6

03.04 Tranzyt połączeń głosowych

03.04.1 Czas trwania połączeń głosowych tranzytowych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego

7

03.04.2 Przychód przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z usług tranzytu połączeń głosowych

8

03.05 Uwagi

Objaśnienia do Formularza 03

Nr	Wskaźnik	Opis
03.02	Rozpoczynanie połączeń głosowych	Usługę rozpoczynania połączeń głosowych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej świadczą przedsiębiorcy telekomunikacyjni posiadający własną infrastrukturę tworzącą ruchomą publiczną sieć telekomunikacyjną, za pomocą której inni przedsiębiorcy telekomunikacyjni lub dostawcy usług chcą świadczyć użytkownikom końcowym usługę inicjowania połączeń.
03.02.1	Czas trwania połączeń głosowych rozpoczynanych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	Czas trwania wszystkich połączeń rozpoczynanych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego na rzecz innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, obliczony zgodnie z zasadami określonymi w umowach międzyoperatorskich.
03.02.2	Przychód osiągnięty przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z rozpoczynania połączeń głosowych	Przychód osiągnięty przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z usługi rozpoczynania połączeń głosowych w sieci tego przedsiębiorcy na rzecz innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, obliczony według zasad określonych w umowach międzyoperatorskich.
03.03	Zakończanie połączeń głosowych	Zakończanie połączeń głosowych w ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych jest usługą oferowaną przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych posiadających ruchomą publiczną sieć telekomunikacyjną z przydzieloną pulą numerów geograficznych i niegeograficznych.
03.03.1	Czas trwania połączeń głosowych zakończanych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	Czas trwania wszystkich połączeń głosowych zakończanych we własnej ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, a zainicjowanych w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, obliczony zgodnie z zasadami określonymi w umowach międzyoperatorskich.
03.03.2	Przychód przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z usługi zakończania połączeń głosowych	Przychód z połączeń głosowych zakończanych we własnej ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, a zainicjowanych w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, obliczony zgodnie z zasadami określonymi w umowach międzyoperatorskich.
03.04	Tranzyt połączeń głosowych	Tranzyt połączeń głosowych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej polega na kierowaniu połączeń od centrali abonenckiej, do której przyłączony jest abonent inicjujący połączenie do centrali abonenckiej abonenta, do którego kierowane jest to połączenie, pod warunkiem, że obie centrale nie są ze sobą bezpośrednio połączone. Oznacza to, że dane połączenie musi być przesłane przy wykorzystaniu zasobów innej centrali lub innych central. Przy podawaniu danych w zakresie tranzytu należy wziąć pod uwagę połączenia przychodzące z sieci krajowych i wychodzące do sieci krajowych, przychodzące z sieci krajowych i wychodzące do sieci zagranicznych, przychodzące z sieci zagranicznych i wychodzące do sieci krajowych oraz przychodzące z sieci zagranicznych i wychodzące do sieci zagranicznych.
03.04.1	Czas trwania połączeń głosowych tranzytowanych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	Czas trwania trwania wszystkich połączeń tranzytowanych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, obliczony zgodnie z zasadami określonymi w umowach międzyoperatorskich.
03.04.2	Przychód przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z usług tranzytu połączeń głosowych	Kwota całkowitego przychodu osiągniętego przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z usług tranzytu połączeń, obliczona zgodnie z zasadami określonymi w umowach międzyoperatorskich. Należy określić przychody z tzw. "czystego" tranzytu, czyli z wyłączeniem przychodów z zakończania połączeń tranzytowanych we własnej sieci.

FORMULARZ 04

Usługi detaliczne świadczone użytkownikom końcowym w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej

Rok sprawozdawczy:

Przedsiębiorca telekomunikacyjny prowadzący działalność z wykorzystaniem własnej infrastruktury nie uwzględnia w formularzu danych wynikających ze świadczenia usług na rzecz operatorów nieposiadających własnej infrastruktury radiowej, tzw. operatorów wirtualnych - MVNO (Mobile Virtual Network Operators).

1. Jeżeli pole formularza nie dotyczy wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności, należy wpisać w to pole: „nd”.
2. Jeżeli pole dotyczy prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności, a brak jest dokładnych danych, należy podać dane szacunkowe i informację na ten temat w polu „Uwagi”. W przypadku, gdy nie jest możliwe uzyskanie danych szacunkowych – należy wpisać w to pole: „bd” i stosowną informację w polu „Uwagi”.
3. W polu „Uwagi” uzasadnia się wpis ze wskazaniem numeru pola, którego to uzasadnienie dotyczy.
4. Dane dotyczące przychodów należy wprowadzać w PLN bez VAT.
5. Dane dotyczące czasu połączeń należy wprowadzić w minutach.

04.01 Dane o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym

04.01.1 Firma przedsiębiorcy lub nazwa innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów

1

04.01.2 Numer w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych

2

04.02 Użytkownicy

		ogółem		post-paid		pre-paid	
04.02.1	Liczba użytkowników (kart SIM)	3		4		5	
04.02.2	Liczba nowych użytkowników	6		7		8	
04.02.3	Liczba kart M2M	9					

04.03 Przychody z usług detalicznych

		ogółem		post-paid		pre-paid	
04.03.1	Przychody z usług, w tym:	10		11		12	
04.03.1.1	Przychody z abonamentu	13		14		15	
04.03.1.2	Przychody z usług o podwyższonej opłacie	16		17		18	
04.03.1.3	Przychody z tytułu świadczenia usług M2M	19					

04.04 Czas połączeń głosowych wychodzących

		ogółem		post-paid		pre-paid	
04.04.1	Czas połączeń głosowych wychodzących	20		21		22	

w tym:						
04.04.1.1	połączenia do krajowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych	23		24		25
04.04.1.2	połączenia do krajowych stacjonarnych publicznych sieci telekomunikacyjnych	26		27		28
04.04.1.3	połączenia międzynarodowe	29		30		31

04.05 Liczba połączeń głosowych wychodzących

		ogółem		post-paid		pre-paid	
04.05.1	Liczba połączeń głosowych wychodzących	32		33		34	
w tym:							
04.05.1.1	połączenia do krajowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych	35		36		37	
04.05.1.2	połączenia do krajowych stacjonarnych publicznych sieci telekomunikacyjnych	38		39		40	
04.05.1.3	połączenia międzynarodowe	41		42		43	

04.06 Przychody z połączeń głosowych wychodzących

		ogółem		post-paid		pre-paid	
04.06.1	Przychody z połączeń głosowych wychodzących	44		45		46	
w tym:							
04.06.1.1	połączenia do krajowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych	47		48		49	
04.06.1.2	połączenia do krajowych stacjonarnych publicznych sieci telekomunikacyjnych	50		51		52	
04.06.1.3	połączenia międzynarodowe	53		54		55	

04.07 Wiadomości tekstowe, wiadomości multimedialne, transmisja danych

		ogółem	
04.07.1	Liczba wiadomości SMS wysłanych w kraju	56	
04.07.1.1	w tym na numery usług o podwyższonej opłacie	57	
04.07.2	Liczba wiadomości MMS wysłanych w kraju	58	
04.07.2.1	w tym na numery usług o podwyższonej opłacie	59	
04.07.3	Wielkość transmisji danych, w MB	60	
04.07.4	Przychody z wysłanych wiadomości SMS	61	

04.07.4.1	w tym na numery usług o podwyższonej opłacie	62	
04.07.5	Przychody z wysłanych wiadomości MMS	63	
04.07.5.1	w tym na numery usług o podwyższonej opłacie	64	
04.07.6	Przychody z transmisji danych wysłanych i odebranych w kraju	65	

04.08 Roaming międzynarodowy pasywny

ogółem			
04.08.1	Czas trwania połączeń głosowych wykonanych (inicjowanych) w sieci w ramach roamingu	66	
04.08.2	Liczba wiadomości SMS wysłanych w ramach roamingu	67	
04.08.3	Transmisja danych zrealizowana w ramach roamingu, w MB	68	
04.08.4	Przychody z usług wykonanych w ramach roamingu	69	

04.09 Roaming międzynarodowy aktywny

ogółem			
04.09.1	Czas trwania połączeń głosowych wykonanych (inicjowanych) przez własnych użytkowników poza granicami kraju w ramach roamingu	70	
04.09.1.1	w tym na obszarze Europejskiego Obszaru Gospodarczego	71	
04.09.2	Czas trwania połączeń głosowych przychodzących do własnych użytkowników poza granicami kraju w ramach roamingu	72	
04.09.2.1	w tym na obszarze Europejskiego Obszaru Gospodarczego	73	
04.09.3	Liczba wiadomości SMS wysłanych przez własnych użytkowników poza granicami kraju w ramach roamingu	74	
04.09.3.1	w tym na obszarze Europejskiego Obszaru Gospodarczego	75	
04.09.4	Liczba wiadomości MMS wysłanych przez własnych użytkowników poza granicami kraju w ramach roamingu	76	
04.09.4.1	w tym na obszarze Europejskiego Obszaru Gospodarczego	77	
04.09.5	Transmisja danych zrealizowana przez własnych użytkowników poza granicami kraju w ramach roamingu, w MB	78	
04.09.5.1	w tym na obszarze Europejskiego Obszaru Gospodarczego	79	
04.09.6	Przychody z usług świadczonych własnym użytkownikom poza granicami kraju w ramach roamingu	80	
04.09.6.1	w tym na obszarze Europejskiego Obszaru Gospodarczego	81	

04.10 Informacje dodatkowe

		ogółem	
04.10.1	Liczba bazowych stacji przekaźnikowych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	82	
04.10.2	Procent pokrycia powierzchni kraju infrastrukturą 3G	83	
04.10.3	Procent ludności kraju znajdujący się w zasięgu sieci 3G	84	
04.10.4	Procent pokrycia powierzchni kraju infrastrukturą 4G/LTE	85	
04.10.5	Procent ludności kraju znajdujący się w zasięgu sieci 4G/LTE	86	

04.11 Uwagi

Objaśnienia do Formularza 04

W formularzu powinny być wykazane wszystkie usługi telefonii ruchomej, zarówno świadczone pojedynczo, jak również w ramach usług wiązanych

Nr	Wskaźnik	Opis
04.02.1	Liczba użytkowników (kart SIM)	Liczba kart SIM wykorzystywana do realizacji usług telefonii ruchomej z wyłączeniem kart typu M2M.
	Post-paid	Użytkownicy korzystający z usług telekomunikacyjnych, za które rozliczenie następuje po okresie ich świadczenia (model rozliczeń z abonamentem, model rozliczeń typu „mix” w kontrakcie).
	Pre-paid	Użytkownicy korzystający z usług telekomunikacyjnych, za które rozliczenie następuje przed ich świadczeniem (model rozliczeń bez abonamentu).
	Usługa wiązana	Usługa złożona z dwóch lub więcej usług telekomunikacyjnych, które są prezentowane na rynku jako jedna wspólna oferta oferowana po jednej cenie i zazwyczaj rozliczana w ramach jednego rachunku. Jeśli jednak pierwsze dwa warunki są spełnione, a z pewnych powodów technicznych na poszczególne składniki usługi wystawiane są osobne rachunki, taką usługę również traktuje się jako usługę wiązaną. Istotą usługi wiązanej są: 1) niższa cena tej usługi niż sumaryczny koszt poszczególnych usług wchodzących w jej skład w przypadku, gdyby były zakupione indywidualnie, lub 2) korzystniejsze warunki świadczenia jednej lub więcej usług wchodzących w jej skład.

04.02.2	Liczba nowych użytkowników	Liczba użytkowników aktywowanych w sieci przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w danym roku kalendarzowym. Należy uwzględnić aktywacje wynikające z przenośności numerów jak i nabycia nowego numeru w sieci operatora (należy uwzględnić użytkowników końcowych usług: abonamentowej, przedpłaconej, MIX oraz M2M, zarówno konsumentów, jak i przedsiębiorców).
04.02.3	Liczba kart M2M	Przez karty M2M należy rozumieć karty, które umożliwiają transmisję danych pomiędzy urządzeniami, przesyłanie wiadomości SMS oraz inne usługi w relacji urządzenie końcowe - urządzenie końcowe.
04.03.1	Przychody z usług	Suma przychodów z opłat pobranych od użytkowników końcowych z tytułu: aktywacji usług i urządzeń końcowych - aparatów telefonicznych, opłat abonamentowych, połączeń głosowych wychodzących z sieci, wysłanych SMS, wysłanych MMS, transmisji danych, roamingu aktywnego, usługi przenoszenia numerów, usług o podwyższonej opłacie, kar umownych i innych uzyskiwanych od użytkowników końcowych. Nie należy wliczać przychodów ze sprzedaży telekomunikacyjnych urządzeń końcowych.
04.03.1.1	Przychody z abonamentu	Przychody z opłat w ramach abonamentu, w przypadku użytkowników pre-paid należy podać opłaty cykliczne (sumę wszystkich opłat za płatne doładowania, w tym za dodatkowo płatne pakiety usług).
04.03.1.2	Przychody z usług o podwyższonej opłacie	Suma przychodów z opłat pobranych od użytkowników końcowych z tytułu realizacji usług o podwyższonej opłacie, w tym opłaty abonamentowe (miesięczne). Przez usługę o podwyższonej opłacie rozumie się, zgodnie z art. 64 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. -Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1489, z późn. zm.) usługę telekomunikacyjną z dodatkowym świadczeniem, które może być realizowane przez inny podmiot niż dostawca usługi telekomunikacyjnej.
04.03.1.3	Przychody z tytułu świadczenia usług M2M	Suma przychodów z ofert dedykowanych do komunikacji M2M, obejmująca opłaty aktywacyjne, abonamentowe, jednostkowe za poszczególne jednostki usługi (minuta, SMS), transmisję danych oraz wszystkie inne przychody uzyskiwane w ramach oferowanej usługi M2M. Należy tu wskazać przychody z kart SIM posiadających dedykowany plan taryfowy przeznaczony do świadczenia usługi M2M.
04.04.1	Czas połączeń głosowych wychodzących	Bilowany czas połączeń głosowych wychodzących z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego łącznie z połączeniami z własną siecią, z wyłączeniem roamingu.
04.04.1.1	Połączenia do krajowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych	Bilowany czas połączeń wychodzących z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do sieci ruchomych (własnej i obcych).
04.04.1.2	Połączenia do krajowych stacjonarnych publicznych sieci telekomunikacyjnych	Bilowany czas połączeń wychodzących z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej.
04.04.1.3	Połączenia międzynarodowe	Bilowany czas połączeń międzynarodowych wychodzących z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.
04.05.1	Liczba połączeń głosowych wychodzących	Liczba połączeń głosowych wychodzących z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego łącznie z połączeniami z własną siecią, z wyłączeniem roamingu.
04.05.1.1	Połączenia do krajowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych	Liczba połączeń wychodzących z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do sieci ruchomych (własnej i obcych).

04.05.1.2	Połączenia do krajowych stacjonarnych publicznych sieci telekomunikacyjnych	Liczba połączeń wychodzących z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej.
04.05.1.3	Połączenia międzynarodowe	Liczba połączeń wychodzących z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego na międzynarodowe numery telefonii ruchomej.
04.06.1	Przychody z połączeń głosowych wychodzących	Przychody z połączeń wychodzących z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w tym z połączeń z własną siecią, z wyłączeniem roamingu.
04.06.1.1	Połączenia do krajowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych	Przychody z połączeń wychodzących z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych (własnej i obcych).
04.06.1.2	Połączenia do krajowych stacjonarnych publicznych sieci telekomunikacyjnych	Przychody z połączeń wychodzących z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do krajowych stacjonarnych publicznych sieci telekomunikacyjnych.
04.06.1.3	połączenia międzynarodowe	Przychody z połączeń wychodzących z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego na zagraniczne numery telefonii ruchomej.
04.07.1	Liczba wiadomości SMS wysłanych w kraju	Liczba wiadomości SMS (bezpłatnych, standardowych, o podwyższonej opłacie) wysłanych z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w kraju.
04.07.2	Liczba wiadomości MMS wysłanych w kraju	Liczba wiadomości MMS (bezpłatnych, standardowych, o podwyższonej opłacie) wysłanych z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w kraju.
04.07.3	Wielkość transmisji danych, w MB	Ilość danych (bez uwzględnienia usług związanych z wysyłaniem wiadomości MMS) wysłanych i odebranych w kraju, w MB.
04.07.4	Przychody z wysłanych wiadomości SMS	Przychody z wiadomości SMS (bezpłatnych, standardowych, o podwyższonej opłacie) wysłanych z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w kraju.
04.07.5	Przychody z wysłanych wiadomości MMS	Przychody z wiadomości MMS (bezpłatnych, standardowych, o podwyższonej opłacie) wysłanych z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w kraju.
04.07.6	Przychody z transmisji danych wysłanych i odebranych w kraju	Przychody z usług transmisji danych (bez uwzględnienia usług związanych z wysyłaniem wiadomości MMS), wysłanych i odebranych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w kraju.
04.08	Roaming międzynarodowy pasywny	Usługi inicjowane w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego przez użytkowników zagranicznych sieci ruchomych.
04.08.1	Czas trwania połączeń głosowych wykonanych (inicjowanych) w sieci w ramach roamingu	Bilowany czas trwania połączeń głosowych wykonywanych (inicjowanych) przez użytkowników zagranicznych sieci ruchomych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego (zarówno w ramach sieci własnej, jak i poza nią, również poza granicę).
04.08.2	Liczba wiadomości SMS wysłanych w ramach roamingu	Liczba wiadomości SMS wysłanych przez użytkowników zagranicznych sieci ruchomych z ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego (zarówno w ramach sieci własnej, jak i poza nią, również poza granicę).

04.08.3	Transmisja danych zrealizowana w ramach roamingu, w MB	Ilość danych (z uwzględnieniem usług związanych z wysyłaniem wiadomości MMS) wysłanych/odebranych przez użytkowników zagranicznych sieci ruchomych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w kraju (zarówno w ramach sieci własnej, jak i poza nią, również poza granicę), w MB.
04.08.4	Przychody z usług wykonanych w ramach roamingu	Przychody z usług świadczonych użytkownikom zagranicznych sieci ruchomych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego (zarówno w ramach sieci własnej, jak i poza nią, również poza granicę). Należy uwzględnić przychody z usług: połączeń głosowych, SMS, MMS, transmisji danych.
04.09	Roaming międzynarodowy aktywny	Usługi inicjowane w zagranicznych sieciach ruchomych przez własnych użytkowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.
04.09.1	Czas trwania połączeń głosowych wykonanych (zainicjowanych) przez własnych użytkowników poza granicami kraju w ramach roamingu	Bilowany czas trwania połączeń głosowych wykonywanych (zainicjowanych) przez własnych użytkowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego korzystających z usług roamingowych w zagranicznych sieciach ruchomych. Do kategorii tej nie należy wliczać połączeń przychodzących.
04.09.2	Czas trwania połączeń głosowych przychodzących do własnych użytkowników poza granicami kraju w ramach roamingu	Bilowany czas trwania połączeń głosowych przychodzących (odebranych) przez własnych użytkowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego korzystających z usług roamingowych w zagranicznych sieciach ruchomych.
04.09.3	Liczba wiadomości SMS wysłanych przez własnych użytkowników poza granicami kraju w ramach roamingu	Liczba wiadomości SMS wysłanych przez własnych użytkowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego korzystających z usług roamingowych w zagranicznych sieciach ruchomych.
04.09.4	Liczba wiadomości MMS wysłanych przez własnych użytkowników poza granicami kraju w ramach roamingu	Liczba wiadomości MMS wysłanych przez własnych użytkowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego korzystających z usług roamingowych w zagranicznych sieciach ruchomych. W przypadku braku możliwości wygenerowania liczby wiadomości MMS należy podać wielkość transmisji danych zrealizowanej w ramach tej kategorii.
04.09.5	Transmisja danych zrealizowana przez własnych użytkowników poza granicami kraju w ramach roamingu, w MB	Ilość danych (z uwzględnieniem usług związanych z wysyłaniem wiadomości MMS) wysłanych/odebranych przez własnych użytkowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego korzystających z usług roamingowych w zagranicznych sieciach ruchomych, w MB.
04.09.6	Przychody z usług świadczonych własnym użytkownikom poza granicami kraju w ramach roamingu	Przychody z usług świadczonych własnym użytkownikom przedsiębiorcy telekomunikacyjnego korzystającym z usług roamingowych w zagranicznych sieciach ruchomych. Należy uwzględnić przychody z usług: połączeń głosowych, SMS, MMS, transmisji danych.
04.10.1	Liczba bazowych stacji przekaźnikowych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego	Całkowita liczba lokalizacji, na których zainstalowany jest sprzęt nadawczy, niezależnie od ilości systemów zainstalowanych w danej lokalizacji.
04.10.2	Procent pokrycia powierzchni kraju infrastrukturą 3G	Procent powierzchni Rzeczypospolitej Polskiej, która została pokryta zasięgiem świadczonej przez operatora usługi w technologii 3G.

04.10.3	Procent ludności kraju znajdujący się w zasięgu sieci 3G	Procent ludności Rzeczypospolitej Polskiej, która znajduje się w zasięgu sieci umożliwiającej korzystanie z usług 3G przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.
04.10.4	Procent pokrycia powierzchni kraju infrastrukturą 4G/LTE	Procent powierzchni Rzeczypospolitej Polskiej, która została pokryta zasięgiem świadczonej przez operatora usługi w technologii 4G/LTE. Przez sieć 4G/LTE rozumie się sieć nowej generacji według standardu organizacji 3rd Generation Partnership Project, która wymaga odrębnych częstotliwości niż sieć 3G i która umożliwia przesył danych z prędkością co najmniej 100Mb/s.
04.10.5	Procent ludności kraju znajdujący się w zasięgu sieci 4G/LTE	Procent ludności Rzeczypospolitej Polskiej, która znajduje się w zasięgu sieci umożliwiającej korzystanie z usług 4G/LTE przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

FORMULARZ 05**Usługi dostępu do sieci Internet świadczone użytkownikom końcowym**

Rok sprawozdawczy:

Formularz dotyczy świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego publicznie dostępnych detalicznych usług dostępu do sieci Internet z przepływnością w stronę abonenta powyżej 144 kbit/s

- Jeżeli pole formularza nie dotyczy wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności, należy wpisać w to pole: „nd”.
- Jeżeli pole dotyczy prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności, a brak jest dokładnych danych, należy podać dane szacunkowe i informację na ten temat w polu „Uwagi”. W przypadku, gdy nie jest możliwe uzyskanie danych szacunkowych – należy wpisać w to pole: „bd” i stosowną informację w polu „Uwagi”.
- W polu „Uwagi” uzasadnia się wpis ze wskazaniem numeru pola, którego to uzasadnienie dotyczy.
- Dane dotyczące przychodów należy wprowadzać w PLN bez VAT.
- Ilość danych przesłanych przez użytkowników należy wprowadzać w gigabajtach (GB).

05.01 Dane o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym

05.01.1 Firma przedsiębiorcy lub nazwa innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów

1

05.01.2 Numer w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych

2

05.02 Liczba użytkowników końcowych usługi dostępu do sieci Internet

		ogółem		konsumenci		biznes	
05.02.1	Liczba użytkowników, w tym:	3		4		5	
05.02.1.1	w technologii stacjonarnej przewodowej, w tym:	6		7		8	
05.02.1.1.1	xDSL, w tym:	9		10		11	
05.02.1.1.1.1	vDSL	12		13		14	
05.02.1.1.2	TVK modem kablowy, w tym:	15		16		17	
05.02.1.1.2.1	(Euro)DOCSIS, w tym:	18		19		20	
05.02.1.1.2.1.1	(Euro)DOCSIS 3.x	21		22		23	
05.02.1.1.3	Ethernet (LAN)	24		25		26	
05.02.1.1.4	FTTH	27		28		29	
05.02.1.1.5	FTTB	30		31		32	
05.02.1.1.6	FTTC	33		34		35	
05.02.1.1.7	inne (proszę wymienić rodzaje w polu „Uwagi”)	36		37		38	
05.02.1.2	w technologii stacjonarnej bezprzewodowej, w tym:	39		40		41	
05.02.1.2.1	WLAN (WiFi)	42		43		44	
05.02.1.2.2	FWA	45		46		47	
05.02.1.2.3	WiMax	48		49		50	
05.02.1.2.4	CDMA - dostęp stacjonarny	51		52		53	
05.02.1.2.5	łącza satelitarne	54		55		56	
05.02.1.2.6	inne (proszę wymienić rodzaje w polu „Uwagi”)	57		58		59	
05.02.1.3	w technologii ruchomej, w tym:	60		61		62	
05.02.1.3.1	dedykowane pakiety transmisji danych	63		64		65	
05.02.1.3.2	dedykowane urządzenia do dostępu ruchomego 2G/3G/4G (modemy/kłucze/karty), w tym:	66		67		68	
05.02.1.3.2.1	4G/LTE	69		70		71	
05.02.1.3.3	CDMA - dostęp ruchomy	72		73		74	
05.02.1.3.4	inne (proszę wymienić rodzaje w polu „Uwagi”)	75		76		77	

05.03 Przychody z usług dostępu do sieci Internet

		ogółem		konsumenci		biznes	
05.03.1	Przychody z usług dostępu do sieci Internet, w tym:	78		79		80	
05.03.1.1	w technologii stacjonarnej przewodowej, w tym:	81		82		83	
05.03.1.1.1	xDSL, w tym:	84		85		86	
05.03.1.1.1.1	vDSL	87		88		89	
05.03.1.1.2	TVK modem kablowy, w tym:	90		91		92	
05.03.1.1.2.1	(Euro)DOCSIS, w tym:	93		94		95	
05.03.1.1.2.1.1	(Euro)DOCSIS 3.x	96		97		98	
05.03.1.1.3	Ethernet (LAN)	99		100		101	
05.03.1.1.4	FTTH	102		103		104	
05.03.1.1.5	FTTB	105		106		107	
05.03.1.1.6	FTTC	108		109		110	
05.03.1.1.7	inne (proszę wymienić rodzaje w polu „Uwagi”)	111		112		113	
05.03.1.2	w technologii stacjonarnej bezprzewodowej, w tym:	114		115		116	
05.03.1.2.1	WLAN (WiFi)	117		118		119	
05.03.1.2.2	FWA	120		121		122	

05.03.1.2.3	WiMax	123		124		125	
05.03.1.2.4	CDMA - dostęp stacjonarny	126		127		128	
05.03.1.2.5	łącza satelitarne	129		130		131	
05.03.1.2.7	inne (proszę wymienić rodzaje w polu „Uwagi”)	132		133		134	
05.03.1.3	w technologii ruchomej, w tym:	135		136		137	
05.03.1.3.1	dedykowane pakiety transmisji danych	138		139		140	
05.03.1.3.2	dedykowane urządzenia do dostępu ruchomego 2G/3G/4G (modemy/kłucze/karty), w tym:	141		142		143	
05.03.1.3.2.1	4G/LTE	144		145		146	
05.03.1.3.3	CDMA - dostęp ruchomy	147		148		149	
05.03.1.3.4	inne (proszę wymienić rodzaje w polu „Uwagi”)	150		151		152	

05.04 Ilość danych (w GB) przesłanych przez użytkowników końcowych usługi dostępu do sieci Internet

		ogółem		konsumenci		biznes	
05.04.1	Ilość przesłanych danych (w GB), w tym za pomocą:	153		154		155	
05.04.1.1	łączy stacjonarnych	156		157		158	
05.04.1.2	łączy ruchomych	159		160		161	

05.05 Dostęp do sieci Internet realizowany za pomocą BSA

		ogółem		konsumenci		biznes	
05.05.1	Liczba użytkowników końcowych usługi realizowanej za pomocą BSA	162		163		164	
05.05.2	Przychody z usługi realizowanej za pomocą BSA	165		166		167	

05.06 Dostęp do sieci Internet realizowany za pomocą LLU

		ogółem		konsumenci		biznes	
05.06.1	Liczba użytkowników końcowych usługi realizowanej za pomocą LLU	168		169		170	
05.06.2	Przychody z usługi realizowanej za pomocą LLU	171		172		173	

05.07 Dostęp do sieci Internet za pomocą hotspotów WiFi

		ogółem					
05.07.1	Liczba hotspotów WiFi	174					
05.07.2	Przychody z usługi realizowanej za pomocą hotspotów WiFi	175					

05.08 Uwagi

Objaśnienia do Formularza 05

W formularzu powinny być wykazane wszystkie usługi dostępu do Internetu, zarówno świadczone pojedynczo, jak również w ramach usług wiązanych

Nr	Wskaźnik	Opis
	Ogółem	Wielkość w tym polu powinna być sumą pól „Konsumenci” i „Biznes”. Jeżeli tak nie jest, należy wskazać przyczynę w polu „Uwagi”.
	Konsumenci	Użytkownicy końcowi będący osobami fizycznymi korzystający z usług dostępu do sieci Internet dla celów niezwiązanych bezpośrednio z ich działalnością gospodarczą lub wykonywaniem zawodu.
	Biznes	Użytkownicy końcowi niebędący konsumentami.
	Usługa wiązana	Usługa złożona z dwóch lub więcej usług telekomunikacyjnych, które są prezentowane na rynku jako jedna wspólna oferta oferowana po jednej cenie i zazwyczaj rozliczana w ramach jednego rachunku. Jeżeli jednak pierwsze dwa warunki są spełnione, a z pewnych powodów technicznych na poszczególne składniki usługi wystawiane są osobne rachunki, taką usługę również traktuje się jako usługę wiązaną. Istotą usługi wiązanej są: 1) niższa cena tej usługi niż sumaryczny koszt poszczególnych usług wchodzących w jej skład w przypadku, gdyby były zakupione indywidualnie, lub 2) korzystniejsze warunki świadczenia jednej lub więcej usług wchodzących w jej skład.
05.02.1	Liczba użytkowników	Liczba użytkowników końcowych dostępu do sieci Internet z przepływnością w stronę abonenta powyżej 144 kbit/s, którym przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczy zarówno usługę dostępu do sieci Internet za pomocą własnej sieci, jak i za pomocą sieci innego operatora. Nie należy wliczać użytkowników korzystających z usługi dostępu do sieci za pomocą Dial-up, jak również za pomocą hotspotów WiFi. Należy wliczyć użytkowników korzystających z usługi za pomocą BSA i LLU. Liczba użytkowników powinna być równa, bądź niższa (w przypadku, gdy operator świadczy usługi danemu użytkownikowi za pomocą więcej niż jednej technologii) od sumy użytkowników wskazanych w pozycji 05.02.1.1, 05.02.1.2 i 05.02.1.3. Dane na temat liczby użytkowników należy podać na ostatni dzień roku sprawozdawczego.

05.03.1	Przychody z usług dostępu do sieci Internet	Przychody z usług dostępu do sieci Internet świadczonych użytkownikom końcowym z przepływnością w stronę abonenta powyżej 144 kbit/s, którym przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczy zarówno usługę za pomocą własnej sieci, jak i za pomocą sieci innego operatora. Nie należy wliczać przychodów z usługi dostępu do sieci za pomocą Dial-up, jak również za pomocą hotspotów WiFi. Należy wliczyć przychody od użytkowników korzystających z usługi za pomocą BSA i LLU. Nie należy wliczać przychodów ze sprzedaży telekomunikacyjnych urządzeń końcowych. Przychody ogółem powinny być sumą przychodów wskazanych w pozycjach 05.03.1.1, 05.03.1.2 i 05.03.1.3.
05.02.1.1.1 05.03.1.1.1	xDSL	Dostęp do sieci Internet za pomocą cyfrowego łącza abonenckiego typu xDSL (m. in.: ADSL, CDSL, HDSL, IDSL, RADSL, SDSL, vDSL).
05.02.1.1.1.1 05.03.1.1.1.1	vDSL	Dostęp do sieci Internet za pomocą cyfrowego łącza abonenckiego o bardzo wysokiej przepustowości, wykorzystującego sieci miedziane na potrzeby dostępu. W tej kategorii należy uwzględnić łącza typu światłowodów do węzła i łącza vDSL; vDSL jest udostępniany na istniejącym okablowaniu używanym do usługi telefonii analogowej i do łączy DSL o niższej prędkości.
05.02.1.1.2 05.03.1.1.2	TVK modem kablowy	Dostęp do sieci Internet za pomocą kabla koncentrycznego w technologii HFC (Hybrid Fiber Coax).
05.02.1.1.2.1 05.03.1.1.2.1	(Euro)DOCSIS	Dostęp do sieci Internet za pomocą technologii umożliwiającej transmisję danych poprzez istniejącą instalację sieci kablowej. Standard (Euro)DOCSIS umożliwia świadczenie w sieciach telewizji kablowych interaktywnych usług multimedialnych.
05.02.1.1.2.1.1 05.03.1.1.2.1.1	(Euro)DOCSIS 3.x	Dostęp (Euro)DOCSIS z prędkością pobierania 30Mb/s i powyżej.
05.02.1.1.3 05.03.1.1.3	Ethernet (LAN)	Dostęp do sieci Internet świadczony za pomocą lokalnych sieci przewodowych LAN - Ethernet (LAN - ang. Local Area Network, Ethernet - standard wykorzystywany w budowie lokalnych sieci komputerowych).
05.02.1.1.4 05.03.1.1.4	FTTH	Dostęp do sieci Internet przez sieci, w których końcowy odcinek do lokalu abonenta to światłowód (światłowód wykorzystywany jest od przełącznicy ODF do zakończenia w lokalu abonenta). Aby zostać uznanym za łącze typu FTTH, światłowód dostępowy musi wkraść w granice lokalu abonenta i kończyć się: w lokalu lub w ścianie zewnętrznej lokalu abonenta lub nie dalej niż 2 metry od ściany zewnętrznej lokalu abonenta. Usługi FTTH zazwyczaj dostarczają kilka aplikacji, np. transfer danych, głosu i wideo. Nie należy wliczać do kategorii FTTH sieci, gdzie światłowód kończy się w miejscu publicznym lub prywatnym, przed dotarciem do lokalu oraz na ścieżce dostępowej.
05.02.1.1.5 05.03.1.1.5	FTTB	Dostęp do sieci Internet przez sieci, w których światłowód doprowadzony jest od przełącznicy ODF do granic budynku, np. piwnica czy inne pomieszczenie, gdzie umieszczone są urządzenia telekomunikacyjne, a końcowym łączem do lokalu abonenta jest medium fizyczne inne niż światłowód - najczęściej para miedziana.
05.02.1.1.6 05.03.1.1.6	FTTC	Dostęp do sieci Internet przez sieci, w których światłowód doprowadzony jest od przełącznicy MDF/ODF do skrzynki ulicznej znajdującej się poza budynkiem abonenta, a od skrzynki ulicznej do budynku i następnie do lokali abonenckich wykorzystywana jest para miedziana.
05.02.1.2.1 05.03.1.2.1	WLAN (WiFi)	Dostęp do sieci Internet za pomocą lokalnej bezprzewodowej sieci transmisji danych, drogą radiową do telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, z wykorzystaniem zazwyczaj pasma 2,4 GHz i 5,8 GHz. Umożliwia zasięg do 10 km. Sieci WLAN, w odróżnieniu od hotspotów WiFi, optymalizowane są w celu zapewnienie minimalnego, zdefiniowanego przez dostawcę poziomu jakości usług, przede wszystkim odpowiedniej przepływności, co realizowane jest poprzez przyłączenie do sieci ściśle określonej liczby użytkowników końcowych. Dostęp do sieci WLAN wymaga podpisania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Dostęp do usług zazwyczaj ograniczony jest unikalnym loginem i hasłem bądź autoryzacją konta. Nie należy wliczać użytkowników końcowych korzystających z usługi dostępu do sieci za pomocą hotspotów WiFi.
05.02.1.2.2 05.03.1.2.2	FWA	Dostęp do sieci Internet świadczony w technologii bezprzewodowej (ang. Fixed Wireless Access) w celu umożliwienia łączności pomiędzy antenami dachowymi użytkownika końcowego, a antenami bazowymi sieci dostępowej. Technologia ta umożliwia zasięg ponad 30 km. Należy liczyć jedno łącze na jeden punkt dostępowy stałego dostępu bezprzewodowego, niezależnie od szacowanej liczby użytkowników końcowych.
05.02.1.2.3 05.03.1.2.3	WiMax	Dostęp do sieci Internet świadczony w technologii bezprzewodowej (radiowej), opartej na standardach IEEE 802.16 i ETSI HiperMAN. Technologia WiMax (ang. Worldwide Interoperability for Microwave Access) umożliwia dostęp do usług szerokopasmowych na dużym obszarze (np. obszar miasta).
05.02.1.2.4 05.03.1.2.4	CDMA - dostęp stacjonarny	Dostęp do sieci Internet w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej w technologii CDMA (ang. Code Division Multiple Acces - dostęp wielokrotny z kodowym rozdziałem sygnału).
05.02.1.2.5 05.03.1.2.5	Łącza satelitarne	Dostęp do sieci Internet świadczony przy wykorzystaniu satelity.
05.02.1.3 05.03.1.3	Technologia ruchoma	Należy wziąć pod uwagę pakiety/łącza do świadczenia usług dostępu do sieci Internet, tj. m.in.: dedykowane pakiety transmisji danych w ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych, nabywane oddzielnie od usług telefonicznych, wymagające dodatkowej opłaty, jak również dedykowane urządzenia do dostępu ruchomego 2G/3G/4G (karty/modemy/kłucze), dostęp CDMA wykorzystywany w celu świadczenia usługi ruchomego dostępu do Internetu oraz inne technologie umożliwiające taki dostęp.
05.02.1.3.1 05.03.1.3.1	Dedykowane pakiety transmisji danych	Dostęp do sieci Internet świadczony w formie dedykowanych pakietów danych w ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych, które są nabywane oddzielnie od usług telefonicznych jako dodatkowy pakiet transmisji danych do usług telefonicznych, wymagający dodatkowej opłaty (tj. z wykluczeniem kart do przesyłu danych/kłuczy/modemów). Należy uwzględnić: - abonamenty ze stałą opłatą (tj. umowa), - abonamenty przedpłacone (lub inny rodzaj abonamentu bez stałej opłaty), które były aktywnie wykorzystane w ostatnich 3 miesiącach. Należy wykluczyć: - abonamenty, które oferują dostęp tylko do ograniczonej liczby aplikacji i treści, kontrolowanych przez operatora, a tym samym nie mają dostępu do Internetu jako całości (ang. „walled garden”), - abonamenty oferujące tylko usługi e-mail (lub tylko SMS/MMS).

05.02.1.3.2 05.03.1.3.2	Dedykowane urządzenia do dostępu ruchomego 2G/3G/4G (modemy/kilucze/karty)	<p>Dostęp do sieci Internet świadczony z wykorzystaniem dedykowanych urządzeń do dostępu ruchomego 2G/3G/4G (np. modemy). Usługa dostępu do sieci Internet nabywana jest jako osobna usługa niezależnie od usług telefonicznych.</p> <p>Należy uwzględnić:</p> <ul style="list-style-type: none"> - abonamenty ze stałą opłatą (tj. umowa) niezależnie od wykorzystania, - abonamenty przedpłacone (lub inny rodzaj abonamentu bez stałej opłaty), które były aktywnie wykorzystane w ostatnich 3 miesiącach. <p>Należy wykluczyć:</p> <ul style="list-style-type: none"> - standardowe abonamenty telefoniczne, - abonamenty, które oferują dostęp tylko do ograniczonej liczby aplikacji i treści, kontrolowanych przez operatora, a tym samym nie mają dostępu do Internetu jako całości (ang. „walled garden”), - abonamenty oferujące tylko usługi e-mail (lub tylko SMS/MMS).
05.02.1.3.2.1 05.03.1.3.2.1	4G/LTE	Przez sieć 4G/LTE rozumie się sieć nowej generacji wg standardu organizacji 3rd Generation Partnership Project, która wymaga osobnych częstotliwości niż sieć 3G i która umożliwia przesył danych z prędkością co najmniej 100Mb/s. Należy wziąć pod uwagę liczbę kart SIM, które umożliwiają korzystanie z dostępu do sieci Internet w technologii LTE.
05.02.1.3.3 05.03.1.3.3	CDMA - dostęp ruchomy	Dostęp do sieci Internet w ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych w technologii CDMA (ang. Code Division Multiple Acces - dostęp wielokrotny z kodowym rozdziałem sygnału).
05.04	Ilość danych (w GB) przesłanych przez użytkowników końcowych usługi dostępu do sieci Internet	Ilość danych przesłanych (zarówno pobranych, jak i wysłanych) przez użytkowników usługi dostępu do Internetu, wykazanych w pozycji 05.02, przy wykorzystaniu usług dostępu szerokopasmowego do sieci Internet z przepływnością w stronę abonenta powyżej 144 kbit/s poprzez telekomunikacyjne urządzenie końcowe. Należy uwzględnić zarówno dane przesłane przez użytkowników przyłączonych do sieci przedsiębiorcy telekomunikacyjnego wypełniającego formularz, jak również użytkowników, którym przedsiębiorca ten świadczy usługi w ramach BSA lub LLU.
05.04.1.1	Łącza stacjonarne	Łącza uwzględnione w pozycjach 05.02.1.1 i 05.02.1.2 formularza.
05.04.1.2	Łącza ruchome	Łącza uwzględnione w pozycji 05.02.1.3 formularza.
05.05	Dostęp do sieci Internet realizowany za pomocą BSA	Dostęp typu Bitstream (BSA - ang. bitstream access) odnosi się do sytuacji, w której operator udostępniający instaluje szybkie łącze dostępowe do lokalu użytkownika końcowego (np. instalując preferowane urządzenie ADSL i konfigurując je w lokalnej sieci dostępowej), a następnie udostępnia to łącze innym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, aby mogli oni świadczyć usługi szybkiej transmisji danych użytkownikom końcowym.
05.05.1	Liczba użytkowników końcowych usługi realizowanej za pomocą BSA	Liczba użytkowników końcowych, którym przedsiębiorca telekomunikacyjny wypełniający formularz świadczył usługi dostępu do sieci Internet za pomocą łącza z dostępem typu Bitstream operatora udostępniającego. Liczbę użytkowników końcowych należy podać według stanu na ostatni dzień roku sprawozdawczego.
05.06	Dostęp do sieci Internet realizowany za pomocą LLU	Dostęp do lokalnej pętli abonenckiej operatora udostępniającego, pozwalający na korzystanie z całości lub części pasma częstotliwości na potrzeby sprzedaży detalicznych usług szerokopasmowej transmisji danych.
05.06.1	Liczba użytkowników końcowych usługi realizowanej za pomocą LLU	Liczba użytkowników końcowych, którym przedsiębiorca telekomunikacyjny wypełniający formularz świadczył usługi dostępu do sieci Internet w oparciu o łącza LLU operatora udostępniającego. Liczbę użytkowników końcowych należy podać według stanu na ostatni dzień roku sprawozdawczego.
05.07	Dostęp do sieci Internet za pomocą hotspotów WiFi	Dostęp do sieci Internet za pomocą publicznie dostępnych punktów dostępu umożliwiających dostęp do sieci Internet za pomocą sieci bezprzewodowej (WiFi). W odróżnieniu od dostępu typu WLAN hotspot nie gwarantuje jakości usługi, ponieważ liczba przyłączonych użytkowników może być praktycznie nieograniczona. Dostęp do usługi nie wymaga autoryzacji.

FORMULARZ 06

Usługi wiązane

Rok sprawozdawczy:

Formularz wypełniają przedsiębiorcy telekomunikacyjni świadczący samodzielnie lub razem z innym przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, usługi złożone z dwóch lub więcej publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, które są prezentowane na rynku jako jedna wspólna oferta oferowana po jednej cenie i zazwyczaj rozliczana w ramach jednego rachunku (zw. pakiet)

1. Jeżeli pole formularza nie dotyczy wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności, należy wpisać w to pole: „nd”.
2. Jeżeli pole dotyczy prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności, a brak jest dokładnych danych, należy podać dane szacunkowe i informację na ten temat w polu „Uwagi”. W przypadku, gdy nie jest możliwe uzyskanie danych szacunkowych – należy wpisać w to pole: „bd” i stosowną informację w polu „Uwagi”.
3. W polu „Uwagi” uzasadnia się wpis ze wskazaniem numeru pola, którego to uzasadnienie dotyczy.
4. W przypadku usług świadczonych w ramach jednego pakietu należy zaznaczać krzyżykiem (x) rodzaj usług świadczonych łącznie, natomiast obok wpisać liczbę abonentów oraz przychody uzyskane w ramach takiej usługi wiązanej.

06.01 Dane o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym

06.01.1	Firma przedsiębiorcy lub nazwa innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów		
	1		
06.01.2	Numer w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych		
		2	

06.02 Liczba świadczonych usług w ramach jednego pakietu

06.02.1		Telefonia stacjonarna	Telefonia ruchoma	Internet stacjonarny	Internet ruchomy	Telewizja	Telefonia VoIP	Liczba abonentów	Przychody
06.02.1.1	2 usługi							3	4
06.02.1.2	2 usługi							5	6
06.02.1.3	2 usługi							7	8
06.02.1.4	2 usługi							9	10
06.02.1.5	2 usługi							11	12
06.02.1.6	2 usługi							13	14
06.02.1.7	2 usługi							15	16
06.02.1.8	2 usługi							17	18
06.02.1.9	2 usługi							19	20
06.02.1.10	2 usługi							21	22
06.02.1.11	2 usługi							23	24
06.02.1.12	2 usługi							25	26
06.02.1.13	2 usługi							27	28
06.02.1.14	2 usługi							29	30
06.02.1.15	2 usługi							31	32
RAZEM								33	34
06.02.2		Telefonia stacjonarna	Telefonia ruchoma	Internet stacjonarny	Internet ruchomy	Telewizja	Telefonia VoIP	Liczba abonentów	Przychody
06.02.2.1	3 usługi							35	36
06.02.2.2	3 usługi							37	38
06.02.2.3	3 usługi							39	40
06.02.2.4	3 usługi							41	42
06.02.2.5	3 usługi							43	44
06.02.2.6	3 usługi							45	46
06.02.2.7	3 usługi							47	48
06.02.2.8	3 usługi							49	50
06.02.2.9	3 usługi							51	52
06.02.2.10	3 usługi							53	54
06.02.2.11	3 usługi							55	56
06.02.2.12	3 usługi							57	58
06.02.2.13	3 usługi							59	60
06.02.2.14	3 usługi							61	62
06.02.2.15	3 usługi							63	64
06.02.2.16	3 usługi							65	66
06.02.2.17	3 usługi							67	68
06.02.2.18	3 usługi							69	70
06.02.2.19	3 usługi							71	72
06.02.2.20	3 usługi							73	74
RAZEM								75	76
06.02.3		Telefonia stacjonarna	Telefonia ruchoma	Internet stacjonarny	Internet ruchomy	Telewizja	Telefonia VoIP	Liczba abonentów	Przychody
06.02.3.1	4 usługi							77	78
06.02.3.2	4 usługi							79	80
06.02.3.3	4 usługi							81	82
06.02.3.4	4 usługi							83	84
06.02.3.5	4 usługi							85	86
06.02.3.6	4 usługi							87	88
06.02.3.7	4 usługi							89	90
06.02.3.8	4 usługi							91	92
06.02.3.9	4 usługi							93	94
06.02.3.10	4 usługi							95	96
06.02.3.11	4 usługi							97	98
06.02.3.12	4 usługi							99	100
06.02.3.13	4 usługi							101	102
06.02.3.14	4 usługi							103	104
06.02.3.15	4 usługi							105	106
RAZEM								107	108
06.02.4		Telefonia stacjonarna	Telefonia ruchoma	Internet stacjonarny	Internet ruchomy	Telewizja	Telefonia VoIP	Liczba abonentów	Przychody
06.02.4.1	5 usług							109	110
06.02.4.2	5 usług							111	112
06.02.4.3	5 usług							113	114
06.02.4.4	5 usług							115	116
06.02.4.5	5 usług							117	118
06.02.4.6	5 usług							119	120
RAZEM								121	122
06.02.5		Telefonia stacjonarna	Telefonia ruchoma	Internet stacjonarny	Internet ruchomy	Telewizja	Telefonia VoIP	Liczba abonentów	Przychody
06.02.5.1	6 usług							123	124

06.03 Uwagi

Objaśnienia do Formularza 06

Usługa złożona z dwóch lub więcej usług telekomunikacyjnych, które są prezentowane na rynku jako jedna wspólna oferta oferowana po jednej cenie i zazwyczaj rozliczana w ramach jednego rachunku. Jeśli jednak pierwsze dwa warunki są spełnione, a z pewnych powodów technicznych na poszczególne składniki usługi wystawiane są osobne rachunki, taką usługę również traktuje się jako usługę wiązaną. Istotą usługi wiązanej są:

- 1) niższa cena tej usługi niż sumaryczny koszt poszczególnych usług wchodzących w jej skład w przypadku, gdyby były zakupione indywidualnie, lub
- 2) korzystniejsze warunki świadczenia jednej lub więcej usług wchodzących w jej skład.

Liczba świadczonych usług w ramach jednego pakietu	Proszę zaznaczyć krzyżykiem (x) te usługi, które wchodzą w skład danego pakietu.
Telefonia stacjonarna	Usługi telefoniczne świadczone w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej (z wyłączeniem usług VoIP).
Telefonia ruchoma	Usługi telefoniczne świadczone w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej.
Internet stacjonarny	Usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu świadczone za pomocą stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej (o przepływności powyżej 144 kbit/s)
Internet ruchomy	Usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu świadczone za pomocą dedykowanych urządzeń mobilnych w postaci kart i modemów 2G/3G/4G (np. klucze, modemy USB, karty PCMCIA i ExpressCard).
Telewizja	Przez telewizję należy rozumieć, w szczególności płatne usługi: 1) Naziemnej telewizji cyfrowej. Nziemna telewizja cyfrowa (NTC) to system nadawania cyfrowego sygnału telewizyjnego na terenie kraju, zgodnego z międzynarodowym standardem DVB-T i jego następcomi zgodnie ze standardami ETSI. Użytkownik końcowy może ją odbierać dzięki dedykowanemu dekoderni lub telekomunikacyjnemu urządzeniu końcowemu (odbiornikowi) posiadającemu odpowiedni tuner. 2) Telewizji kablowej. Telewizja kablowa to transmisja sygnału telewizyjnego w sieciach kablowych. Przez sieci kablowe rozumie się sieci operatorów telewizji kablowej CATV, realizowanej w oparciu o kable koncentryczne lub w technologii mieszanej, światłowodowo-koncentrycznej. 3) Telewizji satelitarnej. Telewizja satelitarna to transmisja sygnału telewizyjnego za pomocą platformy satelitarnej przy wykorzystaniu satelitów umieszczonych na ustalonej pozycji orbity geostacjonarnej. 4) Telewizji IPTV. Telewizja IPTV to transmisja sygnałów telewizyjnych za pomocą sieci szerokopasmowych obsługujących protokół IP. Telewizja IPTV nie korzysta z ogólnodostępnego Internetu, lecz z wydzielonego odcinka sieci. Cechą odróżniającą IPTV od telewizji kablowej jest to, że w IPTV obraz i dźwięk jest przesyłany w postaci pakietów IP, podczas gdy w telewizji kablowej poszczególne kanały transmitowane są w odpowiednich przedziałach częstotliwościowych. Do usług telewizyjnych nie należy wliczać telewizji internetowej i telewizji mobilnej, nawet jeśli niektórzy operatorzy oferują tak zwane „dostępny do telewizji pełnoekranowej” - dostępne dla telewizorów, komputerów, laptopów, smartfonów lub tabletów - jako odrębną ofertę. Te dodatkowe usługi należy traktować jako usługi dostawców treści i aplikacji (CAPs).
Telefonia VoIP	Przez telefonię VoIP (Voice over Internet Protocol) należy rozumieć przesyłanie dźwięku za pomocą sieci Internet. Świadczenie usługi połączeń telefonicznych realizowane jest za pomocą protokołu IP (Internet Protocol). Do przesyłu głosu w technologii VoIP wykorzystywana jest komutacja pakietów (np. za pomocą protokołów H.323 i SIP). Do korzystania z usług VoIP niezbędne jest posiadanie oprogramowania bądź dedykowanego urządzenia systemu VoIP oraz łącza internetowego. Usługa może być świadczona abonentom publicznej sieci telekomunikacyjnej przez numery dostępne, jak również abonentom sieci dostępowej IP za pomocą dedykowanej aplikacji umożliwiającej użytkownikowi inicjowanie lub przyjmowanie połączeń głosowych (oprogramowania, komunikatory głosowe).
Liczba abonentów	Liczba podmiotów będących stronami umowy o świadczenie usług związanych zawartej z dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.
Przychody	Suma przychodów z tytułu opłat uzyskanych od abonentów usług związanych. Nie należy wliczać przychodów ze sprzedaży telekomunikacyjnych urządzeń końcowych.

FORMULARZ 07

Usługi telefonii VoIP świadczone w publicznej sieci telekomunikacyjnej

Rok sprawozdawczy:

UWAGA: Nie należy powielać danych w zakresie usług wskazanych w pozycjach 07.02, 07.03 i 07.04. Dotyczą one odrębnych usług.

1. Jeżeli pole formularza nie dotyczy wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności, należy wpisać w to pole: „nd”.
2. Jeżeli pole dotyczy prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności, a brak jest dokładnych danych, należy podać dane szacunkowe i informację na ten temat w polu „Uwagi”.
3. W polu „Uwagi” uzasadnia się wpis ze wskazaniem numeru pola, którego to uzasadnienie dotyczy.
4. Dane dotyczące przychodów należy wprowadzać w PLN bez VAT. Nie należy wliczać przychodów ze sprzedaży telekomunikacyjnych urządzeń końcowych.
5. Dane dotyczące czasu trwania połączeń należy wprowadzać w minutach.

07.01 Dane o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym

07.01.1 Firma przedsiębiorcy lub nazwa innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów

1

07.01.2 Numer w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych

2

07.02 Usługi telefoniczne VoIP świadczone we własnych sieciach dostępowych IP

		Ogółem		Konsumenci		Biznes	
07.02.1	Liczba użytkowników końcowych	3		4		5	
07.02.2	Czas trwania połączeń wychodzących (suma 07.02.2.1 i 07.02.2.2)	6		7		8	
07.02.2.1	Czas trwania połączeń krajowych	9		10		11	
07.02.2.1.1	w tym do krajowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych	12		13		14	
07.02.2.2	Czas trwania połączeń międzynarodowych	15		16		17	
07.02.2.2.1	w tym do zagranicznych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych	18		19		20	
07.02.3	Przychody z tytułu świadczenia usługi	21		22		23	

07.03 Usługi telefoniczne VoIP świadczone z wykorzystaniem sieci dostępowych IP innych operatorów

		Ogółem		Konsumenci		Biznes	
07.03.1	Liczba użytkowników końcowych	24		25		26	
07.03.2	Czas trwania połączeń wychodzących (suma 07.03.2.1 i 07.03.2.2)	27		28		29	
07.03.2.1	Czas trwania połączeń krajowych	30		31		32	
07.03.2.1.1	w tym do krajowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych	33		34		35	
07.03.2.2	Czas trwania połączeń międzynarodowych	36		37		38	
07.03.2.2.1	w tym do zagranicznych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych	39		40		41	
07.05.3	Przychody z tytułu świadczenia usługi	42		43		44	

07.04 Usługi telefoniczne VoIP z wykorzystaniem kart zdrapek

		Ogółem		Konsumenci		Biznes	
07.04.1	Liczba użytkowników końcowych	45		46		47	
07.04.2	Czas trwania połączeń wychodzących (suma 07.04.2.1 i 07.04.2.2)	48		49		50	
07.04.2.1	Czas trwania połączeń krajowych	51		52		53	
07.04.2.1.1	w tym do krajowych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych	54		55		56	
07.04.2.2	Czas trwania połączeń międzynarodowych	57		58		59	
07.04.2.2.1	w tym do zagranicznych ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych	60		61		62	
07.04.3	Przychody z tytułu świadczenia usługi	63		64		65	

07.05 Uwagi

Objaśnienia do Formularza 07

W formularzu powinny być wykazane wszystkie usługi telefonii VoIP, zarówno świadczone pojedynczo, jak również w ramach usług wiązanych

Nr	Wskaźnik	Opis
	Konsumenci	Osoby fizyczne wnoszące o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub korzystające z takich usług dla celów niezwiązanych bezpośrednio z ich działalnością gospodarczą lub wykonywaniem zawodu.
	Biznes	Użytkownicy końcowi z wyłączeniem konsumentów.
	Usługa wiązana	Usługa złożona z dwóch lub więcej usług telekomunikacyjnych, które są prezentowane na rynku jako jedna wspólna oferta oferowana po jednej cenie i zazwyczaj rozliczana w ramach jednego rachunku. Jeśli jednak pierwsze dwa warunki są spełnione, a z pewnych powodów technicznych na poszczególne składniki usługi wystawiane są osobne rachunki, taką usługę również traktuje się jako usługę związaną. Istotą usługi związanej są: 1) niższa cena tej usługi niż sumaryczny koszt poszczególnych usług wchodzących w jej skład w przypadku, gdyby były zakupione indywidualnie, lub 2) korzystniejsze warunki świadczenia jednej lub więcej usług wchodzących w jej skład.
	Telefonia VoIP	Przez telefonię VoIP (Voice over Internet Protocol) należy rozumieć przesyłanie dźwięku za pomocą sieci Internet. Świadczenie usługi połączeń telefonicznych realizowane jest za pomocą protokołu IP (Internet Protocol). Do przesyłu głosu w technologii VoIP wykorzystywana jest komutacja pakietów (np. za pomocą protokołów H.323 i SIP). Do korzystania z usług VoIP niezbędne jest posiadanie oprogramowania bądź dedykowanego urządzenia systemu VoIP oraz łącza internetowego. Usługa może być świadczona abonentom publicznej sieci telekomunikacyjnej przez numery dostępowe, jak również abonentom sieci dostępowej IP za pomocą dedykowanej aplikacji umożliwiającej użytkownikowi inicjowanie lub przyjmowanie połączeń głosowych (oprogramowania, komunikatory głosowe).

07.02	Usługi telefoniczne VoIP świadczone w własnych sieciach dostępowych IP	Świadczenie usług telefonii VoIP we własnych sieciach dostępowych IP poprzez dostarczanie użytkownikowi możliwości inicjowania lub przyjmowania połączeń telefonicznych za pomocą dedykowanej aplikacji VoIP lub terminala wspierającego VoIP. Użytkownik realizuje połączenia do użytkowników publicznych sieci telekomunikacyjnych (stacjonarnych, ruchomych, VoIP).
07.03	Usługi telefoniczne VoIP świadczone z wykorzystaniem sieci dostępowych IP innych operatorów	Świadczenie usług telefonii VoIP przy wykorzystaniu dostępowych sieci IP innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych poprzez dostarczanie użytkownikowi możliwości inicjowania lub przyjmowania połączeń telefonicznych. Usługi realizowane są za pomocą dedykowanej aplikacji VoIP lub terminala wspierającego VoIP. Użytkownik realizuje połączenie do użytkowników publicznych sieci telekomunikacyjnych (stacjonarnych, ruchomych, VoIP).
07.04	Usługi telefoniczne VoIP z wykorzystaniem kart zdrapek	Świadczenie usług telefonii VoIP abonentom publicznej sieci telekomunikacyjnej (w tym PSTN) własnej lub obcej za pomocą kart zdrapek prepaid.

FORMULARZ 08

Usługi telewizyjne świadczone użytkownikom końcowym

Rok sprawozdawczy:

Formularz dotyczy usług telewizyjnych świadczonych użytkownikom końcowym w publicznych sieciach telekomunikacyjnych

1. Jeżeli pole formularza nie dotyczy wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności, należy wpisać w to pole: „nd”.
2. Jeżeli pole dotyczy prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności, a brak jest dokładnych danych, należy podać dane szacunkowe i informację na ten temat w polu „Uwagi”. W przypadku, gdy nie jest możliwe uzyskanie danych szacunkowych – należy wpisać w to pole: „bd” i stosowną informację w polu „Uwagi”.
3. W polu „Uwagi” uzasadnia się wpis ze wskazaniem numeru pola, którego to uzasadnienie dotyczy.
4. Dane na temat przychodów należy wprowadzać w PLN bez VAT.

08.01 Dane o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym

08.01.1 Firma przedsiębiorcy lub nazwa innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów

1

08.01.2 Numer w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych

2

08.02 Liczba abonentów i przychody w podziale na technologie

		Liczba abonentów		Przychody	
08.02.1	Ogółem usługi telewizyjne, w tym:	3		4	
08.02.1.1	usługa naziemnej telewizji cyfrowej	5		6	
08.02.1.2	usługa telewizji kablowej	7		8	
08.02.1.3	usługa telewizji satelitarnej	9		10	
08.02.1.4	usługa telewizji IPTV	11		12	
08.02.1.5	inne (rodzaje należy wymienić w polu „Uwagi”)	13		14	

08.03 Abonenci usług świadczonych w sieciach telewizji kablowej

Województwa		Liczba abonentów telewizji kablowej:			Liczba abonentów dodatkowych usług świadczonych w sieciach telewizji kablowej:		
		ogółem	w tym telewizji cyfrowej	dostępu do Internetu	usługi telefonicznej		
08.03.1	dolnośląskie	15	16	17	18		
08.03.2	kujawsko-pomorskie	19	20	21	22		
08.03.3	lubelskie	23	24	25	26		
08.03.4	lubuskie	27	28	29	30		
08.03.5	łódzkie	31	32	33	34		
08.03.6	małopolskie	35	36	37	38		
08.03.7	mazowieckie	39	40	41	42		
08.03.8	opolskie	43	44	45	46		
08.03.9	podkarpackie	47	48	49	50		
08.03.10	podlaskie	51	52	53	54		
08.03.11	pomorskie	55	56	57	58		
08.03.12	śląskie	59	60	61	62		
08.03.13	świętokrzyskie	63	64	65	66		
08.03.14	warmińsko-mazurskie	67	68	69	70		
08.03.15	wielkopolskie	71	72	73	74		
08.03.16	zachodniopomorskie	75	76	77	78		
08.03.17	RAZEM	79	80	81	82		

08.04 Uwagi

Objaśnienia do formularza F08

W formularzu powinny być wykazane wszystkie usługi telewizyjne, zarówno świadczone pojedynczo, jak również w ramach usług wiązanych

Telewizja

Przez telewizję należy rozumieć, w szczególności płatne usługi:

- 1) naziemnej telewizji cyfrowej;
- 2) telewizji kablowej;
- 3) telewizji satelitarnej;
- 4) telewizji IPTV.

Do usług telewizyjnych nie należy wliczać telewizji internetowej i telewizji mobilnej, nawet jeśli niektórzy operatorzy oferują tak zwane „dostępy do telewizji pełnoekranowej” - dostępne dla telewizorów, komputerów, laptopów, smartfonów lub tabletek - jako odrębną ofertę. Te dodatkowe usługi należy traktować jako usługi dostawców treści i aplikacji (CAPs).

Usługa naziemnej telewizji cyfrowej	Naziemna telewizja cyfrowa (NTC) to system nadawania cyfrowego sygnału telewizyjnego na terenie kraju, zgodnego z międzynarodowym standardem DVB-T i jego następcami zgodnie ze standardami ETSI. Użytkownik końcowy może ją odbierać dzięki dedykowanemu dekoderni lub telekomunikacyjnemu urządzeniu końcowemu (odbiornikowi) posiadającemu odpowiedni tuner.
Usługa telewizji kablowej	Usługa transmisji sygnału telewizyjnego w sieciach kablowych. Przez sieci kablowe rozumie się sieci operatorów telewizji kablowej CATV, realizowanej w oparciu o kable koncentryczne lub w technologii mieszanej, światłowodowo-koncentrycznej.
Usługa telewizji satelitarnej	Usługi transmisji sygnału telewizyjnego za pomocą platformy satelitarnej przy wykorzystaniu satelitów umieszczonych na ustalonej pozycji orbity geostacjonarnej.
Usługa telewizji IPTV	Telewizja IPTV oznacza transmisję sygnałów telewizyjnych za pomocą sieci szerokopasowych obsługujących protokół IP. Telewizja IPTV nie korzysta z ogólnodostępnego Internetu, lecz z wydzielonego odcinka sieci. Cechą odróżniającą IPTV od telewizji kablowej jest to, że w IPTV obraz i dźwięk jest przesyłany w postaci pakietów IP, podczas gdy w telewizji kablowej poszczególne kanały transmitowane są w odpowiednich przedziałach częstotliwościowych.
Usługa wiązana	Usługa złożona z dwóch lub więcej usług telekomunikacyjnych, które są prezentowane na rynku jako jedna wspólna oferta oferowana po jednej cenie i zazwyczaj rozliczana w ramach jednego rachunku. Jeśli jednak pierwsze dwa warunki są spełnione, a z pewnych powodów technicznych na poszczególne składniki usługi wystawiane są osobne rachunki, taką usługę również traktuje się jako usługę wiązaną. Istotą usługi wiązanej są: 1) niższa cena tej usługi niż sumaryczny koszt poszczególnych usług wchodzących w jej skład w przypadku, gdyby były zakupione indywidualnie, lub 2) korzystniejsze warunki świadczenia jednej lub więcej usług wchodzących w jej skład.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

w sprawie wzoru zgłoszenia oraz wzoru zgłoszenia aktualizacyjnego do rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie

Na podstawie art. 65 ust. 2c ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1907 i 2201 oraz z 2018 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wzór zgłoszenia do rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia oraz wzór zgłoszenia aktualizacyjnego do rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER CYFRYZACJI

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 2327).

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Cyfryzacji
z dnia ... (poz. ...)

Załącznik nr 1

WZÓR

Prezes Urzędu Komunikacji Elektroniczej

.....
(adres urzędu)¹⁾

Zgłoszenie do rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie

A. DANE ZGŁASZAJĄCEGO	
Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie: nazwa (firma), adres, siedziba ²⁾ :	☐
Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, wskazany w art. 65 ust. 1c ustawy Prawo telekomunikacyjne: nazwa (firma), adres, siedziba ³⁾ :	☐
Dane kontaktowe	
Numer telefonu	Adres poczty elektronicznej

B. INFORMACJE ZWIĄZANE Z NUMEREM I USŁUGĄ						
Lp.	Numer wykorzystywany do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie	Cena netto i brutto za jednostkę rozliczeniową usługi o podwyższonej opłacie albo za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie ⁴⁾	Przedmiot dodatkowego świadczenia oraz identyfikator usługi o podwyższonej opłacie ⁵⁾	Nazwa (firma), adres i siedziba operatora, w którego sieci będzie uruchomiona usługa o podwyższonej opłacie ⁶⁾	Termin uruchomienia usługi o podwyższonej opłacie (DD-MM-RRRR)	Termin zakończenia świadczenia usługi o podwyższonej opłacie (DD-MM-RRRR)
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)
D. LISTA ZAŁĄCZONYCH DOKUMENTÓW						
Lp.	Nazwa załączonego dokumentu					Liczba egzemplarzy
E. PODPIS ZGŁASZAJĄCEGO / OSOBY REPREZENTUJĄCEJ ZGŁASZAJĄCEGO						
Miejscowość i data sporządzenia zgłoszenia				Podpis osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie ⁷⁾		
.....					
OŚWIADCZENIE						
„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że informacje zawarte w zgłoszeniu do rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie są zgodne z prawdą.”						
Imię i nazwisko oraz podpis osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie			Miejsce i data złożenia oświadczenia			
.....					

Objaśnienia:

- 1) Zgłoszenie kieruje się na adres Urzędu Komunikacji Elektronicznej w Warszawie.
- 2) Należy wpisać adres zgłaszającego zgodny z adresem podanym do Krajowego Rejestru Sądowego lub innego właściwego rejestru. Adres do korespondencji należy wskazać, gdy jest inny niż powyższy.
- 3) Należy wpisać adres zgłaszającego zgodny z adresem podanym do Krajowego Rejestru Sądowego lub innego właściwego rejestru albo adres urzędu obsługującego organ administracji publicznej. Adres do korespondencji należy wskazać, gdy jest inny niż powyższy.
- 4) Informacje zawarte w kolumnie (b) należy przedstawić w następującym formacie: *cena netto /cena brutto /jednostka rozliczeniowa lub połączenie*, gdzie:
 - ceny podawane są w złotych polskich,
 - określenie jednostki rozliczeniowej powinno wskazywać, iż ceny odnoszą się do: minuty połączenia, całości połączenia, wiadomości SMS lub MMS (przychodzących - MT lub wysłanych -MO) lub innych jednostek rozliczeniowych, które należy wskazać.
- 5) Przedmiot dodatkowego świadczenia powinien być określony zgodnie z poniższą listą:
 - a) serwis informacyjno-usługowe, edukacyjne lub o charakterze rozrywkowym, treści multimedialne,
 - b) działalność charytatywna i/lub pomoc humanitarna,
 - c) usługa dla użytkowników sieci, w tym zamawianie i rezerwacja usług,
 - d) treści dla dorosłych,
 - e) inne (należy określić przedmiot).

Identyfikator usługi o podwyższonej opłacie podaje się w przypadku gdy na jednym numerze będzie świadczona więcej niż jedna usługa.

- 6) Przy wypełnianiu tej kolumny można skorzystać z informacji dostępnych w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych na stronie internetowej UKE pod adresem www.uke.gov.pl.
- 7) W przypadku podpisywania zgłoszenia przez pełnomocnika do zgłoszenia załącza się pełnomocnictwo upoważniające do reprezentowania zgłaszającego.

WZÓR

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

.....
(adres urzędu)¹⁾

Zgłoszenie aktualizacyjne do rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie

A. DANE ZGŁASZAJĄCEGO	
Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie: nazwa (firma), adres, siedziba ²⁾ :	☐
Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, wskazany w art. 65 ust. 1c ustawy Prawo telekomunikacyjne: nazwa (firma), adres, siedziba ³⁾ :	☐
Dane kontaktowe	
Numer telefonu	Adres poczty elektronicznej

B. INFORMACJE ZWIĄZANE Z NUMEREM I USŁUGĄ						
Lp.	Numer wykorzystywany do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie	Cena netto i brutto za jednostkę rozliczeniową usługi o podwyższonej opłacie albo za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie ⁴⁾	Przedmiot dodatkowego świadczenia oraz identyfikator usługi o podwyższonej opłacie ⁵⁾	Nazwa (firma), adres i siedziba operatora, w którego sieci będzie uruchomiona usługa o podwyższonej opłacie ⁶⁾	Termin uruchomienia usługi o podwyższonej opłacie (DD-MM-RRRR)	Termin zakończenia świadczenia usługi o podwyższonej opłacie (DD-MM-RRRR)
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)
D. LISTA ZAŁĄCZONYCH DOKUMENTÓW						
Lp.	Nazwa załączonego dokumentu					Liczba egzemplarzy
E. PODPIS ZGŁASZAJĄCEGO / OSOBY REPREZENTUJĄCEJ ZGŁASZAJĄCEGO						
Miejscowość i data sporządzenia zgłoszenia				Podpis osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie ⁷⁾		
.....					
OŚWIADCZENIE						
„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że informacje zawarte w zgłoszeniu do rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie są zgodne z prawdą.”						
Imię i nazwisko oraz podpis osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie			Miejsce i data złożenia oświadczenia			
.....					

Objaśnienia:

- 1) Zgłoszenie kieruje się na adres Urzędu Komunikacji Elektronicznej w Warszawie.
- 2) Należy wpisać adres zgłaszającego zgodny z adresem podanym do Krajowego Rejestru Sądowego lub innego właściwego rejestru. Adres do korespondencji należy wskazać, gdy jest inny niż powyższy.
- 3) Należy wpisać adres zgłaszającego zgodny z adresem podanym do Krajowego Rejestru Sądowego lub innego właściwego rejestru albo adres urzędu obsługującego organ administracji publicznej. Adres do korespondencji należy wskazać, gdy jest inny niż powyższy.
- 4) Informacje zawarte w kolumnie (b) należy przedstawić w następującym formacie: *cena netto /cena brutto /jednostka rozliczeniowa lub połączenie*, gdzie:
 - ceny podawane są w złotych polskich,
 - określenie jednostki rozliczeniowej powinno wskazywać, iż ceny odnoszą się do: minuty połączenia, całości połączenia, wiadomości SMS lub MMS (przychodzących - MT lub wysłanych -MO) lub innych jednostek rozliczeniowych, które należy wskazać.
- 5) Przedmiot dodatkowego świadczenia powinien być określony zgodnie z poniższą listą:
 - a) serwis informacyjno-usługowe, edukacyjne lub o charakterze rozrywkowym, treści multimedialne,
 - b) działalność charytatywna i/lub pomoc humanitarna,
 - c) usługa dla użytkowników sieci, w tym zamawianie i rezerwacja usług,
 - d) treści dla dorosłych,
 - e) inne (należy określić przedmiot).

Identyfikator usługi o podwyższonej opłacie podaje się w przypadku gdy na jednym numerze będzie świadczona więcej niż jedna usługa.

- 6) Przy wypełnianiu tej kolumny można skorzystać z informacji dostępnych w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych na stronie internetowej UKE pod adresem www.uke.gov.pl.
- 7) W przypadku podpisywania zgłoszenia przez pełnomocnika do zgłoszenia załącza się pełnomocnictwo upoważniające do reprezentowania zgłaszającego.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wypełnienie przepisu art. 65 ust. 2c ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1907 i 2201 oraz z 2018 r. poz. ...), zgodnie z którym minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia oraz wzór zgłoszenia aktualizacyjnego do rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie, mając na uwadze zapewnienie sprawnego funkcjonowania tego rejestru oraz przejrzystość wzoru zgłoszenia.

W projekcie rozporządzenia proponuje się wprowadzenie katalogu określeń przedmiotu dodatkowego świadczenia ze względu na charakter dostarczanych treści. Podział ten uwzględnia najważniejsze segmenty rynku usług o podwyższonej opłacie, jednocześnie zapewniając możliwość wpisania określenia „inne” w przypadku usług nie mieszczących się w żadnym z tych głównych segmentów. Wprowadzenie wymogu przekazywania informacji do rejestru zgodnie z tak określonymi zasadami ma na celu ujednoczenie wpisów w rejestrze, a tym samym uzyskanie większej przejrzystości rejestru i ułatwienie użytkownikom podejmowania decyzji o blokowaniu dostępu do numerów wykorzystywanych do świadczenia usług o niepożądanych treściach.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Nie zachodzi również konieczność przedstawienia projektu rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Przedmiot projektu rozporządzenia nie jest regulowany prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

<p>Nazwa projektu</p> <p>Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie wzoru zgłoszenia oraz wzoru zgłoszenia aktualizacyjnego do rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Cyfryzacji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Tel. Email:</p>	<p>Data sporządzenia; 20 października 2017 r.</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe: art. 65 ust. 2c ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1907 i 2201 oraz z 2018 r. poz. ...)</p> <p>Nr w wykazie prac: ...</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Potrzeba wprowadzenia przedmiotowego aktu wynika z nowych regulacji dotyczących prowadzonego przez Prezesa UKE rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie.

W obecnym stanie prawnym ustawa z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne nie zawiera upoważnienia do wydania aktu wykonawczego, w którym określone byłyby wzory zgłoszeń do rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie. Wobec poszerzenia zakresu regulacji odnoszących się do rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie celem jest z jednej strony zapewnienie sprawnego funkcjonowania tego rejestru oraz ujednoczenie dokonywanych zgłoszeń.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt przewiduje określenie wzoru zgłoszenia oraz wzoru zgłoszenia aktualizacyjnego do rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania tego rejestru oraz przejrzystości wzoru tych zgłoszeń.

W projekcie rozporządzenia proponuje się wprowadzenie katalogu określeń przedmiotu dodatkowego świadczenia ze względu na charakter dostarczanych treści. Podział ten uwzględnia najważniejsze segmenty rynku usług o podwyższonej opłacie, jednocześnie zapewniając możliwość wpisania określenia „inne” w przypadku usług nie mieszczących się w żadnym z tych głównych segmentów. Wprowadzenie wymogu przekazywania informacji do rejestru zgodnie z tak określonymi zasadami ma na celu ujednoczenie wpisów w rejestrze, a tym samym uzyskanie większej przejrzystości rejestru i ułatwienie użytkownikom podejmowania decyzji o blokowaniu dostępu do numerów wykorzystywanych do świadczenia usług o niepożądanym treściach.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes UKE	1		Podmiot dokonujący wpisu do rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie lub aktualizacji tego wpisu.
Podmioty realizujące dodatkowe świadczenie	nieokreślona		Podmioty obowiązane do przekazania zgłoszenia lub zgłoszenia aktualizacyjnego

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt został udostępniony na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Cyfryzacji.

Ponadto w ramach konsultacji publicznych i opiniowania projekt zostanie przekazany do następujących podmiotów:

.....

6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z ... r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na sektor finansów publicznych.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0					
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0					
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0					
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	0											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0											
Niemierzalne		0											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Poza tym, że projektowane rozporządzenie będzie miało pozytywny wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorców w kontekście ujednoczenia procedur administracyjnych, brak jest możliwości szczegółowego określenia, jaki wymiennie (np. pod względem finansowym) wpływ może mieć projektowana regulacja.											
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu													
☒ nie dotyczy													

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.		☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

**w sprawie minimalnej przepływności łącza dla świadczonej przez jednostki samorządu
terytorialnego usługi dostępu do Internetu**

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2062) zarządza się, co następuje:

§ 1. Minimalna przepływność łącza dla świadczonej przez jednostki samorządu terytorialnego usługi dostępu do Internetu przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa wynosi 30 Mbit/s.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER CYFRYZACJI

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 2327).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wypełnienie delegacji ustawowej z art. 7 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2062), zgodnie z którym minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia minimalną przepływność łącza dla świadczonej przez jednostki samorządu terytorialnego usługi dostępu do Internetu przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa, uwzględniając interes użytkowników końcowych w zakresie efektywnego korzystania z usługi dostępu do Internetu w miejscach publicznych.

W projekcie rozporządzenia proponuje się określenie minimalnej przepływności łącza dla świadczonej przez jednostki samorządu terytorialnego usługi dostępu do Internetu przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu na poziomie 30 Mbit/s. Taki poziom przepływności łącza umożliwi użytkownikom końcowym efektywne korzystanie z usługi dostępu do Internetu w miejscach publicznych. Korzystając z usług wysokiej jakości będą mogli oni posługiwać się w szczególności lokalnymi usługami cyfrowymi takimi jak e-administracja, e-zdrowie itp., które nabierają coraz większego znaczenia w codziennym życiu. Dzięki wspieraniu integracji z istniejącymi usługami publicznymi świadczone przez jednostki samorządu terytorialnego usługi dostępu do Internetu o wysokiej przepustowości będą zwiększać zainteresowanie obywateli usługami szerokopasmowego Internetu i tym samym przyczynią się w znacznym stopniu zarówno do wykorzystywania usług szerokopasmowych, jak i do rozwoju infrastruktury publicznej.

Taka regulacja wpisuje się w jeden ze strategicznych celów postawionych przez Komisję Europejską do 2025 r., jakim jest wyposażenie w łącza internetowe o wysokiej przepływności miejsc, gdzie są świadczone usługi publiczne, takich jak placówki administracji publicznej, biblioteki i szpitale.

Należy zauważyć, iż jakość obecnie świadczonych usług przez jednostki samorządu terytorialnego (zwykle 1 Mbit/s w miejscach publicznych) jest mało atrakcyjna dla potencjalnego użytkownika – co potwierdza badanie konsumenckie Prezesa UKE z 2015 r. dotyczące klientów indywidualnych (tylko 14% ankietowanych wyraziło zainteresowanie korzystaniem z darmowej usługi o podstawowych parametrach). W celu zapewnienia możliwości efektywnego korzystania z takich usług konieczne jest zatem określenie minimalnej przepływności łącza na odpowiednio wysokim

poziomie.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Nie zachodzi również konieczność przedstawienia projektu rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Przedmiot projektu rozporządzenia nie jest regulowany prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Cyfryzacji w sprawie minimalnej przepływności łącza dla świadczonej przez jednostki samorządu terytorialnego usługi dostępu do Internetu</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Cyfryzacji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p>	<p>Data sporządzenia 18.12.2017</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność zrealizowania obligatoryjnego upoważnienia ustawowego z art. 7 ust. 1b ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2062), które dotyczy określenia minimalnej przepływności łącza dla świadczonej przez jednostki samorządu terytorialnego usługi dostępu do Internetu przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zrealizowanie obligatoryjnego upoważnienia ustawowego wprowadzonego ustawą z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) poprzez wydanie przedmiotowego rozporządzenia, w którym minimalna przepływności łącza dla świadczonej przez jednostki samorządu terytorialnego usługi dostępu do Internetu przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa zostanie określona na poziomie 30 Mbit/s.

Taki poziom przepływności łącza umożliwi użytkownikom końcowym efektywne korzystanie z usługi dostępu do Internetu w miejscach publicznych. Korzystając z usług wysokiej jakości będą mogli oni posługiwać się w szczególności lokalnymi usługami cyfrowymi, które nabierają coraz większego znaczenia w codziennym życiu. Dzięki wspieraniu integracji z istniejącymi usługami publicznymi świadczone przez jednostki samorządu terytorialnego usługi dostępu do Internetu o wysokiej przepływności będą zwiększać zainteresowanie obywateli usługami szerokopasmowego Internetu i tym samym przyczynią się w znacznym stopniu zarówno do wykorzystywania usług szerokopasmowych, jak i do rozwoju infrastruktury publicznej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
województwa	16	TERYT, Krajowy Rejestr Urzędowy Podziału Terytorialnego Kraju	Określenie minimalnej przepływności łącza dla świadczonej przez jednostki samorządu terytorialnego usługi dostępu do Internetu przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa na poziomie 30 Mbit/s.
powiaty	380	Jw.	Jw.
gminy	2478	Jw.	Jw.
obywatele	ok. 38 mln	Rocznik demograficzny GUS, Warszawa 2017 r., s. 78	Umożliwienie efektywnego korzystania z dostępnych w sieci aplikacji w ramach usług

JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Ewentualne wydatki związane z wejściem w życie projektowanego rozporządzenia zostaną sfinansowane z budżetów jednostek samorządu terytorialnego prowadzących działalność w zakresie telekomunikacji.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Brak.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0	0			
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0	0			
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0	0			
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak.										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak.										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Umożliwienie efektywnego korzystania z dostępnych w sieci aplikacji w ramach usług dostępu do Internetu świadczonych przez JST poprzez publicznie dostępne punkty dostępu, co przyczyni się do rozwoju społeczeństwa informacyjnego.										
Niemierzalne												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Brak.											
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
☒ nie dotyczy												
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).					☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy							
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...					☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...							
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.					☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy							

Komentarz: Brak.	
9. Wpływ na rynek pracy	
Brak.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Umożliwienie efektywnego korzystania z dostępnych w sieci aplikacji w ramach usług dostępu do Internetu świadczonych przez JST poprzez publicznie dostępne punkty dostępu, co przyczyni się do rozwoju społeczeństwa informacyjnego.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Planuje się, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Efekty projektu są niemierzalne, toteż nie przewiduje się ich ewaluacji.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	